

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Τετάρτη 29 Νοεμβρίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2462
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτού κ. Θ. Μπακογιάννη, σελ. 2422
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω, το Γενικό Λύκειο Βασιλικών Ευβοίας, το 1ο ΕΠΑΛ Αγίων Αναργύρων, το 4ο Γυμνάσιο Κορίνθου, το ιταλικό σχολείο «Ιούλιος Καίσαρ» (Giulio Cesare), το 1ο Γενικό Λύκειο Αγρινίου, το Γενικό Λύκειο Αιγείρας κ. Παύλο Πολάκη και β) στις 16 Νοεμβρίου 2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτη Καμμένο, σελ. 2453
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2394, 2395, 2396, 2401, 2404, 2408, 2411, 2412, 2413, 2415, 2417, 2419, 2420, 2423, 2436, 2439, 2442, 2445, 2447, 2449, 2450

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών - ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Νοεμβρίου 2017, σελ. 2393

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Υγείας κατέθεσαν στις 27.11.2017 σχέδιο νόμου: «Μέτρα θεραπείας ατόμων που απαλλάσσονται από την ποινή λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής και άλλες διατάξεις», σελ. 2394

2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών, με τίτλο: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις», σελ. 2394 - 2456

3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2018», σελ. 2453

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 2449 - 2462
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 2431 - 2449
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2393 - 2414
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2414 - 2431

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2439, 2447
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 2449, 2450
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 2411
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 2436, 2439, 2442, 2445, 2447
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2394
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2394, 2395, 2396, 2401, 2404, 2408, 2411, 2412, 2413
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 2419
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 2419
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 2450
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2394, 2401, 2447
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2450
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2394, 2395
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 2395
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2394, 2401
ΤΑΣΣΟΣ Σ. , σελ. 2395
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 2394, 2395, 2419, 2420
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2415, 2417, 2419, 2423

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2395, 2396, 2405, 2411, 2412, 2414, 2415, 2419, 2422, 2423, 2425, 2432, 2440, 2447, 2453

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2439
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2426
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 2416
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 2420
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 2429
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 2414, 2415
ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ Κ. , σελ. 2413
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2405, 2448
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 2402, 2417, 2433, 2435, 2436, 2440
ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 2419, 2436, 2440, 2441
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2433
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2431
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 2421, 2422
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2417
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 2419
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 2408, 2449, 2450
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 2441, 2442
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2403, 2431, 2439, 2440, 2445, 2446, 2452

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 2404, 2405, 2447
ΛΙΒΑΝΙΟΥ Ζ. , σελ. 2442
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2417, 2419, 2451, 2452
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 2427, 2450, 2453
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 2425

ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ Τ. , σελ. 2434, 2435
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2416
ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ Θ. , σελ. 2443
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2435, 2436, 2439, 2440, 2453

ΠΟΛΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 2413
ΡΑΠΤΗ Ε. ,	σελ. 2430
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2409, 2450
ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 2426
ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. ,	σελ. 2426
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 2444
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 2440
ΤΑΣΣΟΣ Σ. ,	σελ. 2407, 2408, 2448
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 2422, 2425
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. ,	σελ. 2426, 2430, 2431
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. ,	σελ. 2401, 2402, 2420, 2445
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 2437, 2438
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 2410, 2411, 2451

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 2449
-----------------	-----------

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Τετάρτη 29 Νοεμβρίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 29 Νοεμβρίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.18', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Νοεμβρίου 2017.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 410/27-11-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Καρδίτσας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτας Βράντζα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Η κατακόρυφη πτώση της τιμής του πρόβειου γάλακτος και ο πραγματικός κίνδυνος για τη φέτα».

2. Η με αριθμό 399/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς την Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, με θέμα: «Ατελή και αποσπασματικά τα αποτελέσματα της Κυβέρνησης για τα Ψηφιακά Οργανογράμματα».

3. Η με αριθμό 367/21-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Μιχαήλ Τζελέπη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Η δημιουργία τριών νέων σταθμών διοδίων στον Οδικό άξονα Προμαχώνας-Σέρρες-Λιμάνι Θεσσαλονίκης είναι καταστροφική για το Νομό Σερρών».

4. Η με αριθμό 465/27-11-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Έως πού θα φτάσει η ασυδοσία και η κάλυψη από την συγκυβέρνηση της εγκληματικής δράσης ακροαριστερών συμμοριών στα πανεπιστήμια;».

5. Η με αριθμό 473/28-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τους εργαζόμενους στο πρακτορείο διανομής Τύπου «Ευρώπη».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 400/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Άρτας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Στύλιου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Ανομβρία και ελλείψεις στις υποδομές άρδευσης μειώνουν δραματικά το εισόδημα των ελαιοκαλλιεργητών».

2. Η με αριθμό 403/24-11-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αττικής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ

κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Βιωσιμότητα του Ειδικού Λογαριασμού Επικούρησης Προσωπικού Εθνικής Τράπεζας (ΛΕΠΕΤΕ)».

3. Η με αριθμό 394/22-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκικόκα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τις καταστροφές από πλημμύρες στη Δυτική Αττική και την αναγκασία αντιπλημμυρική προστασία στον Νομό Αττικής.

4. Η με αριθμό 476/28-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τις ελλείψεις σε προσωπικό και εξοπλισμό στο Δασαρχείο Αμφιλοχίας.

5. Η με αριθμό 475/28-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Διασφάλιση της αποκλειστικής ευθύνης του κράτους για την καθολική και ισότιμη παροχή δημόσιων, δωρεάν σύγχρονων και ασφαλών σχολικών κτιρίων, νοσοκομείων, δικαστικών και άλλων δημοσίων κτιρίων, καθώς και των θέσεων εργασίας και των άλλων εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στην εταιρεία «ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.» (ΚΤΥΠ ΑΕ)».

6. Η με αριθμό 470/27-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Η θέση του Υπουργείου Εξωτερικών για την δήθεν διακρατική συμφωνία με την Σαουδική Αραβία».

7. Η με αριθμό 304/15-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Η επένδυση στο Ελληνικό κινδυνεύει να ακυρωθεί: εβδομήντα πέντε χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και 8,2 δισ. ευρώ θα πάνε χαμένα, εξαιτίας των τεχνασμάτων της Κυβέρνησης».

8. Η με αριθμό 261/10-11-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Κυριαζίδη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, σχετικά με το ζήτημα της οδικής σύνδεσης της Δράμας με την Εγνατία οδό και τους κάθετους άξονες.

9. Η με αριθμό 293/13-11-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Δράμας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Χαράς Κεφαλίδου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Κίνδυνος υπολειμμένης Μουσείου και Αρχαιολογικού τόπου Δελφών».

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κα-

νονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 182/5-10-2017 ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Κυριαζίδη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για επανεξέταση του πλαισίου οικονομικής ενίσχυσης των δομών κοινωνικής φροντίδας από τους ίδιους τους ωφελούμενους.

2. Η με αριθμό 415/16-10-2017 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκερόγλου προς την Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με τη μοριοδότηση μελών μονογονεϊκών οικογενειών στις διαδικασίες πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ και στις προκηρύξεις του ν.2643/1998.

Οι επίκαιρες ερωτήσεις που θα απαντηθούν από τον ίδιο Υπουργό ή Υφυπουργό θα συζητηθούν η μία μετά την άλλη.

Πριν ξεκινήσουμε, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εσωτερικών και Υγείας κατέθεσαν στις 27-11-2017 σχέδιο νόμου: «Μέτρα θεραπείας ατόμων που απαλλάσσονται από την ποινή λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της της 23^{ης} Νοεμβρίου 2017 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση, ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Αυτονόητο είναι ότι μόλις ανέβει στο Βήμα ο πρώτος εισηγητής ανοίγει η ηλεκτρονική εγγραφή και θα κλείσει μόλις κατέβει από το Βήμα ο κ. Κουμουτσάκος και θα δούμε πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν. Επί της αρχικής αυτής πρόβλεψης, υπάρχει κάποια αντίρρηση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Υπάρχει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν έρθετε στην Αίθουσα, το συζητούσαμε με συναδέλφους. Μέσα στη δύσκολη περίοδο που περνάμε, είναι ένα σχέδιο νόμου με περιεχόμενο και αντικείμενο πάρα πολύ σοβαρό και έξω από την πολιτική σύγκρουση. Είναι μία πολύ καλή ευκαιρία το Σώμα να πάρει έναν δρόμο ήρεμο, για να συζητήσει ένα θέμα που συνδέεται με την ιστορία του τόπου, αλλά και το μέλλον του.

Ήρθαν τροπολογίες. Οι τροπολογίες αλλάζουν το επίπεδο της συζήτησης, κύριε Πρόεδρε. Και δεν αναφέρομαι στο διαδικαστικό θέμα, σχετικά με το ότι κατατίθενται τελευταία στιγμή. Όχι! Η τροπολογία του Υπουργείου Άμυνας κατατέθηκε χτες το βράδυ στις 20.00'. Δεν βάζω αυτό το θέμα. Αυτά τα θέματα τα έχουμε κουβεντιάσει χίλιες φορές. Βάζω άλλο θέμα.

Επειδή το θέμα του σχεδίου νόμου αυτό καθ' εαυτό χρειάζεται ειδική προσοχή και όχι αντιπερισπασμό στις συζητήσεις, θα πρότεινα να σπάσετε σήμερα τη διαδικασία στα δύο. Δηλαδή, η πρώτη και η κύρια συζήτησή μας να είναι για το σχέδιο νόμου και οι ομιλίες μας να αφιερωθούν σε αυτό και το απόγευμα ή, εν πάση περιπτώσει, όταν τελειώσει αυτός ο πρώτος κύκλος, να αφήσετε χρόνο για τη συζήτηση των τροπολογιών.

Οι τροπολογίες, ειδικά αυτή που έρχεται από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, θα μας χωρίσουν εδώ για άλλα θέματα. Είναι αναπόφευκτο να γίνει αυτό. Όμως δεν πρέπει να δείξουμε λιγότερο σεβασμό από τον απαιτούμενο στο κυρίως θέμα του σχεδίου νόμου.

Ζητώ από όλα τα κόμματα να δεχτούν αυτή τη διαδικαστική παρατήρηση, να ευθυγραμμιστούμε όλοι μαζί σε αυτή τη λογική και να αφιερωθούμε στο πρώτο μέρος της συζήτησης αποκλειστικά στο σχέδιο νόμου των δύο Υπουργείων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε. Έχετε τον λόγο επί του ίδιου θέματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εγώ είχα σκοπό να πάρω τον λόγο, γιατί πληροφορούμαι, αφού μπήκα στην Αίθουσα, ότι η Κυβέρνηση πρόκειται να καταθέσει ουσιαστικές τροπολογίες επί του σώματος του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εννοείτε πέραν αυτών που έχουν κατατεθεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Πέραν αυτών που έχουν κατατεθεί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δηλαδή, καινούργιες; Γιατί το Προεδρείο δεν έχει ενημερωθεί για τέτοιο πράγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Υπάρχουν αλλαγές επί των βασικών διατάξεων του ίδιου του νομοσχεδίου, τις οποίες δεν γνωρίζουμε. Ο Υπουργός θα τις ανακοινώσει τώρα. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουμουτσάκο, με συγχωρείτε, αλλά αυτές δεν είναι τροπολογίες. Αυτές είναι νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες θα δούμε τώρα τι περιλαμβάνουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είναι αλλαγές, νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες θα γίνουν τώρα. Μέχρι που μπήκαμε σε αυτή την Αίθουσα μάς ήταν άγνωστες και θα πρέπει να συζητήσουμε επί αυτών, οι οποίες είναι ουσιαστικές, όπως αντιλαμβανόμαστε από αυτά για τα οποία μόλις με ενημέρωσε απύτως ο Υπουργός. Επομένως, και εδώ έχουμε μια πολύ ξαφνική αλλαγή του περιεχομένου.

Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τις τροπολογίες, συμφωνώ με την προσέγγιση του κ. Λοβέρδου. Δεν μπορεί για τόσο σοβαρά ζητήματα να μπλέκονται όλα μαζί. Εν πάση περιπτώσει, θα περιμέναμε για ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο να είχαμε εγκαίρως ενημερωθεί για τις αλλαγές που προτίθεται να κάνει η Κυβέρνηση και όχι να τις μαθαίνουμε αφότου μπαίνουν στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου για να συζητήσουμε.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα μιλήσει ο ένας εκ των δύο.

Ορίστε, κυρία Τριανταφύλλου, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, σε σχέση με τις τροπολογίες -όχι παραδόξως- θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους. Τροπολογίες ασχέτου αντικείμενου έχουμε πει ότι είναι καλό να μην υπάρχουν και ει δυνατόν να περιοριστούν. Εφόσον αυτό κάποιες φορές δεν είναι εφικτό, είναι σημαντικό να υπάρχουν εδώ οι Υπουργοί και να τις υποστηρίζουν. Το ένα είναι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Υποχρεωτικά δεν θα εισηγηθούν, αν δεν έρθουν οι αρμόδιοι Υπουργοί.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Φυσικά. Συμφωνούμε απόλυτα, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον, όσον αφορά τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, ακόμα και αυτού του είδους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είναι ουσιώδεις.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Συμφωνώ ότι είναι ουσιώδεις, είναι σημαντικές και προτείνω, εφόσον ο κύριος Υπουργός τις αναγγείλει, να τις κρίνουμε ουσιαστικά, με βάση, δηλαδή, το περιεχόμενό τους. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται. Το Υπουργείο έκρινε ότι είναι αναγκαίες, το Υπουργείο έκρινε ότι είναι σημαντικές για την ουσιαστικότερη λειτουργία του Ινστιτούτου Βενετίας. Πρέπει να τις ακούσουμε και να τις αξιολογήσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Γρέγος έχει τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πάγια τακτική και αυτής της Κυβέρνησης να καταθέτει τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια. Το κάνει συνέχεια. Είχαμε παρακαλέσει και στην επιτροπή να μην κατατεθούν άσχετες τροπολογίες.

Εδώ μιλάμε για πάρα πολύ σοβαρές τροπολογίες, όπως αυτή του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, αλλά και άλλες, όπως αυτή που αφορά την κάλυψη αναγκών στο Γενικό Νοσοκομείο Θήρας. Αυτή η κατάσταση πρέπει να σταματήσει. Το καταγγέλλουμε για άλλη μια φορά και ελπίζουμε κάποια στιγμή να σταματήσει αυτό το πράγμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Τάσος έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Είναι συνηθισμένη πρακτική να έρχονται άσχετες τροπολογίες κάθε φορά. Το καταγγέλλουμε για άλλη μια φορά. Βέβαια, δεν ξέρουμε τι σημαίνει αυτό, αν θα υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα.

Τώρα, όσον αφορά την πρόταση που έκανε ο κ. Λοβέρδος, πραγματικά έχει μια λογική, γιατί δεν έχουμε κι εμείς χρόνο να μελετήσουμε αυτές τις τροπολογίες. Θα πρέπει να μας δοθεί λίγος χρόνος για να τις μελετήσουμε.

Επομένως, συμφωνούμε με την πρόταση που έχει κάνει ο κ. Λοβέρδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Πρώτα απ' όλα, να συμφωνήσω κι εγώ σχετικά με τις τροπολογίες που είναι άσχετες με το νομοσχέδιο και αφορούν άλλα Υπουργεία ότι θα πρέπει να έρθουν εδώ οι αρμόδιοι Υπουργοί να τις υποστηρίξουν, να ακούσουμε τι περιέχουν και να κρίνουμε.

Σε ό,τι αφορά τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, όπως λέει και το όνομα, νομοτεχνικές βελτιώσεις έχουμε να κάνουμε όταν υπάρχουν κάποια ήσσονος σημασίας ζητήματα, τα οποία αλλάζουμε. Ξέρουμε ποια είναι η έννοια και η ουσία του νομοσχεδίου. Με αυτήν έχουμε προετοιμαστεί, με αυτήν έχουμε έρθει εδώ πέρα.

Εάν ήθελε η Κυβέρνηση να κάνει αυτές τις αλλαγές, θα μπορούσε μετά την ακρόαση των φορέων στις επιτροπές να κάνει αυτές τις αλλαγές, ώστε να μπορέσουμε να προετοιμαστούμε με βάση αυτές τις αλλαγές. Τώρα, το να έρχονται αιφνιδιαστικά την τελευταία στιγμή νομοτεχνικές βελτιώσεις που αλλάζουν ουσιαδώς το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, δεν νομίζουμε ότι συνάδει με καλές κοινοβουλευτικές πρακτικές.

Εδώ είμαστε να τις δούμε, να ακούσουμε τι έχουμε να πούμε και να προετοιμαστούμε ξανά μετά για να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε ή να μην υποστηρίξουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είναι δύο άλλα, ξεχωριστά πράγματα. Οι νομοτεχνικές βελτιώσεις γίνονται πάντα στην ολομέλεια και στις επιτροπές, βεβαίως, προς το τέλος, αν υπάρχουν.

Επομένως, να δούμε τι θα γράφουν. Γιατί έχω δει νομοτεχνικές και νομοτεχνικές. Έχω δει νομοτεχνικές που αλλάζει μία φράση κι έχω δει -κι έχετε δει κι εσείς- νομοτεχνικές τρεις σελίδες. Είναι άλλο το ένα κι άλλο το άλλο. Να τις δούμε. Ο Υπουργός θέλει, μάλιστα, πριν ξεκινήσουμε την τυπική διαδικασία, να τις παρουσιάσει, ώστε να τις έχετε εξαρχής στα χέρια σας.

Τώρα σε ό,τι αφορά την πρόταση του κ. Λοβέρδου, εγώ δεν μπορώ να αλλάξω την πρόταση της Διάσκεψης των Προέδρων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το Σώμα να αποφασίσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αν βάλουμε το Σώμα με βάση τις κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, ξέρουμε το αποτέλεσμα. Πάω σε κάτι πιο πρακτικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ συμφώνησε.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Δεν συμφώνησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν συμφώνησε η κυβερνητική πλευρά. Δεν το ακούσατε. Είπε «δεν είναι καλό να κατατίθενται, αλλά...».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είπε αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Εδώ είναι η

συνάδελφος. Εγώ αυτό κατάλαβα. Αν έχω καταλάβει λάθος, θα της ξαναδώσω τον λόγο.

Κάνω, όμως, μία πρόταση πρακτική: Να μιλήσουν όχι μόνο οι Κοινοβουλευτικοί και οι εισηγητές, αλλά και οι ομιλητές, όσοι το επιθυμούν, γιατί κάποιος μπορεί να θέλει να μιλήσει *en bloc* εξαρχής. Όποιος όμως δεν θέλει, θα κάνουμε τώρα χρήση του δικαιώματος των δευτερολογιών, που είναι για τους αγορητές περίπου επτά λεπτά και για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους έξι και τρία. Και κρατήστε τη δευτερολογία και οι εισηγητές, όσοι θέλουν, και οι Κοινοβουλευτικοί, όσοι θέλετε, να ασχοληθείτε με τις τροπολογίες.

Επομένως, μπορούμε να ξεκινήσουμε και αποφασίζουμε ομοφώνως ότι όποιος επιθυμεί θα κάνει πλήρη χρήση του δικαιώματος της δευτερολογίας και οι Κοινοβουλευτικοί και της τριτολογίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πάρα πολύ σωστά. Νομίζω ότι εκφράζει αυτό που θέλαμε να πούμε.

Ωστόσο, πρέπει να ενημερωθεί όλο το Προεδρείο ότι όταν θα φύγετε εσείς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα το παραδώσω, κύριε Λοβέρδο.

Κατ' αρχάς αυτά γράφτηκαν επισήμως στα Πρακτικά. Είναι ομόφωνη απόφαση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Επειδή, όμως, η συζήτηση παίρνει μερικές φορές μια βιαστική τροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, κατάλαβα τι λέτε.

Από τη στιγμή που το αποφάσισε ομοφώνως η Ολομέλεια, τελείωσε το θέμα τυπικά και ουσιαστικά.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Δεν βάζω χρόνο. Υποθέτω ότι είναι εύλογος για να τις παρουσιάσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Προφανώς. Δεν θα κάνω την αγόρευσή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω για τον γόνιμο διάλογο που έχει γίνει στις επιτροπές. Ο διάλογος αυτός μας επέτρεψε -θεωρώ ότι με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες κατατίθενται- να συμφωνήσουμε για την προαγωγή και ανάπτυξη της λειτουργίας του μοναδικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, το οποίο έχουμε στο εξωτερικό και το οποίο προάγει την έρευνα στις βυζαντινές και μεταβυζαντινές σπουδές.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου να πω κάποια πράγματα για το αιφνιδιαστικά που είπατε. Όταν είχε τελειώσει η ακρόαση των φορέων, προανήγγειλα και είπα στην επιτροπή -γιατί θεωρώ ότι το αιφνιδιαστικά είναι κάπως τραβηγμένο- ότι ο σκοπός θα παραμείνει ο ίδιος.

Μία νομοτεχνική βελτίωση, λοιπόν, αφορά τον σκοπό του ινστιτούτου, γιατί εκφράστηκαν επιφυλάξεις ότι θέλουμε να αλλάξουμε τη μορφή του ιδρύματος και θέλουμε να το κάνουμε κάτι άλλο. Άρα η πρώτη νομοτεχνική βελτίωση αφορά την παράγραφο 2 του άρθρου 1 η οποία είχε προαναγγελθεί μέσα στην επιτροπή -την ανέφερα, ήσασταν εκεί, την ακούσατε, δεν αιφνιδιαξέστε- όπου ο σκοπός του ινστιτούτου παραμένει ο ίδιος. Ο σκοπός του ινστιτούτου αποτελεί η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών. Και στο πλαίσιο του σκοπού αυτού το ινστιτούτο μπορεί να κάνει εκείνα τα πράγματα.

Το δεύτερο που είχα προαναγγείλει και είχα πει, ήταν ότι θα πάρουμε υπ' όψιν μας πάρα πολύ τις απόψεις των φορέων, αλλά και των Βουλευτών που εκφράστηκαν μέσα στην επιτροπή σε σχέση με το πώς προτείνεται ο Πρόεδρος για το Ινστιτούτο Βενετίας.

Όλοι είχατε εκφράσει -είχε εκφραστεί και από την Κυβέρνηση, άλλωστε αυτός ήταν ο λόγος- να υπάρχει το κομμάτι του Προέδρου, ο οποίος βεβαίως είναι υπεύθυνος για όλα, αλλά θα είναι

πανεπιστημιακός και θα προάγει έτσι το επιστημονικό έργο του ινστιτούτου. Και τονίσατε την ανάγκη να υπάρχει καθοριστική συμμετοχή της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Αυτό γίνεται με δύο νομοτεχνικές. Η μία είναι ότι οι εκπρόσωποι στην εποπτική επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας είναι πανεπιστημιακοί πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, γιατί εκφράστηκαν και διαφορές για το ποιος να είναι και τι να είναι. Θα το πάρετε σε πέντε λεπτά στα χέρια σας.

Και το δεύτερο είναι ότι η εποπτική επιτροπή θα βγάζει μια τριμελή επιτροπή -η οποία θα είναι ειδική πάνω στο αντικείμενο- και θα κάνει τη δημόσια πρόσκληση ενδιαφέροντος για τη θέση του Προέδρου. Θα την κάνει αυτή η τριμελής επιτροπή. Θα κάνει όλη τη διαδικασία. Η επιτροπή αυτή θα εισηγείται στην εποπτική, όπου η πλειοψηφία εκεί είναι ακαδημαϊκοί. Και η εποπτική επιτροπή θα προτείνει στους δύο Υπουργούς το ποιος θα είναι ο Πρόεδρος.

Το τρίτο, αφορά τη δυνατότητα την οποία είχατε πει σε σχέση με τον Πρόεδρο, να βοηθιέται δηλαδή στο έργο του από επιστημονικό συμβούλιο. Είχαμε πει στην αρχή, στην αιτιολογική έκθεση, να γίνει η αλλαγή. Γίνεται τώρα. Στο τέλος του άρθρου 8 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: «Για την υποστήριξη στον σχεδιασμό του επιστημονικού και ερευνητικού έργου του ινστιτούτου, καθώς και στη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων και

φιλοξενούμενων, δύναται στον οργανισμό να προβλέπεται η συγκρότηση άμισθου επιστημονικού συμβουλίου, να ορίζεται η σύνθεση αυτού καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.».

Ουσιαστικά οι τρεις αυτές σημαντικές αλλαγές είχαν προαναγγελθεί. Δεν αποδέχομαι, λοιπόν, το αιφνιδιαστικά, γιατί ειπώθηκαν μέσα στην επιτροπή διά στόματος δικού μου. Και θεωρώ ότι οι άλλες αλλαγές δεν είναι τόσο σημαντικές. Δεν χρειάζεται να τις αναπτύξω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καταθέστε τες, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Καταθέτω στα Πρακτικά αυτά τα τρία ουσιαστικά για τα οποία και εσείς οι ίδιοι και όλα τα κόμματα είχατε εκφράσει επιφύλαξη στην επιτροπή. Νομίζω ότι με αυτές τις βελτιώσεις ικανοποιούμε και εσάς και τους φορείς που ήρθαν. Και μπορούμε να προχωρήσουμε, κύριοι συνάδελφοι.

Καταθέτω, λοιπόν, τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Και υπάρχει και μια δήλωση ότι η Κυβέρνηση θα έχει ακριβώς αυτές τις πέντε και μόνο τροπολογίες. Δεν θα κατατεθεί καμία άλλη.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Ιωάννης Αμανατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

«ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ & ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ»

1. Η παρ. 2 του άρθρου 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Σκοπό του Ινστιτούτου αποτελεί η προαγωγή των Βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών. Στο πλαίσιο του σκοπού αυτού, το Ινστιτούτο:

α) αναδεικνύει τις εν γένει ιστορικές, φιλολογικές και άλλες συναφείς πτυχές του ελληνικού πολιτισμού κατά τους βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους, καθώς και δι' αυτών προάγει την πολιτιστική διπλωματία, μέσω διοργάνωσης, μεταξύ άλλων, διεθνών εκδηλώσεων, σεμιναρίων και εκθέσεων,

β) παρέχει εκπαιδευτικά προγράμματα,

γ) διαχειρίζεται το χαρτώο, αναλογικό και ψηφιακό αρχειακό υλικό, καθώς και άλλα πολυμέσα που διαθέτει,

δ) διασυνδέεται με αναγνωρισμένα ελληνικά και διεθνή εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα, με φορείς εποπτικών μέσων και βάσεων δεδομένων και οργανώνει με τους παραπάνω κοινές εκδηλώσεις και δραστηριότητες,

ε) προβαίνει σε διεθνείς εκδοτικές δραστηριότητες και

στ) αξιοποιεί με ενδεδειγμένο τρόπο το μουσειακό υλικό του.».

2. Το πρώτο εδάφιο και η περίπτ. α) της παρ. 3 του άρθρου 1 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Για την εκπλήρωση των ανωτέρω το Ινστιτούτο:

α) παρέχει υποτροφίες σε ερευνητές, οι οποίοι είναι πτυχιούχοι ανώτατου ελληνικού ή ομοταγούς αλλοδαπού ιδρύματος, καθώς και φιλοξενία σε επισκέπτες ερευνητές, κατά τα οριζόμενα στον Οργανισμό του,».

3. Η περίπτ. β) της παρ. 1 του άρθρου 2 διαγράφεται και οι λοιπές περιπτ. αναριθμούνται αναλόγως.**4. Η περίπτ. δ) της παρ. 1 του άρθρου 2, που αναριθμείται σε περ. γ) κατά τα ανωτέρω, αντικαθίσταται ως εξής: «γ) Δύο (2) μέλη Δ.Ε.Π. ελληνικού Α.Ε.Ι. ή Ερευνητές ελληνικών Ερευνητικών Κέντρων, πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας, με τους αναπληρωτές τους, οι οποίοι ορίζονται από τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.».**

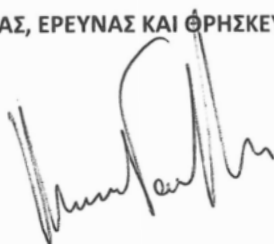
5. Στην περ. ε) της παρ. 1 του **άρθρου 2**, που αναριθμείται σε περ. δ) κατά τα ανωτέρω, η φράση «Έναν καθηγητή οποιασδήποτε βαθμίδας ή υπηρετούντα λέκτορα ελληνικού Πανεπιστημίου» αντικαθίσταται από τη φράση «Ένα (1) μέλος Δ.Ε.Π. ελληνικού Α.Ε.Ι.»
6. Στην παρ. 2 του **άρθρου 2**, οι λέξεις «περίπτωση ε΄» αντικαθίστανται από τις λέξεις « περίπτωση δ΄».
7. Στο τέλος της παρ. 6 του **άρθρου 2** προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου υποχρεούται, τουλάχιστον κατ' έτος, να καταθέτει ενώπιον της Εποπτικής Επιτροπής αναλυτική έκθεση των πεπραγμένων του Ινστιτούτου.».
8. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του **άρθρου 4**, μετά τη λέξη «γενική» προστίθεται η φράση «και μορφωτική».
9. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του **άρθρου 4** η φράση «καθηγητής οποιασδήποτε βαθμίδας ελληνικού Πανεπιστημίου ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής ή Ερευνητής» αντικαθίσταται από τη φράση «μέλος Δ.Ε.Π. πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας ελληνικού Α.Ε.Ι. ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής, ή Ερευνητής πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας».
10. Η παρ. 3 του **άρθρου 4** αντικαθίσταται ως εξής: «3. Ο διορισμός του Προέδρου πραγματοποιείται, κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η απόφαση εκδίδεται μετά από εισήγηση της Εποπτικής Επιτροπής. Για τη σύνταξη της εισήγησής της, η Εποπτική Επιτροπή λαμβάνει υπ' όψιν τη σχετική εισήγηση άμισθης τριμελούς επιτροπής αξιολόγησης που συστήνει η ίδια με απόφασή της και απαρτίζεται από μέλη Δ.Ε.Π. ελληνικού Α.Ε.Ι. ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής ή Ερευνητές ελληνικού ή αναγνωρισμένου αλλοδαπού Ερευνητικού Κέντρου με συναφές αντικείμενο με τους σκοπούς του Ινστιτούτου. Η διαδικασία υποβολής της εισήγησης οφείλει να έχει ολοκληρωθεί εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) μηνών από την έκδοση της δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τους Υπουργούς, ειδάλλως η εισήγηση της Εποπτικής Επιτροπής υποβάλλεται χωρίς προηγούμενη σχετική εισήγηση. Η απόφαση διορισμού του Προέδρου δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.».

11. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του **άρθρου 4**, η λέξη «καθηγητής» αντικαθίσταται από τη λέξη «μέλος Δ.Ε.Π.».
12. Στο τρίτο εδάφιο της περ. α) της παρ. 1 του **άρθρου 6**, οι λέξεις «στις περιπτώσεις α' και γ'» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στις περιπτώσεις α' και β'».
13. Στο τέλος του **άρθρου 8** του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:
«Για την υποστήριξη στον σχεδιασμό του επιστημονικού και ερευνητικού έργου του Ινστιτούτου, καθώς και στη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων και φιλοξενουμένων, δύναται στον Οργανισμό να προβλέπεται η συγκρότηση άμισθου επιστημονικού συμβουλίου, να ορίζεται η σύνθεση αυτού, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.».

Αθήνα,

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι θέλετε, κύριε Κουμουτσάκος;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η διαδικασία έχει λυθεί. Συμφωνήσαμε ομοφώνως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όπως ακούσατε, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι νομοτεχνικές βελτιώσεις, αλλά ουσιαστικές αλλαγές. Έχουν περάσει δεκαπέντε ημέρες από τη συνάντηση και τη συζήτηση με τους φορείς. Μην λέει η Κυβέρνηση ότι δεν είναι αιφνιδιαστικά. Έχουν μεσολαβήσει δύο εβδομάδες από τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, τελειώσαμε, ας ξεκινήσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Ξυδάκη, τι θέλετε, για ποιο θέμα ζητάτε τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Επί της διαδικασίας. Οι νομοτεχνικές βελτιώσεις, κατά την εκτίμησή μου και είναι και εξ αντικειμένου, ενσωματώνουν τις πολλές παρατηρήσεις που ακούστηκαν στην επιτροπή. Αυτό είναι, δεν είναι τίποτα παραπάνω. Καλό είναι να μιλήσουμε επί της ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το είπε ο Υπουργός αυτό. Ας τις πάρουν στα χέρια τους οι συνάδελφοι και θα εκτιμήσουν αν είναι αυτό που είπε ο Υπουργός και εσείς ή αν είναι αυτό που είπε ο κ. Κουμουτσάκος. Όμως πρώτα να τις πάρουν να τις διαβάσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Βασιλικών Ευβοίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κυρία Μαρία Τριανταφύλλου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κωνσταντόπουλε, όταν υπάρχει Πρόεδρος, μην απευθύνεστε στον Υπουργό. Τώρα ανεβαίνει η συνάδελφος. Θα σας δώσω τον λόγο μετά, πριν ανέβει ο κ. Κουμουτσάκος. Καθίστε, είστε παλιός συνάδελφος. Ο Προεδρεύων σας δίνει τον λόγο.

Τον λόγο έχει η κυρία Μαρία Τριανταφύλλου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σε όλους τους συναδέλφους

Πράγματι το σημερινό νομοθέτημα αφορά σε ένα ιστορικό ίδρυμα και ακριβώς για αυτό είναι μεγάλη η ευθύνη μας για την ποιότητα της θέσπισης. Το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας είναι ένα ιστορικό ίδρυμα και επομένως πρόκειται για ιστορική παρέμβαση. Αξίζει να δώσουμε λίγο από τον χρόνο μας για να πούμε λίγα λόγια για το Ινστιτούτο της Βενετίας, αν και η ιστορική του πορεία και κυρίως η προσφορά του πράγματι δεν μπορούν να αποτυπωθούν μέσα σε λίγες κουβέντες, σε έναν περιορισμένο χρόνο.

Μόνο τυχαία δεν είναι η ίδρυση και η λειτουργία του Ινστιτούτου στη νύφη του Αδρια, στη Βενετία. Ακολουθεί τον δρόμο πολλών Ελλήνων διανοούμενων, φορέων του αναγεννητικού πνεύματος της παλαιολόγιας αναγέννησης, αυτής της ύστερης βυζαντινής περιόδου κατά την οποία ενώ έφθινε η βυζαντινή αυτοκρατορία παρατηρούνταν μια ζωηρή στροφή προς τη μελέτη της αρχαιοελληνικής γραμματείας, μια αναζωογόνηση του φιλοσοφικού στοχασμού, η ανάδειξη του ουμανισμού. Ακολουθεί τον δρόμο των αυτοεξόριστων στη δύση, στην Ιταλία, βυζαντινών διανοούμενων, που φεύγοντας από την Κωνσταντινούπολη μετά την πτώση της το 1453 μετέφεραν χειρόγραφα, εικόνες, δείγματα του βυζαντινού πολιτισμού.

Κατά την Ελένη Γλύκατζη – Αρβελέρ, η Βενετία αποτελεί το παράθυρο της βυζαντινής τέχνης στη δύση και η βυζαντινή Ιταλία αποτελεί ανέκαθεν τον χώρο των ανταλλαγών και όχι μόνο τριγ-

μών, που οδηγούν πρέσβεις και αντιπροσωπείες στην Κωνσταντινούπολη.

Η ιδέα σύστασης του Ινστιτούτου περιλαμβάνεται σε μια μορφωτική συμφωνία που υπεγράφη στις 21 Σεπτεμβρίου του 1948 μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας. Το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών συστάθηκε με τον ν. 1766/1951 και αποτελεί το μοναδικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που διαθέτει η Ελλάδα στο εξωτερικό. Μετά από τέσσερις μήνες ρυθμίστηκαν το νομικό και οικονομικό καθεστώς του Ινστιτούτου και ιδιαίτερος η διάθεση των περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων της ορθοδόξου ελληνικής κοινότητας της Βενετίας.

Όπως είπαμε, στα χρόνια που πέρασαν το Ινστιτούτο Βενετίας έχει να παρουσιάσει πάρα πολύ σημαντικό έργο. Γιατί, λοιπόν, προτείνουμε σήμερα αυτό το νομοθέτημα; Γιατί το συζητήσαμε στις επιτροπές; Γιατί έγινε η διαβούλευση; Και κυρίως, ξαναλέω, γιατί το προτείνουμε;

Μια σειρά από παθογένειες και δυσλειτουργίες που διαγνώστηκαν σε σχέση με το Ινστιτούτο Βενετίας ήταν η αιτία για το σημερινό νομοθέτημα. Ακούσαμε με προσοχή όλους τους φορείς στην επιτροπή. Παρά τις ενστάσεις και τις διαφωνίες που εξέφρασαν, όσες και όπως εκφράστηκαν εκεί, είπαν πως χρειάζεται αναδιάρθρωση της λειτουργίας του Ινστιτούτου.

Το είπα και στην επιτροπή. Όλες οι τοποθετήσεις των φορέων ήταν σημαντικές. Κρατώ την τοποθέτηση της κ. Άννας Ψαρούδα – Μπενάκη, που μίλησε για την ανάγκη μιας διοικητικής και διαχειριστικής αλλαγής. Είπε ακριβώς: «Να καταργηθεί το διοικητικό και διαχειριστικό πρόβλημα».

Παρ' όλο που δεν αποτυπώθηκαν στην επιτροπή αυτά τα προβλήματα, εξειδικευμένα και με συγκεκριμένο τρόπο, πρέπει να αναφέρουμε ότι η εσωστρέφεια, οι δυσλειτουργίες οικονομικής διαχείρισης, η ανεπαρκής και –θα έλεγα καλύτερα– η μη αποτελεσματική επιμέλεια και έλεγχος των εγκαταστάσεων των περιουσιακών στοιχείων, η επικάλυψη και κυρίως η σύγχυση αρμοδιοτήτων μεταξύ των διάφορων οργάνων διαχειριστικής εποπτικής, η ανεπαρκής συντήρηση και φύλαξη ιστορικών κειμηλίων είναι μερικές μόνο από τις αιτίες που κατήλωσαν τα τελευταία χρόνια τη λειτουργία του Ινστιτούτου Βενετίας.

Το Ινστιτούτο Βενετίας κινδυνεύει σήμερα σοβαρά. Επομένως, έχουμε ευθύνη να συμβάλλουμε στη διοικητική του ανανέωση και να θωρακίσουμε νομοθετικά τη δυνατότητα για αναδιάρθρωση της λειτουργίας του, την αδήριτη, κυρίως, ανάγκη για λογοδοσία, διαφάνεια και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Γι' αυτό κιόλας –θα το πούμε και στα άρθρα– προκρίνεται η θέση οικονομικού διευθυντή. Πάνω απ' όλα, πρέπει να ενισχύσουμε, να υποστηρίξουμε τον ακαδημαϊκό, μορφωτικό και ερευνητικό του ρόλο.

Τι προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο; Στα δώδεκα άρθρα του αποτυπώνεται μορφολογικά και ουσιαστικά η προσπάθεια για καλύτερη διοίκηση, μα, πάνω απ' όλα, διαφαίνεται η μέριμνα να διατηρηθεί σαν μια συνεκτική κανονικότητα. Η λέξη κανονικότητα ακούστηκε αρκετές φορές στην επιτροπή ως αδήριτη ανάγκη να επανέλθει στην κανονικότητα το Ινστιτούτο.

Πάνω απ' όλα, λέω λοιπόν ότι θα έπρεπε να διαφαίνεται αυτή η μέριμνα, να διατηρηθεί δηλαδή σαν μια συνεκτική κανονικότητα ο πρωταρχικός πνευματικός και μορφωτικός πυρήνας του Ινστιτούτου. Πρέπει να διαφυλαχθεί πάνω απ' όλα ως κόρη οφθαλμού η πνευματική αυτοτέλεια και η ακαδημαϊκότητα.

Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός και όχι οι σκοποί του Ινστιτούτου, όπως πράγματι υπήρχε στον αρχικό σχεδιασμό. Σκοπός, λοιπόν, του Ινστιτούτου Βενετίας είναι η προαγωγή των Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών σπουδών.

Εδώ, θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση. Αν το Υπουργείο ήθελε, αν θέλαμε ουσιαστικά να αλλάξουμε τον σκοπό, μπορούσαμε να το κάνουμε. Ο σκοπός δεν υπήρχε στη διακρατική συμφωνία. Μπήκε με τον νόμο ίδρυσης του Ινστιτούτου Βενετίας. Με νόμο μπήκε, με νόμο θα μπορούσε και να βγει. Θα μπορούσε να αλλάξει.

Ωστόσο, ήταν ορθές οι παρατηρήσεις φορέων, αλλά και Βουλευτών και άρα ο ιδρυτικός νόμος του Ινστιτούτου Βενετίας θα πρέπει να ορίζεται ξεκάθαρα, έτσι όπως ορίζεται και αποτυπώνεται στον νόμο πλέον. Αυτό κάνει το πρώτο άρθρο του νομο-

σχεδίου.

Θα πρέπει να πούμε, όμως, ότι ο σκοπός του Ινστιτούτου εν είδει εργαλείων, όπως ακριβώς πήρατε μπροστά σας και τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, μπορεί να ενισχύεται. Στο πλαίσιο αυτού του σκοπού, το ίδιο το Ινστιτούτο αναδεικνύει τις εν γένει ιστορικές, φιλολογικές και άλλες συναφείς πτυχές του ελληνικού πολιτισμού, παρέχει εκπαιδευτικά προγράμματα, διαχειρίζεται το αναλογικό και ψηφιακό αρχειακό υλικό, καθώς και άλλα πολυμέσα που διαθέτει, διασυνδέεται με αναγνωρισμένα ελληνικά και διεθνή εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα κ.λπ., προβαίνει σε διεθνείς εκδοτικές δραστηριότητες και αξιοποιεί με ενδεδειγμένο τρόπο το μουσειακό του υλικό. Είναι σημαντικό αυτό, μιας και ακούσαμε από τον Υπουργό ότι δυστυχώς είναι σχεδόν μηδαμινή η επισκεψιμότητα σήμερα του μουσείου.

Άρα θα έλεγα ότι αυτή η νομοτεχνική βελτίωση είναι πάρα πολύ σημαντική, ακριβώς γιατί πραγματικά ακούσαμε –καλά κάναμε κι έτσι έπρεπε– τις απόψεις Βουλευτών, αλλά και φορέων. Ο σκοπός μένει ο ίδιος, έτσι ακριβώς όπως ήταν όταν είχε ιδρυθεί το Ινστιτούτο. Από την άλλη, όμως, αυτός ο σκοπός διανθίζεται από μια σειρά από άλλα προγράμματα κ.λπ..

Θέλω να πω το εξής, παραμένοντας στο άρθρο 1. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 αποτυπώνονται οι τρόποι για την εκπλήρωση των παραπάνω σκοπών. Παρέχει βέβαια υποτροφίες, όπως γινόταν και πριν σε ερευνητές που είναι πτυχιούχοι ελληνικού ή ομοταγούς αλλοδαπού ιδρύματος, αλλά προστίθεται το εξής: «Καθώς και η φιλοξενία σε επισκέπτες-ερευνητές κατά τα οριζόμενα στον οργανισμό».

Με την παράγραφο 4 ξεκαθαρίζεται πως το Ινστιτούτο υπάγεται στη γενική εποπτεία του Υπουργείου Εξωτερικών και όσον αφορά την εκπαιδευτική του δραστηριότητα στο Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Ο εκπαιδευτικός και μορφωτικός ρόλος του Ιδρύματος είναι, λοιπόν, προφανές ότι παραμένει.

Συστήνεται εποπτική επιτροπή, η οποία είναι πενταμελής. Και εδώ θα πρέπει να πούμε –και είναι πάρα πολύ σημαντική η αλλαγή που έγινε– ότι μιλάμε για καθηγητές, τουλάχιστον από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας, Α' και Β' βαθμίδας. Όλες αυτές οι αλλαγές που γίνονται αντιλαμβάνεστε ότι έχουν ως στόχο την υπεράσπιση και την τόνωση της ακαδημαϊκότητας και των ακαδημαϊκών κριτηρίων.

Θέλω να σας πω ότι το νέο σχήμα της εποπτικής επιτροπής καταδεικνύει τη σοβαρότητα με την οποία σχεδιάζει τη συνέχιση της λειτουργίας του Ινστιτούτου η πολιτεία και ειδικότερα την προσήλωση της στα κριτήρια της λογοδοσίας, της διαφάνειας, της ευελιξίας και της ανανέωσης που έχει ανάγκη το ίδρυμα. Πρέπει να πούμε ότι η θητεία είναι τριετής. Επίσης, εδώ πρέπει να πούμε ότι είναι ασυμβίβαστη η ιδιότητα του μέλους της εποπτικής με την ιδιότητα του διατελέσαντος σε θέση οργάνου διοίκησης ή προσωπικού του Ινστιτούτου. Είναι σημαντικό νομίζω να ακουστεί και αυτό.

Πάμε στο άρθρο 4, που κατ' αρχάς καθορίζονται οι αρμοδιότητες, οι ευθύνες και ο τρόπος εκλογής του προέδρου του Ινστιτούτου. Εδώ έγινε πάρα πολύς λόγος για το πώς θα έπρεπε να εκλέγεται ο πρόεδρος του Ινστιτούτου. Το είπε και ο Υπουργός πριν ότι είναι απαραίτητο να είναι ένα πρόσωπο γνωσμένου κύρους, αφού θα ελέγχει και θα συντονίζει τις δράσεις του Ινστιτούτου.

Είναι απαραίτητο, επίσης, ο πρόεδρος του Ινστιτούτου να έχει, ακριβώς για τον σκοπό τον οποίο θα επιτελέσει, αυξημένα ακαδημαϊκά κριτήρια, γιατί ο πρόεδρος ασκεί τη γενική διεύθυνση, αλλά και τη μορφωτική. Είναι σημαντικό αυτό να το πούμε. Ρυθμίζει την εσωτερική λειτουργία του οργανισμού κάνοντας καθετί το αναγκαίο γι' αυτό το σκοπό.

Έγινε, λοιπόν, πάρα πολύ κουβέντα γι' αυτό και θα πρέπει να πούμε ότι προκρίθηκε εδώ με αυτήν την νομοθετική βελτίωση που έχετε πάρει όλοι στα χέρια σας από τον Υπουργό, ότι θα πρέπει να υπάρχει μια τριμελής επιτροπή, εν είδει εκλεκτορικού σώματος θα έλεγα, η οποία θα αποτελείται αμιγώς από ακαδημαϊκούς και η οποία με μια απλή πλειοψηφία θα προτείνει στην εποπτική επιτροπή, η οποία εποπτική επιτροπή με τη σειρά της θα προτείνει στον Υπουργό τον Πρόεδρο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τι ακαδημαϊκούς;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Από ακαδημαϊκούς Α' και Β' Βαθμού. Αυτό νομίζω το ξεκαθαρίσαμε και είναι μια ασφαλιστική δικλείδα. Κάνει καλά και το επισημαίνει ο κ. Δαβάκης.

Είναι σημαντικό να μπουν ακαδημαϊκοί Α' και Β' βαθμίδας ύστερα από ενδελεχή συζήτηση. Πραγματικά έτσι έπρεπε να γίνει. Το νομοσχέδιο νομίζω ότι αποτυπώνει αυτήν την πρόταση πάρα πολλών Βουλευτών, θα έλεγα όλων των Βουλευτών –δεν νομίζω ότι υπάρχει καμία διαφωνία σε αυτό– αλλά νομίζω και των φορέων.

Άρα, λοιπόν, για να προχωρήσω κάπως γρήγορα γιατί βλέπω ότι ο χρόνος περνάει, ξαναλέω ότι ο διορισμός του προέδρου γίνεται μέσα από αυτή τη διαδικασία ύστερα από πολύ διαβούλευση και προτάσεις και σωστά άλλαξαν κάποια σημεία τα οποία υπήρχαν στην πρώτη νομοθέτηση.

Πρέπει να πω ότι δεν υπάρχουν πολλές άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις σε αυτά τα τρία σημεία τα οποία έδωσε ο Υπουργός. Θέλω να σταματήσω, όμως, στη δυνατότητα να υπάρχει μια επισημονική επιτροπή η οποία θα βοηθάει, θα είναι αρωγός στο έργο του προέδρου.

Ήταν μια πρόταση την οποία είχε διατυπώσει ο κ. Κουμουτσάκος. Εγώ είχα θέσει κάποια πρακτικά ζητήματα, τα οποία μπορούν πραγματικά πολύ εύκολα να λυθούν και ενσωματώνεται στο άρθρο 8 η πρόταση αυτή του κ. Κουμουτσάκου.

Θέλω να μιλήσω λίγο ακόμα για την επιλογή του προέδρου. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι είναι σημαντική η επιλογή του προέδρου να γίνεται σεβόμενη τα ακαδημαϊκά κριτήρια και είναι σημαντικό, επίσης, να μην υπάρχει απευθείας ανάθεση. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Νομίζω ότι το ανοιχτό της διαδικασίας, αλλά μέσα στα ακαδημαϊκά πλαίσια, είναι σημαντικό ότι προκρίνεται σήμερα.

Θα έλεγα ότι με αυτές τις αλλαγές, δηλαδή με τις νομοθετικές βελτιώσεις που κατέθεσε ο Υπουργός, η πρόταση του νομοσχεδίου κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Γίνεται μια ειδική αναφορά στην παράγραφο 6 για τη διενέργεια απογραφής κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ινστιτούτου από τον πρόεδρό του, εντός εύλογης χρονικής διορίας, με σκοπό τη βέλτιστη δυνατή αξιοποίησή της.

Θα πρέπει να πούμε ότι συστήνεται με το άρθρο 5 διαχειριστική επιτροπή στην έδρα του Ινστιτούτου, η οποία θα είναι αρμόδια για την οικονομική διαχείριση του ιδρύματος. Αυτή είναι επιτροπή είναι τριμελής και άμισθη. Μέλη της επιτροπής ορίζονται ο πρόεδρος του Ινστιτούτου, ο Έλληνας πρέσβης στη Ρώμη και ο πρόεδρος της ελληνικής ορθόδοξης κοινότητας της Βενετίας.

Είναι εξόχως σημαντική η αποστολή αυτού του οργάνου. Είναι κρίσιμο στοιχείο της νέας νομοθετικής προσπάθειας η ορθή οικονομική διαχείριση της περιουσίας του Ινστιτούτου. Στην επιτροπή αυτή θα συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου και ο οικονομικός διευθυντής του Ινστιτούτου.

Με το άρθρο 6 συστήνονται οι θέσεις του προσωπικού του Ινστιτούτου. Δεν χρειάζεται να τις πω. Τις είπαμε πολύ αναλυτικά στην επιτροπή.

Με το άρθρο 7 γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στους πόρους του Ινστιτούτου. Αναφέρεται ρητά ότι είναι αυτοχρηματοδοτούμενο. Είπα και στην επιτροπή, αλλά πρέπει να πω και σήμερα ότι είναι ξεχωριστής σημασίας να μπορεί ένας τέτοιος οργανισμός με τόσο μεγάλη περιουσία να στέκεται οικονομικά αυτοδύναμος. Αυτό θα αποτελούσε, κατά την άποψή μας, ένα έξοχο παράδειγμα του τι σημαίνει ένας πολιτιστικός και πνευματικός πυρήνας σε μια ξένη χώρα να μπορεί να αυτοδιοικείται.

Μάλιστα, θα έλεγα ότι αν πετύχει αυτή η προσπάθεια, ίσως να μπορέσουμε να σκεφτούμε και άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου της Ελλάδας στο εξωτερικό, όπως στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή και αλλού.

Φθάνοντας στο τέλος, θέλω να πω το εξής. Περιγράφεται με το σημερινό νομοσχέδιο ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο, που ανταποκρίνεται στις συνθήκες της σημερινής εποχής. Είναι πάρα πολύ σημαντικό –το είπα στην επιτροπή, το ξαναλέω και τώρα– να ενισχύσουμε ουσιαστικά το Ινστιτούτο Βενετίας, ώστε να γίνει ένας θύλακας γνώσης του βυζαντινού πο-

λιτισμού και της σύνδεσής του στο άρμα της ελληνικής και παγκόσμιας ιστορίας.

Ας μην το αφήσουμε να ερημώσει. Ας μην αποτελέσει σημείο και σημάδι του πεπτωκότος ελληνικού γένους, αλλά να γίνει, όπως είπα και στην επιτροπή, ένα ορόσημο και ένα οδόσημο για την ιστορική ελληνική πολιτιστική πραγματικότητα.

Σε μια σύγχρονη πραγματικότητα, σε μια σύγχρονη εποχή με κυρίαρχα στοιχεία τη σχετικότητα, τη ρευστότητα, την αντιφατικότητα, αλλά και τη συνθετότητα, νομίζω ότι έχουμε πραγματικά ανάγκη να ενισχύουμε τέτοια ινστιτούτα και κυρίως να ενισχύουμε την ιστορική μνήμη, αλλά και τη συνέχεια της ιστορικής μνήμης και πραγματικότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και ένας συνοδός εκπαιδευτικός από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Γιώργος Κουμουτσάκος έχει τον λόγο ως εισηγητής από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα για την τύχη, το παρόν και το μέλλον του πιο σημαντικού πνευματικού ιδρύματος της χώρας έξω από τα σύνορά της. Το Ίδρυμα Βυζαντινών Μελετών της Βενετίας είναι ένα ιστορικό ίδρυμα. Έχει εξήντα χρόνια σπουδαίας διαδρομής.

Και δεν φανταζόταν ποτέ κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ακόμα και σε αυτή τη συζήτηση θα είχαμε να αντιμετωπίσουμε μεθοδεύσεις και χειρισμούς. Διότι αυτά τα οποία κατατίθενται σήμερα, ως νομοτεχνικές τροπολογίες, δεν είναι τόσο αθώα και τόσο απλά. Πρόκειται για ουσιαστική αλλαγή του κειμένου, που μέχρι χθες το βράδυ, μάλλον μέχρι πριν περάσουμε αυτή την πόρτα, γνωρίζαμε όλοι.

Είπε ο Υπουργός και η εισηγήτρια ότι αυτές βασίζονται στη γνώμη που εξέφρασαν οι φορείς, αλλά και τα κόμματα στις συζητήσεις στην επιτροπή. Πότε; Πριν δεκαπέντε ημέρες.

Εάν ήταν τόσο απλά τα πράγματα, εύλογα αναρωτιέται κανείς γιατί χρειάστηκαν δεκαπέντε ημέρες για να έρθουν τώρα, πέντε λεπτά πριν ανέβω στο Βήμα και να κοινοποιηθεί στον εισηγητή της Μειοψηφίας τι ακριβώς αλλάζει ο Υπουργός. Βεβαίως, η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας το γνώριζε. Εάν αυτό δεν είναι παρωδία κοινοβουλευτικής συζήτησης, τότε τι είναι;

Όμως πάμε τώρα στην ουσία. Από τις συζητήσεις και τις διευρυμένες συνεδριάσεις με εκπροσώπους της ακαδημαϊκής κοινότητας και άλλων φορέων, επιβεβαιώθηκε και η έντονη ανησυχία και ο προβληματισμός της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και η ορθότητα των τροπολογιών που είχαμε καταθέσει ως σκέψη.

Πρόθεσή μας ήταν να εξασφαλιστεί ουσιαστικός εκσυγχρονισμός, θεσμική αναβάθμιση και θωράκιση, διαφάνεια, αξιοκρατία, αποτελεσματικός έλεγχος, πλήρης λογοδοσία, προκειμένου να επιτευχθεί ο ιδρυτικός σκοπός του ινστιτούτου και να ξεπεραστούν όποιες δυσλειτουργίες του παρελθόντος. Διότι, πράγματι, μετά από εξήντα χρόνια είναι λογικό να αναζητήσει κανείς τρόπους βελτίωσης της λειτουργίας, όχι, όμως, να επιχειρήσουμε και τελικά να σπρώξουμε την κατάσταση σε χειρότερα δεδομένα από αυτά που είχαμε για εξήντα χρόνια. Γιατί αυτό γίνεται με το σημερινό νομοσχέδιο που καταθέτει η Κυβέρνηση.

Ό,τι έχει προτείνει, οι σκέψεις και οι προτάσεις της, οδηγούν σε υπερβολική συγκέντρωση εξουσιών του εκάστοτε Υπουργού των Εξωτερικών, αλλά και δεν διασφαλίζεται η απαραίτητη αξιοκρατία στα πρόσωπα που προβλέπεται να στελεχώνουν το ινστιτούτο.

Εμείς καλόπιστα συμμετείχαμε στη συζήτηση της επιτροπής, καταθέτοντας σκέψεις και προτάσεις, όπως σας είπα. Επιγραμματικά, αναφέρω ποιες ήταν. Ζήτησαμε τη δημιουργία επιστημονικού συμβουλίου με ισχυρή, εμφανή παρουσία της Ακαδημίας Αθηνών.

Γιατί χρειάζεται το επιστημονικό συμβούλιο; Διότι στο πρόσωπο του προέδρου λέτε εσείς, του διευθυντή με το ισχύον ακόμα καθεστώς, συγκεντρώνονται δύο αποστολές, και η ερευνητική και η διαχειριστική και είναι πράγματι βαρύ αυτό το καθήκον. Έπρεπε, λοιπόν, να ενισχυθεί ο επικεφαλής του ινστιτούτου εκεί που κυρίως εστιάζεται το έργο του, δηλαδή στην έρευνα. Και προτείναμε επιστημονικό συμβούλιο με ισχυρή συμμετοχή της Ακαδημίας Αθηνών.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι, στην τροπολογία που κατατίθεται σήμερα, υιοθετεί αυτή τη σημαντική για εμάς σκέψη. Όμως διαβάζω –όσο πρόλαβα στα λίγα λεπτά– ότι πρόκειται περί παραπλανητικής προφορικής διατυπώσεως, διότι η γραπτή λέει άλλα. Προσέξετε τι λέει αυτό που φέρατε τώρα, κύριε Αμανατίδη: «Για την υποστήριξη του σχεδιασμού του επιστημονικού και του ερευνητικού έργου του ινστιτούτου, καθώς και για τη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων και φιλοξενουμένων –εδώ είναι η μαγική λέξη– δύναται στον οργανισμό να προβλέπεται η συγκρότηση άμισθου επιστημονικού συμβουλίου, να ορίζεται η σύνθεση αυτού, καθώς και άλλες αναγκαίες λεπτομέρειες για τη λειτουργία του.»

«Δύναται»! Και καμμία εξασφάλιση δεν υπάρχει ότι θα γίνει. Εμείς είχαμε προτείνει να ορίζεται στον νόμο τώρα ότι θα υπάρχει το επιστημονικό συμβούλιο και ποια θα είναι η σύνθεσή του. Επομένως, εμείς προτείναμε δημιουργία επιστημονικού συμβουλίου με παρουσία της Ακαδημίας Αθηνών και το αρνείστε.

Προτείναμε την αλλαγή της σύνθεσης της εποπτικής επιτροπής και της επιτροπής επιλογής του προέδρου, ώστε να υπάρχει ισχυρή ακαδημαϊκή πανεπιστημιακή παρουσία, αλλά και της Ακαδημίας Αθηνών. Και αυτή την τροπολογία την αρνείστε.

Προτείναμε την επικύρωση της επιλογής του Προέδρου από κοινή συνεδρίαση των Επιτροπών Εξωτερικών και Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Και αυτό το αρνείστε.

Προτείναμε, επίσης, την υποβολή και έγκριση κυλιόμενου τριετούς προϋπολογισμού και προγράμματος ερευνητικών εργασιών, με δεσμευτικό προϋπολογισμό για το επόμενο έτος, καθώς επίσης και για το επιστημονικό πρόγραμμα, πράγμα το οποίο, κατά την άποψή μας, συντελούσε και συντελεί, όπως σε όλα τα ερευνητικά ιδρύματα του κόσμου, στη διαφάνεια και στον αποτελεσματικό σχεδιασμό των δράσεων του ινστιτούτου.

Τέλος, με την ίδια λογική της διαφάνειας και της σωστής λειτουργίας, προτείναμε ενισχυμένο οικονομικό έλεγχο από ορκωτούς λογιστές και από την υπηρεσία επιθεώρησης του Υπουργείου των Εξωτερικών. Και αυτό δεν γίνεται δεκτό.

Αντιλαμβάστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το σχέδιο που φέρνετε ούτε επί της αρχής ούτε στα άρθρα.

Δυστυχώς, δεν αποτρέψαμε αυτό το οποίο σήμερα, επειδή έχετε την πλειοψηφία, θα επιβάλλετε στο ινστιτούτο, δηλαδή την πορεία του προς την παρακμή, την πορεία του προς μια κατάσταση η οποία καμμία σχέση δεν θα έχει με τη λαμπερή πορεία του τα τελευταία εξήντα χρόνια.

Πράγματι, υπήρχαν πράγματα που θα μπορούσαν να διορθωθούν. Εσείς δεν διορθώνετε, γκρεμίζετε και βάζετε το Ινστιτούτο της Βενετίας, αυτό το λαμπρό ίδρυμα, ουσιαστικά κάτω από την εποπτεία και την επιτροπεία του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Προέρχομαι από το Υπουργείο των Εξωτερικών. Άλλωστε και το Ινστιτούτο προέκυψε ως καρπός σκέψεων ενός διπλωμάτη. Και τις ευαισθησίες της διπλωματικής υπηρεσίας για την ορθή εκπροσώπηση της χώρας και τις γνωρίζω και τις συμμερίζομαι, αλλά το Υπουργείο των Εξωτερικών δεν φιλοδοξεί να ελέγχει ούτε να χειροτερεύει ινστιτούτα και φορείς που μπορούν να υπηρετήσουν, όπως έχει υπηρετήσει εξήντα χρόνια το Ινστιτούτο Βενετίας τον ελληνικό πολιτισμό, τις έρευνες για τον ελληνικό πολιτισμό. Γι' αυτό, όπως σας είπα, δεν θα ψηφίσουμε επί της αρχής ούτε επί των άρθρων.

Και κλείνω με το εξής, κύριε Υπουργέ. Εκπροσωπείτε εδώ το Υπουργείο των Εξωτερικών σήμερα. Το Υπουργείο των Εξωτερικών έχει μπει τις τελευταίες μέρες στο κέντρο μιας σοβαρής συζήτησης που σχετίζεται με την πώληση στρατιωτικού υλικού στη Σαουδική Αραβία.

Εγώ δεν θα μπω στην ουσία της υπόθεσης, αλλά θα μπω σε

μια πτυχή της, για την ύπαρξη της οποίας θα έπρεπε κανονικά να αισθάνεστε πολύ δυσάρεστα. Ο Πρωθυπουργός της χώρας από αυτό εδώ το Βήμα, χωρίς αντίδραση του Υπουργού των Εξωτερικών, είπε, κατηγορήσε ένα ανώτατο στέλεχος του Υπουργείου Εξωτερικών, της διπλωματικής υπηρεσίας, τον πρέσβη μας στην Πρεσβεία του Ριάντ, ότι ουσιαστικά είναι ντίλερ, ότι συνομιλεί και εκφράζει απόψεις –άρα και συμφέροντα– ενός μεσάζοντα, όπως τον παρουσίασε εκείνος.

Το αν είναι μεσάζοντας ή απλώς ήταν ένας Έλληνας που ενημέρωνε τη χώρα του θα φανεί στην πορεία. Εγώ δεν μπαίνω σε αυτό. Όμως, εδώ ακούστηκε, από αυτό το Βήμα, από τον Πρωθυπουργό της χώρας η χειρότερη μομφή, η χειρότερη κατηγορία που μπορεί να εκτοξευθεί κατά ενός δημοσίου λειτουργού, ενός στελέχους της διπλωματικής υπηρεσίας.

Με συγχωρείτε, αυτό το στέλεχος, αυτόν τον πρέσβη, από το 2016 –γιατί το 2016 γίνεται η επικοινωνία με τον συγκεκριμένο Έλληνα που δραστηριοποιείται στη Σαουδική Αραβία– τον κρατάτε στη θέση του. Τώρα είναι εκεί, αλληλογραφείτε μαζί του, δέχεστε τις εισηγήσεις του. Όλα τα τηλεγραφήματα που ακολουθούν από το 2016 τα υπογράφει ο κ. Πολυχρόνιος. Τι έχετε κάνει, αν πιστεύει ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός των Εξωτερικών ότι ο εκπρόσωπος της χώρας σε μια σημαντική για την εξωτερική πολιτική της Ελλάδος χώρα είναι άνθρωπος ο οποίος «ντιλάρει»; Είναι ακόμα εκεί; Τι κάνετε τόσους μήνες;

Αυτά είναι, λοιπόν, απaráδεκτα. Δεν μπορεί να κατηγορούνται δημόσιοι λειτουργοί έτσι εύκολα, την ίδια ώρα που συνεχίζουν να ασκούν την αποστολή τους.

Αυτό είναι όνειδος, είναι ντροπή για το Υπουργείο Εξωτερικών και να είστε βέβαιος, κύριε Αμαντίδη, και να το μεταφέρετε στον Υπουργό, τον κ. Κοτζιά, ότι αυτά δεν πρόκειται να περάσουν έτσι. Θα συζητηθούν με αυστηρό, εξονυχιστικό κοινοβουλευτικό έλεγχο. Τίποτα δεν θα μείνει στην αφάνεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, θα ακούσετε όλους τους αγορητές. Κρατήστε τις παρατηρήσεις, τις σημειώσεις. Πέραν του χρόνου για την ομιλία σας, θα υπάρξει μία ανοχή για να δώσετε απαντήσεις. Ας μην διακόψουμε τώρα ενδιάμεσως. Έκλεισε ο κατάλογος των ομιλητών.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος, ειδικός αγορητής από την Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών συστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1766/1951 ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, με έδρα τη Βενετία της Ιταλίας. Κατέστη οικονομικά αυτοδύναμο το 1953. Τότε η εκεί ελληνική κοινότητα τού μεταβίβασε την ακίνητη περιουσία της και την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Στη λειτουργία του Ινστιτούτου εμπλέκεται και η Ακαδημία Αθηνών. Οφείλει να ορίζει τον εκπρόσωπό της στην εποπτική επιτροπή του ιδρύματος και παράλληλα έχει και την ευθύνη εκλογής του διευθυντή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο του ιδρύματος είναι κατά βάση επιστημονικό, ερευνητικό, με διεθνές κύρος και παγκόσμια προβολή. Να θυμίσω ότι οι τοποθετήσεις των φορέων που κλήθηκαν για ακρόαση στην επιτροπή επιβεβαίωσαν τη σημαντική επιστημονική προσφορά του Ινστιτούτου και τον ρόλο του στην οικουμενικότητα του ελληνισμού.

Κύριε Υπουργέ, τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια έντονη καταγραφή προβλημάτων σε σχέση με την αυτοδιαχείρισή του, η οποία εκπορεύεται από το ιδρυτικό του πλαίσιο. Το Υπουργείο Παιδείας φαίνεται ότι είχε αποστασιοποιηθεί από τον εποπτεύοντα ρόλο του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από εξήντα ένα χρόνια είναι επιβεβλημένο για το Ινστιτούτο να αντιμετωπιστούν νομοθετικές αστοχίες και φυσικά δυσλειτουργίες του, που έχουν να κάνουν με τις αρμοδιότητες των οργάνων, την άσκηση της προβλεπόμενης εποπτείας, την εξωστρέφεια των δράσεων, τη δομή του, την κοινωνική λογοδοσία.

Για εμάς, τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, είναι θέμα αρχής κάθε τέτοιος φορέας να λειτουργεί μέσα σε ένα πλαίσιο διοικητικής αυτοτέλειας, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και χωρίς

επικαλύψεις.

Να θυμίσω την καθαρή θέση μας για τη λειτουργία του ισλαμικού τεμένους στην Αττική. Αυτό το πλαίσιο, όμως, πρέπει να διασφαλίζει τη σύννομη λειτουργία του φορέα, τη νομικά ελεγχόμενη δράση των οργάνων του, την ταμειακή του διαχείριση και τον κατασταλτικό του έλεγχο.

Μέχρι σήμερα έχουν γίνει τρεις προσπάθειες αλλαγής του νόμου. Το πόρισμα της επιτροπής επί υπουργίας του κ. Φίλη το έχουμε στα χέρια μας και σε κάποια σημεία θα έλεγα ότι συμφωνούμε. Είναι, θα έλεγα, αρτιότερο του παρόντος σχεδίου νόμου. Σε ένα επιστημονικό ίδρυμα όπως αυτό, το οποίο διαχειρίζεται σημαντική ακίνητη περιουσία, η εποπτεία πρέπει να είναι συνεχής και φυσικά ανεξάρτητη.

Το Ινστιτούτο είναι φορέας εκμετάλλευσης μισθωμένων ακινήτων που ανήκουν στο ελληνικό δημόσιο, υπάγονται, όμως, στους νόμους της Ιταλίας. Αυτό δεν πρέπει να μας ξεφεύγει.

Η παραπάνω δραστηριότητα, σε συνδυασμό με τη διαχείριση του ταμείου αρωγής της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Βενετίας και φυσικά της Ιερής Μητρόπολης Ιταλίας, χρειαζόταν έναν οικονομικό διαχειριστή.

Από τον οργανισμό του Ινστιτούτου προβλεπόταν θέση διαχειριστή Ιταλομαθούς, τον οποίο θα έστελνε στη Βενετία η Ελλάδα. Δυστυχώς, όμως, όπως διαπιστώνεται, η θέση αυτή παρέμεινε κενή και καλυπτόταν είτε από υπαλλήλους του Ινστιτούτου είτε από υπαλλήλους του ΥΠΕΞ.

Έτσι, δημιουργείται μια διοικητική αρρυθμία, που οδήγησε το Υπουργείο Εξωτερικών σε διαδικασία ελέγχου, τα πορίσματα του οποίου διαβίβαστηκαν στην δικαιοσύνη τον Ιούλιο του 2016.

Εδώ, όμως, κύριοι συνάδελφοι, τίθενται κάποια ερωτήματα: Ποιος είναι ο ακριβής αριθμός των ιστορικών και πολιτιστικών θησαυρών του; Ποια καταγραφή έχει γίνει και με ποια παραστατικά; Πώς αξιοποιείται φυσικά η ακίνητη περιουσία του Ινστιτούτου;

Το Υπουργείο Εξωτερικών διαπιστώνει ότι το Ινστιτούτο αποφέρει έσοδα, αλλά επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό με εκατομμύρια ευρώ.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, έχω την άποψη ότι το Ινστιτούτο δεν πρέπει να είναι κερδοφόρο ίδρυμα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να είναι αυτοχρηματοδοτούμενο, ελεγχόμενο από ανεξάρτητη αρχή, προληπτικά και κατασταλτικά.

Ο ιστορικός και πολιτιστικός θησαυρός του Ινστιτούτου πρέπει να είναι καταγεγραμμένος με απόλυτη τυπικότητα. Το Ινστιτούτο πρέπει να υπάγεται στις γενικές διατάξεις περί ελέγχου των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και να εφαρμόζει τους κανόνες δημοσίου λογιστικού με τήρηση βιβλίων και παραστατικών, με μηχανογραφικό σύστημα λογαριασμών.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου τέθηκε σε διαβούλευση για οκτώ ημέρες και είναι γεγονός ότι από τα πορίσματά της προέκυψαν διάφορα ζητήματα. Διαπιστώνει κανείς την ανάγκη επικαιροποίησης και απλοποίησης του υπάρχοντος νομοθετικού πλαισίου. Άλλωστε, ήταν κάτι το οποίο συνομολογήθηκε από όλους μας. Συνομολογείται από όλους η αναγκαιότητα της διαφάνειας και φυσικά η λογοδοσία του Ινστιτούτου.

Είναι γεγονός ότι το υπηρεσιακό σημείωμα του Υπουργείου Εξωτερικών τον Απρίλιο του 2015 δημιούργησε έντονες ανησυχίες σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς του Ινστιτούτου ως προς τον σκοπό, αλλά και την ερευνητική του δράση.

Διαβάζω: «Το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας αποτελεί λόγω θέσης και αντικειμένου τον μοναδικό ημεδαπό επιστημονικό κατά βάση φορέα που εδρεύει στο εξωτερικό με σημαντική ακίνητη περιουσία. Τα πλεονεκτήματα αυτά το καθιστούν μέσο ήπιας ισχύος της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, με την ανάπτυξη δράσεων και πρωτοβουλιών που μπορούν να δημιουργήσουν διεθνείς συνεργασίες και συνέργειες και πολιτική προστιθέμενη, φυσικά, αξία. Προς τούτο, ικανή και αναγκαία συνθήκη αποτελεί η αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας του, ώστε να μπορέσει να ανταπεξέλθει σε ένα απαιτητικό και ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον, επί τη βάσει αναγκών, στόχων και προτεραιοτήτων του ΥΠΕΞ».

Αυτό το υπηρεσιακό σημείωμα θα έλεγα ότι ήταν η θρυαλλίδα

που οδήγησε την Ακαδημία Αθηνών και την Κοινότητα των Βυζαντινολόγων της Γαλλίας να αντιδράσουν.

Συγκεκριμένα, η ολομέλεια της Ακαδημίας Αθηνών τον Ιούνιο του 2016 θέτει θέματα αντισυνταγματικότητας και αντίθεσης στις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Επιπρόσθετα, η Κοινότητα των Βυζαντινολόγων της Γαλλίας κάνει λόγο για ρυθμίσεις που αν υιοθετηθούν από τη Βουλή των Ελλήνων, θα στιγματίσουν αμετάκλητα την ανεξαρτησία και την επιστημονική εγκυρότητα του ιδρύματος.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο κ. Αμανατίδης, στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής μας θα έλεγα ότι ανέδειξε τον ρόλο του ινστιτούτου ως ένα πολύτιμο εργαλείο μορφωτικής και πολιτιστικής διπλωματίας, με πλούσιο ερευνητικό και εκδοτικό έργο.

Θεωρούμε φυσικά ότι ο διάλογος που έγινε συνέβαλε ουσιαστικά και θετικά. Υπάρχουν, όμως, κάποιες αντιρρήσεις και αλλαγές που πρέπει να γίνουν.

Άρθρο 1: Νομική μορφή-έδρα-σκοπός-εποπτεία.

Η περιγραφή των σκοπών πρέπει, κύριε Υπουργέ, να είναι σαφής και σε πλήρη εναρμόνιση με το ιδρυτικό του ινστιτούτου.

Άρθρο 2: Εποπτική Επιτροπή. Η εποπτική επιτροπή, όπως περιγράφεται στην έκθεση που συγκροτήθηκε από την επιτροπή του κ. Φίλη, μας βρίσκει περισσότερο σύμφωνους. Αποτελείται από τρία μέλη: Τον Διευθυντή Μορφωτικών Υποθέσεων του ΥΠΕΞ, τον εκπρόσωπο του Υπουργείου Παιδείας και ένα μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Άρθρο 4: Ο πρόεδρος του ινστιτούτου πρέπει να είναι καθηγητής οποιασδήποτε βαθμίδας και να επιλέγεται με τη διαδικασία που προτείνεται. Η τοποθέτησή του εγκρίνεται από τη Βουλή σε ακρόαση από τις Επιτροπές Εξωτερικών και Μορφωτικών Υποθέσεων.

Είναι πολύ σημαντικό, αγαπητοί συνάδελφοι, να γνωρίζει η Βουλή το όραμα, το σχέδιο και τον τρόπο υλοποίησης από τον πρόεδρο του ιδρύματος.

Άρθρο 5: Διαχειριστική επιτροπή. Η διαχειριστική επιτροπή θα έλεγα ότι είναι προς τη θετική κατεύθυνση.

Άρθρο 6: Προσωπικό του ινστιτούτου. Η στελέχωση και η παρουσία μόνιμου προσωπικού στο ινστιτούτο είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία του σε κάθε επίπεδο, είτε μορφωτικό, είτε διαχειριστικό, είτε οικονομικό.

Άρθρο 7: Πόροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πόροι του ινστιτούτου πρέπει να περιγράφονται με σαφήνεια και με πληρότητα. Πρέπει να έχουμε ως δικλείδα στις χορηγίες κατά κύριο λόγο τη μελέτη σκοπιμότητας, τον έλεγχο νομιμότητας και ένα πλαφόν.

Άρθρο 8: Ο οργανισμός του ινστιτούτου αποτελεί το σταθερό πλαίσιο της λειτουργίας του και η ρύθμιση είναι σε θετική κατεύθυνση.

Χρειάζεται, όμως, κύριε Υπουργέ, ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Τρεις μήνες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τρεις μήνες. Μάλιστα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου είχαν κατατεθεί και δύο εμπρόθεσμες τροπολογίες, οι οποίες είναι ενσωματωμένες στο νομοσχέδιο στα άρθρα 12 και 13, για τις οποίες έχουμε τοποθετηθεί στην επιτροπή και θα έλεγα ότι είναι σε θετική κατεύθυνση.

Κύριε Υπουργέ, έχετε καταθέσει μια τροπολογία για τις θητείες των οργάνων των ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιά και τη θητεία των υπηρετούντων μελών της διοικούσας επιτροπής των πρότυπων και πειραματικών σχολείων. Εδώ θα έλεγα ότι είμαστε σύμφωνοι.

Υπάρχει, όμως, ένα σοβαρό θέμα με το ΙΝΕΔΙΒΙΜ, όπου τροποποιείτε τη συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου και καταργείτε τον διευθύνοντα σύμβουλο. Όλα αυτά, φυσικά, συντελούνται σε μια περίοδο που το ίδρυμα βρίσκεται σε κατάληψη και το σωματείο των εργαζομένων σε απόγνωση.

Κύριε Υπουργέ, σας έχουν ζητήσει κατ' επανάληψη συνάντησης, η οποία όμως μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει. Ζητάμε να γίνει αυτή η συνάντηση και να βρεθεί λύση.

Άλλωστε, ζητήματα όπως ο εξορθολογισμός της λειτουργίας

του ιδρύματος, η διασφάλιση των θέσεων εργασίας των μόνιμων και συμβασιούχων, η απορρόφηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων, θα ήταν χρήσιμο να απαντηθούν, όπως επίσης πρέπει να απαντηθεί και ποιος είναι ο σχεδιασμός για το μέλλον του ιδρύματος.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες τροπολογίες που κατατέθηκαν εχθές, θα τοποθετηθώ αναλυτικά στη δευτερολογία μου.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαιότητα επικαιροποίησης του νόμου που διέπει τη λειτουργία του ινστιτούτου είναι απαραίτητη, με τις παρακάτω όμως δεσμεύσεις και αποσαφηνίσεις.

Πρώτον, ως προς τον σκοπό, με τη ρύθμιση πρέπει να επικυρώνεται εκείνος του ιδρυτικού της λειτουργίας του ινστιτούτου, που είναι ο επιστημονικός και ο ερευνητικός του ρόλος.

Δεύτερον, η επιλογή του προέδρου να γίνεται με ανοιχτή πρόσκληση ενδιαφέροντος από επιτροπή ακαδημαϊκού κύρους.

Τρίτον, η επιστημονική επιτροπή να συγκροτείται με εκπροσώπους των Υπουργείων και καθηγητές πρώτης βαθμίδας.

Τέταρτον, η υπουργική απόφαση για τον οργανισμό του ινστιτούτου θα πρέπει να έχει σαφές χρονοδιάγραμμα έκδοσης, εντός μηνός από τη δημοσίευση του νόμου.

Αναμένουμε τις τοποθετήσεις των αρμοδίων Υπουργών για τις παρατηρήσεις μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Προχωράμε με τον κ. Αντώνιο Γρέγο, ειδικό αγορητή της Χρυσής Αυγής.

Ορίστε, κύριε Γρέγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών ιδρύθηκε το 1951 στη Βενετία και ο οργανισμός του Ινστιτούτου τέθηκε σε ισχύ με το Βασιλικό Διάταγμα 720/1966 περί οργανισμού του εν Βενετία Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών. Εποπτεύεται από το Υπουργείο Εξωτερικών και από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η στόχευση του ινστιτούτου είναι επιστημονική και ερευνητική. Επίσης, εκδίδει βιβλία επιστημόνων, Ελλήνων και μη και ετησίως ένα περιοδικό στο οποίο εκτίθενται οι εκπονηθείσες μελέτες ερευνητών.

Είναι δε φορέας αξιολογής κινητής και ακίνητης περιουσίας, η οποία προέρχεται από δωρεά της Ελληνικής Κοινότητας της Βενετίας. Πρόκειται για τριάντα πέντε ακίνητα, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και αρχιτεκτονικά μνημεία ιδιαίτερης πολιτιστικής σημασίας, όπως ο ναός του Αγίου Γεωργίου, το μουσείο του ινστιτούτου και η Φλαγγίνιος Σχολή.

Άλλα αξιόλογα στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή του ινστιτούτου είναι τριακόσιες εικόνες, εκ των οποίων οι τρεις είναι Παλαιολόγιες, καθώς και το αρχείο του Ελληνισμού της Βενετίας από το 1498 έως και το 1953. Επίσης, η «Μυθιστορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου», βυζαντινό χειρόγραφο με μικρογραφίες, η συλλογή μουσικών βυζαντινών χειρογράφων, καθώς και πατριαρχικά έγγραφα του 16^{ου} αιώνα.

Καθίσταται αντιληπτό στον καθένα τι σημασία έχουν τα στοιχεία αυτά για την ιστορία του Ελληνισμού από το τέλος της ιστορικής εποχής της Αναγεννήσεως στη μεταρρύθμιση, στην επιστημονική και βιομηχανική επανάσταση έως και τα μέσα του 20^{ου} αιώνα.

Αν και αποτελεί το μοναδικό ερευνητικό ινστιτούτο που έχει η Ελλάδα στο εξωτερικό, οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στην απαξίωση και υποβάθμιση, όπως παρατηρείται και στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου. Όντως έχει καταγραφεί πλήθος δυσλειτουργιών σχετικά με την προαγωγή της έρευνας, την πολιτιστική δράση και τη μορφωτική επίδραση του ιδρύματος, γεγονότα και καταστάσεις όμως που δεν βαραίνουν μόνο τις προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά και την τρέχουσα συγκυβέρνηση. Δεν έχει υποτρόφους, άρα δεν επιτελεί το έργο του, ούτε και γραμματέα που να αντικαθιστά εν απουσία του τον διευθυντή.

Είναι γνωστή η πρόθεση του Υπουργείου Εξωτερικών να μεταβάλει το νομικό πλαίσιο και να θέσει τη λειτουργία κάτω από το καθεστώς της πλήρους εποπτείας του. Αυτό βέβαια ήταν

ενέργεια αποκλίνουσα της αρχικής παιδαγωγικής στοχεύσεως, καθώς το σχετικό βασιλικό διάταγμα προβλέπει ότι το ίδρυμα ενέχει εκπαιδευτικό, ερευνητικό ρόλο, προοριζόμενο και για εκπόνηση μεταπτυχιακών σπουδών και έτσι πρέπει να διατηρηθεί, δηλαδή να συνεχίσει απρόσκοπτα την ερευνητική, μορφωτική του δράση, καθώς και επικουρικά άλλες συναφείς λειτουργίες.

Καλοδεχούμενη διάταξη θα ήταν να εισέλθει και ως εποπτεύων παράγων από κοινού και το Υπουργείο Πολιτισμού. Ο ρόλος του είναι αναμφίβολα και εκπολιτιστικός, καθώς μεταφέρει, εκθέτει και προβάλλει κομμάτια της ιστορίας του ελληνικού πολιτισμού.

Υπεύθυνη ως τώρα για τη διαχείριση είναι η διαχειριστική επιτροπή του Ινστιτούτου Βενετίας που απαρτίζεται από τον διευθυντή του ιδρύματος, τον πρόξενο της Βενετίας και τον πρόεδρο της κοινότητας.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, παραμένει η ίδια διαχειριστική επιτροπή που είναι επιφορτισμένη με αυτό το έργο, αλλά προστίθεται η έννοια του οικονομικού διευθυντή του ινστιτούτου. Αυτό μας ξενίζει ιδιαίτερα, αν ληφθεί υπ' όψιν ότι το Υπουργείο Εξωτερικών έκλεισε το προξενείο στη Βενετία, αν και διεξήχθη ανακαίνιση των υφιστάμενων υποδομών πολλών εκατοντάδων ευρώ. Όμως, χωρίς ελληνικό προξενείο η λειτουργία του ιδρύματος καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής. Εθνικοί λόγοι καθιστούν επιτακτική ανάγκη την ύπαρξη και λειτουργία του ελληνικού προξενείου στη Βενετία.

Γενικώς, όμως, όντως υπάρχουν ελλείψεις, όπως καταμαρτυρείται. Για πολλούς μήνες δεν υπήρχε γραμματέας, ενώ λειτουργούσε χωρίς υποτρόφους. Έτσι ανανέωση υποτροφίας δεν νοείτο, εφόσον πρέπει να αποφασίσει η εποπτική επιτροπή, η οποία και θα λειτουργούσε για μήνες.

Το νομοσχέδιο εντελώς σε θεωρητικό επίπεδο θα μπορούσε να είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά θα πρέπει, όπως προείπα και στην αρμόδια επιτροπή, να ληφθούν υπ' όψιν οι θέσεις των φορέων και κυρίως του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων.

Εμείς ως Χρυσή Αυγή είμαστε φιλικά διακείμενοι και υπέρμαχοι ενεργειών που στοχεύουν στην ανάδειξη του ιστορικού πλαισίου που αφορά το ελληνικό ινστιτούτο και στην προβολή των πολιτιστικών πτυχών και παιδαγωγικών εκφάνσεων της αδιάκοπης πορείας του μεσαιωνικού ελληνορθόδοξου πολιτισμού.

Δεσμευθήκατε και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, και εδω σήμερα ότι δεν θα αλλάξει ο σκοπός του ιδρύματος και αυτό το κρατάμε.

Αναμφίβολα από μια διεξοδική και εμπεριστατωμένη μελέτη προκύπτει ότι υπάρχει, όμως, μια υποβόσκουσα τάση με μεταβληθεί ο σκοπός του κέντρου ή απλώς να απαξιωθεί αυτός και από ερευνητικό εκπαιδευτικό ίδρυμα θα προκύψει ένας συγκεκρισμός και εις βάρος του σκοπού αυτού να αναπτυχθεί η λεγόμενη πολιτιστική διπλωματία, όπως αναφέρθηκε και στις επιτροπές. Είμαστε ξεκάθαρα αντίθετοι με μια πιθανή μεταβολή του θεσμικού πλαισίου.

Ο ρόλος και η αποστολή του ινστιτούτου δεν πρέπει να παρεκκλίνει, καθώς έτσι σηματοδοτείται ο μαρασμός και η υποβάθμιση του εκπαιδευτικού, ερευνητικού, επιστημονικού του χαρακτήρα. Κύριος σκοπός του ινστιτούτου είναι η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών και η έρευνα σε θέματα που αφορούν σε αυτές.

Συνέπεια δε μιας πιθανής μεταβολής του σκοπού αυτού αποτελεί το γεγονός ότι η περιουσία του θα υπαχθεί στο ιταλικό δίκαιο. Επίσης, προς την κατεύθυνση της απαξίωσης του επιστημονικού χαρακτήρα του ιδρύματος κινείται και η προσπάθεια παραγκωνισμού της συμβολής της Ακαδημίας Αθηνών.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι υπάρχει μια ασάφεια σχετικά με τα οικονομικά ζητήματα και αρκετά νεφελώδεις έως και ανύπαρκτες είναι οι ασφαλιστικές δικλίδες για τη διαχείριση των οικονομικών. Πρέπει να προβλεφθούν πρωτοβουλίες της εποπτικής επιτροπής, προκειμένου όχι να αντιμετωπισθούν, αλλά να προληφθούν πιθανές οικονομικές ατασθαλίες.

Συνεπώς, η εποπτική επιτροπή πρέπει να επιφορτισθεί με τη δυνατότητα να εισηγείται έλεγχο στα οικονομικά του ινστιτούτου, η οποία και θα ασκηθεί από τον σχετικό φορέα του Υπουργείου Εξωτερικών. Δεν είμαστε θετικοί, λοιπόν, στην απαξίωση του ρό-

λου της εποπτικής επιτροπής και στην απογύμνωση της από τέτοιες δυνατότητες.

Επίσης, η εποπτική επιτροπή θα μπορεί να εγκρίνει τον κατατεθέντα υπό τον διευθυντή προϋπολογισμό –επισημάνθηκε και στις επιτροπές αυτό– για τον επόμενο χρόνο. Όσο για τη διαχείριση των οικονομικών, έργο το οποίο φαίνεται να ασκεί εν τέλει η διαχειριστική επιτροπή, αυτή δύναται να διεξαχθεί καλύτερα με την επιστημονική αρωγή ορκωτών λογιστών, γεγονός που θα διασφαλίσει τη διαφάνεια.

Άλλη μια δυνατότητα που μπορεί να επισυναφθεί στο πλαίσιο των δικαιοδοσιών της εποπτικής επιτροπής είναι να προτείνει την επιλογή του προέδρου του ιδρύματος, η οποία και φυσικά θα γίνεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργείων Παιδείας και Εξωτερικών.

Επίσης, ο Πρόεδρος θα πρέπει να πλαισιώνεται από μία ομάδα επιστημόνων και κατάλληλου ανθρώπινου δυναμικού με κατάρτιση υψηλής ποιοτικής στάθμης, ώστε να του παρέχει την κατάλληλη συνδρομή στην εκτέλεση του επιστημονικού καθήκοντος και στην εκπλήρωση των ερευνητικών στόχων.

Συμπερασματικά, το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών έχει ως κύριο σκοπό την προώθηση επιστημονικού έργου και την επίτευξη ερευνητικών σκοπών. Κάθε άλλη επιδίωξη ή στόχευση αποτελεί παρέκκλιση της ορισθείσας αποστολής του. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να αναπτύσσει πρωτοβουλίες για την προβολή όλων των εκφάνσεων ιστορικού και φιλολογικού ενδιαφέροντος κατά τη βυζαντινή ή μεταβυζαντινή περίοδο. Μια τέτοια ανάληψη πολυεπίπεδων δράσεων σημαίνει εκπαιδευτική-παιδαγωγική προβολή του πλούσιου μουσειακού υλικού, διάθεση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και παροχή υποτροφιών σε κατέχοντες πτυχίο ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Θα αναφερθώ εν τάχει επί των άρθρων.

Στο άρθρο 1, εφόσον εμμένετε στον σκοπό που αναφέραμε και πριν, δεν είμαστε αρνητικοί, αλλά δεν ξέρουμε τι θα γίνει μέχρι το τέλος της συνεδρίασης. Ορίζεται η νομική μορφή και επαναπροσδιορίζεται ο σκοπός του ιδρύματος. Πέραν της προωθήσεως των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών, οι σκοποί επεκτείνονται και στην προβολή ευρύτερων φιλολογικών και ιστορικών πτυχών του ελληνικού πολιτισμού. Επίσης, όμως, η πολιτιστική διπλωματία τείνει να επιτελεστεί, όπως φαίνεται, καθολικό ρόλο εις βάρος των κύριων ερευνητικών και επιστημονικών στοχεύσεων του ινστιτούτου.

Στο άρθρο 2 είμαστε «κατά». Εδώ η τριμελής δομή της εποπτικής επιτροπής γίνεται πενταμελής. Δεν αντιλαμβανόμαστε πού κατατείνει αυτή η αλλαγή, καθώς αυτή δεν φαίνεται να συμβάλλει, ούτε καν να σχετίζεται με τους θεθέντες στόχους της αναπτύξεως της πολιτιστικής διπλωματίας –έναν αδόκιμο όρος που χρησιμοποιήθηκε και στην επιτροπή– της προαγωγής επιστημονικού έργου κλπ.. Μάλλον ελπίζουμε να μην υπάρχει σχεδιασμός για διορισμούς, εξυπηρετήσεις και εκδουλεύσεις με πρόσχημα την υλοποίηση ερευνητικών-επιστημονικών σκοπών.

Επίσης, το έργο της οικονομικής διαχείρισης, που της είχε ανατεθεί με το άρθρο 1 του ν. 1766/1951, μεταπίπτει στην διαχειριστική επιτροπή. Αν, όμως, μπορεί κάποιος να συμμετάσχει εκ νέου, ως προέρχεται τουλάχιστον από την Ακαδημία Αθηνών ή ακόμη και να είναι πρύτανης ελληνικού πανεπιστημίου.

Είμαστε αντίθετοι και στο άρθρο 3. Εδώ προβλέπεται ότι τα όργανα της διοικήσεως είναι ο Πρόεδρος του ιδρύματος και η διαχειριστική επιτροπή. Εδώ εισάγεται η έννοια του προέδρου, αντί του διευθυντή.

Άρθρο 4. Εδώ ορίζονται τα του προέδρου. Σίγουρα είναι αναγκαία η ευρύτερη δυνατότητα λήψεως αποφάσεων, αλλά δεν συνηγορούμε στην αντικατάσταση της ορολογίας του διευθυντή και των απορρεουσών εξ αυτής αρμοδιοτήτων, ενέργεια που καταμαρτυρεί μία αδικαιολόγητη επιχείρηση αναδόμησης των οργανικών δομών του ιδρύματος. Αλλά και αν δεχτούμε ότι κρίνεται αναγκαία η θέσπιση της θέσεως του προέδρου, η εποπτική επιτροπή πρέπει να εισηγείται και κατόπιν να ενεργοποιείται ΚΥΑ των Υπουργείων Παιδείας και Εξωτερικών.

Είμαστε αντίθετοι και στο άρθρο 5. Εδώ προβλέπεται η διαχειριστική επιτροπή. Εδώ ο πρόεδρος του ινστιτούτου είναι και πρό-

εδρος της παρούσης επιτροπής, γεγονός που δεν υφίστατο πριν, δηλαδή ο διευθυντής δεν επιτελούσε ρόλο προέδρου, αλλά τα μέλη της διαχειριστικής επιτροπής εξέλεγαν τον πρόεδρο. Ορθώς δεν περιπλέκετο ο ασκών γενική εποπτεία τότε διευθυντής και μάλιστα με την ιδιότητα του προέδρου στη διοικούσα επιτροπή, συνεπώς ούτε και τώρα ο ασκών γενική εποπτεία του ιδρύματος μπορεί να προεδρεύει και στη διοικούσα επιτροπή.

Είμαστε αντίθετοι και στο άρθρο 6. Στο πνεύμα που κινούνται οι γενικότερες ενστάσεις μας εντάσσεται και η παρούσα διάταξη του άρθρου περί της συστάσεως θέσεως οικονομικού διευθυντή. Θεωρούμε ότι δεν προκύπτει από τις υφιστάμενες συνθήκες η ανάγκη ιδρύσεως μιας τέτοιας θέσεως και μάλλον ευθυγραμμίζεται με βαθύτερους και υφέρποντες σκοπούς περί αποκομίσσεως πολιτικού οφέλους και εκδουλεύσεων.

Επίσης, εδώ μειώνονται αντιστοίχως και ανατιμώνται μία θέση διοικητικού προσωπικού και μία βοηθητικού. Ήταν οκτώ συνολικά, σύμφωνα με το άρθρο 63 του ν.3566/2007 και τώρα είναι έξι. Τρεις παραμένουν στο διοικητικό και τρεις στο βοηθητικό. Το γεγονός ότι το κράτος γλιτώνει ενενήντα χιλιάδες ευρώ ετησίως από την αφαιρεθείσα θέση στο διοικητικό προσωπικό, αφού αυτές τις καλύπτει ο κρατικός προϋπολογισμός, είναι προσχηματικό και δεν πείθει.

Το άρθρο 7 θα μπορούσαμε να την θεωρήσουμε ως μια θετική διάταξη, καθώς γίνεται λόγος για το αυτοχρηματοδοτούμενο του ιδρύματος, καθώς και η διαχείριση διενεργείται βάσει των προβλεπόμενων αρχών. Έπειτα, απαριθμούνται οι οικονομικοί πόροι του ινστιτούτου σε αυτό.

Καταψηφίζουμε επίσης το άρθρο 8. Εδώ ο οργανισμός του ινστιτούτου, για να παράγει το έργο του φαίνεται να τίθεται κάτω από τη διαχειριστική επιτροπή, αφού η έγκρισή του από την εποπτική επιτροπή έρχεται μετά από εισήγηση της διαχειριστικής επιτροπής. Έτσι, λοιπόν, η νεοσύστατη διαχειριστική επιτροπή δρα με δυσανάλογα μεγάλη δικαιοδοσία στη λειτουργία του ινστιτούτου, την εκπλήρωση των σκοπών του κλπ., αντί να επιτελέσει το ρόλο αυτό η εποπτική επιτροπή.

Στο άρθρο 9 πρόκειται για εξουσιοδοτικές διατάξεις, που με προεδρικά διατάγματα ρυθμίζονται θέματα που άπτονται της λειτουργίας του ινστιτούτου. Θα τοποθετηθούμε στην ψήφιση.

Η πνευματική κληρονομιά της πατρίδας μας είναι ανεκτίμητης αξίας και πρέπει και να διαφυλαχθεί και να διατηρηθεί και να διαδοθεί.

Θα μου επιτρέψετε και έναν σχολιασμό της επικαιρότητας. Σήμερα, με αριστερή Κυβέρνηση φυσικά, ξεκινούν και επίσημα οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί.

Ένα δεύτερο σχόλιο. Δεκαπέντε μέρες συμπληρώθηκαν από τη μεγάλη καταστροφή στη δυτική Αττική και τα βασικά πράγματα που απαιτούν οι κάτοικοι αυτών των περιοχών είναι η παραδειγματική τιμωρία των υπευθύνων –Δούρου κι όποιοι άλλοι είναι, τέλος πάντων- η αποκατάσταση των έργων και επιτέλους, έναν σωστό προγραμματισμό.

Κι ένα τελευταίο σχόλιο που αφορά την επίσκεψη του Προέδρου της Τουρκίας. Το σχόλιο αυτό αναγράφεται στο σημερινό φύλλο της εφημερίδας «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» με τον τίτλο: «ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΟΣ».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε, κύριε Γρέγο.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ κ. Σταύρος Τάσος.

Ελάτε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών είναι πράγματι ένα σημαντικό ερευνητικό κέντρο -ή τουλάχιστον σαν τέτοιο παρουσιάζεται- και είναι το μόνο ελληνικό ερευνητικό κέντρο στο εξωτερικό. Για εμάς, είχε προβλήματα λειτουργίας στα χρόνια που υπάρχει και τώρα υποτίθεται ότι έρχεται ένα νομοσχέδιο, για να το αναβαθμίσει και, κυρίως, να αναβαθμίσει τον ερευνητικό του ρόλο.

Για εμάς, προκύπτει εύλογα το ερώτημα αν ο ερευνητικός του ρόλος ενισχύεται, όταν αυτό θα λειτουργεί σαν ένα απολύτως

αυτοχρηματοδοτούμενο ίδρυμα, δηλαδή ως ένα άλλο ερευνητικό ίδρυμα που λειτουργεί με όρους αγοράς και κόστος οφέλους. Το ερώτημα για εμάς, δηλαδή, είναι εάν είναι συμβατό ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου να εντάσσεται στη χορεία των αυτοχρηματοδοτούμενων οργανισμών, χωρίς μάλιστα το κράτος να αναλαμβάνει την παραμικρή ευθύνη χρηματοδότησής του.

Σημειολογικά θα πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός ότι πουθενά στο νομοσχέδιο δεν αναφέρεται το ινστιτούτο ως ερευνητικό κέντρο. Γι' αυτό είπα και ότι «φέρεται ως ερευνητικό κέντρο», ενώ η όλη φιλοσοφία με την οποία αντιμετωπίζεται το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών δεν συνάδει με αυτή ενός ερευνητικού κέντρου.

Όσον αφορά το γενικό περίγραμμα των προτεινόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων και με τις βελτιώσεις που έγιναν, αυτό δεν απέχει πολύ από το προηγούμενο νομικό καθεστώς. Η μόνη ουσιαστική διαφορά είναι ότι εισάγει ή ακριβέστερα αναβαθμίζει τη θέση του οικονομικού διευθυντή και αφήνει μια σειρά κομβικών ζητημάτων να ρυθμιστούν με προεδρικά διατάγματα, πράγμα όμως που, όπως επισημαίνει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, κινείται στα όρια της αντισυνταγματικότητας. Δηλαδή, παραπέμπει ένα σωρό πράγματα να ρυθμιστούν με προεδρικά διατάγματα και, όπως προείπα, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής επισημαίνει ότι αυτό κινείται στα όρια της αντισυνταγματικότητας.

Με το άρθρο 1 επανορίζεται το ινστιτούτο ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, διευρύνοντας τους σκοπούς του, συμπεριλαμβάνοντας την πολιτιστική διπλωματία, την παροχή εκπαιδευτικών προγραμμάτων κλπ. -στα όρια της αυτοχρηματοδότησης όλα αυτά- που γνωρίζουμε ότι αξιοποιούνται στην παρούσα φάση ως ένα άλλο πεδίο σύγκρουσης ή δράσης, εν πάση περιπτώσει, επιχειρηματικών συμφερόντων.

Με το άρθρο 2 διευρύνεται η εποπτική επιτροπή από τρία σε πέντε μέλη. Δύο είναι από το Υπουργείο Εξωτερικών, δύο από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ένας κοινός, ως εάν το ζήτημα της καλύτερης εποπτείας να είναι ζήτημα ποσοτικό. Πρόκειται επί της ουσίας για ένα άνευρο όργανο, χωρίς σαφώς καθορισμένες εκ του νόμου αρμοδιότητες.

Τα άρθρα 3 έως 5 καθορίζουν τα όργανα διοίκησης του ινστιτούτου, από τα οποία ορίζονται ο πρόεδρος και η διαχειριστική επιτροπή.

Ειδικότερα, στο άρθρο 3 ορίζεται ότι ο πρόεδρος, ο οποίος πρέπει να είναι πανεπιστημιακός ή ερευνητής εγνωσμένου κύρους, ουσιαστικά καταλαμβάνει τη θέση του πρώην διευθυντή. Είναι νόμιμος εκπρόσωπος του ινστιτούτου και ασκεί τη γενική διεύθυνσή του. Ίσως, η εισαγωγή του όρου «πρόεδρος» γίνεται προς αντιδιαστολή με τη θέση του οικονομικού διευθυντή, η οποία θεσμοθετείται, ώστε να μη γίνεται παρανόηση με τις θέσεις και τις αρμοδιότητες. Επί της ουσίας, τον πρόεδρο τον επιλέγει ο ΥΠΕΞ, αφού δύο στα τρία μέλη του προτείνοντος οργάνου ελέγχονται από τον ίδιο.

Σε ό,τι αφορά τη διαχειριστική επιτροπή, αυτή είναι τριμελής και ελέγχεται ομοίως από τον εκάστοτε ΥΠΕΞ. Στη διαχειριστική επιτροπή συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου και ο οικονομικός διευθυντής, ο οποίος εισηγείται σχετικά θέματα που αφορούν την οικονομική διαχείριση. Όπως γίνεται ευλόγως κατανοητό και με τα όσα θα εκτεθούν πιο κάτω, το συγκεκριμένο όργανο ουσιαστικά θα καθοδηγείται από τις εκθέσεις του οικονομικού διευθυντή.

Το άρθρο 6 αναφέρεται στο προσωπικό του ινστιτούτου. Μια πρώτη γενική παρατήρηση είναι ότι αναφερόμαστε στη μείωση του προσωπικού από 8 σε 6, χωρίς κάτι τέτοιο να αιτιολογείται. Μια δεύτερη παρατήρηση αναφέρεται στο γεγονός ότι εξακολουθούν οι ελαστικές σχέσεις απασχόλησης, με σύμβαση ορισμένου χρόνου, με συμβάσεις έργου. Μάλιστα, για τους εργαζόμενους στις τρεις θέσεις βοηθητικού προσωπικού, που μπορεί να είναι και αλλοδαποί, τίθεται και ζήτημα εφαρμογής της οδηγίας «Μπολκενστάιν».

Το σημαντικότερο, όμως, είναι το γεγονός ότι πουθενά δεν προβλέπονται θέσεις μόνιμου ερευνητικού προσωπικού, που σχετίζεται και με το γεγονός ότι βούληση της Κυβέρνησης είναι να μην θεωρείται ως τέτοιο, αλλά να παίζει μάλλον πολιτικό ρόλο.

Οι ερευνητές πιθανώς να εντάσσονται στη διάταξη της παραγράφου 2 που μιλάει γενικά για τη δυνατότητα πρόσληψης εξωτερικών συνεργατών με σύμβαση έργου.

Από εκεί και πέρα, σημαντική είναι η θεσμοθέτηση θέσης οικονομικού διευθυντή -δηλαδή μάντζερ- αποκλειστικής επιλογής του ΥΠΕΞ, που θα ασκεί την οικονομική, λογιστική και φορολογική διαχείριση του ινστιτούτου. Επί της ουσίας πρόκειται για αναβάθμιση της προηγούμενης θέσης διαχειριστή-λογιστή, με αποτέλεσμα, σε συνδυασμό με τα όσα θα εκτεθούν παρακάτω για τους πόρους, η θέση του είναι ιδιαίτερος νευραλγική για τη λειτουργία του ινστιτούτου.

Το άρθρο 7 που αναφέρεται στους πόρους του ινστιτούτου είναι ίσως το πιο σημαντικό άρθρο του νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς, ήδη από την παράγραφο 1 ορίζεται σαφώς ότι το ινστιτούτο είναι αυτοχρηματοδοτούμενο και η οικονομική του διαχείριση πραγματοποιείται βάσει των αρχών δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας. Τούτο σημαίνει ότι δεν χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Να, λοιπόν, γιατί είναι κομβική και η θέση του οικονομικού διευθυντή. Για να μην υπάρχει και η παραμικρή αμφισβήτηση, υπάρχει και η πρόβλεψη της παραγράφου 3, όπου αναφέρεται ρητά ότι σε περίπτωση αδυναμίας εκπλήρωσης των οικονομικών του υποχρεώσεων σε καμία περίπτωση δεν δημιουργείται οποιαδήποτε ευθύνη του ελληνικού δημοσίου.

Και πώς θα καλυφθούν οι δαπάνες για την επίτευξη των όποιων στόχων του; Την απάντηση τη δίνει η παράγραφος 2, με το στοιχείο Α, όπου επιτρέπεται η εκμετάλλευση και αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ή αλλιώς η εκποίηση περιουσιακών στοιχείων. Αυτό είναι επί της ουσίας. Πρακτικά, δηλαδή, τι θα γίνει -για παράδειγμα- στην περίπτωση που εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, που θα δικαιώνει προσωπικό του ινστιτούτου για οφειλόμενες αποδοχές και τα ταμειακά διαθέσιμα του ινστιτούτου δεν επαρκούν; Το ελληνικό δημόσιο θα αναλάβει την ευθύνη ή θα επιτραπεί η εκποίηση περιουσιακών στοιχείων του ινστιτούτου;

Είναι προφανές, από μία απλή ανάγνωση της παραγράφου 2, ότι η οικονομική επιβίωση του ινστιτούτου επαφίεται στην ανάληψη διευρυμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η όποια, δε, εμπλοκή του κράτους είναι δυνητική και αναφέρεται γενικά και αφηρημένα σε επιχορηγήσεις.

Το άρθρο 8 περιέχει μια εξουσιοδοτική διάταξη, όπου ο οργανισμός κυρώνεται και τίθεται σε ισχύ με προεδρικό διάταγμα. Στον δε οργανισμό ρυθμίζονται μια σειρά ζητημάτων που άπτονται της συνολικότερης και ουσιαστικής λειτουργίας του οργανισμού.

Πέρα από τα τυχόν νομοτεχνικά ζητήματα μιας τέτοιας ρύθμισης, τίθενται και ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν εργασιακά θέματα, ζητήματα υποτρόφων, που δεν μπορούν να μην ελέγχονται κοινοβουλευτικά.

Οι διατάξεις των άρθρων 9 και 10 είναι κομμένες και ραμμένες στα μέτρα του ΥΠΕΞ, ο οποίος με πρότασή του μπορεί να ρυθμίζει γενικά και αόριστα κάθε θέμα που αφορά σε προβλεπόμενες δράσεις του ινστιτούτου. Επίσης, μέχρι την έκδοση προεδρικού διατάγματος που θα θέτει σε ισχύ τον οργανισμό, ο οποίος είναι στον αέρα, δεδομένου ότι στο άρθρο 8 δεν αναφέρεται το χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή, μπορεί με απόφασή του και συναπόφαση του αρμόδιου Υπουργού να ρυθμίζει κάθε ζήτημα που αφορά την ουσιαστική λειτουργία του ινστιτούτου.

Υπάρχουν και ορισμένα άλλα ζητήματα, όπως για παράδειγμα ποια θα είναι η εμπλοκή της Ακαδημίας, ποια θα είναι η εμπλοκή της ομογένειας, ποια είναι ακριβώς τα περιουσιακά στοιχεία του ινστιτούτου και εάν έχει γίνει διαχειριστικός έλεγχος για τα πεπραγμένα των προηγούμενων διοικήσεων και ποια τα πορίσματα.

Συμπερασματικά, εμείς δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο ούτε επί της αρχής ούτε επί των άρθρων, για τους λόγους που αναφέραμε προηγουμένως.

Έρχομαι τώρα σε μια τροπολογία, παρ' όλο που για τις υπόλοιπες τροπολογίες θα τοποθετηθώ στη δευτερολογία μου. Πρόκειται για αυτήν η οποία προβλέπει την παράκαμψη του μη ελέγχου νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αναφέρεστε στην

τροπολογία με γενικό αριθμό 1364 του κ. Κοντονή και του κ. Σπίρτζη. Το λέω για τα Πρακτικά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή, λοιπόν, η τροπολογία ουσιαστικά νομιμοποιεί συμβάσεις οι οποίες δεν έχουν ελεγχθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Για εμάς, αυτό είναι ένα θέμα, διότι αυτή και μόνο η παράκαμψη συνιστά θέμα ακυρότητας των συμβάσεων. Είναι ένα σοβαρό θέμα, για εμάς, και το επισημαίνουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Προχωρούμε με τον ειδικό αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τον κ. Κωνσταντίνο Κατσίκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ολοκληρωθεί ο κύκλος των ειδικών αγορητών, θα ακολουθήσει η ομιλία του Υπουργού, η παρουσίαση των δύο τροπολογιών από τον κ. Γαβρόγλου και τον κ. Πολάκη και αμέσως μετά έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Λοβέρδος και ξεκινάμε μετά με τον κατάλογο των ομιλητών εναλλάξ με τους Κοινοβουλευτικούς.

Παρακαλώ, κύριε Κατσίκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια αναβάθμισης και επίλυσης χρονίζοντων προβλημάτων του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, κατεγράφη ως θετική, τόσο κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή όσο και κατά την ακρόαση των φορέων, η πλειοψηφία των οποίων θεωρεί επιβεβλημένες τις προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Ο γνώμονας με τον οποίο προτείνεται ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας, του μοναδικού αυτού κέντρου ελληνοβενετικών σπουδών στην Ευρώπη, είναι η διεύρυνση των δράσεων του, η εξωστρέφεια, η ανάπτυξη της πολιτιστικής διπλωματίας, η αύξηση των εσόδων του και η ορθολογική διαχείριση της περιουσίας του.

Το 1951 η Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας, η οποία εξήλθε από έναν παγκόσμιο πόλεμο συρρικνωμένη και χειμαζόμενη, προικοδότησε το ίδρυμα με το σύνολο της ακίνητης ή κινητής περιουσίας της, συμπεριλαμβανομένων χειρογράφων, εικόνων, βιβλίων και σπάνιων κειμηλίων. Η εξειδικευμένη διαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του ινστιτούτου είναι επιβεβλημένη, ώστε το σύνολο των οικονομικών δραστηριοτήτων του, να περιβάλλεται με διαύγεια και καθαρότητα.

Η διεύρυνση των κύριων σκοπών του ινστιτούτου, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο πρώτο άρθρο, αφορούν την προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών, αλλά και την ανάδειξη γενικότερων φιλολογικών και ιστορικών θεμάτων του ελληνικού πολιτισμού.

Η παροχή εκπαιδευτικών προγραμμάτων, συνδράμει στη διασύνδεσή του με ελληνικά και διεθνή, εκπαιδευτικά και κυρίως ερευνητικά ιδρύματα. Η διεύρυνση της δομής της εποπτικής επιτροπής, από τριμελής σε πενταμελής, ενισχύει τον πλουραλισμό των απόψεων στη διοίκησή του, η δε ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της, συνδράμει στην αποτελεσματικότερη υλοποίηση του σκοπού του.

Μετά την ακρόαση των φορέων, και μελετώντας με επιμέλεια τις τοποθετήσεις τους, είχα πρόθεση να καταθέσω κι εγώ την υποστήριξή μου στις αιτιάσεις περί απαλοιφής του όρου «οποιασδήποτε βαθμίδας», όσον αφορά τα κριτήρια επιλογής για τη θέση του προέδρου του ινστιτούτου. Με χαρά μου διαπιστώνω πως προτάθηκε νομοτεχνική βελτίωση από πλευράς του κυρίου Υπουργού, στη συγκεκριμένη πρόταση.

Η επιλογή του προέδρου από την πρώτη και τη δεύτερη βαθμίδα της πανεπιστημιακής ιεραρχίας, θα διασφαλίσει τόσο τον ερευνητικό και πνευματικό χαρακτήρα του ιδρύματος, όσο και την ακαδημαϊκότητά του. Με τον τρόπο αυτόν, θα επικουρείται το ερευνητικό έργο από επιστήμονες εγνωσμένης εμπειρίας και κύρους.

Η σύσταση θέσης Οικονομικού Διευθυντή, ο οποίος συμμετέχει και στη διαχειριστική επιτροπή, χωρίς βέβαια δικαίωμα ψήφου, είναι άλλη μια προσπάθεια ενίσχυσης της διαφάνειας ως προς τη διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του ιδρύματος, κα-

θώς επίσης και της ορθολογικής αξιοποίησής, της προς όφελος των εσόδων του ινστιτούτου.

Ο προσδιορισμός των πόρων του ινστιτούτου, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 7, εξασφαλίζουν οικονομική αυτοτέλεια και ενισχύουν την αποτελεσματική και εν τέλει αποδοτική, διαχείριση της περιουσίας του.

Η επιβίωση του ινστιτούτου με αυτοχρηματοδοτούμενη διαδικασία, επιβάλλει τη διεύρυνση των πόρων του, τόσο στο πεδίο των παροχών από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, όσο και στο πεδίο των προόδων, από την παροχή εκπαιδευτικών προγραμμάτων σπουδών.

Η κατάρτιση, η κύρωση και η θέση σε ισχύ ενός οργανισμού λειτουργίας του ινστιτούτου, με τον οποίον ρυθμίζονται θέματα εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας του, θα βοηθήσει στην ορθότερη διαχείριση του προσωπικού, με κανόνες αξιοκρατίας και διαφάνειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 1951, έτος της ίδρυσής του μέχρι σήμερα, το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, είναι το μοναδικό ελληνικό ερευνητικό κέντρο στο εξωτερικό. Το πολιτιστικό αυτό προγεφύρωμα, προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες στην ακτινοβολία της χώρας μας, φέρνοντας την παγκόσμια ακαδημαϊκή κοινότητα σε επαφή, με σημαντική μερίδα διαμορφωτών της κοινής γνώμης.

Αντιλαμβανόμενοι την αναγκαιότητα οργανωτικής και διοικητικής αναδιοργάνωσης του ινστιτούτου, θεωρούμε πως αυτό το νομοθέτημα παρέχει ανάλογες εγγυήσεις, διαμορφώνοντας επίσης συνθήκες διασφάλισης του ερευνητικού και πνευματικού χαρακτήρα του ιδρύματος.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στηρίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου, προσβλέποντας στην ανάδειξη του ινστιτούτου σε σημαντικό φορέα εκπροσώπησης του ελληνικού πολιτισμού, σε διεθνές επίπεδο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Κατσίκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σαρίδης, ειδικός αγορητής της Ένωσης Κεντρώων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να πιστεύουμε στα αλήθεια πως νομοθετώντας με αυτόν τον τρόπο, απαξιώνοντας δηλαδή το έργο των Βουλευτών και μειώνοντας τη σημασία των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, θα καταφέρουμε να πείσουμε τους Έλληνες πολίτες ότι κάνουμε καλά τη δουλειά μας εμείς εδώ οι εκπρόσωποί τους στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι ξέρουμε καλά πως αυτό που κάνουμε είναι για το καλό τους. Δεν μπορούμε να τους πείσουμε, δηλαδή, για αυτό το πράγμα το οποίο γίνεται.

Η νομοθέτηση με τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής και μάλιστα σημαντικές τροπολογίες είναι σήμερα ο κανόνας της λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Κανένας, λοιπόν, σεβασμός δεν υπάρχει στους εκπροσώπους των πολιτών. Άρα, λοιπόν, κανένας σεβασμός δεν υπάρχει και στους πολίτες. Σε αυτήν τη χώρα νομοθετούμε με τροπολογίες στα δύο χρόνια, στα οποία η Ένωση Κεντρώων βρίσκεται μέσα στην ελληνική Βουλή.

Θυμάμαι από την αρχή του τρέχοντος έτους κάποιοι Υπουργοί μάς διαβεβαίωναν πως το 2017 και μετά το πέρας της δεύτερης αξιολόγησης, τα πράγματα όλα θα ήταν διαφορετικά, θα ήταν μια καλύτερη χρονιά για την ποιότητα της νομοθέτησης στην Ελλάδα. Δυστυχώς, πλησιάζει το τέλος αυτού του χρόνου και μπορούμε πια να πούμε και με ββαιότητα πως και για το 2017 ο Κανονισμός της Βουλής και οι αρχές καλής νομοθέτησης παραμένουν κενό γράμμα για τη σημερινή Κυβέρνηση.

Θα εξετάσουμε τις τροπολογίες και θα τοποθετηθούμε, όταν είμαστε σίγουροι πως έχουμε κατανοήσει το περιεχόμενο τους και πως το περιεχόμενο αυτό είναι προς το συμφέρον της μερίδας των πολιτών στις οποίες απευθύνονται. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, φυσικά, δεν θα τις στηρίξουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε για το μέλλον του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, που εδρεύει και λειτουργεί σήμερα στη Βενετία της Ιταλίας. Και για να το κάνουμε αυτό

με υπεύθυνο και παραγωγικό τρόπο, θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας τα εξής δεδομένα.

Πρώτον, όσες δυσλειτουργίες και αν παρουσιάστηκαν κατά την πολυετή δραστηριότητα αυτού του ινστιτούτου δεν αλλάζει το γεγονός πως η Ελλάδα δεν έχει άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα πουθενά στο εξωτερικό τέτοιου μεγέθους και αντίστοιχου ακαδημαϊκού βεληνεούς. Το εν λόγω ινστιτούτο είναι μοναδικό για εμάς τους Έλληνες. Οι δυσλειτουργίες διορθώνονται σχετικά εύκολα, αλλά το να φτιαχτεί ένα νέο τέτοιου τύπου ινστιτούτο είναι πρακτικά αδύνατο.

Η πιο σημαντική από τις δυνατότητες που μπορεί να εξασφαλίσει και να προσφέρει στη χώρα μας η εύρυθμη λειτουργία αυτού του ινστιτούτου δεν είναι άλλη παρά η ανάπτυξη πολιτιστικής διπλωματίας και μέσω αυτής η άσκηση ήπιας εξωτερικής πολιτικής. Ήδη, κατά τις συνεδριάσεις των επιτροπών, η Ένωση Κεντρώων συμφώνησε για την ανάγκη κάποιων αλλαγών, αλλά και για τον κρίσιμο ρόλο αυτού του ινστιτούτου για την επιτυχία της προσπάθειας που έχει σκοπό τη διαρκή βελτίωση του κύρους της χώρας μας παγκοσμίως.

Η εξωτερική μας πολιτική, αγαπητοί συνάδελφοι, πέραν από τους περιορισμούς που βάζουν τα συμφέροντα των δυνητικών μας εχθρών, οφείλει να ασκείται με γνώμονα τη διασφάλιση της αξιοπιστίας προβολής του ελληνικού πολιτισμού και να δίνει έμφαση στις ιδέες της σταθερότητας και της ειρήνης ως σκοπούς που σταθερά και διαχρονικά υπηρετεί η Ελλάδα, εκφράζοντας παράλληλα την αποφασιστικότητα των συμπολιτών μας, για να μην είμαστε οι Έλληνες εκείνοι που θα ευνοούν τον πόλεμο.

Δυστυχώς, όμως, αυτή η συζήτηση για άσκηση μιας ήπιας εξωτερικής πολιτικής, μέσω της ανάπτυξης της πολιτιστικής διπλωματίας, έρχεται σε πλήρη αντίφαση με το σκεπτικό της απόφασής μας να δεχτούμε να πουλήσουμε πολεμικό υλικό σε εμπόλεμες χώρες, για να μπορέσουμε να καλύψουμε τρύπες στον προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, προφανώς εσείς πρόσφατα καταλάβατε ότι η ελληνική Κυβέρνηση επί των δικών σας ημερών εμβάθυνε σε τέτοιο τρόπο τις σχέσεις της Ελλάδας με το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, ώστε και να πουλά όπλα εκεί που της λένε, αλλά και να αδιαφορεί για τις συνέπειες.

Τα πραγματικά σκάνδαλα στην υπόθεση της Σαουδικής Αραβίας είναι αφ' ενός πως μια αριστερή Κυβέρνηση πουλάει όπλα σε εμπόλεμες χώρες κι αφ' ετέρου πως η Αντιπολίτευση χρησιμοποιεί τις συνταγματικές της δυνάμεις για επικοινωνιακούς και όχι για ουσιαστικούς λόγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δυσκολευτείτε να βρείτε έστω και έναν συμπολίτη μας που να πιστεύει πως αυτή η Βουλή ασχολείται όσο χρειάζεται κι ως οφείλει με σημαντικά και ουσιαστικά ζητήματα.

Για παράδειγμα θα σας αναφέρω το εξής: Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα του δυτικού κόσμου στα εδάφη της οποίας εφαρμόζεται ο μουσουλμανικός νόμος της «Σαρία». Πρόκειται για ένα στρεβλό καθεστώς, το οποίο ίσχυε για πολλά χρόνια και συνεχίζει να εφαρμόζεται μέχρι και σήμερα. Γι' αυτό το τόσο πολύ σοβαρό θέμα που αφορά τη Θράκη και τους Έλληνες Μουσουλμάνους κι ενώ εκκρεμούσε και μία σχετική επίκαιρη ερώτησή μου, πληροφορήθηκα πως ο ίδιος ο Πρωθυπουργός απήρθε το βήμα ενός περιφερειακού συνεδρίου έκανε κάποιες ασαφείς ανακοινώσεις, προιδεάζοντας για αλλαγές της εφαρμογής της «Σαρία», του μουσουλμανικού αυτού νόμου.

Χθες έμαθα, επίσης, πως και ο Υπουργός Παιδείας ο κ. Γαβρόγλου προωθεί μία σχετική νομοθετική ρύθμιση για το συγκεκριμένο θέμα. Θέτω, λοιπόν, το ερώτημα προς την Κυβέρνηση, την αλλαγή αυτή που λέτε πως θα κάνετε θα έχουμε την ευκαιρία να τη συζητήσουμε, όπως της αρμόζει ή θα μας φέρετε μία τροπολογία την τελευταία στιγμή, όπως κάνετε συνήθως για πολύ σοβαρά και ουσιαστικά θέματα;

Επίσης, ρωτώ και την Αξιωματική Αντιπολίτευση το εξής: Δεν πιστεύετε κι εσείς πως θα πρέπει κάποια στιγμή να ασχοληθείτε με αυτό το κρίσιμο και πολύ σοβαρό ζήτημα; Διότι δεν έχετε ασχοληθεί και με τόσα άλλα επίσης κρίσιμα και σοβαρά ζητήματα. Δεν άκουσα κανένα σχόλιο για τις προθέσεις της Αξιωμα-

τικής Αντιπολίτευσης. Δυστυχώς, απ' ό,τι φαίνεται, το ζήτημα αυτό δεν έχει εκείνα τα επικοινωνιακά στοιχεία που ψάχνετε να βρείτε κάποιοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Αντίστοιχης σημασίας είναι και τα όσα συμβαίνουν στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, τα οποία ούτε κι αυτά έτυχαν της ιδιαίτερης προσοχής ούτε της Κυβέρνησης ούτε της Αντιπολίτευσης. Η βίαιη επιβολή του θεσμού του συνδικαλισμού στο στράτευμα έχει οδηγήσει σε μία σειρά προβλημάτων πολύ σοβαρών, τα οποία, κατά τη γνώμη μου, αποτελούν απειλή για την εθνική άμυνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να επανεξετάσουμε -έχουμε τον χρόνο- τις προτεραιότητές μας σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, σε αυτήν εδώ τη Βουλή. Αντιμετωπίζουμε μεγάλη δυσκολία να ιεραρχήσουμε τα σημαντικά και τα σοβαρά. Είναι άραγε πιο σημαντικό να πουλήσουμε όπλα για να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε τον προϋπολογισμό του ΥΠΕΘΑ ή να διατηρήσουμε τη φιλική μας σχέση με τον αραβικό κόσμο;

Είναι δηλαδή πιο σημαντικό να μάθουμε ποιος είναι ο Ζωρζ, ο Ζαν, ο Αλ Χαμπίμι ή είναι το ζήτημα της σαρία και της επικείμενης επίσκεψης του κ. Ερντογάν στη χώρα μας; Είναι πιο σημαντικό να υπερασπιστούμε την τιμή ανθρώπων που μετέτρεψαν απόρρητα έγγραφα σε φέιγ βολάν και τα πετούσαν δεξιά και αριστερά ή να διασφαλίσουμε την ηρεμία στο στράτευμα, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα της πρόχειρης νομοθέτησης που επέβαλε ο στρατιωτικός συνδικαλισμός;

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ένωση Κεντρώων θα εξετάσει το ενδεχόμενο να υποστηρίξει την ακύρωση της συμφωνίας για πώληση όπλων στα αραβικά κράτη. Αυτό φυσικά προϋποθέτει και την ανάγκη να βρεθεί κι ένας νέος αγοραστής.

Σχετικά με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται σήμερα στην Ολομέλεια μετά από πάρα πολύ καιρό -δεν έχουμε καταλάβει γιατί καθυστέρησε να έρθει-, τα είπαμε αναλυτικά στις επιτροπές. Δεν θα επαναλάβουμε τα επιχειρήματά μας. Θα ψηφίσουμε «παρών», γιατί δεν πειστήκαμε για τις προτεινόμενες αλλαγές, αν θα πετύχουν οι προτεινόμενες αλλαγές τους στόχους τους οποίους έχουν θέσει και όσον αφορά στις τροπολογίες, στη δευτερολογία μου κι εγώ, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα καλύψει το περιεχόμενό τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείνουμε τον κύκλο των ειδικών αγορητών με τον κ. Γρηγόρη Ψαριανό από το Ποτάμι.

Κυρίες Ψαριανέ, έχετε τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Οι εξαντλητικές συζητήσεις που έγιναν στην επιτροπή έγιναν πριν από δύο εβδομάδες γεμάτες. Είχαμε τουλάχιστον δεκαπέντε ημέρες για να ενσωματώσουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο βελτιώσεις που πρότειναν και ζήτησαν όλοι, οι εννιά στους δέκα, από τους φορείς που ακούσαμε.

Με έκπληξη άκουσα έναν προλαλήσαντα, που είπε ότι το νομοσχέδιο κινείται ακριβώς στην κατεύθυνση που ζήτησαν και οι εκπρόσωποι των φορέων και έμεινα άναυδος, γιατί μάλλον εγώ ήμουν αλλού. Κάποιος ή κάποιοι σ' αυτήν τη συζήτηση ήταν αλλού.

Όλοι οι εκπρόσωποι των φορέων που ακούσαμε στην επιτροπή ήταν αντίθετοι στο νομοσχέδιο. Είπαν ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές, ότι πρέπει να γίνουν βελτιώσεις.

Ξέρουμε ότι το Ινστιτούτο της Βενετίας δεν ήταν και στην καλύτερη φάση του. Έχει πάρα πολλά προβλήματα. Πέρασε πάρα πολλά προβλήματα. Έχει διάφορες εκκρεμότητες πολλών ειδών και όλα αυτά έπρεπε να διευθετηθούν, δεδομένου ότι το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας είναι ίσως το μοναδικό, ή αν όχι το μοναδικό, το κορυφαίο ερευνητικό εκπαιδευτικό ίδρυμα για μεταπτυχιακές σπουδές που διαθέτει η Ελλάδα στο εξωτερικό.

Αυτό το νομοσχέδιο -το είπαμε και στην επιτροπή- έπρεπε να δώσει λύσεις, έπρεπε να δώσει κατευθύνσεις, έχοντας κύριο άξονα το Υπουργείο Παιδείας και θέματα παιδείας και πολιτισμού. Είναι πρωτίστως το Ινστιτούτο της Βενετίας εργαλείο πολιτισμού και παιδείας και επικουρικά διπλωματικό εργαλείο.

Φαίνεται, λοιπόν, από το νομοσχέδιο ότι γίνεται ένα δώρο από

το Υπουργείο Παιδείας στο Υπουργείο Εξωτερικών, για να ασκεί πολιτιστική διπλωματία. Είναι σαν ένα περίπτερο διπλωματικού τουρισμού, όπως προκύπτει από την ανάγνωση των βασικών στοιχείων αυτού του νομοσχεδίου.

Θα μπορούσε να λειτουργήσει και ως διπλωματικό εργαλείο -ξαναλέω- επικουρικά. Το πρώτο είναι ο πολιτισμός και η παιδεία. Και στη Βενετία, η περιουσία του και η παράδοσή του και η ιστορία του και τα πάντα.

Από την ίδρυσή του, με διακρατική συμφωνία το 1951, σκοπός του ινστιτούτου ήταν η έρευνα και η παραγωγή μελετών πάνω στη βυζαντινή και μεταβυζαντινή περίοδο, με κύριο αντικείμενο την ιστορία των ελληνικών περιοχών που βρίσκονταν κάτω από λατινική κυριαρχία.

Το πλούσιο αρχαιολογικό υλικό προς μελέτη και έρευνα είναι κυρίως ιταλικά και βενετσιάνικα αρχεία, ανάμεσα σ' αυτά το ιστορικό για το σημερινό Ηράκλειο Κρήτης, για τον Χάνδακα και πολλά άλλα.

Το Ινστιτούτο χορηγεί φιλοξενία σε Έλληνες και ξένους ερευνητές των οποίων οι εργασίες εντάσσονται στα επιστημονικά ενδιαφέροντα του ιδρύματος. Μέχρι σήμερα έχει δεχθεί πάνω από διακόσιους υποτρόφους. Εποπτεύεται κυρίως από τα Υπουργεία Παιδείας και Εξωτερικών.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, με μεθοδευμένες κινήσεις, προσπαθεί συστηματικά, χωρίς επιτυχία μέχρι σήμερα, να αλλάξει το νομικό πλαίσιο λειτουργίας του Ινστιτούτου και με το πρόσημα της οργανωτικής αναμόρφωσης και επικαλούμενο υπαρκτά λειτουργικά προβλήματα και κάνοντας κατάχρηση του όρου «εξωστρέφεια», τον οποίο διαβάζουμε και ακούμε συνεχώς, να υποβαθμίσει τον ερευνητικό χαρακτήρα του ιδρύματος, με στόχο να το καταστήσει στην ουσία ένα απλό κέντρο πολιτισμικής διπλωματίας, ένα θέρετρο, περίπτερο διακοπών για στελέχη του Υπουργείου Εξωτερικών.

Αυτά τα είπαν και άνθρωποι των φορέων μέσα στην επιτροπή, ανάμεσά τους και ο Άγγελος Δεληβορριάς, ο ακαδημαϊκός.

Κι εδώ να πω ότι η Ακαδημία δεν είναι ένα αραχνιασμένο ίδρυμα όπως ήταν πριν από τριάντα και σαράντα και πενήντα χρόνια ή πριν από ογδόντα χρόνια. Είναι ένας ζωντανός οργανισμός πλέον, έχει δυνατούς ανθρώπους, φυσιογνωμίες, διανοούμενους. Ο ρόλος της Ακαδημίας εξαφανίζεται. Αποκεφαλίζεται η Ακαδημία από τον πρωτεύοντα ρόλο που θα έπρεπε να έχει -και είχε- στο Ίδρυμα της Βενετίας και δεν έχουμε πάρει απάντηση στο γιατί γίνεται αυτό. Γιατί αποκεφαλίζεται η Ακαδημία;

Κάνετε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις σ' αυτό το δεκαπενθήμερο, σε θετική κατεύθυνση, 7%, 12%, 13%, ας μην δούμε ποσοστά επιτυχίας στη θετική κατεύθυνση. Να πούμε γιατί δεν δέχεστε αυτά που όλη η Αντιπολίτευση και όλοι οι φορείς ζήτησαν. Γιατί αποκεφαλίζετε τον κυρίαρχο ρόλο της Ακαδημίας; Πρώτα απ' όλα, δεν έχει δοθεί απάντηση σ' αυτό. Είναι κάτι μυστικό; Είναι κάτι που δεν πρέπει να ξέρουμε; Είναι κάτι που ενοχλεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Ψαριανέ, επιτρέψτε μου να σας διακόψω για μερικά δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικά θεώρια, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Β' Τμήμα του Γενικού Λυκείου Βασιλικών Ευβοίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Είναι η τρίτη φορά που επιχειρείται αυτή η αλλαγή, αυτή η μετατροπή ενός πολιτιστικού ιδρύματος παιδείας σε «εργαλείο διπλωματικό», η δεύτερη από την παρούσα Κυβέρνηση. Και στις δύο προηγούμενες υπήρξε αντίδραση και από τους επιστημονικούς φορείς και από τους ερευνητές και η αναδίπλωση ήταν απόλυτη.

Την πρώτη φορά η προσπάθεια ήταν το 2010, Υπουργός Παιδείας ήταν η Άννα Διαμαντοπούλου. Η δεύτερη -αποτυχημένη και πάλι- προσπάθεια ήταν το 2016 απ' αυτήν την Κυβέρνηση των

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εγώ προτιμώ να τους λέω ΣΥΡΙΖΑΝΕΞΕΛ. Υπουργός Παιδείας την περίοδο εκείνη ήταν ο Νίκος Φίλης. Τον Μάιο του 2016, το Υπουργείο Εξωτερικών, εμβόλιμα, μέσα σε ένα νομοσχέδιο που αφορούσε σε ειδικά ζητήματα ενός οργανισμού του -του Κέντρου Ανάλυσης και Σχεδιασμού, «Μεταφορά οικοσκευών και συνταξιοδοτικά θέματα του προσωπικού του», είχε βάλει και το ζήτημα του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών.

Το Ποτάμι τότε αντέδρασε άμεσα, καταθέτοντας ερώτηση προς τους αρμόδιους Υπουργούς, με την οποία τους ζητούσαμε να αποτραπεί το σχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών να αλλοιώσει -και ουσιαστικά να καταργήσει- το Ινστιτούτο, μετατρέποντάς το σε ένα στέκι του εκάστοτε γραφείου ή των στελεχών του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ενώ οι προηγούμενοι Υπουργοί Πολιτισμού και Παιδείας είχαν αντιδράσει, ο σημερινός Υπουργός Παιδείας δεν δείχνει την ίδια ανησυχία και το ξαναλέω παρόντος του ίδιου.

Λόγω της διακρατικής συμφωνίας του 1948, δεν μπορεί να αφαιρεθεί η ερευνητική και εκπαιδευτική αποστολή του Ινστιτούτου. Γι' αυτό, επιχειρείται η αλλοίωση του σκοπού του, με την κατάργηση της σύνδεσής του με την Ακαδημία Αθηνών και τη μετατροπή και τον δήθεν εμπλουτισμό των σκοπών του. Με όλες τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, που υποτίθεται ότι έχουν γίνει, αυτά τα βασικά σημεία αλλαγής, μετατροπής και μετάλλαξης του σκοπού παραμένουν.

Σε αυτό το νομοσχέδιο, μ' όλες αυτές τις απόπειρες που λέμε, η λέξη «εξωστρέφεια» φοριέται και ακούγεται πολύ και το ξανακούσαμε. Η Υπουργός Πολιτισμού, η οποία ακολουθεί τη γραμμή του Υπουργείου Εξωτερικών, σε πρόσφατη επίσκεψη στη Βενετία για τη Μπιενάλε, συζήτησε τη δυνατότητα να εμπλουτίσει τις συνεργασίες του με διάθεση «εξωστρέφειας», πέρα από το ερευνητικό του έργο. Στην απάντηση του Υπουργείου Εξωτερικών στην ερώτηση του Ποταμιού της 8^{ης} Ιουνίου 2016, η «εξωστρέφεια» επαναλαμβάνεται πάρα πολλές φορές για να τονίσει τη σημασία της αναδιαμόρφωσης του Ινστιτούτου.

Το Ινστιτούτο Βενετίας δεν πρέπει να πάψει να επιτελεί την καταστατική αποστολή του, καθώς στο δωρητήριο της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας το 1953, με το οποίο δωρίζεται η ακίνητη περιουσία της στο Ινστιτούτο, υπάρχει ρητός όρος: «Στην περίπτωση που το Ινστιτούτο πάψει να λειτουργεί ή αλλάξει ο σκοπός του, η περιουσία περιέρχεται απευθείας στον δωροδότη, δηλαδή στην Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας, η οποία είναι νομικό πρόσωπο ιταλικού δικαίου και δεν περιέρχεται στο ελληνικό κράτος».

Τι ίσχυε έως τώρα; Υποδεικνυόταν για τη θέση διευθυντή του Ινστιτούτου πρόσωπο το οποίο είχε την έγκριση της Ακαδημίας Αθηνών. Σήμερα αντικαθίσταται ο διευθυντής με πρόεδρο και επιχειρείται -είναι καταγεγραμμένο, το λέω για τέταρτη φορά- να μην έχει κανέναν λόγο η Ακαδημία. Παρά το ότι προβλέπεται ανοικτή δημόσια πρόσκληση ενδιαφέροντος, ο πρόεδρος θα διορίζεται ουσιαστικά από το Υπουργείο Εξωτερικών, το οποίο θα έχει τον βασικό έλεγχο -εάν όχι τον απόλυτο- του Ινστιτούτου Βενετίας, καθώς θα έχει την απόλυτη πλειοψηφία και τον έλεγχο της επιτροπής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ούτε το νομοσχέδιο διαβάσατε, ούτε τίποτα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Θα το συζητήσουμε. Όλα τα στοιχεία που έχουμε πει -και που μπορούσατε να αλλάξετε- δεν τα αλλάξατε.

Έχετε αποκεφαλίσει -ξαναλέω- την Ακαδημία χωρίς να μας πείτε γιατί. Δεν καταλαβαίνουμε εμείς το γιατί. Υπάρχει κάποιος λόγος; Πρέπει να διασφαλιστεί απολύτως τώρα -εν κατακλείδι να πω- η επιστημονική και ερευνητική μορφή του Ινστιτούτου. Πρέπει να είναι η μόνη αποστολή του για να μην υπάρξει πρόβλημα με τη διακρατική συμφωνία με την Ιταλία και τους όρους δωρεάς της περιουσίας της ελληνικής κοινότητας.

Οι άλλες δραστηριότητες που αναφέρονται, όπως εκπαιδευτικά προγράμματα, ψηφιοποίηση κ.λπ., πρέπει να εγγράφονται και να εντάσσονται στη βασική επιστημονική ερευνητική αποστολή του. Ο πρόεδρος θα είναι στην ουσία επιστημονικός διευθυντής. Δεν μπορεί να εκλέγεται από το Υπουργείο Εξωτερικών

με αδιαφανείς διαδικασίες.

Το παρόν νομοσχέδιο βγάζει εντελώς έξω την Ακαδημία, η οποία διασφάλιζε σε μεγάλο βαθμό την αμεροληψία και τη διαφάνεια και το επιστημονικό κύρος του διευθυντή, του πρώην. Η Ακαδημία Αθηνών δεν είναι πλέον η εικόνα μιας αρτηριοσκληρωτικής ακαδημαϊκής ελίτ, ένα αραχνιασμένο ίδρυμα, αλλά είναι η Ακαδημία του Διαμαντούρου, του Παπαδήμου, του Δεληβορριά, του Νανόπουλου, του Βαλτινού και πολλών άλλων ζωντανών διανοούμενων και ανθρώπων.

Με ποιο σχήμα ή σύστημα την αντικαθιστά το νομοσχέδιο; Το νομοσχέδιο μιλάει για διορισμό οιασδήποτε βαθμίδας καθηγητού συναφούς αντικειμένου, όπως -ας πούμε- θεολόγοι του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Κατά συνέπεια ή πρέπει να αποκατασταθεί ο ρόλος της Ακαδημίας ή ως εναλλακτική πρόταση η επιλογή του προέδρου μετά από ανοικτή διεθνή προκήρυξη να περνάει από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Δεν μπορεί να γίνεται με διαδικασίες αδιαφανείς, με διαδικασίες διοικητικής ρουτίνας των Υπουργείων, με όλες τις γνωστές παθογένειες.

Ζητάμε να αναφερθούν με λεπτομέρεια όλες οι έως τώρα δυσλειτουργίες του Ινστιτούτου. Πρέπει να μιλήσουμε γι' αυτές και να τις διορθώσουμε, να αλλάξουμε την πορεία του και την κατεύθυνσή του, αλλά όχι έτσι.

Πώς τεκμηριώνεται και με ποιον συγκεκριμένο τρόπο επιλύονται αυτές οι έως τώρα δυσλειτουργίες; Τι ενέργειες γίνονται συγκεκριμένα για τη βελτίωσή του; Όλο αυτόν τον καιρό που μιλάμε, ποιοι έχουν τοποθετηθεί στο Ινστιτούτο απ' αυτήν την Κυβέρνηση και με ποια προσόντα; Πόσο ασφαλές είναι σήμερα το Ινστιτούτο και ποια είναι η φύλαξη που εξασφαλίζεται από την ελληνική πολιτεία; Τι γίνεται με την αξιοποίηση της περιουσίας; Όχι μόνο υπάρχει κίνδυνος να χαθεί, αλλά και εάν υπάρχει περιουσία, πρέπει κάπως να αξιοποιείται, κάτι να γίνεται μ' αυτήν, κάπως να προβάλλεται η εικόνα αυτής της χώρας, που περνά αυτήν τη δύσκολη φάση.

Αυτά είχαμε να πούμε και στο τέλος θα ήθελα να ζητήσω μαζί μ' αυτές τις νομοτεχνικές βελτιώσεις επί τα βελτίω -αυτού του 10%- να το προχωρήσετε λίγο, να βάλετε σ' αυτήν την πενταμελή επιτροπή που προτείνετε και έναν εκπρόσωπο της Ακαδημίας. Δεν είναι κακό. Εκτός εάν κάποιους τους ενοχλεί για λόγους που δεν μας έχετε πει.

Και ο βασικός σκοπός του Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας είναι κυρίως πολιτισμού και παιδείας και επικουρικά διπλωματικό εργαλείο για το Υπουργείο Εξωτερικών.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Αμανατίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, πότε θα λάβουμε τον λόγο για τις τροπολογίες;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τα έχω πει και δεν θα τα λέω δέκα φορές.

Το επαναλαμβάνω για τελευταία φορά: Μετά τον κύριο Υφυπουργό με τη σειρά που ήσασταν και στην Αίθουσα, δηλαδή κ. Γαβρόγλου και κ. Πολάκης. Ακολουθεί μετά ο κ. Λοβέρδος και μπαίνουμε μετά στη σειρά, τέσσερις ομιλητές-έναν Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Τα ανήγγειλα δύο φορές, κύριε Γαβρόγλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει.

Ορίστε, κύριε Αμανατίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα στη Βουλή το σχέδιο νόμου του Υπουργείου μας, του Υπουργείου Εξωτερικών, για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών. Το νομοσχέδιο αυτό πριν από έναμιση χρόνο βγήκε στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» με μόνο σκοπό να ακουστούν οι απόψεις των φορέων, οι οποίοι συμμετείχαν στη

διαβούλευση, έτσι ώστε να ξανακατατεθεί. Και, βεβαίως, στο σχέδιο νόμου εκείνο, πριν από ενάμιση χρόνο, προστέθηκαν διατάξεις άλλες. Δεν ήταν εκείνο εμβόλιμο. Ωστόσο, οι διατάξεις εκείνες ξεχωρίστηκαν έτσι ώστε να μπορέσουμε να συζητήσουμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής ένα νομοσχέδιο το οποίο θεωρώ ότι πρέπει και θα τύχει της θετικής ανταπόκρισης από τη συντριπτική πλειοψηφία των κόμματος του Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόταν να έρθει; Το είπαν όλοι: Χρειαζόταν. Όταν θέλεις να κάνεις αλλαγές, επειδή υπήρχαν δυσλειτουργίες ή προβλήματα, πρέπει να αντιμετωπίσεις τις αιτίες τους. Ποιες ήταν οι αιτίες; Μέσα από τη διαβούλευση, επί ενάμιση χρόνο, και με την ελληνική ορθόδοξη κοινότητα της Βενετίας και με τους προέδρους και με τους φορείς, αλλά και με τα μέλη της διαχειριστικής επιτροπής, που ήταν και πρέσβεις και προξένοι κ.λπ., εστίασαμε σε τρία πράγματα.

Το πρώτο είναι ότι χρειάζεται ένας πρόεδρος ο οποίος να έχει επιστημονικό, πανεπιστημιακό χαρακτήρα, που να μπορεί να εξυπηρετήσει τον σκοπό του ινστιτούτου. Γιατί ακριβώς πού είχαμε φτάσει; Είχαμε φτάσει ο διευθυντής να ασχολείται με το αν θα αλλάξει ένα καρφί, ποια πόρτα, ποια απόδειξη θα κοπεί χωρίς να προάγεται το επιστημονικό έργο του ινστιτούτου. Πρώτη βασική διαπίστωση όλων ήταν αυτή, σας πληροφορώ. Και υπάρχουν έγγραφα εδώ και της κοινότητας, τα οποία έχουμε εδώ και τέσσερα χρόνια, και των πρέσβων και προξένων και των διαχειριστών, που είναι και των προέδρων οι οποίοι ήταν. Το νομοσχέδιο αυτό έτυχε ευρύτατης μελέτης.

Δεύτερη δυσλειτουργία ήταν ότι δεν υπήρχαν καθορισμένες οι διαδικασίες και αρμοδιότητες και υπήρχε εμπλοκή διαχειριστικής και εποπτικής επιτροπής, με αποτέλεσμα πολλές φορές η εποπτική επιτροπή να εμπλέκεται στα της διαχειριστικής και να μην μπορεί να λειτουργήσει η διαχειριστική και να υπάρχουν μια κόντρα, η οποία εμπλουτιζόταν και από προσωπικά στοιχεία, θα σας πω εγώ, και η οποία δεν επέτρεπε τη λειτουργία του ινστιτούτου.

Και το τρίτο ήταν τα οικονομικά. Το ινστιτούτο μπορεί και πρέπει να είναι αυτοχρηματοδοτούμενο, όπως ακριβώς το βάζει και το νομοσχέδιο. Βεβαίως, έχει και τη δυνατότητα να δεχθεί και χορηγίες, όπως και βοήθεια από το ελληνικό κράτος. Χρειάζεται σωστή διαχείριση των οικονομικών στοιχείων, γιατί έχει πάνω από πενήντα ακίνητα, τα οποία αποφέρουν έσοδα γύρω στο 1 εκατομμύριο. Χρειάζεται μια χρηστή και προφανώς καλή διαχείριση. Δεν μπορεί να φτάνουμε το έτος 2017 και να υπάρχουν ακίνητα τα οποία δεν είναι νοικιασμένα, τα οποία στερούν πόρους χιλιάδων ευρώ από το ινστιτούτο. Αυτά γίνονται όχι μόνο φέτος, αλλά και εδώ και καιρό. Αυτά όλα έπρεπε να αντιμετωπιστούν.

Τα λύνει όλα αυτά το νομοσχέδιο; Τα λύνει το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτός ήταν και ο σκοπός μας. Γι' αυτό και κάναμε τις αλλαγές, οι οποίες ανακοινώθηκαν με τη λήξη της σύσκεψης που είχαμε με τους φορείς. Δεκαπέντε ημέρες, βεβαίως, αλλά τη μία εβδομάδα –μην ξεχνάτε είμαι και Υφυπουργός Εξωτερικών– ήμουν στο εξωτερικό. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ανακοινώθηκαν μέσα στην επιτροπή και ανακοινώθηκε και η κατεύθυνση στην οποία θα πάμε.

Λύνονται, λοιπόν; Λύνονται με το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Βάζουμε τον πρόεδρο.

Ο πρόεδρος του ινστιτούτου έχει αυξημένα πανεπιστημιακά προσόντα και ουσιαστικά με δημόσια ανοικτή πρόσκληση από επιτροπή, η οποία είναι πανεπιστημιακή, προτείνονται και βγαίνει ο πρόεδρος του ινστιτούτου, ο οποίος, όπως προείπα, έχει αυξημένα επιστημονικά και πανεπιστημιακά προσόντα.

Αυτός, λοιπόν, έχει τη συνολική ευθύνη του ινστιτούτου, η κύρια όμως αποστολή του είναι η προώθηση του ερευνητικού του έργου.

Κάτω από τον πρόεδρο, για να ικανοποιήσουμε και να δούμε την αναγκαιότητα της ύπαρξης ενός καλύτερου οικονομικού χειρισμού όλου του ινστιτούτου, βάζουμε τον οικονομικό διευθυντή και καθορίζουμε ακριβώς τι κάνει η Εποπτική Επιτροπή και τι κάνει η Διαχειριστική.

Άρα, το πρώτο, σε σχέση με τον πρόεδρο και με τα οικονομικά, έχει ικανοποιηθεί. Την Εποπτική Επιτροπή τη διευρύνουμε. Η Εποπτική Επιτροπή στην πλειοψηφία της αποτελείται από πανε-

πιστημιακούς πρώτης και δεύτερης βαθμίδας. Επίσης, ενισχύεται και το έργο του προέδρου.

Κυρίες Πρόεδρε, θα πω και στην ομιλία μου –γιατί νομίζω ότι και η Ολομέλεια μας δίνει τη δυνατότητα σύνθεσης– ότι έγινε μια κριτική και από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και από συναδέλφους, σχετικά με το να βρήσουμε από τη νομοτεχνική το «δύναιται να προβλέπεται η συγκρότηση του άμισθου επιστημονικού συμβουλίου». Το αποδέχομαι λοιπόν αυτό. Θα σβηστούν οι λέξεις «δύναιται και να ...» από τη νομοτεχνική, έτσι ώστε να προβλέπεται στον οργανισμό η συγκρότηση του άμισθου επιστημονικού συμβουλίου.

Ακόμα, αποδέχομαι και την κριτική που ακούστηκε και για τα επιστημονικά προσόντα, τα πανεπιστημιακά, τα οποία χρειάζεται να έχει αυτή η τριμελής επιτροπή. Σωστά έγινε η παρατήρηση που έγινε από τα κόμματα που άκουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρ' ότι υπάρχει η προφορική δήλωσή σας, όταν θα τελειώσετε την ομιλία σας, θα το συμπληρώσετε και γραπτώς στις νομοτεχνικές σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Βεβαίως, και ευχαριστώ για την υπενθύμιση, κύριε Πρόεδρε.

Αποδέχομαι, λοιπόν, τα μέλη ΕΔΕΠ, που λέει, να είναι πανεπιστημιακοί πρώτης και/ή δεύτερης βαθμίδας.

Αυτό σε σχέση με τις νομοτεχνικές. Δεν αιφνidiάσαμε κανέναν στις νομοτεχνικές. Ήταν γνωστό.

Δεν θέλω να μπω στο γιατί και πώς και τι και θα σας πω γιατί. Γιατί όλοι έχουν αποδεχθεί την αναγκαιότητα της αλλαγής και οι αλλαγές μας είναι θεσμικές αλλαγές, γιατί πραγματικά θέλουμε να λειτουργήσει το ινστιτούτο.

Το ινστιτούτο είναι το μοναδικό, όχι το σπουδαιότερο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το οποίο υπάρχει στο εξωτερικό με τον σκοπό που υπάρχει. Δεν τον αλλάζουμε τον σκοπό. Όσοι τουλάχιστον διαβάσατε –γιατί ακούω και τοποθετήσεις οι οποίες δείχνουν ότι δεν έχουν διαβάσει καθόλου το νομοσχέδιο, ούτε και τις νομοτεχνικές– καταλαβαίνετε ότι ο σκοπός παραμένει ο ίδιος, αυτός που υπάρχει στον οργανισμό του 1966, όπως τον αναφέρει το 1951 το νομοθετικό διάταγμα. Η διακρατική συμφωνία είναι του '49 και το μόνο που λέει είναι ότι ιδρύεται ινστιτούτο. Από εκεί και μετά, υπάρχουν δύο νομοτεχνικά διατάγματα το 1951 και το 1966 ο οργανισμός. Το ινστιτούτο, λοιπόν, λειτουργούσε με οργανισμό του 1966.

Ενισχύουμε την πανεπιστημιακή ερευνητική του πορεία και ταυτόχρονα λύνουμε τις παθογένειες οι οποίες οφείλονταν, κατά την προσωπική μου γνώμη, στο μπλέξιμο των αρμοδιοτήτων διαχειριστικής, διευθυντικής, εποπτικής, θέματα για τα προσωπικά τους, έκανες καλά, δεν έκανες καλά κ.λπ..

Όμως, εδώ να εξηγήσω κάτι. Για την εύρυθμη λειτουργία και το αν γίνονται καλά τα πράγματα είναι υπεύθυνη η ελληνική πολιτεία. Το μέλλον θέλω να διαφυλάξω κυρίως. Θεραπεύουμε το παρελθόν και πάμε προς το μέλλον. Δεν μπορεί ο καθένας να κάνει εκεί ό,τι θέλει και να φτάσουμε πάλι σε τέτοιο αποτέλεσμα. Η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να ελέγχει και θα ελέγχει πάντοτε. Γι' αυτό βάζουμε και τον πρόεδρο και τη διαχειριστική να στέλνει στην εποπτική τους προϋπολογισμούς και να κάνει ο πρόεδρος απολογισμό των δράσεων που έχει κάνει.

Και επιτρέψτε μου να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάποια πράγματα που ακούστηκαν εδώ μέσα δεν μπορούν να λυθούν με τον νόμο. Είναι ζητήματα του οργανισμού. Επειδή, όμως, κρίναμε πολύ σημαντικό το να υπάρχει το επιστημονικό συμβούλιο στη διαδικασία επιλογής των εποπτών κ.λπ., να υπάρχει στο πλάι του προέδρου το οποίο θα κάνει τις σχετικές εισηγήσεις.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω για μια κριτική που άκουσα. Μάλιστα, την άκουσα και από τον κ. Κουμουτσάκο, ο οποίος χρησιμοποίησε την ιδιότητα που έχει, την ιδιότητα του υπεύθυνου εξωτερικών, ως άλλοθι για να δώσει αξιοπιστία στις προτάσεις του, οι οποίες γνωρίζω ότι δεν είναι έτσι.

Από πού κι ως πού, με ποιο νομοθετικό άρθρο δίνεται το Ινστιτούτο Βενετίας Μεταπτυχιακών Σπουδών στο Υπουργείο Εξωτερικών; Οι ίδιες ακριβώς αρμοδιότητες που υπήρχαν στον παλιότερο νόμο για το Υπουργείο Εξωτερικών και για το Υπουργείο

Παιδείας διατηρούνται. Από πού τεκμαίρεται ότι παραδίδεται;

Από πού τεκμαίρεται, όταν ενισχύουμε το παιδαγωγικό κομμάτι με επιτροπές κ.λπ., ότι το Υπουργείο Εξωτερικών θέλει να πηγαίνουν στο ινστιτούτο οι υπάλληλοι; Αυτά ήταν σε παλαιότερες εποχές. Το «Hotel Βενετία» έχει τελειώσει. Θεσμικά κατοχυρώνουμε τον ρόλο του και τον επιστημονικό και τον ερευνητικό και τις δράσεις του, έτσι ώστε να προχωρήσει. Τα παλιά τελείωσαν.

Και εδώ καλώ τη Νέα Δημοκρατία να αλλάξει στάση. Δεν μπορείτε να το λέτε αυτό. Δεν υπάρχει καμμία διάταξη. Ό,τι υπήρχε, το ίδιο ακριβώς υπάρχει. Από πού τεκμαίρεται; Και θεωρώ ότι όταν μιλάμε στο Κοινοβούλιο μιλάμε με αποδείξεις.

Όσο για το ερώτημα γιατί δεν είναι ακαδημία, που έθεσε πολύ έντονα ένας συνάδελφος από ένα κόμμα, ας ξαναδιαβάσει αυτά που είπε εδώ και η απάντηση είναι στην ίδια του την ομιλία. Δεν αποκλείουμε τίποτα, αλλά η απάντηση είναι στην ίδια του την ομιλία και ας τη διαβάσει. Δεν θέλουμε, λοιπόν, να το κάνουμε πολιτιστικό ίδρυμα.

Πείτε μου όμως το εξής, όταν ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο εξωτερικό κάνει δράσεις, παρουσιάζει βιβλία, οργανώνει εκθέσεις, όπως την έκθεση που έχει με τις βυζαντινές εικόνας, κάνει παρουσιάσεις στο εξωτερικό, δεν κάνει και πολιτιστική διπλωματία; Δεν προβάλλει, δηλαδή, τον πολιτισμό, τον ελληνισμό; Το κάνει ή όχι; Αντικειμενικά.

Σας είπα ότι, ακριβώς επειδή δημιουργήθηκε όλη αυτή η ρητορική, γι' αυτό αλλάξαμε και επιμένουμε ότι ο σκοπός θα παραμείνει ο ίδιος. Κανένας άλλος. Νομίζω ότι αυτό το αποδέχεστε και το βλέπετε μέσα στις νομοτεχνικές. Έτσι, δεν μπορώ να δεχθώ τις εκφράσεις-παρωδία: «χειρότερο έγκλημα», όπως είπαν κάποιοι όχι εδώ, στις εφημερίδες. Δεν είναι έτσι.

Η Κυβέρνησή μας ανήκει το ινστιτούτο σε αυτούς που πραγματικά πρέπει, στην πανεπιστημιακή κοινότητα, στη βοήθεια της ελληνικής ορθόδοξης κοινότητας της Βενετίας και στις δράσεις που πραγματικά πρέπει να έχει ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

Η σύγκριση και μόνο, μεταξύ του τι υπήρχε στον παλαιότερο νόμο του 1951 και αυτού που νομοθετούμε τώρα, θα έπρεπε να κάνει, όχι μόνο τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τους υπόλοιπους Βουλευτές -που θεωρώ ότι θα σταθούν στα επιμέρους άρθρα θετικά-, να αισθανθούν περήφανοι.

Κάνουμε κάτι, πάνω στο οποίο θα χτίσουν. Γιατί θα έχουν πολλή δουλειά να κάνουν όσοι θα αναλάβουν να περπατήσουν το Ινστιτούτο Βενετίας -και στην εποπτική και στη διαχειριστική. Έχουν πάρα πολλή δουλειά να κάνουν. Βάζουμε τη βάση, και ο δρόμος που θα χτιστεί πάνω σ' αυτήν θα είναι λαμπρός. Αυτή είναι η φιλοδοξία μας και νομίζω ότι με αυτό το νομοθέτημα την πετυχαίνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, τώρα, θα έχουν πέντε λεπτά ο κ. Γαβρόγλου και πέντε λεπτά ο κ. Πολάκης, για να αναπτύξουν την τροπολογία τους.

Ορίστε, κύριε Γαβρόγλου, έχετε τον λόγο, με μια μικρή ανοχή, αν δεν έχετε τελειώσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Όχι, θα έχω τελειώσει. Είναι υπεραρκέτος ο χρόνος. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρατείνεται η θητεία των οργάνων διοίκησης του ΤΕΙ Αθήνας και του ΤΕΙ Πειραιά από τη λήξη τους μέχρι το τέλος του Ιανουαρίου του 2018. Ο λόγος που γίνεται αυτό είναι εν όψει της συγκρότησης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, για να μπορέσουμε να έχουμε λίγο χρόνο παραπάνω με τις παρούσες διοικήσεις.

Επίσης, παρατείνεται και η θητεία των υπηρετούντων μελών της διοικούσας επιτροπής των προτύπων και πειραματικών σχολείων μέχρι την έκδοση μιας υπουργικής απόφασης.

Τέλος, προτείνονται κάποιες αλλαγές ως προς τη δομή του διοικητικού συμβουλίου του Ιδρύματος Νεολαίας και Διά Βίου Μάθησης. Είναι επταμελές. Το επίπεδο ανώτατης διοίκησης περιλαμβάνει όχι μόνο το διοικητικό συμβούλιο, αλλά και αυτοτελείς οργανωτικές μονάδες. Και καταθέτουμε και πολύ συγκεκριμένες λειτουργίες, που θα έχει ο πρόεδρος και το γραφείο του προ-

έδρου.

Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε. Χρησιμοποίησα λιγότερα από ενάμισι λεπτά, όπως βλέπετε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Γαβρόγλου, γιατί είχατε έρθει από τις 10.00'.

Πάμε στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1365 και ειδικό 24.

Ορίστε, κύριε Πολάκη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η υπουργική τροπολογία αφορά το Νοσοκομείο Σαντορίνης και υπογράφεται από το Υπουργείο Υγείας, από την Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης και από τους Υπουργούς Οικονομικών.

Ουσιαστικά, πρόκειται για μία ρύθμιση, η οποία επισπεύδει τη διαδικασία της πρόσληψης μόνιμου προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο Νοσοκομείο Σαντορίνης.

Όπως ξέρετε, με συνειδητή πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης, το Νοσοκομείο Σαντορίνης ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Ιούνιο του 2016, μετά την ολοκλήρωση μιας διαδικασίας προσλήψεων με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Δόθηκε και δεύτερη παράταση κι έτσι συνεχίζει τη λειτουργία του φέτος. Έχει πλέον κατοχυρώσει τη λειτουργία του.

Θα ήθελα να αναφέρω δύο-τρία στοιχεία. Πέρσι, εξέτασε πάνω από πενήντα χιλιάδες ασθενείς. Έγιναν πενήντα επτά τοκετοί στο νησί. Πριν από λίγες ημέρες, έγιναν τα πρώτα λαπαροσκοπικά χειρουργεία. Εγκαταστάθηκε αξονικός τομογράφος. Ξέρουμε ότι κάποιοι στενοχωρήθηκαν πολύ γι' αυτό. Χάθηκαν πολλά λεφτά από τον ιδιωτικό τομέα με την ανάπτυξη της λειτουργίας. Έτσι όμως, θα συνεχίσουμε.

Επειδή έχουμε και την πικρή εμπειρία των διαδικασιών της γραφειοκρατικής οργάνωσης του κράτους την οποία κληρονομήσαμε, φέρνουμε μία ρύθμιση, η οποία θα επιτρέψει την επίτευξη των διαδικασιών της πρόσληψης μόνιμου προσωπικού. Ποια είναι αυτή η ρύθμιση; Είναι ότι θα κάνει διακήρυξη η ΑΕΜΥ, την οποία θα εγκρίνει και θα ακολουθήσει πιστά τα κριτήρια του ΑΣΕΠ. Η επιλογή θα γίνει από επιτροπή που θα συγκροτήσει η ΑΕΜΥ. Τις ενστάσεις και την ολοκλήρωση των οριστικών πινάκων θα την κάνει το ΑΣΕΠ.

Δυστυχώς, έχουμε μία πικρή εμπειρία. Θα πω ένα παράδειγμα: Όσον αφορά την προκήρυξη των χιλίων εξακοσίων εξήντα έξι θέσεων μόνιμου προσωπικού και διακοσίων πενήντα επτά που προκηρύχθηκαν φέτος τον Γενάρη από το ΑΣΕΠ έχουν βγει κάποια προσωρινά αποτελέσματα από τον Απρίλη, Μάη. Αυτήν τη στιγμή, μπαίνουν στον Δεκέμβρη και δεν έχουν βγει τα οριστικά αποτελέσματα.

Επειδή λήγει το δεύτερο δωδεκάμηνο της παράτασης της θητείας του υπηρετούντος προσωπικού σε κάποιους μήνες -από τον Μάιο και μετά για τους πρώτους- δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε την ασφαλή λειτουργία του νοσοκομείου. Δεν πρέπει να σταματήσει να λειτουργεί το νοσοκομείο, επειδή δεν θα έχουν βγει τα αποτελέσματα, αν τη διαδικασία την υλοποιήσει πλήρως το ΑΣΕΠ, γιατί αυτό σημαίνει ότι δεν θα μπορούμε να παρατείνουμε την παραμονή τους, επειδή θα έχουν κλείσει είκοσι τέσσερις μήνες οι άνθρωποι που είναι εκεί. Οπότε κάνουμε αυτήν τη ρύθμιση.

Τα κριτήρια της πρόσληψης θα είναι ακριβώς αυτά που περιγράφονται στον νόμο του ΑΣΕΠ. Απλώς, θα εγκρίνει τη διακήρυξη, θα υλοποιήσει τη διαδικασία η ΑΕΜΥ και θα εξετάσει τις ενστάσεις και τους τελικούς πίνακες το ΑΣΕΠ. Έτσι πιστεύουμε ότι θα έχουμε ολοκληρώσει αυτήν τη διαδικασία μέχρι τότε που θα αρχίσουν να λήγουν οι πρώτες συμβάσεις της δεύτερης παράτασης αυτών που υπηρετούν σήμερα, του ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.

Αυτή είναι η τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Όπως είχα προαναγγείλει, ήταν να μιλήσει ο κ. Λοβέρδος. Συννοήθηκε με τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο. Με την αστική ευγένεια που τον χαρακτηρίζει, παραχωρεί τη θέση του στον πρώην πρόεδρο του κόμματός του τον κ. Βενιζέλο.

Μετά θα μιλήσουν οι δύο πρώτοι συνάδελφοι, ο κ. Μιχελιογιάννης και η κ. Αντωνίου. Ύστερα, θα μιλήσει ο κ. Λοβέρδος και μετά ο κ. Καρράς, η κ. Αυλωνίτου, ο κ. Καλαφάτης και ο κ. Τζαβάρας. Πάμε εναλλάξ.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ζήτημα του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών Σπουδών της Βενετίας πρέπει να μας επιτρέψει να συμφωνήσουμε, να συναινέσουμε και να συμβάλλουμε στην άσκηση μιας εθνικής πολιτικής.

Δεν επιτρέπεται να αναπτύσσονται μικροαντιδικίες ή μικροκομματισμοί σε ένα τέτοιο ζήτημα που αφορά στη διεθνή επιστημονική παρουσία της χώρας στη Βενετία, σε μία πόλη με την οποία το Βυζάντιο είχε ιδιαίτερους δεσμούς και το ινστιτούτο από τότε που ιδρύθηκε συνιστά ένα προκεχωρημένο φυλάκιο της ελληνικής επιστήμης, αλλά και του ελληνικού πολιτισμού, γιατί η παρουσία του ινστιτούτου στη Βενετία είναι μια έμπρακτη απόδειξη της υποχρέωσης που έχουμε να γεφυρώσουμε τον ανατολικό με τον δυτικό Μεσαίωνα.

Το επιστημονικό και ερευνητικό αντικείμενο του ινστιτούτου δεν είναι απλά ο Βυζαντινός και μεταβυζαντινός κόσμος, αλλά είναι η σχέση ανάμεσα στο Βυζάντιο και στη Δύση, είναι η διερεύνηση του ιδιαίτερου ρόλου της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας, είναι η διερεύνηση των ζητημάτων μέσα από τα οποία προκύπτει στην ιστορική συνέχεια η ταυτότητα του νέου Ελληνισμού.

Οι επιστημονικές ηγεσίες του ινστιτούτου από την εποχή που ιδρύθηκε, από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα, δεν προέκυψαν μέσα από καμία πολιτική ή διοικητική διεργασία. Οι επιλογές των διευθυντών ήταν διαχρονικά αυτονόητες. Το Ινστιτούτο της Βενετίας το διοίκησαν μεγάλες προσωπικότητες, καταξιωμένες στο αντικείμενό τους. Ήταν προφανές και αυτονόητο ποιος θα αναλάβει την επιστημονική διεύθυνση του ινστιτούτου.

Είχα την τύχη να συνεργαστώ με κάποιους από αυτούς τους σημαντικούς επιστήμονες, άνδρες και γυναίκες, και κατά τη διάρκεια της θητείας μου στο Υπουργείο Πολιτισμού και κατά τη διάρκεια της θητείας μου στο Υπουργείο Εξωτερικών. Έχω πολλές φορές επισκεφθεί το ινστιτούτο. Έχω μετάσχει σε εκδηλώσεις, σε δραστηριότητες στους κόλπους του ινστιτούτου. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά τη σχέση με την Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας, τη σχέση με τη μητρόπολη Ιταλίας, τη σχέση με τον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, τη σχέση με το προξενείο μας, όσο υπήρχε και λειτουργούσε το προξενείο στη Βενετία, και με την πρεσβεία της Ρώμης.

Εφόσον διευθετούνται τα διοικητικά ζητήματα και εφόσον διασφαλίζονται εγγυήσεις διαφάνειας, διοίκησης και διαχείρισης του ινστιτούτου, το μεγάλο ζήτημα είναι πως θα διαφυλάξουμε το ερευνητικό και επιστημονικό κύρος του ινστιτούτου.

Το κύρος του ινστιτούτου κρίνεται μέσα σε μια διεθνή επιστημονική κοινότητα, μέσα σε μια διεθνή επιστημονική αγορά με την έννοια του φόρουμ. Για να δούμε αν το ινστιτούτο έχει υπόσταση, καταξίωση και αποδοχή, πρέπει να συγκρίνουμε το Ινστιτούτο της Βενετίας με άλλους αντίστοιχους θεσμούς, με το Dumbarton Oaks, ας πούμε, στην Ουάσιγκτον, για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε τη σημασία που έχει η επιστημονική και ερευνητική αξιοπιστία των επιλογών που κάνουμε.

Άρα, παρά τις νομοτεχνικές διευθετήσεις και τους εξωραϊσμούς, πρέπει να γίνει το μεγάλο βήμα, μετά από μια γρήγορη συνεννόηση που θα παρακαλούσα πολύ να γίνει ανάμεσα στα συναρμόδια Υπουργεία Εξωτερικών και Παιδείας, προκειμένου με το νομοσχέδιο, όπως θα ψηφιστεί τελικά, να διασφαλίζεται ο αμιγής, ο καθαρός ερευνητικός χαρακτήρας του ινστιτούτου. Πρέπει για το Ινστιτούτο της Βενετίας να ισχύει ό,τι ισχύει για τα ερευνητικά ιδρύματα, ό,τι ισχύει στη νομοθεσία μας για όλα τα σημαντικά ερευνητικά κέντρα που έχουμε, που δυστυχώς στον τομέα των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών είναι λίγα. Δεν έχουμε την ποικιλία, το εύρος των ερευνητικών οντοτήτων που έχουμε σε άλλους κλάδους.

Άρα, δεν αρκεί να προβλέπεται μία συμβουλευτική επιτροπή για την επιλογή του διευθυντή, του προέδρου, όπως ονομάζεται τώρα, η οποία αποτελείται από μέλη ΔΕΠ, διότι τα μέλη ΔΕΠ μπορεί να είναι νέα, μπορεί να είναι αδοκίμαστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): ... (δεν ακούστηκε)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν έχει σημασία. Στην πρώτη βαθμίδα, την καθηγητική, συνωθούνται πρόσωπα τα οποία έχουν μια στοιχειώδη ταυτότητα επιστημονική και άλλοι οι οποίοι έχουν μια seniority, έχουν μια καταξίωση και έχουν να παρουσιάσουν ένα ερευνητικό corpus πολύ μεγάλο. Πρέπει να νομιμοποιείται η διαδικασία επιλογής.

Η διαδικασία επιλογής, εάν δεν θέλουμε να γίνεται από την Ακαδημία και θέλουμε να γίνεται με έναν αδιάβλητο τρόπο ευρύτερο -γιατί και η Ακαδημία είναι θεσμός του κράτους και πρέπει να σεβόμαστε την ύπαρξή της- πρέπει, αν μη τι άλλο, να ακολουθείται η διαδικασία που ακολουθείται για την επιλογή των προέδρων των ερευνητικών κέντρων και των διευθυντών των ινστιτούτων του ελληνικού κράτους, πέραν του ότι το Ινστιτούτο της Βενετίας είναι και νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει άλλη διαδικασία.

Ούτως ή άλλως οι κινήσεις στην επιλογή είναι αναγκαστικές. Δεν υπάρχει μεγάλο εύρος επιλογών. Πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να κινούνται στο επίπεδο, στο οποίο κινήθηκαν οι προηγούμενες επιστημονικές διευθύνσεις του ινστιτούτου, για να μπορεί ο διευθυντής -ο πρόεδρος τώρα- να προσκαλεί ερευνητές, να μπορεί να διευθύνει τις έρευνες, να μπορεί να εκδίδει τα περιοδικά, να μπορεί να έχει φιλοξενοούμενους ερευνητές, να μπορεί να προσελκύει νέους ερευνητές, οι οποίοι να διαμορφώνουν τη συνέχεια και την προοπτική της έρευνας σε ένα τόσο κρίσιμο πεδίο. Πρέπει να μπορεί να μιλήσει ιταλικά, να μπορεί να επικοινωνήσει με τη διεθνή βιβλιογραφία κ.λπ..

Άρα, μην φοβάστε! Δεν υπάρχει κανένας λόγος να είναι μίζερη ή επιφυλακτική η ρύθμιση σε σχέση με τη διαδικασία επιλογής του προέδρου, δηλαδή του ανθρώπου που υποστασιοποιεί, που εκπροσωπεί το ινστιτούτο, που το διευθύνει και που σε έναν χώρο, όπως είναι η Ιταλία, η Βενετία, σε έναν χώρο, όπως είναι οι βυζαντινές και μεταβυζαντινές σπουδές, όπως είναι οι μεσαιωνικές σπουδές, πρέπει να είναι ένας άνθρωπος, ο οποίος έχει με το όνομά του την ικανότητα να πείθει και να προσδίδει κύρος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Επίσης, είναι προφανές -και χαίρομαι που έγινε μια σχετική νομοτεχνική βελτίωση- ότι οι σκοποί πρέπει να είναι οι σκοποί που απορρέουν από τη διακρατική συμφωνία Ελλάδος-Ιταλίας. Επίσης, πρέπει να τηρούνται οι όροι της δωρεάς της ελληνικής κοινότητας. Τα έχουμε πει αυτά και άλλες φορές δι' άλλων συναδέλφων μου και από ό,τι κατάλαβα ειπώθηκαν και στην ακρόαση φερόντων.

Υπάρχει η συνταγματική προστασία του άρθρου 107 του Συντάγματος. Μην ανοίγουμε αντιδικίες εκεί που δεν υπάρχει λόγος να ανοίξουν. Και, δυστυχώς, υπάρχει μια μακρά παράδοση αντιδικιών γύρω από τα θέματα της διαχείρισης της περιουσίας της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας.

Παντού οι κοινοτικές περιουσίες δημιουργούν νομικά προβλήματα. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στα ζητήματα αυτά και κυρίως πρέπει να σεβαστούμε τον ακαδημαϊκό και ερευνητικό χαρακτήρα και το κύρος και το έργο του ινστιτούτου αυτού, το οποίο βεβαίως είχε τη δυσκολία της συμβίωσης με τη μητρόπολη, της συμβίωσης με την κοινότητα, της συμβίωσης με τις διπλωματικές μας υπηρεσίες, οι οποίες εξ αγαθού συνειδότητος πολλές φορές ή εξ υπερβάλλοντος ζήλου άλλες φορές είχαν και έχουν ίσως μια διάθεση σύγκρουσης.

Όμως, εδώ τώρα βλέπω ότι διαχωρίζονται τα πεδία και έχουμε αφ' ενός μεν υπεύθυνο διαχείρισης, αφ' ετέρου δε υπεύθυνο του επιστημονικού έργου του ινστιτούτου.

Άρα, θα παρακαλούσα πάρα πολύ για το εξής: Δεν υπάρχει λόγος σε οτιδήποτε έρχεται προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή να αντιδικούμε ή να κινούμε με διάθεση πολιτικής στρεψοδικίας.

Να κάνετε μια συνεννόηση και να παραπέμψετε σε μια αμερόληπτη, δοκιμασμένη, αξιόπιστη, ακαδημαϊκή διαδικασία επιλογής του προέδρου ως επικεφαλής επιστημονικού του ινστιτούτου, για να προστατευτεί το κύρος και η προοπτική του ινστιτούτου

και να στραφεί ο φακός της επικαιρότητας και του ενδιαφέροντος της κοινής γνώμης στο έργο που παράγει το Ινστιτούτο και όχι σε διάφορα ζητήματα διοίκησης, διαχείρισης, αντιδικίες προσώπων κ.ο.κ..

Με την άδειά σας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγα δευτερόλεπτα και επειδή μετά από αρκετές ημέρες κάνω χρήση του δικαιώματός μου να απευθυνθώ στο Σώμα, να αναφερθώ σε ένα άλλο ζήτημα, το οποίο δεν σχετίζεται με το νομοσχέδιο και θέλω την ανοχή σας.

Έχει κινηθεί και ολοκληρώνεται από ό,τι βλέπω με επιτυχία η διαδικασία ανταλλαγής των ομολόγων που εκδόθηκαν το 2012, όταν συντελέστηκε η μεγάλη παρέμβαση στο χρέος, όταν κουρεύτηκε ονομαστικά το ελληνικό δημόσιο χρέος κατά 109 δισεκατομμύρια -129 δισεκατομμύρια τελικώς με την ανταλλαγή ομολόγων- και στη συνέχεια μειώθηκε και περαιτέρω σε όρους παρούσης αξίας, μέσα από τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες του δανεισμού του δευτέρου προγράμματος του 2012.

Χαίρομαι πάρα πολύ που η Κυβέρνηση αποφάσισε να συνεχίσει την πολιτική αυτή του 2012, αξιοποιεί αυτά τα ομολόγα του 2012, τα λεγόμενα «post PSI ομολόγα», τα οποία κράτησαν ως γέφυρα επικοινωνίας την Ελλάδα μέσα στις αγορές και της έδωσαν τη δυνατότητα να επανέλθει στις αγορές μετά το τέλος του Προγράμματος Στήριξης τον Αύγουστο του 2018.

Χαίρομαι γιατί έτσι έχουμε μια πανηγυρική πράξη απόλυτης εκ των υστέρων υιοθέτησης και συνέχισης της πολιτικής του 2012. Αν αυτό είχε γίνει από τον Ιανουάριο του 2015, αν δεν είχαμε τη ρήξη και τη δευτερογενή κρίση, προ πολλού θα είχαμε βγει από την πίεση των μνημονίων και θα είχαμε περάσει στη μεταμνημονιακή εποχή, με την προληπτική πιστωτική γραμμή που είχε συμφωνηθεί και αποφασιστεί από το Eurogroup τον Νοέμβριο του 2012.

Και εδώ θέλω να αντλήσω τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή από τις κυρίες και τους κυρίους Βουλευτές: Δεν πρέπει στον βωμό μιας -επικοινωνιακού χαρακτήρα- αφήγησης περί καθαρής εξόδου από το μνημόνιο τον Αύγουστο του 2018 να υιοθετούμε τη μακροοικονομική, δηλαδή την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας, να συνεχίσουμε την πολιτική της υπεράντλησης πόρων από την πραγματική οικονομία, την πολιτική του υπερπλεονάσματος, με στόχο να δημιουργηθεί ένα cash buffer, ένα ταμειακό απόθεμα, ένα διαθέσιμο ταμειακό προστασίας της προοπτικής μας να κάνουμε εκδόσεις ομολόγων μετά το 2018, προκειμένου να καλύπτουμε τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας, επειδή δεν θα υπάρχει δήθεν μια προληπτική πιστωτική γραμμή στον ESM στη διάθεση της Ελλάδας, ώστε να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις αγορές και να έχουμε επιτόκια, τα οποία δεν αυξάνουν το μέσο επιτόκιο και δεν μεταβάλλουν επί τα χείρω την καμπύλη του χρέους μέχρι το 2060.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι ο χειρισμός δικαιώνεται, όταν διατηρείται αλώβητη αυτή η προοπτική, δηλαδή όταν διατηρείται το μέσο επιτόκιο στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο, όπως το είχαμε καταφέρει με τις συμφωνίες του 2012 και όταν διατηρείται όσο γίνεται μεγαλύτερη η μέση διάρκεια του χρέους, η οποία παρελήφθη στα τέσσερα χρόνια και τώρα είναι στα δεκαεννιά χρόνια. Άρα, αντιλαμβάνεστε πόσο μεγάλη σημασία έχουν αυτοί οι χειρισμοί.

Θέλω, λοιπόν, να εκφράσω την ικανοποίησή μου για αυτήν την εκ των υστέρων καθυστερημένη υιοθέτηση και προσχώρηση και να ζητήσω να εγκαταλειφθεί η μονοκομματική και στείρα αυτή επικοινωνιακή προσέγγιση σε σχέση με τη δήθεν προοπτική καθαρής εξόδου, που θυσιάζει τελικά την αναπτυξιακή προοπτική σε έναν προπαγανδιστικό μηχανισμό και να αντιληφθούμε ότι υπάρχει μια γραμμή, μια εθνική στρατηγική, αυτή που έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας να λέμε από το 2010 και στην οποία αφιερώσαμε την προσπάθειά μας και την αγωνία μας μέχρι το 2015. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών. Πρώτος είναι ο κ. Μιχαηλιάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ (για επτά λεπτά).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Για ποιο πράγμα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση, επειδή ρωτήθηκαν κάποια πράγματα, έγιναν κάποιες προτάσεις σε σχέση με το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, άκουσα προσεκτικά την τοποθέτησή σας σε σχέση με το νομοσχέδιο και ξέρω ότι γνωρίζετε καλά το Ινστιτούτο Βενετίας.

Θέλω να σας πω το εξής, για να διευκρινιστούν κάποια πράγματα: Η διακρατική συμφωνία δεν αναφέρει κάτι για τον σκοπό. Για να είμαστε καθαροί, έχω τη διακρατική συμφωνία εδώ, την οποία μπορώ να σας τη δώσω να τη διαβάσετε. Ό,τι σας λέω είναι τεκμηριωμένο. Ο σκοπός αναφέρεται, όταν ιδρύεται πλέον με νόμο του ελληνικού κράτους -όχι με διακρατική συμφωνία- και βέβαια και στον οργανισμό.

Η δε δωρεά της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας γράφει κάτι άλλο μέσα. Γράφει για την προαγωγή της ελληνικής παιδείας μέσω της έρευνας κ.λπ.. Είναι μία άλλη διατύπωση, που δεν την ανέφερα μέχρι τώρα. Τα λέω αυτά για να είναι ξεκάθαρα τα πράγματα.

Αναπτύχθηκε ολόκληρη φιλολογία γύρω από τον σκοπό, τι πάμε να κάνουμε. Δεν θέλω να κάνω σχόλιο γιατί το κάνουν κάποιοι, αλλά εν πάση περιπτώσει για να φύγει και η τελευταία σκέψη ότι κρυβόμαστε, είπαμε ακριβώς ό,τι λέει ο νόμος του 1951, δεν αλλάξαμε ούτε κόμμα. Γι' αυτό και αφήνουμε το ίδιο.

Σε αφορά στον πρόεδρο, να πω ότι σωστά έχει το καθαρά, αν θέλετε, μορφωτικό, επιστημονικό, ερευνητικό έργο. Ωστόσο ξέρετε ότι είναι υπεύθυνος και για τα άλλα. Ο οικονομικός διευθυντής, δηλαδή, δεν είναι κάτι το ανεξάρτητο. Είναι κάτω από τον πρόεδρο. Ο πρόεδρος έχει και αυτό, τη συνολική ευθύνη του Ινστιτούτου.

Προσπαθούμε -και νομίζω ότι με το νομοσχέδιο θα τα καταφέρουμε- να αναβαθμίσουμε το επιστημονικό κύρος του Ινστιτούτου. Συμφωνώ ότι ο πρόεδρος πρέπει να είναι άνθρωπος κύρους, ο οποίος θα συμβάλει σ' αυτήν την κατεύθυνση γιατί βεβαίως και τα πρόσωπα παίζουν τον ρόλο τους.

Η εποπτική επιτροπή πρέπει να διευρυνθεί, γιατί αυτό δίνει μεγαλύτερη διαφάνεια. Τα τρία από τα πέντε μέλη της επιτροπής είναι ακαδημαϊκοί και γνωρίζετε ότι οι ακαδημαϊκοί δεν είναιπάλληλοι. Αυτοί λοιπόν οι τρεις -ουσιαστικά η εποπτική- βγάζουν μια τριμελή επιτροπή καθαρά πανεπιστημιακή επιτροπή πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, όπως λέει. Αυτοί θα κάνουν την πρόσκληση δημοσίου ενδιαφέροντος, αυτοί θα τα συλλέξουν όλα, αυτοί θα τα αξιολογήσουν, θα τα εγκρίνουν και θα τα προτείνουν.

Κυρία Πρόεδρε, υπάρχουν και επείγουσες ανάγκες, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπιστούν γιατί κινδυνεύουμε. Γι' αυτό και βάζουμε τον χρόνο, τους τρεις μήνες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, μια κουβέντα στα όσα είπε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι εκτιμώ και τη μετριοπάθειά σας και την καλή σας πρόθεση να αντιμετωπίσετε διάφορα θέματα. Στα ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής -στο ΙΤΕ, στο ΕΚΕΤΑ, στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών- ο πρόεδρος έχει και τη διοικητική ευθύνη, αλλά επιλέγεται με μία αμιγώς ακαδημαϊκή διαδικασία.

Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι έχει πάρα πολύ μεγάλη ευθύνη γιατί έχει πολύ προσωπικό. Έχει να αντιμετωπίσει πιο μεγάλες διοικητικές δυσκολίες απ' ό,τι ένα ίδρυμα, ένα Ινστιτούτο το οποίο έχει πολύ μικρό προσωπικό. Άρα, λοιπόν, δεν ισχύει το επιχείρημα ως προς τη διαδικασία επιλογής. Θα έπρεπε να ακολουθηθεί η διαδικασία επιλογής των ελληνικών ερευνητικών κέντρων και αν όχι η παλιά της Ακαδημίας ή η ισχύουσα της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Ως προς την κοινότητα δεν θα ήθελα να διεξαχθεί μία πρό-

σθετη συζήτηση εδώ. Απλώς θα ήθελα να λάβετε υπ' όψιν σας το παρελθόν που υπάρχει και νομίζω ότι καταλάβατε και από την ακρόαση των φορέων ποιο είναι το θέμα το οποίο εκκρεμεί σε σχέση με την κοινότητα.

Άρα, κάντε αυτήν την κίνηση, για να προστατεύσουμε το κύρος του ινστιτούτου. Το ινστιτούτο αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και μπορεί να μας προσφέρει πάρα πολύ μεγάλη υπερηφάνεια με την παρουσία που έχει εκεί, την αμιγώς ερευνητική.

Τα άλλα όλα γίνονται πράγματι, διότι ο χώρος του ινστιτούτου είναι ένας χώρος που αξιοποιείται πολλαπλώς, όχι μόνον για να γίνει μία έκθεση βυζαντινών εικόνων, αλλά για να γίνουν δραστηριότητες οι οποίες πολλές φορές αναφέρονται στη σύγχρονη τέχνη. Δεν υπάρχει βεβαίως Biennale που να μην αξιοποιεί χώρους του ινστιτούτου και του ναού του Αγίου Γεωργίου και τον ευρύτερο χώρο της Φλαγγινείου Σχολής.

Άρα, θα σας παρακαλούσα, με την καλή διάθεση που σας διακρίνει, να παρέμβετε τώρα στους συναρμοδίους Υπουργούς, για να δώσετε μία λύση η οποία θα επιτρέψει να υπάρξει μία ρύθμιση μακράς πνοής για το Ινστιτούτο της Βενετίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Μιχελογιαννάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αφού εξάντλησε ο Υπουργός το ζήτημα του σκοπού του ινστιτούτου, με την προηγούμενη παρέμβασή του, πρέπει να πούμε και ορισμένες αλήθειες.

Το Ινστιτούτο Βενετίας όχι μόνο δεν επιφέρει έσοδα, παρά την τεράστια περιουσία του, αλλά έχει επιβαρύνει τον προϋπολογισμό με εκατομμύρια ευρώ. Δεν έχει γίνει ποτέ καταγραφή και κανείς δεν γνωρίζει τον ακριβή αριθμό των αντικειμένων, των βιβλίων και των κειμηλίων. Έχει ήδη βρεθεί απώλεια τριάντα εξι αντικειμένων και στον Ναό του Αγίου Γεωργίου, υπάρχουν σε άθλια κατάσταση συσσωρευμένα αντικείμενα. Ενώ διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα, δεν υπάρχουν βιβλία, παραστατικά ούτε μηχανογραφικό σύστημα λογαριασμών. Υπάρχει αδιαφανής διαχείριση της ακίνητης περιουσίας.

Το ινστιτούτο θα υπαγάγει τώρα στη γενική εποπτεία του Υπουργείου Εξωτερικών και όσον αφορά στη μορφωτική και εκπαιδευτική του δραστηριότητα, στο Υπουργείο Παιδείας. Όργανα διοίκησης είναι ο πρόεδρος -εξάντλησα πριν τη διαδικασία της εκλογής του- και η διαχειριστική αρχή.

Η σύνδεση της εποπτικής αρχής γίνεται τώρα πια πενταμελής, τρεις καθηγητές της πρώτης και της δεύτερας βαθμίδας και δύο μέλη που ορίζονται από το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Παιδείας, με τριετή θητεία. Σαφώς και είναι ασυμβίβαστη η ιδιότητα μέλους της εποπτικής με την ιδιότητα του διατελέσαντος σε θέση οργάνου διοίκησης προσωπικού του ινστιτούτου, που τόσο έβλαψε στο παρελθόν.

Η διαχειριστική επιτροπή είναι άμισθη και τριμελής. Μέλη της είναι ο πρόεδρος του ινστιτούτου, ο Έλληνας πρέσβης στη Ρώμη και ο πρόεδρος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας της Βενετίας. Θα συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου και ο οικονομικός διευθυντής του ινστιτούτου. Το προσωπικό του Ινστιτούτου είναι ένας γραμματέας, ένας υπάλληλος για διοικητική υποστήριξη, βιβλιοθηκονόμος, καθαρίστρια, δύο φύλακες και εν δυνάμει εξωτερικοί συνεργάτες.

Το ινστιτούτο οφείλει να είναι οικονομικά αυτοδύναμο. Οι πόροι προέρχονται από την εκμετάλλευση της αξιοποίησης της κινητής του περιουσίας, από πώληση εισιτηρίων, βιβλίων, από εισφορές και τόσα άλλα. Δεν κινδυνεύει σε καμία περίπτωση να μετατραπεί σε πολιτιστικό κέντρο. Δεν αλλοιώνεται ο επιστημονικός χαρακτήρας του.

Υπάρχει η δημιουργία νέας θέσης, του οικονομικού διευθυντή, με σκοπό την υποβοήθηση του προέδρου στην οικονομική διαχείριση του ινστιτούτου. Θα υπάρχει και θα εργάζεται συνεχώς, βάσει του ρόλου της και η επιστημονική επιτροπή.

Όσον αφορά στον διορισμό του προέδρου, η τριμελής επιτροπή εν είδει εκλεκτορικού σώματος από την εποπτική θα προτείνει τον πρόεδρο -εγνωσμένου κύρους, πανεπιστημιακός- ο οποίος θα ασκεί και γενική διεύθυνση και θα έχει και μορφωτικό πεδίο.

Ως προς τον σκοπό του ινστιτούτου -σαφώς αναδεικνύει τόσα-

παρέχει υποτροφίες, διασυνδέεται με γνωστά και σπουδαία κέντρα, προβαίνει σε διαδικασίες, που γνωρίζει κάποιος ποιες είναι αυτές και πόσο μπορούν να δουλέψουν υπέρ μας και υπέρ της ιστορίας πάνω απ' όλα. Παραμένει ο σκοπός ακριβώς όπως ήταν και στην αρχική συμφωνία η οποία είχε γίνει.

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι, θα υπάρξει σίγουρα εξωστρέφεια -αυτή η λέξη που τόσες φορές έχει χρησιμοποιηθεί στο παρόν νομοσχέδιο- θα υπάρξει αυτοτέλεια, θα υπάρξει ανεξαρτησία και σίγουρα θα βοηθήσει την ιστορική και πολιτιστική ελληνική πραγματικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Η κ. Αντωνίου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής το νομοσχέδιο για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, το μόνο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και το μόνο ερευνητικό ίδρυμα της χώρας μας που βρίσκεται στο εξωτερικό και συγκεκριμένα, στη Βενετία.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να διορθωθούν χρόνιες δυσλειτουργίες και παθογένειες του ινστιτούτου, να εκσυγχρονιστεί το θεσμικό του πλαίσιο, κύριε Υπουργέ, αλλά και να προαχθεί ο ερευνητικός του σκοπός.

Άλλωστε, αυτός ήταν ο στόχος και ο σκοπός των προτάσεων που κατατέθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία κατά τις συνεδριάσεις των αρμόδιων επιτροπών, δηλαδή ουσιαστικός εκσυγχρονισμός του ινστιτούτου, πλήρης διαφάνεια και αξιοκρατία, μεγαλύτερη εξωστρέφεια και αποτελεσματικός έλεγχος στην οικονομική διαχείριση. Αυτές ήταν οι προτάσεις που καταθέσαμε ως Νέα Δημοκρατία.

Και εξηγούμαι. Ο σκοπός του ιδρύματος διατυπώθηκε από πλήθος φορέων και από όλους μας και τελικά έγινε αποδεκτός. Ο σκοπός του ινστιτούτου, όπως τονίσαμε, είναι και πρέπει να παραμείνει η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών και η έρευνα σε θέματα που αφορούν αυτές. Οποιαδήποτε άλλη διεύρυνση του σκοπού του ινστιτούτου ήταν άκρως επικίνδυνη και χαιρόμαι που αυτό το υιοθετήσατε.

Μιλάμε επίσης για διαφάνεια και αξιοκρατία. Δυστυχώς, όμως, κύριε Υπουργέ, και σ' αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση ακολουθεί την πεπατημένη που μας έχει συνηθίσει σε τόσα και τόσα νομοσχέδια, αναφορικά με το πώς αντιλαμβάνεται τη διοίκηση και τη στελέχωση των ιδρυμάτων. Σε ένα ακόμα νομοσχέδιο διαπιστώνουμε, λοιπόν, μία υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στο πρόσωπο των αρμόδιων Υπουργών, οι οποίοι μπορεί να αποφασίζουν κατά το δοκούν τα πρόσωπα που θα στελεχώσουν τις βασικές θέσεις του ινστιτούτου.

Ο πρόεδρος του ινστιτούτου θα επιλέγεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, μετά από εισήγηση εποπτικής επιτροπής -αυτό το βάλατε τώρα, μετά από πρότασή μας- τα μέλη της οποίας θα έχουν ορίσει οι ίδιοι οι Υπουργοί, δηλαδή «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

Υπενθυμίζω ότι με βάση τον ισχύοντα νόμο, η σχετική εισήγηση, όπως αναφέρθηκε και από τον προ-προηγούμενο ομιλητή, γινόταν από την Ακαδημία Αθηνών, δηλαδή από έναν μη ελεγχόμενο από την κεντρική διοίκηση φορέα.

Εξωστρέφεια και αποτελεσματικότητα. Επιστημάνθηκε από τους φορείς και από άλλους συναδέλφους Βουλευτές. Ακόμα και ο ίδιος ο Υπουργός που δεν είναι εδώ, ο κ. Γαβρόγλου, παραδέχθηκε ότι δεν είναι κακή πρόταση. Είναι σημαντικό, λοιπόν, για την αποτελεσματική λειτουργία του ινστιτούτου -και αποτέλεσε πρότασή μας- να συσταθεί ένα άμισθο επιστημονικό συμβούλιο, αποτελούμενο από επιστήμονες εγνωσμένου κύρους, από μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, το οποίο θα βοηθά τον πρόεδρο του ινστιτούτου στο ερευνητικό του έργο.

«Συμπεριλαμβάνεται», «δύναται», τώρα μας το αλλάζετε. Τελικά, κύριε Υπουργέ, ισχύει το «ράβε-ξήλωνε». Γιατί πριν καταθέσετε το νομοσχέδιο δεν μας ρωτήσατε να σας καταθέσουμε τις προτάσεις; Αλλάξατε όλη τη μορφή μετά από προτάσεις μας.

Έλεγχος και λογοδοσία για την οικονομική διαχείριση. Προκειμένου να ενισχυθεί ο έλεγχος και η διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών του ινστιτούτου, προτείναμε σειρά μέτρων, όπως το να μπορεί η εποπτική επιτροπή να προκαλέσει έκτακτο οικονομικό έλεγχο του ινστιτούτου από την αρμόδια επιτροπή του Υπουργείου Εξωτερικών, αλλά και την υποχρεωτική διενέργεια του οικονομικού ελέγχου από την ίδια επιτροπή, πριν την παράδοση του απερχόμενου προέδρου και την ανάληψη καθηκόντων από διάδοχό του. Αποτελεί, άλλωστε και υποχρέωση του προέδρου να υποβάλλει σχέδιο δράσεων και προϋπολογισμού για το επόμενο έτος, τα οποία εφ' όσον εγκριθούν από την εποπτική επιτροπή, θα καθίστανται δεσμευτικά.

Δυστυχώς, καμμία απ' αυτές τις προτάσεις μας στο ευαίσθητο ζήτημα της διαχείρισης των οικονομικών του ινστιτούτου δεν έχει ενσωματωθεί στο κείμενο του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Μετά απ' όλα αυτά, χάνεται μία πολύ σημαντική ευκαιρία για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών να εκσυγχρονιστεί, να γίνει πιο εξωστρεφές και να μεταλαμπαδεύσει σε όλη τη διεθνή κοινότητα το σπουδαίο κομμάτι του ελληνικού πολιτισμού που εκπροσωπεί.

Εσάς, απ' ό,τι φαίνεται, σας ενδιαφέρει να ελέγχετε τα πάντα, να εξυπηρετείτε τα μικροκομματικά σας συμφέροντα και τους ημετέρους. Φαίνεται, μάλιστα, ότι δεν αρκείστε στον έλεγχο όλων των ερευνητικών ινστιτούτων της χώρας εντός συνόρων. Προφανώς, επεκτείνετε τον έλεγχο και εκτός συνόρων, στο μοναδικό ερευνητικό ινστιτούτο που βρίσκεται στο εξωτερικό, στη Βενετία.

Δράττομαι, όμως, σήμερα της ευκαιρίας, μια που είναι το νομοσχέδιο δύο Υπουργών, των Υπουργών Παιδείας και Εξωτερικών, να θέσω δύο σημαντικά ζητήματα που αφορούν και τους δύο αυτούς Υπουργούς και πρέπει οπωσδήποτε να δούμε.

Κύριε Υπουργέ, το πρώτο θέμα αφορά το αμιγώς ελληνικό σχολείο της Ρουμανίας στο Βουκουρέστι. Θα σας καταθέσω κι εδώ σήμερα στην Ολομέλεια μία επιστολή ενός γονέα στο Βουκουρέστι, όπου τα ελληνόπουλα πληρώνουν υπέρογκα διδάκτρα, δηλαδή 3.300 ευρώ για να πάνε σε ελληνικό σχολείο.

Είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Το συζητήσαμε εσχέτως στην Επιτροπή Αποδήμιου Ελληνισμού. Ελπίζω ο κύριος Υπουργός Παιδείας, που είναι εδώ, να καταλάβει τι σημαίνει ένας γονέας που έχει τέσσερα παιδιά να πληρώνει 3.300 ευρώ για κάθε παιδί για να φοιτά σε ελληνικό σχολείο. Εκεί δεν έχει γίνει το προβλεπόμενο μνημόνιο συνεργασίας της Ελλάδας με τη Ρουμανία, η τριμερής συντονιστική επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

Πριν από δέκα ημέρες, οφείλω να πω και να ενημερώσω το Σώμα ότι ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων αυτού του σχολείου απαγόρευσε σε ένα Ελληνόπουλο να μπει στο σχολείο στο οποίο ήταν γραμμένο. Τέσσερις μπράβοι απαγόρευσαν στο παιδάκι να μπει στο σχολείο!

Καταθέτω, κύριε Υπουργέ, την επιστολή που έχει κάνει ο γονέας στην εισαγγελία, στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στον Υπουργό Εξωτερικών και στον Υπουργό Παιδείας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας παρακαλώ δείτε με όποια ευαισθησία μπορείτε αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα. Και θα ήθελα να έχω απαντήσεις. Δεν μπορεί τέσσερις μπράβοι να σταματούν ένα Ελληνόπουλο να πάει σε ένα αμιγώς ελληνικό σχολείο της περιοχής. Αυτή είναι η παιδεία που οραματιζόσταν;

Επίσης, να σας πω για ένα ακόμα πολύ σημαντικό ζήτημα που έχει προκύψει, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε φαντάζομαι αναφέρομαι στον Υπουργό Παιδείας- για το θέμα των σχολείων της Ρηνανίας-Βεσφαλίας στη Γερμανία. Η ομοσπονδία των συλλόγων καθημερινά σας στέλνει επιστολές. Τα κενά είναι απίστευτα. Τα σχολεία, λόγω των νόμων που εσείς ψηφίσατε, προσπαθείτε να τα κάνετε δίγλωσσα. Έχει αναστατωθεί όλη η Ελληνική Κοινότητα εκεί.

Δεν μπορεί τα παιδιά που τώρα φεύγουν και πηγαίνουν στη Γερμανία, γιατί οι γονείς τους πηγαίνουν για δουλειά εκεί, να τα εντάσσετε υποχρεωτικά σε δίγλωσσα σχολεία, όπως έχετε ψηφίσει. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να υποχρεώνουμε ένα παιδί που τώρα είναι δεκατριών χρονών και πηγαίνει στο γυμνάσιο να μάθει φυσική και χημεία στη γερμανική γλώσσα.

Οι επιστολές των γονέων είναι καθημερινές. Και αυτό που μας λένε είναι ότι ο Υπουργός απαξιού. Από τη μία μεριά συζητάμε για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και από την άλλη δεν μπορούμε ούτε τα ελληνικά σχολεία να κρατήσουμε.

Σας καταθέτω, λοιπόν, εδώ στη Βουλή την αγωνία και τα έγγραφα τα οποία έχουν στείλει, μήπως και ο Υπουργός Παιδείας συγκινηθεί.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, θα περιμένετε δύο λεπτά να αναπτύξει μία τροπολογία ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας – Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ και εσάς, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία τροπολογία η οποία έχει να κάνει με την προσθήκη μιας εξουσιοδοτικής διάταξης στον ν.4472/2017, ώστε με κοινές υπουργικές αποφάσεις κατά περίπτωση αρμοδίων Υπουργών και του Υπουργού Οικονομικών να καθίσταται δυνατός ο προσδιορισμός του ύψους του ποσοστού της βάσης υπολογισμού των προβλεπόμενων στην κείμενη νομοθεσία εισφορών και κρατήσεων υπέρ των μετοχικών ταμείων, με ανάγκη που προκύπτει με το νέο μισθολόγιο.

Είναι μία τροπολογία που τακτοποιεί με το νέο μισθολόγιο κρατήσεις που αφορούν μόνο το εν ενεργεία προσωπικό για κάποια επιδόματα που καταργήθηκαν και για κάποια άλλα που μπήκαν. Είναι καθαρά τυπική η τροπολογία και ζητώ τη στήριξη από τη Βουλή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Και των μετοχικών ταμείων;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας – Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ναι. Καταργούνται με το νέο μισθολόγιο κάποιες κρατήσεις και ρυθμίζονται κάποιες άλλες των ταμείων. Είναι καθαρά τυπικό το θέμα.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι έχουμε ζητήσει από τον Υπουργό των Οικονομικών το νέο μισθολόγιο να ισχύσει από 1-1-2018.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Ανδρέας Λοβέρδος έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σέβομαι πάρα πολύ το θέμα που προσπαθεί να ρυθμίσει το σημερινό σχέδιο νόμου.

Είπα και το πρωί, κάνοντας μία διαδικαστική πρόταση που έγινε δεκτή -ο σεβασμός μου για το θέμα αυτό μου επέβαλλε να κάνω τη διαδικαστική πρόταση- να μη συζητήσουμε για τις τροπολογίες ενιαία, να αφιερωθούμε στο σχέδιο νόμου και για τις τροπολογίες -είναι, δεν είναι επίμαχες- να μιλήσουμε σε δεύτερο χρόνο.

Το Προεδρείο έκανε δεκτό το αίτημα αυτό -για όποιον θέλει φυσικά- κι έτσι οι πρωτολογίες μας αφιερώνονται αποκλειστικά στο σχέδιο νόμου και το απόγευμα στις δευτερολογίες μας θα μιλήσουμε για τις τροπολογίες. Το έκανα αυτό γιατί στις τροπολογίες συμπεριλαμβάνονται και τροπολογίες του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που αυτές τις μέρες υπάρχει μία ένταση γύρω από θέματά τους και δεν θα ήθελα να αναμειχθούν τα επιχειρήματά μας, οι παρατηρήσεις μας, στην κατάθεση των απόψεών μας για το παρόν σχέδιο νόμου.

Δεύτερον, πριν μπω στο θέμα μου, θέλω να πω στον Υπουργό

να κοιτάξει την παρατήρηση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών για το άρθρο 9 παράγραφος 2 σε σχέση με την εξουσιοδότηση προς την κανονιστικές λειτουργούσα διοίκηση. Ίσως διορθώσει ορισμένα πράγματα που θα δημιουργήσουν προβλήματα εάν κάποιος φυσικά προσφύγει εναντίον των θεμάτων που ρυθμίζει το άρθρο αυτό.

Τρίτον, θέλω να αναφερθώ με πραγματική καλοσύνη στην εισηγήτρια εκ μέρους της Πλειοψηφίας, την συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία αγόρευσε πρώτη, μόλις ο Υπουργός είχε καταθέσει μία σειρά από νομοθετικές βελτιώσεις που κατ' ουσίαν αποτελούν τροπολογίες και που πολλές από αυτές, όπως μου είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος, είναι αλλαγές. Καλές ή κακές, θα το δούμε, αλλά πάντως είναι αλλαγές σε σχέση με αυτό που συζητούσατε στην Διαρκή Επιτροπή. Η συνάδελφος της Πλειοψηφίας αγόρευσε υπέρ του σχεδίου χωρίς τις αλλαγές ή με τις αλλαγές; Δεν νομίζω ότι ήταν δυνατόν να προλάβει να τις δει. Δεν μπορούμε, όμως, εδώ να αγοράσουμε μόνο επί της αρχής, ειδικά όταν είμαστε εισηγητές, χωρίς να έχουμε εικόνα του σχεδίου νόμου, όπως τελικώς αυτό διαμορφώνεται. Θα ήθελα μία απάντηση και επ' αυτού. Θα ήταν χρήσιμη, τουλάχιστον για εμένα.

Επί της ουσίας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως προς το σχέδιο νόμου, το περίγραμμα και τα δεδομένα του σχεδίου νόμου δόθηκαν σήμερα από τους εισηγητές της Δημοκρατικής Συμπράταξης, τον κ. Κωνσταντόπουλο και του Ποταμιού, τον κ. Ψαριανό. Μένω σε αυτά που έχουν πει και οι δύο συνάδελφοι του Κινήματος Αλλαγής. Το Κίνημα Αλλαγής, λοιπόν, με δύο Βουλευτές που ανήκουν στο Ποτάμι και στη Δημοκρατική Συμπράταξη, σήμερα κατέθεσε τις απόψεις του για πρώτη φορά στη Βουλή των Ελλήνων μετά τις εκλογές του 2015 και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για εμάς.

Θα εστιάσω την ομιλία μου στην ιστορική και πολιτιστική σημασία του Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών. Θα το κάνω αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί αξίζει τον κόπο ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας να αναδειχθεί αυτό το ινστιτούτο, όπως επίσης να κύρος και η ακτινοβολία του, ακριβώς γιατί είναι και το μοναδικό μορφωτικό ίδρυμα που διαθέτουμε ως χώρα για το συγκεκριμένο θέμα.

Υπάρχει και ένα ζήτημα που πρέπει να σχολιαστεί -θα το κάνω ο τόπος που βρίσκεται το ίδρυμα αυτό, δηλαδή η Βενετία, γιατί η πόλη αυτή συνδέθηκε για αιώνες με τον ελληνικό πολιτισμό και με το ελληνικό στοιχείο, αποτελώντας κατά την περίοδο που ακολούθησε την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, το κοντινότερο σημείο της δύσης στον βυζαντινό κόσμο. Μοιραία, λοιπόν, η Βενετία ήταν η πιο κοντινή διέξοδος για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες που αποφάσιζαν να φύγουν από την ανατολή και να περάσουν στη δύση. Άλλοι από αυτούς πέρασαν εκεί για μικρό ή για μεγάλο, αλλά πάντως για πρόσκαιρο χρονικό διάστημα. Άλλοι από αυτούς μετέφεραν και τις περιουσίες τους εκεί και έζησαν όλη τους τη ζωή και οι οικογένειές τους συνέχισαν την εκεί παρουσία τους.

Επίσης, πρέπει να επισημανθεί η Βενετία ως λίκνο της ελληνικής τυπογραφίας κατά τον 15^ο και τον 16^ο αιώνα, γιατί εκεί τυπώθηκαν πάρα πολύ καλές, σημαντικές συγγραφικές προσπάθειες κατά την περίοδο της Αναγέννησης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε -πολλές φορές μας διαφεύγει, αλλά ας το συγκρατούμε και ας καταγραφεί και στα Πρακτικά μας- ότι μετά τα λατινικά, η δεύτερη γλώσσα της τυπογραφίας ήταν τα ελληνικά.

Αυτή η ισχυρή ελληνική παροικία, στην οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως, ήταν και η αιτία να αναδειχθούν εκεί τα ελληνικά γράμματα και να υπάρξει μια καινούργια σημαντική σελίδα στην ιστορία των γραμμάτων μας. Βιβλία κλασικών σήμερα, μετά από αιώνες δηλαδή, Ελλήνων συγγραφέων τυπώθηκαν στη Βενετία κι αναφέρω ως παράδειγμα τον Άλδο Μανούτιο. Δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή να πω ότι η αξία αυτού του συγγραφικού έργου αξίζει το βάρος της σε χρυσάφι.

Σ' αυτήν την πόλη, λοιπόν, στη Βενετία, το 1951 ιδρύεται το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, το οποίο συνεχίζει τη δράση του μέχρι σήμερα. Για τη δράση αυτή έχει γίνει λόγος από πολλούς και πολλές συναδέλφους που πήραν τον λόγο σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, σε μία εποχή που οι αναζητήσεις αυτές και ο τρόπος της ζωής αυτού του είδους δεν

είναι στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, όχι μόνο λόγω της κρίσης τα τελευταία χρόνια, αλλά και λόγω μιας προσέγγισης ημών των νεοελλήνων απέναντι στην ίδια μας τη ζωή.

Συνεχίζει, λοιπόν, παρ' όλες τις δυσκολίες, το Ίδρυμα αυτό να προασπίζεται και να προάγει παγκοσμίως την ανάπτυξη των επιστημών, έχοντας παράλληλα πολλές άλλες διαφορετικές δράσεις, μεταξύ των οποίων και η έκθεση συγγραμμάτων και η χορήγηση υποτροφιών.

Θα ήταν σίγουρα καλύτερο και για την κοινωνία και για την πολιτική ζωή του τόπου να είχαμε καταφέρει να συμφωνήσουμε και στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά και σήμερα εδώ, σε πάρα πολλά βασικά και να πάμε όλοι μαζί στην ψηφοφορία. Έχουμε αγεφύρωτες διαφορές σε οικονομικά και πολιτικά θέματα, έχουμε εντάσεις, όπως αυτές που ζήσαμε τη Δευτέρα και θα ζήσουμε και τις επόμενες μέρες, έχουμε πράγματα που μας χωρίζουν, αλλά έχουμε και πράγματα στα οποία οφείλουμε να είμαστε ενωμένοι. Ένα απ' αυτά -και περίμενα ότι θα συζητηθεί αυτήν την εβδομάδα, αλλά ακούω ότι θα πάει την επόμενη εβδομάδα- είναι οι παρεμβάσεις του Υπουργείου Παιδείας για τη θαρία, που εκεί δεν δικαιολογείται ούτε ένταση ούτε αντιπαράθεση. Πρέπει να είμαστε τοποθετημένοι με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Είναι λάθος, λοιπόν, να υπάρχουν αντεγκλήσεις σε σχέση με το μορφωτικό αυτό ίδρυμα και γι' αυτό κρατάμε κι αυτόν τον τόνο και εμείς και το Ποτάμι στη συζήτηση αυτή στη Βουλή, καταθέτοντας τις απόψεις μας και κάνοντας προτάσεις για αλλαγές.

Είδετε λοιπόν, και μέχρι στιγμής, συνάδελφοι της πλειοψηφίας, τους τόνους που κρατάμε και θα συνεχίσουμε να κρατάμε. Υποστηρίζω όσα υποστηρίζω ως μέλος της Δημοκρατικής Συμπράταξης και υποστηρίζω όσα υποστηρίζω ως Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου κι ως καθηγητής πανεπιστημίου. Πρέπει να συμφωνήσουμε και λυπάμαι που δεν έχει αυτήν τη στιγμή καταστεί δυνατό να συμφωνήσουμε στα βασικά.

Βέβαια, ακούω τον κ. Αμανατίδη, ακούω τις απόψεις του, είδα και τις αλλαγές που έκανε και χαίρομαι που έχει αυτήν τη στάση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Πρέπει, όμως, όλοι μας να έχουμε στο μυαλό μας πως ό,τι παρέμβαση κάνουμε σήμερα δεν έχει να κάνει με πλειοψηφίες και με μειοψηφίες, αλλά με στόχο το πρόϊον της νομοθετικής παρέμβασης να δώσει μακρά περίοδο ζωής στο μέλλον γι' αυτό το ίδρυμα, να μην γίνουν λάθη, να μην προκληθούν τραύματα που δεν θα υπάρχει η δυνατότητα να επουλωθούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν συζητάμε για ένα απλό θέμα. Δεν συζητάμε για ένα απλό μορφωτικό ίδρυμα. Συζητάμε γι' αυτό το Μορφωτικό Ίδρυμα που έχει ως σκοπό του τη σύζευξη του «είναι» μας, αυτού που μας συγκροτεί ως έθνος των Ελλήνων. Η γέφυρα ανάμεσα στον αρχαίο κόσμο και στους σύγχρονους Έλληνες, τις σύγχρονες Ελληνίδες είναι το Βυζάντιο, το οποίο παραμελήθηκε επί πολύ χρόνο και από το εκπαιδευτικό μας σύστημα και από την πολιτική και από τις στοχεύσεις μας κι όχι τυχαία. Ο «εκδυτικισμός» της Ελλάδας, που ήταν μία θετική πολιτική λειτουργία κι ένας πολύ θετικός προσανατολισμός, δεν ήταν μία απλή και αθώα ιστορία μέσα στους αιώνες. Είχε πίσω της συγκρούσεις, είχε εμμονές, είχε καθυστερήσεις, αποκρύβαμε το «είναι» μας ως προϊόν και των χιλίων ετών της βυζαντινής μας ιστορίας και άλλα έθνη συνεχίζουν να αποκρύπτουν τα χίλια αυτά χρόνια στη συγκρότηση του ευρωπαϊκού πολιτισμού, του σύγχρονου ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος έχει πει μία πάρα πολύ σημαντική φράση, η οποία νομίζω ότι συμπυκνώνει όσα προσπαθώ να σας πω. «Το Βυζάντιο είχε ως τα τέλη του 19^{ου} αιώνα πολύ αδικηθεί και η συμβολή του βυζαντινού πνεύματος στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής κουλτούρας ήταν καθοριστική. Δεν τους σεβόμαστε -ή δεν τον σεβόμασταν- στο εκπαιδευτικό μας σύστημα με τον τρόπο που του αξίζει. Υπάρχουν σχολεία του ιδιωτικού τομέα που δίνουν έμφαση στο πλαίσιο της εγκύκλιας διδασκαλίας στη βυζαντινή ιστορία και τον βυζαντινό πολιτισμό, αλλά στα τρέχοντα, αυτό περνάει χωρίς ο άλλος να καταλαβαίνει τι είναι το Βυζάντιο».

Υπήρξε πολιτικό κόμμα που είχε βάλει ως στόχο του να γίνει ένα πραγματικό Βυζαντινό Μουσείο. Το Βυζαντινό Μουσείο που

διαθέτουμε στην Αθήνα είναι μικρό. Πρέπει να γίνει πολύ μεγαλύτερο. Δεν έχει γίνει ακόμα. Υπήρχε πολιτικό κόμμα που το είχε βάλει στο πρόγραμμά του τον καιρό της ακμής της χώρας, αλλά δεν το υλοποίησε, δεν το πρόσεξε, έφυγε, χάθηκε και έπεσε η κρίση. Μετά τα ξεχάσαμε. Δεν πρέπει να τα ξεχνάμε.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι μιλώντας για το ίδρυμα αυτό, μιλάμε για το «είναι» μας και πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αντί αντεγκλήσεων πάνω σε αυτά που είπατε στη Διάρκη Επιτροπή και σε αυτά που φέρατε σήμερα, θέλω να σας παρακαλέσω να ακούσετε με προσοχή τις παρατηρήσεις δύο ανθρώπων που εκτιμώ και πιστεύω ότι και εσείς εκτιμάτε. Αναφέρομαι στην κ. Αρβελέρ.

Θα αναγνώσω από ένα χθεσινό άρθρο της Καθημερινής του κ. Κασσιμάτη ένα χωρίο. Ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος πληροφορήθηκε την προσπάθεια του Υπουργείου Εξωτερικών και την παρέμβαση της κ. Αρβελέρ και ο κ. Κασσιμάτης την αντιγράφει:

«Μαθαίνω με έκπληξη ότι ακόμα συζητείται νομοσχέδιο για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας, το καλύτερο και μόνο ίδρυμα που έτυχε να έχει η Ελλάδα στο εξωτερικό κι αυτό χάρη στους πιο άξιους διευθυντές του, από τον Μανούσο Μανούσκα ως τη Χρύσα Μαλτέζου. Αιδώς, Αργείοι! Αυτό το ινστιτούτο, αν δεν κρατήσει την επιστημονική φυσιογνωμία, θα γίνει, όπως μαθαίνω, άλλ' αντ' άλλων». Αυτή ήταν η θέση της κ. Αρβελέρ.

Η θέση του κ. Απόστολου Δοξιάδη: «Το νομοσχέδιο για το Ινστιτούτο Βενετίας που παρουσίασαν πρόσφατα τα δύο αρμόδια Υπουργεία, Εξωτερικών και Παιδείας, με απόλυτο πρωταγωνιστή το πρώτο, βρωμάει από όπου και να το πιάσεις. Από την αρχή, δηλαδή την εκτροπή του ινστιτούτου από τον κύριο σκοπό του, στην κατάργηση του σωτήριου ως τώρα ρόλου της Ακαδημίας Αθηνών»...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Εσείς πιστεύετε ότι υπάρχει αλλαγή του σκοπού;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ακόμα παραμένει θέμα ο ρόλος της Ακαδημίας.

«...στην επιλογή των διευθυντών και την εποπτεία της καλής του λειτουργίας, ως την ανάθεση πλέον της επιλογής του διευθυντή σε κυβερνητικά όργανα. Το νομοσχέδιο έχει σκοπό να αλωθεί το ινστιτούτο και να μετατραπεί από κρυφό καμάρι του πνευματικού Ελληνισμού, σε κομματοκρατούμενο κέντρο εξυπηρέτησης συμφερόντων» κ.λπ..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Τα πιστεύετε αυτά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Δουζίνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δέχστε μία κριτική γι' αυτήν την προσπάθεια. Η Αντιπολίτευση έχει επισημάνει και στη Διάρκη Επιτροπή και σήμερα ατέλειες και προβλήματα. Εγώ δεν ήρθα εδώ σήμερα για να ανταλλάξουμε συγκρουσιακά επιχειρήματα. Από την αρχή της ομιλίας μου μέχρι το τέλος θα παραμείνω στον ίδιο τόνο. Έχω τη δευτερολογία μου το απόγευμα να περιποιηθώ ορισμένα άλλα θέματα.

Τώρα, όμως, έχετε εσείς την πεποίθηση ότι απέναντι σε αυτήν την κριτική στέκεστε με ορθό νου ή έχετε αμφιβολίες; Εάν έχετε αμφιβολίες, πρέπει να κάνετε και άλλες αλλαγές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ερευνάμε και συζητάμε για τον κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο ΕΠΑΛ Αγίων Αναργύρων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με τρεις ομιλητές και μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Τζαβάρας.

Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο ακριβώς γιατί ανέφερε το όνομά μου ο κ. Λοβέρδος. Βέβαια, θέλω να είμαι ειλικρινής. Δεν είναι επί προσωπικού. Ζήτησα απλώς, αν μου επιτρέπετε, να πάρω τον λόγο για μισό λεπτό και να απαντήσω άμεσα σε κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αλλά αυτό έπρεπε να μου το ζητήσετε πριν φωνάξω τον επόμενο ομιλητή και τον εκθέσουμε εδώ. Περιμένετε να πάρετε τον λόγο μετά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Δεν είναι προσωπικό, κυρία Πρόεδρε. Να μιλήσουν οι Βουλευτές. Η κυρία συνάδελφος παραδέχθηκε ότι δεν είναι επί προσωπικού.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Ζήτησα να μιλήσω με την ανοχή και του συναδέλφου. Εφόσον έχει ανέβει ο συνάδελφος στο Βήμα, δεν το συζητώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αφήστε να μιλήσει ο κ. Καρράς και...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Εντάξει, εγώ έχω ανοχή. Δεν τίθεται θέμα. Δεν ξέρω ποιο ζήτημα αφορά.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Απλώς θα ήθελα αμέσως μετά να απαντήσω στον κ. Λοβέρδο, εφόσον θεωρείτε ότι μπορώ να απαντήσω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Δηλαδή κάθε φορά που ένας ομιλητής αναφέρεται στον εισηγητή, θα απαντάει ο δεύτερος; Έχετε Υπουργό, έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για να απαντήσουν.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Το θεωρώ σημαντικό και το διευκρίνισα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Καρράς για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Από τη μέχρι τώρα συζήτηση και όσο κατέστη δυνατόν να ενημερωθώ από τις συζητήσεις του νομοσχεδίου στις επιτροπές, έχει αναδειχθεί η αξία και η σημασία του Ινστιτούτου Βενετίας για τα ελληνικά γράμματα, την ελληνική ζωή και τη συνέχειά της στην Ευρώπη, δεδομένου ότι είναι πράγματι ο δεσμός μεταξύ της Ανατολικής Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και της Δυτικής Ενετικής και του ευρύτερου ευρωπαϊκού χώρου.

Το νομοσχέδιο αυτό το διάβασα, το συνέκρινα με τα προηγούμενα και έχω να πω ότι οπωσδήποτε έχει κάποιες μεταβολές, οι οποίες προσπαθούν να του δώσουν έναν υπουργοκεντρικό χαρακτήρα, να μετατεθεί μία σειρά εξουσιών στους Υπουργούς, ούτως ώστε να μπορεί να ελεγχεται.

Από τη μία πλευρά έχει σημασία, διότι ως ελληνικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου πρέπει να εφαρμόζεται πράγματι και το δημόσιο λογιστικό και να υπάρχει έλεγχος στα οικονομικά, διότι υπήρξαν διαδόσεις, εγώ δεν έχω εικόνα του παρελθόντος, αν και έχω επισκεφθεί το ινστιτούτο για διάφορα ζητήματα οικονομικού περιεχομένου.

Συνεπώς ως προς το κομμάτι του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου για την ελληνική πραγματικότητα, συμφωνώ και διατηρείται.

Εκείνο, όμως, το οποίο μου έχει δημιουργήσει μία σειρά προβληματισμών και θέλω να τις θέσω στην Ελληνική Αντιπροσωπεία, είναι το εξής: Εδρεύει στην Αθήνα, αλλά λειτουργεί στη Βενετία. Είναι προικοδοτημένο με μία τεράστια περιουσία της ελληνικής κοινότητας -τα εξήντα πέντε γνωστά ακίνητα τα οποία δεν ξέρω αν είναι κατά πλήρη κυριότητα ή αποτελούν χρησιδάνειο απλώς- κι επομένως έχουμε ένα ζήτημα εδώ, το οποίο δεν βλέπω να θίγεται ή να αντιμετωπίζεται.

Από τη μία πλευρά έχουμε την εφαρμογή του ελληνικού δημοσίου δικαίου ως προς τα όργανα διοίκησης. Από την άλλη, όμως, ως προς τη διαχείριση αυτή καθ' εαυτή, δεδομένης της έδρας στην Βενετία, έχουμε το ιταλικό δίκαιο και δη το κοινό αστικό ιταλικό δίκαιο.

Αυτό δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, αγαπητέ κύριε Αμανατίδη, δεν έχω ακούσει ακόμα πώς θα αντιμετωπιστεί και πρέπει να το θέσω. Θα μου επιτρέψετε να το θέσω. Ανάγομαι στο διάταγμα του 1949 που αναφέρεται στη συμφωνία ιταλικής και ελληνικής κυβέρνησης, μεταξύ των δύο κυβερνήσεων, ότι η ιταλική κυβέρνηση αναλαμβάνει την υποχρέωση να ιδρυθεί το ινστιτούτο και με συμφωνία, η οποία θα υπογραφεί εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, θα ρυθμίζεται ιδιαίτερα το νομικό καθεστώς του ινστιτούτου και η διάθεση των περιουσιακών στοιχείων της Ορθόδοξου Ελληνικής Κοινότητας της Βενετίας.

Έχω την απορία, λοιπόν, αν έχει ρυθμιστεί βάσει αυτής της συμφωνίας ποτέ το νομικό καθεστώς της περιουσίας. Θα μου το πείτε μετά, κύριε Υπουργέ. Έχω την απορία αυτή. Αν δεν έχει ρυθμιστεί μέχρι σήμερα, νομίζω ότι δεν αρκεί να συζητούμε για νόμο της διοίκησης του ινστιτούτου από το ελληνικό κράτος. Θα πρέπει να υπάρξει και μία διακρατική συμφωνία βεβαίως, στην οποία θα τεθεί μία σειρά ζητημάτων.

Ποιο θα είναι το νομικό καθεστώς του ινστιτούτου; Τι με προβληματίζει; Η εφαρμογή του ιδιωτικού ιταλικού δικαίου είναι εμφανής και στο σχέδιο νόμου που εισάγει η Κυβέρνηση. Λέει στο άρθρο 7, παράγραφος 3: «Η αδυναμία εκπλήρωσης των οικονομικών υποχρεώσεων του ινστιτούτου σε καμία περίπτωση δεν δημιουργεί οποιαδήποτε ευθύνη του ελληνικού δημοσίου». Το διοικεί το ελληνικό κράτος, εντέλλεται η διοίκηση τι θα πράττει, δεν ξέρουμε το πόσον της ελληνικής επιχορήγησης και αν το επιχορηγεί και σε ποια έκταση, διότι έχει και ίδιους πόρους και από την άλλη πλευρά λέει η Ελλάδα: «Απεκδύομαι της ευθύνης για τυχόν ζητήματα χρεών του ινστιτούτου».

Πώς θα λειτουργήσει, όμως, το ινστιτούτο όταν δεν έχει τον εγγυητή του, το ελληνικό κράτος; Ξέρετε τι μένει ως εγγυητής του ινστιτούτου; Τα εξήντα πέντε ακίνητα της ελληνικής κοινότητας, τα οποία εδόθησαν προς τον σκοπό της λειτουργίας του ινστιτούτου, όχι ως εγγύηση τυχόν οικονομικών υποχρεώσεων, διότι όταν μιλάμε για ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, πρέπει να έχει και την αρωγή, αλλά και την επιχορήγηση του ελληνικού κράτους πραγματικά και ουσιαστικά που να καλύπτει τις ανάγκες του.

Σκεφτείτε, λοιπόν, τι θα συμβεί σε μια στιγμή κινδύνου. Δεν λέω ότι μπορεί να οφείλεται σε κακή διαχείριση του ινστιτούτου μόνο. Μπορεί να οφείλεται σε μία κρίση της ιταλικής οικονομίας. Στην ελληνική οικονομία τουλάχιστον έχουν απαξιωθεί τα ακίνητα, δεν υπάρχουν μισθωτές και δεν πληρώνουν μισθώματα. Επομένως, σε μία κρίση μπορεί και το ινστιτούτο να στερηθεί τους πόρους του και να δημιουργήσει χρέη. Οι απαιτήσεις είναι στο ιταλικό έδαφος, οι απαιτήσεις στρέφονται κατά του ινστιτούτου και υπάρχει το δικαίωμα επεμβάσεων των ιταλικών δικαστηρίων. Οι απαιτήσεις θα ικανοποιηθούν από τα ακίνητα αυτά;

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να προχωρήσουμε και στα μετά του νόμου. Όχι μόνο να περιλάβουμε μία νέα διακρατική συμφωνία για το νομικό καθεστώς, αλλά, αν θέλετε, έχετε και την ευκαιρία παρέχοντας αντίστοιχα δικαιώματα σε κάποιο ιταλικό ίδρυμα στην Ελλάδα, να επιβάλετε και δικαιώματα ετεροδικίας για να προστατευθεί αυτό το καταπίστευμα της περιουσίας, ούτως ώστε να μην κινδυνεύει ή να αλλάξετε τη διάταξη και να πείτε ότι είναι εγγυητής το ελληνικό κράτος και δεν είναι εγγυητής η περιουσία της κοινότητας, όπως την αφήνετε στην τύχη της. Είναι ένα σημαντικό ζήτημα, το οποίο νομίζω ότι δεν έχει αγγίξει ακόμα τη σκέψη, αλλά δυστυχώς στη δική μου, αν θέλετε, -ας είναι και αστείο- διεστραμμένη νομική σκέψη, εκεί στάθηκα βλέποντας τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Ένα επόμενο ζήτημα που θέλω να θίξω, το οποίο έχει αξία και στην παρούσα συζήτηση, είναι ότι ως μοναδικό πνευματικό ίδρυμα του ελληνικού κράτους στην Ευρώπη και παγκόσμια έχει μία διαφορά: Θα πρέπει να υποστηρίζεται ανεξάρτητα από τον έλεγχο, γιατί στην παρούσα περίοδο έχουμε ένα έλλειμμα πνευματικής ηγεσίας.

Έχω γίνει κουραστικός σε αυτήν την Αίθουσα, και εκτός της Αιθούσας, λέγοντας ότι έχουμε έλλειμμα πνευματικής ηγεσίας και ότι εξαιτίας αυτού δεν έχουμε τις καινούριες ιδέες που απαιτούνται. Όλα κυκλοφορούν και κινούνται περί των οικονομικών κρίσεων, ενώ αν είχαμε και προσωπικότητες εγνωσμένου κύρους,

οι οποίες θα μας δίδαν τις νέες ιδέες, θα μπορούσαμε ίσως να εξέλθουμε από αυτόν τον κυκλώνα στον οποίον σήμερα κινούμεθα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι το ινστιτούτο αυτό, το οποίο αποτελεί την αλυσίδα της ιστορίας μεταξύ του ελληνισμού -τον ονομάζω βυζαντινό ελληνισμό- και της δυτικής Ευρώπης και της ιστορίας και της πνευματικής διαδοχής, θα πρέπει να ενισχυθεί περισσότερο και να μην μένουμε στα μεμψίμοιρα, όπως είναι το αν ο Υπουργός Εξωτερικών θα ορίζει τον Πρόεδρο και αν ο Υπουργός Παιδείας θα εποπτεύει το επιστημονικό και το εκπαιδευτικό έργο. Να φύγουμε από αυτά τα τετριμμένα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ελάχιστη ανοχή παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα την άποψη στην επιτροπή -εμμέσως ειπώθηκε αυτό- ότι δεν έχουμε ανάγκη πια τέτοια ιδρύματα, διότι είναι ένα ερευνητικό ίδρυμα, ενώ έχουμε έναν καινούργιο νόμο, τον ν.4386, που αναβάθμισε τα ελληνικά ερευνητικά ιδρύματα. Δεν είναι ο σκοπός των ερευνητικών ιδρυμάτων του εσωτερικού ίδιος προς τον σκοπό των Ινστιτούτων της Βενετίας. Διαφοροποιούνται πραγματικά και ως προς τους πολιτικούς ακόμα στόχους, αν θέλετε, διότι δεν είναι μόνο παιδευτική, εκπαιδευτική ή μορφωτική η παρουσία του ιδρύματος αυτού. Πρέπει να μεταλαμπαδεύσει και την ιδέα μιας σύγχρονης πνευματικής Ελλάδας και να την διατηρήσει και όχι να υποβαθμίζεται σήμερα, μετερχόμενο ενδεχόμενα στο μέλλον σε υπηρεσία ενός ή δύο Υπουργείων ή ο εκάστοτε διοικών να υπόκειται στις ορέξεις ή στις υποδείξεις Υπουργών που δεν ξέρουμε.

Δεν αμφισβητώ τίποτα σήμερα, κύριε Υπουργέ. Μιλώ και για το μέλλον. Ένας νόμος μπορεί να αφήσει τέτοια ελλείμματα και να μπορούν ανά πάσα στιγμή να διεκδικούνται από το ινστιτούτο άλλοι σκοποί που να εκφεύγουν των στόχων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι της συνεδριάσής μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Ιταλικό Σχολείο «Julius Caesar».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κυρία Τριανταφύλλου, έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

MARIA TRIANTAΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα να κάνω μία απλή διευκρίνιση. Ρώτησε ο συνάδελφος, ο κ. Λοβέρδος, εάν τοποθετήθηκαν με βάση τις νομοτεχνικές αλλαγές ή όχι. Διάβασα και τοποθετήθηκαν με βάση τις νομοτεχνικές αλλαγές, τις οποίες επισήμανα και αυτές τις τρεις και τις άλλες που προηγήθηκαν στις επιτροπές. Επομένως, μιλάμε για το εύλογο.

Εγώ θα έλεγα στον κ. Λοβέρδο, όχι με δικά μου λόγια, αλλά με λόγια ενός αρχαίου χορικού ποιητή: «Αρκτου παρούσης, τα ίχνη μη ζητεί».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Αυλωνίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Προτού αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θέλω να δώσω μία απάντηση στον κ. Βενιζέλο, ο οποίος, προσπαθώντας να δικαιώσει την πολιτική του, μια πολιτική η οποία οδήγησε τη χώρα στη κρίση, την έβαλε στα μνημόνια και μια πολιτική που έχανε τη χώρα ακόμα πιο βαθιά στα μνημόνια, μας προέτρεψε, μας συμβούλεψε δηλαδή, να μην χρησιμοποιήσουμε την καθαρή έξοδο από τα μνημόνια, μήπως αυτό τάχατες υπονομεύει την ανάπτυξη, αλλά να χρησιμοποιήσουμε την προληπτική γραμμή στήριξης, όπως αυτός είχε σχεδιάξει. Αυτό σημαίνει ότι αν κάτι δεν πάει καλά, θα

χρειαστεί να δανειστούμε ξανά, θα χρειαστεί να υπογράψουμε μνημόνια ξανά, θα χρειαστεί να πάρουμε μέτρα, δηλαδή να καταδικάσουμε τον ελληνικό λαό σε μία λιτότητα χωρίς τέλος.

Εμείς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είμαστε η Κυβέρνηση που θα οδηγήσουμε τη χώρα έξω από την κρίση -μία κρίση στην οποία τη βάλατε εσείς, η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ- και θα την οδηγήσουμε με ασφάλεια και οριστικά.

Έρχομαι τώρα στο σημερινό θέμα. Το σημερινό νομοσχέδιο για το «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» αφορά ένα ελληνικό επιστημονικό ίδρυμα, που εδρεύει στο εξωτερικό, στη Βενετία, λειτουργώντας ως ελληνικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, δηλαδή αποτελεί μία όλως ιδιαίτερη περίπτωση στον χώρο των ελληνικών ερευνητικών ιδρυμάτων.

Το να έχει μία χώρα επιστημονικά ιδρύματα, εδρεύοντα σε άλλη χώρα, δεν είναι ιδιαίτερα συνηθισμένο. Η ελληνική περίπτωση του Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στη Βενετία αποτελεί μία ιστορική εξαίρεση και η εύρυθμη λειτουργία του Ινστιτούτου έχει ιδιαίτερη σημασία για τη χώρα μας.

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών από την ίδρυσή του υπάγεται στο Υπουργείο Εξωτερικών, αφού αυτό υπαγορεύει η θέση του και στο Υπουργείο Παιδείας, αφού αυτό υπαγορεύει το θέμα του, με συμμετοχή της Ακαδημίας Αθηνών και της Ελληνικής Κοινότητας της Βενετίας στη διοίκησή του.

Με τα χρόνια διαπιστώθηκε δυσλειτουργία του Ινστιτούτου, που έρχεται να επιλύσει το σημερινό νομοσχέδιο. Είχαμε εδώ, μεταξύ άλλων, και το μάλλον γνωστό φαινόμενο της δυσλειτουργίας φορέων του δημοσίου που υπάγονται σε συναρμόδια Υπουργεία, όπου, πέρα από τη βούληση συνεργασίας των εκάστοτε συναρμόδιων Υπουργών, η νοοτροπία, ο τρόπος λειτουργίας και οι προτεραιότητες του γραφειοκρατικού μηχανισμού των δύο συναρμόδιων Υπουργείων δεν ταυτίζονται εύκολα.

Το σημερινό νομοσχέδιο δίνει, λοιπόν, ένα ελαφρύ προβάδισμα στο Υπουργείο Εξωτερικών, ενώ ορίζει με σαφήνεια στο άρθρο 1 τους πολιτιστικούς, ερευνητικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς τους ιδρύματος, που απουσίαζαν από τον ιδρυτικό νόμο 1746 του έτους 1951.

Έχουν υπάρξει από αρμόδιους φορείς προτάσεις για την προσθήκη και τρίτου συναρμόδιου Υπουργείου, του Υπουργείου Πολιτισμού. Όμως, ενώ καταλαβαίνει κανείς τη θεματική συνάφεια, το νομοσχέδιο προτάσει τη λειτουργικότητα και τον ρόλο του Ινστιτούτου στην πολιτιστική προβολή της χώρας, που είναι μία σημαντική μορφή προβολής ήπιας δύναμης της Ελλάδας διεθνώς.

Αυτό το πρόταγμα, όμως, δεν μειώνει καθόλου μα καθόλου την επιστημονική λειτουργία του ιδρύματος, αφού η προβολή της χώρας εξαρτάται ακριβώς από το υψηλό επίπεδο επιστημονικής λειτουργίας του ιδρύματος. Αν δεν υπάρχει υψηλό επιστημονικό επίπεδο, τότε θα μείνουμε απλά με μία δημόσια υπηρεσία που στεγάζεται σε ένα πολύ όμορφο κτήριο στη ρομαντική Βενετία.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, λοιπόν, έχει κάθε λόγο να κρατάει ψηλά το επιστημονικό επίπεδο του ιδρύματος, επειδή αποβλέπει στη διπλωματική αξιοποίησή του.

Καταλαβαίνω, βέβαια, τις επιφυλάξεις που έχει εκφράσει η επιστημονική κοινότητα, που επικεντρώνονται στο ότι το ίδρυμα αυτό δεν λειτουργεί ακριβώς όπως όλα τα άλλα ερευνητικά και πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας. Φοβάμαι, όμως, ότι οι αντιρρήσεις αυτές αποδεικνύουν ακριβώς τη δυσκολία της επιστημονικής κοινότητας να κατανοήσει πλήρως τον παράλληλο διπλωματικό ρόλο του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στη Βενετία.

Βέβαια, θα μου πείτε ότι όλα τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας συμβάλλουν στη διεθνή προβολή της Ελλάδας, το καθένα ανάλογα με τα επιστημονικά του επιτεύγματα. Δεν είναι, όμως, αυτός ο κύριος λόγος της ύπαρξής τους. Δεν νιώθουν οι ερευνητές τους αυτήν την προβολή ως βασική τους υποχρέωση. Και σας το λέω εγώ, που φέρω την ιδιότητα της ερευνητριας. Στο κάτω κάτω δεν βρίσκονται στη διεθνή «βιτρίνα», όπως βρίσκεται

το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών. Και αυτό αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πλήρη απάντηση σε προλαλήσαντα συνάδελφο γιατί αυτό το Ινστιτούτο είναι ιδιαίτερο και γιατί η διαδικασία επιλογής του προέδρου είναι κατά τι διαφορετική από την αντίστοιχη επιλογή σε ΑΕΙ ή ερευνητικά ιδρύματα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Φυσικά, το νομοσχέδιο δεν εξαντλεί σε δώδεκα άρθρα κάθε λεπτομέρεια της λειτουργίας του ιδρύματος. Αυτό προβλέπεται να γίνει στον οργανισμό του Ινστιτούτου, που θα αποτελέσει αντικείμενο προεδρικού διατάγματος που θα προτείνουν τα δύο συναρμόδια Υπουργεία. Εκεί σίγουρα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην εξασφάλιση του υψηλού επιστημονικού επιπέδου του ιδρύματος, που, για να μιλήσω πρακτικά, εξαρτάται πιο πολύ από τις λεπτομέρειες της λειτουργίας του και λιγότερο από τις μεγάλες διακηρύξεις του ιδρυτικού νόμου.

Θεωρώντας, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι εύστοχο, είναι άρτιο, είναι αποτελεσματικό, υπερψηφίζω και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Σταύρος Κалаφάτης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σώμα, η Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι το κορυφαίο πολιτικό όργανο. Και θα πρέπει, εκτός από τη συζήτηση ουσίας που πάρα πολλές φορές επιτυγχάνεται, να βλέπουμε και πώς τηρούνται οι θεσμικές διαδικασίες, αν δηλαδή η λειτουργία είναι σύμφωνα και με τους κανόνες και όχι μονάχα να κοιτάζουμε και την ουσία, γιατί πολλές φορές οι διαδικασίες είναι και ουσία.

Αναφέρομαι στο γεγονός ότι ουσιαστικές τροποποιήσεις που αφορούν το νόημα και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου εδώ πέρα δεν έχουν έρθει καν σαν εκπρόθεσμες τροπολογίες, δεν έχουν έρθει καν σαν τροπολογίες της τελευταίας στιγμής από την Κυβέρνηση.

Βλέπουμε με την επικεφαλίδα και την επικάλυψη της νομοτεχνικής βελτίωσης να τροποποιούνται ουσιαστικές διατάξεις του νομοσχεδίου και ουσιαστικά να επιτυγχάνεται μία αλλαγή του νοήματος του νομοσχεδίου, που για πάρα πολλές εβδομάδες συζητούσαν οι συνάδελφοι στις επιτροπές και όχι μόνο.

Αυτό, ξέρετε, είναι πολύ σημαντικό και ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι στη Νέα Δημοκρατία γίναμε γνώστες αυτών των κεκαλυμμένων νομοτεχνικών βελτιώσεων, που ουσιαστικά περιέχουν αλλαγή νοήματος, πέντε λεπτά προτού ξεκινήσει η συνεδρίαση. Όντως το είδαμε και ως προσπάθησε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να το καλύψει. Είδαμε τη βασική εισήγηση της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ να γίνεται με βάση τις υπάρχουσες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Αντιλαμβάνετε ότι εδώ πέρα μιλάμε για μία καρικατούρα. Δεν μπορεί να γίνει ουσιαστικός διάλογος. Αυτό είναι και ενδεικτικό του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση την καλή νομοθέτηση. Πολύ μακριά απέχει από την καλή νομοθέτηση.

Άρα βλέπουμε ουσιαστικές αλλαγές την τελευταία στιγμή, χωρίς βεβαίως να υπάρχει η έγκαιρη ενημέρωση. Και, όπως είπε και ο εισηγητής μας, είχαν προκύψει εδώ και δεκαπέντε ημέρες αλλαγές οι οποίες είχαν δρομολογηθεί και μας κοινοποιήθηκαν προ πέντε λεπτών. Άρα αυτό δείχνει και τη σοβαρότητα με την οποία η Κυβέρνηση νομοθετεί σε ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο.

Επί της ουσίας, θα κάνω μία μικρή αναφορά σε ένα κομμάτι το οποίο έχει τροποποιηθεί η Κυβέρνηση, αλλά θα σας εξηγήσω γιατί κάνω την αναφορά.

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας πραγματικά είναι ένα μοναδικό ερευνητικό ίδρυμα υψηλού κύρους στη διεθνή επιστημονική κοινότητα και με διεθνώς αναγνωρισμένο επιστημονικό έργο και, πράγματι, διαδραματίζει για δεκαετίες αθόρυβα, αλλά άοκα, πρωτεύοντα επιστημονικό, πολιτισμικό και ερευνητικό εθνικό ρόλο, με τεράστια συνεισφορά στην προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών

σπουδών και των σπουδών του ελληνοβενετικού κόσμου και με μεγάλη συμβολή στην εξωστρέφεια της ελληνικής επιστημονικής έρευνας και την επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ της ελληνικής και διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ιδρυτικός σκοπός του Ινστιτούτου είναι πρωτίστα και αποκλειστικά η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών, δηλαδή επιστημονικός και ερευνητικός σκοπός. Κάθε άλλη ενέργεια, συναφή δραστηριότητα και παρεπόμενος ρόλος απορρέουν από τον βασικό του σκοπό και δεν μπορούν να τον υποκαταστήσουν. Αυτό, βεβαίως, εδράζεται και στη διακρατική συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας τότε που δημιουργήθηκε το Ινστιτούτο, το 1948.

Αρα κάθε επιχειρούμενη αλλαγή που θα θέτει εν αμφιβόλω την εξυπηρέτηση αυτού του σκοπού θα θέτει ουσιαστικά προσκόμματα στην επίτευξή του, θα αλλοιώνει τον χαρακτήρα του Ινστιτούτου και προσκρούει ουσιαστικά στο ακριβές πλαίσιο της διακρατικής συμφωνίας.

Θα μου πείτε: «Αυτό το αντιληφθήκαμε και το αλλάξαμε».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι, δεν προβλέπεται. Να σας καταθέσω τη διακρατική συμφωνία. Συγγνώμη για τη διακοπή.

Η διακρατική συμφωνία δεν βάζει τον σκοπό. Βάζει ότι ιδρύεται μόνο. Ο νόμος μετά είναι που βάζει και λέει τον σκοπό, για να είμαστε σαφείς, για να γίνει αυτό στη Βουλή ξεκάθαρο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ο νόμος αυτός, απ' ό,τι κατάλαβα, ουσιαστικά διατηρείται ως έχει. Δεν αλλάζει τελικά ως προς τον σκοπό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ακριβώς, είναι έτσι όπως είναι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Η δική μου παρατήρηση είναι ότι αυτό το οποίο ήταν αυτονόητο, κύριε Υπουργέ, έπρεπε να φτάσουμε σήμερα ουσιαστικά, για να το κατανοήσετε, ακριβώς πέντε λεπτά προτού ξεκινήσει η συνεδρίαση της Ολομέλειας.

Θέλω να πω ότι ένα τόσο σοβαρό ζήτημα δείχνει την πραγματική βούληση της Κυβέρνησης. Καλά που ήταν η Νέα Δημοκρατία εδώ και κατόπιν, βεβαίως, και μία σειρά φορέων και άλλαξε άποψη η Κυβέρνηση.

Θέλω να εντοπίσω, δηλαδή, το γεγονός ότι υπάρχουν ζητήματα, όπως είναι αυτό, που η Νέα Δημοκρατία μπαίνει μπροστά και δίνει τη δυνατότητα να αλλάξει προς το καλύτερο η νομοθέτηση.

Αυτό, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν είναι αρκετό. Κατ' αρχάς, δείχνει την πραγματική σας βούληση να μην πάτε στη σωστή κατεύθυνση εγκαίρως, άρα υπήρχε ένα άλλο σκεπτικό. Κατά δεύτερον, υπάρχουν μία σειρά άλλων ζητημάτων, που αφορούν αυτό που ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι, την προσπάθεια που φαίνεται από μία σειρά διατάξεων, παρ' ό,τι έγιναν προσπάθειες -οφείλω να ομολογήσω- να διασκεδαστούν αυτές οι εντυπώσεις, αλλά δεν ήταν -νομίζω- επαρκείς για να μπορέσουμε όλοι μας να πειστήμε ότι δεν υπάρχει αυτός ο μεγάλος κρατικός μανδύας, το κράτος-πατερούλης, ο Υπουργός Εξωτερικών, η πολιτική επιρροή, η πολιτική επιτροπεία πάνω σ' αυτό το σημαντικό επιστημονικό Ινστιτούτο.

Δεν νομίζω, όμως, ότι μας έχετε πείσει μέχρι στιγμής με τις προσπάθειες αυτές που έχετε καταβάλει. Με αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, εμείς είμαστε πάρα πολύ επιφυλακτικοί στην αντιμετώπιση αυτού του νομοθετήματος, στο να ψηφίσουμε αυτό το νομοθέτημα και νομίζω ότι έχουμε βάσιμα στοιχεία, για να υποστηρίξουμε αυτή μας την άποψη.

Να μου επιτρέψετε, μιας που βρίσκομαι στο Βήμα αυτό -γνωρίζω ότι δεν έχετε εσείς την αρμοδιότητα, αλλά το αναφέρω, γιατί εκπροσωπείτε το Υπουργείο Εξωτερικών- να πω ότι έχω κάνει μία ερώτηση και περιμένω απάντηση από τον κ. Κοτζιά σε σχέση με τη συνεννόηση, την οποία ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης έχει πει ότι υπάρχει μεταξύ αυτού και του Υπουργού, αναφορικά με την επίσκεψη του δημάρχου στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Προέκυψε ένα θέμα στη Θεσσαλονίκη. Έγινε και συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, όπου είμαι επικεφαλής της μείζονος Αντιπολίτευσης, επειδή ο δήμαρχος, ο οποίος και σε προηγούμενη επίσκεψη στο κράτος της ΠΓΔΜ προέβη σε λε-

κτικό απόπειμα, για το οποίο ζήτησε συγγνώμη, επανέλαβε το ίδιο λάθος. Απεκάλεσε, δηλαδή, σε επίσημη επίσκεψή του και παρόντων υψηλών αξιωματούχων, την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας με το συνταγματικό της όνομα. Αυτό, παρεμπιπτόντως, σας το αναφέρω.

Η ερώτηση που θέτω προς το Υπουργείο και θα ήθελα να το μεταφέρετε και στον Υπουργό, για να μου απαντήσει όσο γίνεται πιο γρήγορα, σε τι βαθμό και τι εξυπηρέτούσε η συνεννόηση, την οποία ο δήμαρχος δημοσίως, σε όλα τα κανάλια, είπε ότι έχει κάνει με τον κύριο Υπουργό πριν την επίσκεψή του. Μάλιστα, ο κύριος δήμαρχος ανέφερε σε συνέντευξή του σε έγκριτη εφημερίδα ότι έκανε και μία αναφορά, ένα report, σε σχέση με το τι διημιέφη μεταξύ αυτού και υψηλών αξιωματούχων. Και αναφέρομαι σε αξιωματούχους πρώτης γραμμής, στον Πρόεδρο, στον Πρωθυπουργό και στον Υπουργό Εξωτερικών της FYROM.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4ο Γυμνάσιο Κορίνθου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας από τις εργασίες της Ολομέλειας και των Επιτροπών, από 29-11-2017 έως 30-11-2017, ευρισκόμενη στο Βέλγιο, προσκεκλημένη του Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΕΛΚ Μάνφρεντ Βέμπερ, προκειμένου να παραστεί στην τελετή ονοματοδοσίας της Αίθουσας «Κωνσταντίνος Μητσοτάκης» στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο κ. Τζαβάρας για δώδεκα λεπτά και μετά θα ακολουθήσουν τρεις ομιλητές από τον κατάλογο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι προσωπικά θεωρώ ότι πρέπει να είστε ο πιο αθώος απ' όσους κατά καιρούς έχουν εκδηλώσει επίθεση εναντίον του Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά, που μ' αυτόν τον ίδιο τρόπο επιχειρείται ουσιαστικά να διαλυθεί όλο το συμβολικό απόθεμα που συγκεντρώθηκε στο Ινστιτούτο αυτό, μέσα δηλαδή στους χώρους της Φλαγγινείου Σχολής, από την έρευνα και την επιστημονική τεκμηρίωση όλων των επιστημόνων που κατά καιρούς ασχολήθηκαν με τη βυζαντινή ιστορία, όπως αυτή προκύπτει μέσα από τα αρχεία που υπάρχουν στο συγκεκριμένο Ινστιτούτο.

Και το 1982 συμπτωματικά με τον ίδιο τρόπο εξαπολύθηκε μία επίθεση εναντίον ενός ικανοτάτου επιστήμονος, του Μανούσου Μανουσάκα. Κατηγορήθηκε από την τότε κυβέρνηση της αλλαγής για απατεώνας, για κλέφτης, για μία σειρά διαχειριστικές ατασθαλίες, που τελικώς πήραν τον δρόμο της δικαιοσύνης, αλλά φευ, για εκείνη εκεί την κυβερνητική προσπάθεια, ο άνθρωπος αυτός απηλλάγη. Δυστυχώς, όμως, δεν μπόρεσε να κρύψει τη πικρία του για ό,τι του είχε επιφυλάξει η τότε κυβέρνηση, παρ' όλο που θεωρείτο -και θεωρείται ακόμα- ένας από τους πολυγραφότερους και ικανότερους ερευνητές.

Και εσείς το ίδιο κάνετε σήμερα. Στο πρόσωπο της κ. Χρύσας Μαλτέζου, που μέχρι το 2012 ήταν διευθύντρια αυτού του έργου, φαίνεται όλη η κακία και όλη η απανθρωπιά που επιφυλάσσει η Κυβέρνησή σας σ' αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι πράγματι αποτέλεσαν αγκίστρο και της επιστήμης και της έρευνας σ' αυτόν τον συγκεκριμένο χώρο.

Η κ. Μαλτέζου έχει τουλάχιστον απ' όλους αναγνωριστεί ότι είναι η διευθύντρια η οποία παρέλαβε την περιουσία, παρέλαβε το Ινστιτούτο, παρέλαβε τους πνευματικούς θησαυρούς, τους αξιοποίησε και τους οργάνωσε. Ανακαίνισε την εκκλησία του Α-

γίου Γεωργίου, ανακαίνισε και εκσυγχρόνισε το κτήριο της Φλαγγινείου Σχολής και έφτασε στο σημείο τα οικονομικά του συγκεκριμένου ινστιτούτου να τα παραδώσει στην Κυβέρνησή σας σε τέτοιο βαθμό και σε τόσο πολύ μεγάλη άνθηση, ώστε σήμερα στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου να έχετε το δικαίωμα να λέτε ότι αυτό το συγκεκριμένο ινστιτούτο αυτοχρηματοδοτείται. Αυτή η διευθύντρια είναι, που αξιοποιώντας τους υλικούς και τους άυλους πόρους του ινστιτούτου μπόρεσε να φτάσει στο σημείο να μην έχει ανάγκη κρατικούς πόρους για τη λειτουργία του.

Και σήμερα τι κάνετε ουσιαστικά; Αυτούς, τους οποίους επέλεγε η Ακαδημία Αθηνών, αυτούς του διευθυντές που οι περισσότεροι κατέληξαν ακαδημαϊκοί, γιατί πράγματι δόξασαν το ήθος και το έργο των επιστημόνων ερευνητών της Ελλάδας σ' αυτόν τον χώρο, σήμερα έρχεστε και λέτε ότι δεν μπορεί αυτό το καθεστώς να συνεχιστεί στο όνομα της πολιτισμικής διπλωματίας και της -θεωρώ άξια οποιασδήποτε επικρίσεως από έναν έντιμο πολίτη- λογικής του να υποτάξετε την επιλογή των προέδρων στην εξουσία της Κυβέρνησης.

Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά, αυτή είναι η μεγάλη τομή. Γι' αυτό κατηγορείστε. Είναι αδιανόητο αυτό, όταν η Ακαδημία Αθηνών είναι το ύπατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας.

Να σημειώσετε δε ότι εξακολουθεί να λειτουργεί με τον ίδιο ιδρυτικό νόμο, δηλαδή, τον ν. 4398/1929. Καμμία κυβέρνηση απ' όσες πέρασαν μέχρι σήμερα δεν τον έχει τροποποιήσει. Καμμία κυβέρνηση, ακόμα και η κυβέρνηση της αλλαγής, ακόμα και η δική σας Κυβέρνηση της «Νέας Πολιτικής» ή δεν ξέρω πώς αλλιώς θα ονομάσετε τη θέσμιση αυτής της αποστροφής που φέρνετε στο πολιτικό επίπεδο εναντίον του παλαιού πολιτικού κόσμου και ό,τι παλαιού εν πάση περιπτώσει υπήρξε σ' αυτόν τον τόπο. Κανένας, λοιπόν, σ' αυτήν ακριβώς τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση δεν ετόλμησε να βάλει ούτε ένα «γιώτα».

Ξέρετε γιατί; Γιατί το άρθρο 1 αυτού του νόμου -το οποίο λέει ποιος είναι ο σκοπός της Ακαδημίας- αναφέρει ότι ο σκοπός της Ακαδημίας είναι: «Η καλλιέργεια και η προαγωγή των επιστημών, των γραμμάτων και των καλών τεχνών» -προσέξτε- «διά της συγκεντρώσεως των επιφανεστάτων επιστημόνων και καλλιτεχνών της Ελλάδος».

Και σε αυτούς εσείς στερείτε το δικαίωμα της επιλογής ενός διευθυντή ή πρόεδρου, που θα πρέπει να έχει στις πλάτες του όλο το έργο της έρευνας και της επιστήμης για το οποίο λέτε μεν ότι ούτε κατά κεραία δεν το αλλοιώνετε, λέτε ότι διατηρείτε ως σκοπό του συγκεκριμένου ινστιτούτου την προσπάθεια για έρευνα και επιστημονική αναζήτηση, πλην όμως αυτό που κάνετε ουσιαστικά είναι ότι το καθιστάτε ένα όργανο σε μια κομματοκρατούμενη Κυβέρνηση. Αυτή είναι η πραγματικά μεγάλη επίθεση, η μεγάλη και πρωτοφανής επίθεση που γίνεται και η οποία, απ' ό,τι βλέπω, δυστυχώς θα τελεσφορήσει. Μέχρι σήμερα καμμία δεν μπόρεσε να φέρει αποτελέσματα.

Αλλά θα ήθελα να οδηγηθώ και σε ένα συμπέρασμα. Και επειδή πράγματι σας εκτιμώ και ως άνθρωπο και ως πολιτικό για την ηπιότητά σας, στην Ελλάδα εκτός από ταξικοί αγώνες στην ιστορία έχουν διαδραματιστεί και οι λεγόμενοι κοινωνικοί αγώνες για την αναγνώριση. Δηλαδή κοινωνικοί αγώνες που έχουν ως διακύβευμα τη διεκδίκηση της αυθεντίας και του κύρους, τη διεκδίκηση δηλαδή του συμβολικού κεφαλαίου που συσσωρεύεται είτε στα πανεπιστημιακά ιδρύματα είτε στα ινστιτούτα της αλλοδαπής που έχουν σχέση με την Ελλάδα.

Και εδώ ακριβώς βλέπω, δυστυχώς, ότι αυτοί οι κοινωνικοί αγώνες -και επιβεβαιώνεται αυτό που θα πω και στη συγκεκριμένη περίπτωση- είναι αγώνες οι οποίοι δεν έχουν το στοιχείο

ούτε της ευθύτητας ούτε της εντιμότητας, αλλά πηγάζουν από πολύ πονηρές προθέσεις γεμάτες κακία, που πολλές φορές εκτός από το στοιχείο της απάτης έχουν και το στοιχείο της παλιανθρωπιάς.

Και το λέω αυτό γιατί; Γιατί είναι βέβαιο ότι έχει γίνει. Ξέρουν όλοι ότι μέσα στους κόλπους του Υπουργείου Εξωτερικών υπάρχουν κάποιοι υπάλληλοι που σε συνεργασία με κάποια μειοψηφική ομάδα εκεί που υπάρχει στη Βενετία θέλουν από καιρό και όχι τώρα να επιτύχουν το να φύγει από τη δικαιοδοσία και την αρμοδιότητα της Ακαδημίας αυτό το πνευματικό ίδρυμα και να πάει να γίνει μια υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών. Αυτό ουσιαστικά κάνετε. Παρ' όλο που πράγματι διαμαρτύρεστε ότι δεν αλλάζετε τον σκοπό τόσο, με αυτό που κάνετε όμως αλλάζετε τον φορέα που εξουσιαστικά καθορίζει τη λειτουργία, τη δράση και τα μέσα με τα οποία θα εξυπηρετούνται αυτοί οι σκοποί.

Για αυτό, αν πράγματι -που έτσι πιστεύω κατά βάθος- έχετε την ειλικρινή διάθεση να δώσετε σε αυτό το ίδρυμα μια πνοή που να ξεπεράσει οποιαδήποτε αγκύλωση υπάρχει -και πράγματι υπάρχει- από τα μέχρι σήμερα κακώς πεπραγμένα του, θα πρέπει να δώσετε το δικαίωμα στην Ακαδημία Αθηνών να ορίζει, όπως ακριβώς γινόταν από το 1951 μέχρι σήμερα, τον διευθυντή ή τον πρόεδρο. Έτσι, νομίζω, ότι και οι προθέσεις σας θα αποδειχθεί ότι είναι αγνές και ότι όσα είπα προηγουμένως, παρ' όλο που έχουν γραφτεί στον Τύπο, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Διαφορετικά φοβάμαι ότι θα είναι σε αυτή τη συγκεκριμένη σελίδα, τη λαμπρή σελίδα της επιστημονικής και πνευματικής Ελλάδας, που την εκπροσωπεί επαξίως το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας ως επίλογος ο ίδιος ακριβώς επίλογος που έχουμε δει στο έργο του Βισκόντι «Θάνατος στη Βενετία».

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζάβρα, ευχαριστούμε και για τον χρόνο, που τον τηρήσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύρια Πρόεδρε, να καταθέσω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που είχα πει στην ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Καταθέστε τις στα Πρακτικά, για να έρθουν να τις υπογράψω. Τις έχετε αναγνώσει.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι, όπως είπα στην τοποθέτησή μου, για τις δύο αλλαγές σε σχέση με της πρώτης και δεύτερης βαθμίδας όπως και το ότι το «δύναται στον Οργανισμό να προβλέπεται» φεύγει και αντικαθίσταται από τη φράση «στον Οργανισμό προβλέπεται».

Επίσης, κυρία Πρόεδρε, υπάρχει μια τροπολογία του Υπουργείου Εξωτερικών για τη μεταφραστική υπηρεσία. Να μιλήσω τώρα για να έχουν υπ' όψιν τους οι εισηγητές των κομμάτων, για να κλείνουμε με αυτό το θέμα;

Η τροπολογία έχει μοιραστεί, υπάρχει ήδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εσείς φέρτε εδώ τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, για να τις μοιράσουμε, που μια λέξη είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Καταθέτω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Ιωάννης Αμανατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών

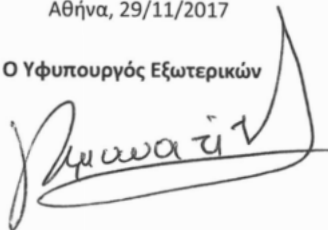
«Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών & Μεταβυζαντινών Σπουδών»

1. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 4, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την κατατεθείσα στις 29-11-2017 νομοτεχνική βελτίωση, οι λέξεις «μέλη Δ.Ε.Π.» αντικαθίστανται από τις λέξεις «καθηγητές πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές καθηγητές» και μετά τη λέξη «Ερευνητές» προστίθενται οι λέξεις «πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας».

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 8, όπως αυτή προστέθηκε με την κατατεθείσα στις 29-11-2017 νομοτεχνική βελτίωση, η φράση «δύναται στον Οργανισμό να προβλέπεται» αντικαθίσταται από τη φράση «στον Οργανισμό προβλέπεται».

Αθήνα, 29/11/2017

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών

Ιωάννης Αμανατίδης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όπως γνωρίζετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Εξωτερικών λειτουργεί η μεταφραστική υπηρεσία, της οποίας η λειτουργία είναι ενταγμένη μέσα στον οργανισμό του ίδιου του Υπουργείου και επιτελεί έναν συγκεκριμένο ρόλο με την επικύρωση, τη μετάφραση κ.λπ..

Θέλω να πω ότι αυτή η υπηρεσία, όπως και οι μεταφραστές που έχουν ένα ιδιαίτερο καθεστώς, με τις ελλείψεις που υπάρχουν, καταβάλλουν μια μεγάλη προσπάθεια και χρειάζεται μια αναμόρφωση. Αυτό που θέλουμε όλοι μας και στην ελληνική Βουλή και ως Κυβέρνηση είναι να εξυπηρετείται ο πολίτης.

Η τροπολογία αυτή να ξέρετε ότι είναι αποτέλεσμα μιας νομοτεχνικής επιτροπής, η οποία συστήθηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών και στο οποίο συμμετείχαν όλοι οι φορείς και οι οποίοι ομόφωνα κατέληξαν στην τροπολογία αυτή την οποία έχουμε καταθέσει στη Βουλή. Τι κάνουμε; Ουσιαστικά λέμε ποια είναι αυτά τα έγγραφα που μπορεί να επικυρώνονται, ποια μεταφράζουμε, δεύτερον, ιδρύουμε για πρώτη φορά το μητρώο επίσημων μεταφραστών του ΥΠΕΞ και, τρίτον και πιο ουσιαστικό, δίνεται η εξουσιοδότηση, έτσι ώστε να υπάρξει ένας εσωτερικός κανονισμός ο οποίος θα μας επιτρέψει την αναμόρφωση στην ηλεκτρονική διακίνηση. Θέλουμε να κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια να γίνεται ηλεκτρονικά η παράδοση των χαρτιών, όπως και η χρέωση και να φύγει αυτή η εικόνα που δίνεται με τον συνωστισμό και βεβαίως ο τρόπος πληρωμής των μεταφραστών με την οποία ουσιαστικά θα δεσμεύονται οι πιστώσεις τους –ειδικά για το Υπουργείο Εξωτερικών είναι αυτό– έτσι ώστε να πληρώνονται οι μεταφραστές και να μην έχουμε κανένα θέμα ότι δεν υπάρχουν τα χρήματα. Καμιά φορά υπάρχουν αυτές οι δικαιολογίες ειδικά από τα Υπουργεία, όχι από τους ιδιώτες που πηγαίνουν. Ειδικά από τα Υπουργεία, γιατί ο όγκος των υπηρεσιακών εγγράφων που μεταφράζουν είναι πάρα πολύ μεγάλος –το γνωρίζουν όσοι είναι στο Υπουργείο Εξωτερικών– και πρέπει να υπάρχει η προέσμευση, τουλάχιστον για κάποια ποσά, διότι συνήθως ξέρει κάθε Υπουργείο πόσες μεταφράσεις κάνει, τα περισσότερα υπάρχουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, όπως ξέρετε, κύριε Κουμουτσάκο, έτσι ώστε να μπορούν να πληρώνονται οι μεταφραστές.

Τα υπόλοιπα επαναλαμβάνουν αυτά που υπάρχουν και στον οργανισμό ήδη και δεν θα μπορούσε διαφορετικά να γίνει, έτσι ώστε να κατοχυρωθούν. Αυτή η τροπολογία βεβαίως θα ενταχθεί όταν γίνει αργότερα συνολικά ο οργανισμός και θα είναι μέρος του οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ωστόσο, κυρία Πρόεδρε, να πω το εξής: εγώ στην τοποθέτησή μου δεν μίλησα με ονόματα. Προσπαθούμε να έχουμε έναν επίλογο στις παθογένειες. Να έχουμε ένα πρόλογο και μια λαμπρή πορεία μπροστά. Θα σας πω, όμως, ότι πολλές φορές η επιλογή από οποιοδήποτε καλό όργανο, αν το θέλετε, δεν είναι από μόνο του αυτό το οποίο διασφαλίζει τελικά –μπορεί να εγγυάται ως ένα βαθμό– το αν λειτουργεί καλά ή όχι κάποιος στη θέση που είναι. Το αποτέλεσμα είναι όλες οι παθογένειες οι οποίες υπήρξαν. Δεν θα προχωρήσω σε ονοματολογία.

Θέλω να κάνω ένα ακόμη σχόλιο. Αν η κ. Αρβελέρ και ο κ. Δοξιάδης είχαν διαβάσει και είχαν δει τις αλλαγές που έχουμε στο νομοσχέδιο, δεν θα εκφραζόντουσαν έτσι. Πιστεύω ότι ήταν θύματα κακής πληροφόρησης ότι όντως πάει να γίνει κάτι τέτοιο ότι πάμε να το υποβιβάσουμε.

Εναναλώ ότι θα μπορούσαμε να αλλάξουμε τους σκοπούς. Τον σκοπό θα μπορούσαμε να τον αλλάξουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Την Ακαδημία γιατί δεν τη βάζετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα σας πω. Κύριε Τζαβάρα, εγώ τοποθετούμαι τώρα. Τον σκοπό μπορούμε να τον αλλάξουμε. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Να ξεκαθαριστεί αυτό εδώ και να μην ξανακουστεί, γιατί είναι κρίμα για την Ολομέλεια της Βουλής αυτό. Δεν τον αλλάζουμε. Διότι επιώθηκε και δεν θέλω να υπάρχει ούτε υπόνοια ότι θέλουμε να αλλάξουμε τον χαρακτήρα του Ιδρύματος. Αυτή είναι όλη η ιστορία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Μεγαλοοικονόμου, Ανεξάρτητη Βουλευτής, για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα μιλάμε για ένα νομοσχέδιο στο οποίο εμπλέκονται δύο σημαντικά Υπουργεία, το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

Αναφερόμαστε στο Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, που είχε ένα απαρχαιωμένο καταστατικό, το οποίο θέλουμε να τροποποιήσουμε, για να εκσυγχρονίσουμε το ινστιτούτο. Όμως, αυτό θα έπρεπε να έχει γίνει προ πολλού. Βρίσκουμε μήπως ότι τώρα ήταν η κατάλληλη στιγμή; Το καταστατικό του είναι καταστατικό της δεκαετίας 1960 και είμαστε στο 2017 και τώρα θέλουμε να το διαμορφώσουμε για να το εκσυγχρονίσουμε.

Αυτά τα δύο Υπουργεία, που φέρνουν το σημερινό νομοσχέδιο, δεν είχαν άλλα πράγματα να θίξουν από την πραγματικότητα, που να αφορούν πιο άμεσα την κοινωνία, σε μια στιγμή τόσο μεγάλης κρίσεως και τόσο μεγάλων θεμάτων; Ήταν τόσο φλέγον να γίνει αυτή η τροποποίηση του καταστατικού;

Προσωπικά, βλέπω ότι εμπλέκονται δύο Υπουργεία, το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Παιδείας. Μάλιστα, το Υπουργείο Παιδείας, που άπτεται περισσότερο της ελληνικής εκπαίδευσης και ειδικά των δημόσιων ελληνικών ιδρυμάτων, ασχολείται πιο πολύ με το Ινστιτούτο της Βενετίας παρά με τα ιδρύματα που είναι εδώ. Διότι υπάρχουν πρακτικά ζητήματα στα ελληνικά δημόσια ιδρύματα, όπως είναι τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Θα καταθέσω ένα έγγραφο από τους διευθυντές των δημοσίων ΙΕΚ προς το Υπουργείο Παιδείας, που σας το έχουν κοινοποιήσει, στο οποίο αναφέρουν ότι τα δημόσια ΙΕΚ και οι σπουδαστές τους δεν έχουν καν φωτοτυπικό χαρτί και τόներ. Γι' αυτό προέβησαν σε αυτή τη διαμαρτυρία οι διευθυντές της Πανελληνίας Ένωσης Δημοσίων ΙΕΚ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στις τρεις συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, που συμμετείχαμε, προτείνουμε διάφορες αλλαγές –και πρότεινα κι εγώ αλλαγές. Φυσικά, έχρηζε περισσότερο να εκσυγχρονιστεί το καταστατικό, αλλά δεν υπήρξαν πάρα πολλές διευκρινήσεις.

Στην πρώτη διάταξη εξέφρασα τις αντιρρήσεις μου ως προς τον διορισμό του προέδρου του ινστιτούτου. Κατόπιν πολλών επισημάνσεων, φτάνουμε στην επίμαχη παράγραφο 3 του άρθρου 4, που κάπως τη βελτιώνετε τώρα. Δηλαδή, μας φέρατε μια προέβρησα διάταξη, με την οποία προσπαθείτε κάπως να ωραιοποιήσετε τα πράγματα.

Δηλαδή, τι εννοώ; Μας φέρνετε μια νέα άμισθη επιτροπή, αποτελούμενη από ακαδημαϊκά μέλη, τα οποία θα λαμβάνει υπ' όψιν η εποπτική επιτροπή. Αλλά αυτή η επιτροπή, που θα αποτελείται από ακαδημαϊκά μέλη –και τώρα μας είπατε πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθηγητές κ.λπ.– θα διορίζεται από την εποπτική επιτροπή, η οποία ελέγχεται από το Υπουργείο. Δηλαδή, ο Υπουργός διορίζει την εποπτική επιτροπή και η εποπτική επιτροπή διορίζει μια άλλη επιτροπή, που θα προτείνει τα ακαδημαϊκά μέλη. Υπάρχει ασάφεια σε αυτό. Δηλαδή, πάλι ελέγχεται από το Υπουργείο Εξωτερικών. Έτσι, δεν νομίζω ότι ενισχύεται ο επιστημονικός χαρακτήρας που πρέπει να έχει, διότι υπάρχει ασάφεια, και δεν αφήνετε κάποιον άλλον φορέα να επιλέξει.

Έρχομαι στη δεύτερη διάταξη, που απαιτείται τροπολογία και είναι η παράγραφος 2 περίπτωση στ' και ζ' στο άρθρο 7, περί επιχορήγησης και χρηματοδότησης από φορείς του δημοσίου. Τουλάχιστον, θεωρώ ότι το ινστιτούτο αυτό δεν χρειάζεται πλέον χρηματοδότηση από το ελληνικό δημόσιο. Έχει τεράστια ακίνητη και κινητή περιουσία, πουλάει βιβλία, δέχεται δωρεές. Δεν νομίζω ότι το ελληνικό δημόσιο έχει τόσα χρήματα, ώστε να του δίνει και χρηματοδότηση. Ας τα βγάλει πέρα μόνο του.

Επίσης αναφορικά με την κρατική χρηματοδότηση, όπως μας λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δεν μας δίνεται το ύψος των ενδεχομένων δαπανών, σε ποιο ύψος θα φτάσει. Είναι και αυτό είναι ερώτημα. Δεν μας βάζει ένα όριο.

Έχουμε ακόμα την αντικατάσταση της παραγράφου 3 του άρθρου 1, περί φιλοξενίας επισκεπτών και ερευνητών. Προσθέτουμε την παράγραφο 3 του άρθρου 8 περί υποτρόφων και φιλοξενούμενων. Εδώ, έχουμε πάλι μια ασάφεια ως προς τη διαδικασία της επιλογής τους και μια γενικευμένη αναφορά στη συγκρότηση του άμισθου επιστημονικού συμβουλίου για το σκοπό αυτό. Δηλαδή πώς θα επιλέγονται οι υπότροφοι ή οι φιλοξενούμενοι; Δεν έχει ορισμένο άρθρο το καταστατικό που να μας δείχνει το χαρακτήρα. Δεν έχουμε έναν φορέα που να μας λέει πώς ακριβώς θα επιλέγονται αυτοί οι φιλοξενούμενοι υπότροφοι.

Το ότι χρειάζεται διαφύλαξη του Βυζαντινού και Μεταβυζαντινού Ινστιτούτου είναι σαφές. Θα πρέπει όμως να λάβουμε υπ' όψιν τις με τον αριθμό πρωτοκόλλου 487/7-11-2017 απόψεις του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, περί επισημοποίησης της σύνδεσης του Ινστιτούτου με το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Έχουν αποστείλει μάλιστα την επιστολή και το τι θέλουν ακριβώς. Λένε ότι το Ινστιτούτο περιλαμβάνει μέσα αντικείμενα Βυζαντινού και Μεταβυζαντινού πολύ υψηλού μεγέθους, οπότε πρέπει να υπάρχει και η διαφύλαξη από αρχαιολόγους και να υπάρχουν κριτήρια ως προς αυτό.

Θεωρώ ότι το Ινστιτούτο είναι ένα πράγματι σημαντικό ίδρυμα που προβάλλει την Ελλάδα και στο εξωτερικό. Θεωρώ όμως ότι πρέπει η πολιτιστική κληρονομιά αυτή, και η τοπική και η εντός της Ελλάδας, να παρουσιάζεται στο εξωτερικό, αλλά και το Ινστιτούτο να είναι κάτω από ορισμένους όρους και προϋποθέσεις. Υπάρχουν πάρα πολλές ασάφειες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή του καταλόγου που είναι ο κ. Σεβαστάκης, θα δώσω το λόγο στον Υπουργό, στον κ. Σπίρτζη, για να αναπτύξει σύντομα την τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πρόκειται για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1364. Είναι ένα διαδικαστικό θέμα. Τον Οκτώβρη του 2014 έγινε προσθήκη σε νόμο του Υπουργείου Οικονομικών ώστε οι συμβάσεις από 500.000 ευρώ έως 1.000.000 ευρώ να περνούν από έλεγχο νομιμότητας από τον πάρεδρο του κάθε φορέα.

Δυστυχώς δεν βγήκε το 2014 εγκύκλιος προς τις υπηρεσίες για να τηρούν αυτή τη διαδικασία. Επομένως έχει δημιουργηθεί πρόβλημα στην εκτέλεση πολλών έργων και στην περιφέρεια και τεσσάρων-πέντε έργων που είχαν ενταχθεί σε ΣΑΕ το 2013, το 2014 και νωρίτερα για την ολοκλήρωση αυτών των έργων. Ερχόμαστε να διορθώσουμε αυτό το διαδικαστικό θέμα, προκειμένου τα έργα να ολοκληρωθούν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το λόγο έχει ο κ. Σεβαστάκης για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Βεβαίως, κύριε Σπίρτζη, κάποια στιγμή θα ήταν ενδιαφέρον να συζητήσουμε και για την αντιστοιχία του έργου με τον προϋπολογισμό του και επίσης με την τεχνική ποιότητα του έργου, άρα με τον έλεγχο εκ των υστέρων της αξιοπιστίας της μελέτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα έχουμε νομοσχέδιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Το σημερινό νομοσχέδιο οδηγεί σε ένα πολύ ενδιαφέρον πεδίο τη συζήτηση, απόδειξη ότι κυμάνθηκε από ερωτήματα εκδυτικισμού που έθεσε ο κ. Λοβέρδος, μέχρι τη μεγαλειώδη ταϊνία του Λούκινο Βισκόντι στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Τζαβάρας, τον «Θάνατο στη Βενετία», με τον Μπόγκαρντ και την Μανγκάνο και αυτή τη συνολική γήρανση που εικο-

νογραφεί...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Το σενάριο ποιος το έγραψε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ο Τόμας Μαν.

Η ταϊνία αυτή περιγράφει μια γενική γήρανση κι έτσι φοβάμαι ότι το αίτημα του νομοσχεδίου είναι διαφορετικό, είναι άλλης κατεύθυνσης. Είναι η ανακαίνιση και η ανασυγκρότηση και η εξυγίανση, ή τουλάχιστον αυτή είναι η προσπάθεια, η οργανωσιακή εξυγίανση ενός πολύ σημαντικού Ινστιτούτου.

Θα δεχθώ αυτά που έθεσαν και ο Βενιζέλος και ο Λοβέρδος ως προβλήματα. Το Βυζάντιο αποτελεί ένα αναφομοίωτο υπόδειγμα ιστορικό για τη δυτική σκέψη, απόδειξη ότι ο Γκόμπριτς το διαχειρίζεται αμήχανα στο θρυλικό «Χρονικό της τέχνης». Διαχειρίζεται αμήχανα τη βυζαντινή παραστατικότητα, τη βυζαντινή ιδιοτυπία.

Επίσης δεν έχουμε καταφέρει να λύσουμε το πρόβλημα το πώς το Βυζάντιο αφομοίωσε τον ρωμαϊκό εμπειρισμό και εξελίχθηκε με τομές ιστορικές στη διαχείριση ενδεχομένων του ανθρωπιστικού ιδεώδους της Αναγέννησης. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η κατάλυση του Βυζαντινού κράτους δεν αποτελεί και κατάλυση των γλωσσών ή των θεωρήσεων που είχε θεμελιώσει. Μέρος, λοιπόν, βυζαντινού προτάγματος περνάει, διαχέεται στην Αναγέννηση και ίσως στο Μανιερισμό. Έχουν ενδιαφέρον αυτά τα ερωτήματα και άρα δείχνουν από το πλάι το ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό το πεδίο δράσης του Ινστιτούτου.

Επίσης ένα δεύτερο στοιχείο είναι ότι το Ινστιτούτο ουσιαστικά αποτελεί το πιο οργανωμένο, το πιο ηγεμονικό από τα πολιτιστικά ιδρύματα που διαθέτει η χώρα μας στο εξωτερικό. Η χώρα μας δεν διαθέτει τους μηχανισμούς πολιτιστικής διείσδυσης και πολιτιστικής διπλωματίας που διαθέτουν οι μεγάλες ιστορικές χώρες, οι εμβληματικές χώρες, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία. Δεν έχει αυτό το μηχανισμό επομένως το ότι στην κοινότητα που συμβολίζει την εκκείανση της σχέσης του ελληνικού προτάγματος με τη Δύση, δηλαδή τη Βενετία, έχει αυτόν τον πολύ σημαντικό πολιτιστικό μηχανισμό.

Το νομοσχέδιο αποπειράται, λοιπόν, να ανανεώσει τους όρους με τους οποίους συστήνεται, συγκροτείται και φέρεται το επισημονικό του υπόστρωμα και επίσης, προσπαθεί να το ανασυγκροτήσει οργανωτικά. Ξέρουμε πολύ καλά ότι τα νομοσχέδια είναι μεγάλα σχήματα, είναι γενικές ρυθμίσεις. Υπάρχουν σε δεύτερο χρόνο πολύ σημαντικότερες ειδικότερες νομοθετικές ή ρυθμιστικές κατασκευές, όπως είναι ο εσωτερικός κανονισμός. Νομίζω ότι εκκρεμεί η βελτίωση, η εξειδίκευση και ο προσδιορισμός των οργανωτικών επιδίκων.

Ήθελα να μείνω, όμως, σε μια συζήτηση που έγινε προηγούμενα για τον σκοπό. Ξέρουμε πολύ καλά ότι διατηρείται ο σκοπός, αλλά και αυτό είναι εν μέρει αληθές, γιατί ο σκοπός ανακαθορίζεται ιδεολογικά. Το ξέρουμε πολύ καλά ότι ο σκοπός δεν είναι ένα αμετάβλητο ιστορικό μέγεθος. Ορίζεται μεν η προαγωγή των βυζαντινών σπουδών, αλλά τι ιεραρχούμε εμείς ως πρόταγμα των βυζαντινών σπουδών είναι διαφορετικό και διακυμνόμενο μέσα στην ιστορία. Ορίζεται και επανορίζεται ιδεολογικά ο σκοπός.

Άρα ένα νομοσχέδιο έχει εκ των πραγμάτων εσωτερικά ένα είδος θνησιγένειας, ένα είδος παροδικότητας κι έτσι πρέπει να το δούμε αποδραματοποιώντας ενδεχομένως και εντάσεις που δεν τις χρειαζόμαστε.

Είναι πολύ ορθή αυτή η παρατήρηση. Χρειαζόμαστε συνθέσεις και ειδικά για ζητήματα, που νομίζω ότι η αγωνία μας είναι κοινή και το εθνικό μας έλλειμμα είναι επίσης κοινό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αναστασιάδης από τη Νέα Δημοκρατία, καθώς έγινε μία αλλαγή με την κ. Ράππη.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ και συζητάμε για ένα νομοσχέδιο, για το οποίο θα μπορούσαμε να έχουμε πλήρη σύγκλιση και σύνθεση απόψεων και θέσεων.

Θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε σε όλα, γιατί όλοι μας αναγνωρίζουμε την ανάγκη βελτίωσης της νομοθεσίας που καθορίζει τη λειτουργία και τις δράσεις του ιστορικού Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας, για το οποίο η θετική μας στάση και διάθεση φάνηκε και στη συζήτηση στις επιτροπές.

Όμως, διαπιστώνουμε για μία ακόμη φορά ότι η Κυβέρνηση νομοθετεί κάτω από ένα πρίσμα στενής κομματικής λογικής. Μέσα από έναν φακό ελέγχου των πάντων φέρνεται σήμερα ένα νομοσχέδιο, που σκοπό έχει την άλωση του φημισμένου Ινστιτούτου της Βενετίας με ιστορία εξήντα χρόνων και σπουδαίο έργο στο ενεργητικό του και το μετατρέπει σε ένα κομματοκρατούμενο κέντρο εξυπηρέτησης των συμφερόντων σας.

Και ενώ φαντάζει εύλογη και θεμιτή η επικαιροποίηση και η προσαρμογή του νομοθετικού πλαισίου της λειτουργίας του στις ανάγκες των σημερινών καιρών και αναγκών, αυτό που μας φέρνεται σήμερα δεν είναι άλλο από την ακατανόητη και αδικαιολόγητη λογική νομοθέτησής σας προς την κατεύθυνση ελέγχου του Ινστιτούτου, κάτι που επισημάνθηκε και στις επιτροπές και στην εισήγηση του βασικού εισηγητή μας.

Εμείς σε αυτή τη διαδικασία και τη συζήτηση λειτουργήσαμε συναινετικά και ασκήσαμε εποικοδομητική και καλοπροαίρετη κριτική. Προχωρήσαμε σε συγκεκριμένες προτάσεις, επιδιώκοντας την ουσιαστική θεσμική θωράκιση και αναβάθμιση των λειτουργιών του Ινστιτούτου, προς εκπλήρωση των σκοπών του.

Επιδιώξαμε να αποτρέψουμε τον εγκλωβισμό του Ινστιτούτου από τις πολιτικές διαθέσεις των εκάστοτε κυβερνώντων. Άλλωστε αυτό μπορεί να είναι και μάταιο, διότι οι κυβερνήσεις αλλάζουν, ο συγκεκριμένος Υπουργός μπορεί να μην είναι αύριο Υπουργός, το Ινστιτούτο όμως θα συνεχίσει να υπάρχει, να λειτουργεί και να παράγει έργο.

Σημεία που έπρεπε να μας απασχολήσουν είναι η διερεύνηση και η διεύθυνση των δράσεων και η διαφύλαξη του βασικού σκοπού του Ινστιτούτου, όπως το οραματίστηκαν οι ιδρυτές του και όπως προβλέπεται από τη σύστασή του σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το 1951, κάτι που έγινε αποδεκτό και αυτό είναι προς τιμήν του Υπουργού.

Επίσης η σύννομη και νομικά ελεγχόμενη δράση των οργάνων, καθώς και η ορθολογική διαχείριση της περιουσίας του Ινστιτούτου, με παράλληλη αύξηση των εσόδων του, η δημιουργία επίσης επιστημονικού συμβουλίου με ισχυρή παρουσία της Ακαδημίας Αθηνών, η έγκριση κυλιόμενου τριετούς προϋπολογισμού και επιστημονικού προγράμματος που να ενισχύει τη διαφάνεια με ενισχυμένο οικονομικό έλεγχο.

Δυστυχώς αυτό που συμβαίνει σήμερα το συναντάμε σε όλες τις δράσεις και τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Η έντονη επιθυμία σας για κομματικό έλεγχο κάθε κίνησης εντός και εκτός της Ελλάδας, θεσμικής ή μη, δεν αποτελεί εθνική πολιτική, αλλά εθνική παράνοια.

Κάθε τι που αφορά την εντός και εκτός των συνόρων Ελλάδα, θεσμός ή δράση, έως τη χάραξη της εξωτερικής μας πολιτικής, θα έπρεπε να μας ενώνει. Όμως, εσείς σήμερα φέρνεται ένα νομοσχέδιο που έχει σκοπό, όχι την ένωση, αλλά τη διαίρεση. Έχει σκοπό την άλωση του Ινστιτούτου και τη μετατροπή του σε κέντρο εξυπηρέτησης συμφερόντων, που δεν έχουν καμμία σχέση, ούτε με την πρόθεση των ιδρυτών και δωρητών, ούτε βέβαια και με το πολύ σημαντικό έργο που παράγει.

Με το σχέδιο νόμου που εισηγείστε σήμερα, ενισχύεται η ασκούμενη εποπτεία επί του Ινστιτούτου από πλευράς των συναρμόδιων Υπουργείων Παιδείας και Εξωτερικών, κυρίως του Εξωτερικών.

Οδηγούμαστε σε υπερβολική συγκέντρωση εξουσιών του εκάστοτε Υπουργού Εξωτερικών ως προς τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις βασικές θέσεις του Ινστιτούτου, αλλά και της εποπτικής επιτροπής. Δεν εξασφαλίζεται έτσι ούτε η αξιοκρατία και δεν προωθείται και η διαφάνεια. Δεν ενισχύονται η διοίκηση και οι δράσεις του Ινστιτούτου, προκειμένου αυτό να καταστεί αποτελεσματικότερο μέσο προαγωγής του βυζαντινού και μεταβυζαντινού πολιτισμού και κατ' επέκταση της διεθνούς εικόνας και της πολιτιστικής ακτινοβολίας της χώρας μας.

Ακόμη και τώρα, την ύστατη στιγμή, προτείνουμε να ενισχυθεί

η διαφάνεια και η επιστημονική τεκμηρίωση της διαδικασίας επιλογής του προέδρου του Ινστιτούτου, να βρεθεί η χρυσή τομή για τον επικεφαλής του, λαμβάνοντας υπ' όψιν τόσο τα επιστημονικά όσο και τα διοικητικά του προσόντα. Έτσι, θα εξαλειφθούν οι διοικητικές δυσλειτουργίες του παρελθόντος και θα αποφευχθούν μικροκομματικές λογικές. Με απλά λόγια, προτείνουμε να μην είναι πολιτική επιλογή της διοίκησης του Ινστιτούτου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ινστιτούτο των Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών διαθέτει όλα εκείνα τα εχέγγυα, ώστε να συνεχίσει να είναι σημείο αναφοράς και προώθησης του ελληνικού πολιτισμού της χώρας μας όχι μόνο στην Ιταλία, αλλά και διεθνώς, αρκεί να το δούμε κάτω από ένα εθνικό πρίσμα, να διαφυλάξουμε και να ενισχύσουμε την ανεκτίμητης αξίας κληρονομιά του, να αυξήσουμε το κύρος του, επιτρέποντάς του να αναπτύξει το έργο που μπορεί.

Όμως, δυστυχώς, εσείς επιμένετε στη θέση σας. Η ακαμψία σας και η λογική σας μας βρίσκουν αντίθετους. Γι' αυτό, καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μαυρωτάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού, για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, που εδρεύει στη Βενετία, ήταν να έρθει πέρυσι τον Ιούνιο. Δημιουργήθηκαν κάποιες αντιδράσεις από την ακαδημαϊκή επιστημονική κοινότητα και «πάγωσε». Τότε δημιουργήθηκε, μάλιστα, από τον κ. Φίλη -τότε Υπουργό- και μια επιτροπή από σχετικούς επιστήμονες, για να μελετηθεί και να προτείνει. Αυτή η επιτροπή συνεδρίασε, μελέτησε, πρότεινε, έκανε εισήγηση, η οποία, όμως, τελικά δεν ελήφθη υπ' όψιν στα κομβικά σημεία του σημερινού νομοσχεδίου.

Και ποια είναι αυτά τα κομβικά σημεία; Ότι με την παρούσα μορφή του νομοσχεδίου υπονομεύεται -για να μην πω «τορπιλίζεται»- ο ερευνητικός χαρακτήρας του Ινστιτούτου.

Θα έρθω μετά και στις νομοτεχνικές βελτιώσεις, για να δούμε τι διορθώνουν αυτές.

Με χειρουργικές επεμβάσεις στους σκοπούς, στη δομή, στη διάρθρωση, καθώς και στα κριτήρια επιλογής των στελεχών επιχειρείται η μετατροπή ενός κυρίως ερευνητικού Ινστιτούτου σε κέντρο πολιτιστικής διπλωματίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Γιατί; Διότι το Ινστιτούτο Βενετίας αποτελεί ένα «φίλετο», το οποίο, κατά τη γνώμη κάποιων, είναι πολυτέλεια να το απολαμβάνουν μόνο ερευνητές. Ας το ανοίξουμε, λοιπόν και σε φίλους! Πώς θα γίνει αυτό; Τροποποιώντας τους σκοπούς του Ινστιτούτου, βάζοντας μέσα και λίγο πολιτιστική διπλωματία, χαλαρώνοντας τα κριτήρια επιλογής στελεχών, παραλείποντας το επιστημονικό συμβούλιο από τα όργανα διοίκησης, έτσι, δηλαδή, ώστε να κινδυνεύει να γίνει ένα πολυτελές πάρκινγκ φίλων διπλωματών και όχι μόνο.

Και αν θέλει η Κυβέρνηση να μας διαψεύσει, ας δεχθεί να κάνει τις παρακάτω κινήσεις που θα αποκαταστήσουν τον ερευνητικό χαρακτήρα του Ινστιτούτου. Το απλό είναι να διέπεται το Ινστιτούτο της Βενετίας από ό,τι ισχύει και στα ερευνητικά Ινστιτούτα της ημεδαπής και μάλιστα με τον δικό σας νόμο, τον ν.4386/2016. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα! Είναι μια φράση που τη χρησιμοποιεί όλο και συχνότερα τελευταία ο Πρωθυπουργός. Εδώ είναι μάλλον, ιδού η Βενετία, ιδού και το πήδημα!

Και θα γίνω λίγο πιο συγκεκριμένος, επαναλαμβάνοντας ίσως και κάποια πράγματα που είπε ο εισηγητής μας.

Ξεκινώντας από το άρθρο 1, λέτε ότι σε ό,τι αφορά τους σκοπούς, το βελτιώσατε και ενισχύσατε τον ερευνητικό χαρακτήρα με τη νομοτεχνική βελτίωση που καταθέσατε. Μάλιστα! Για να το δούμε λίγο αυτό. Διαβάζω από την αρχική μορφή του νομοσχεδίου, όπως κατατέθηκε στην Ολομέλεια, το άρθρο 1 παράγραφος 2: «Κύριοι σκοποί του Ινστιτούτου είναι η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών και η έρευνα σε θέματα που αφορούν σε αυτές». Διαβάζω στη νομοτεχνική βελτίωση την ίδια πρόταση, πάλι στο άρθρο 1 παράγραφος 2 που λέει: «Σκο-

πός του Ινστιτούτου αποτελεί η προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών». Τελεία. Η έρευνα που υπήρχε στο αρχικό σχέδιο, εδώ δεν υπάρχει.

Σε όλα τα άλλα στο συγκεκριμένο άρθρο απλώς τα ουσιαστικά τα κάνετε ρήματα και κάνετε αναρίθμηση.

Στους σκοπούς του ινστιτούτου, όπως είπαμε, έχει παρεισφρήσει «η προαγωγή της πολιτιστικής διπλωματίας». Αυτό μας κάνει πολύ καχύποπτους για την ενσωμάτωση των τριών αυτών λέξεων, που μπορούν να παίξουν τον ρόλο μιας κερκόπορτας, μετατρέποντας το ινστιτούτο σε διπλωματικό αντί για ερευνητικό κέντρο.

Επίσης η τελευταία παράγραφος 4, που καθορίζει ότι το Υπουργείο Εξωτερικών θα έχει τη γενική εποπτεία και το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων την εποπτεία στη μορφωτική και εκπαιδευτική δραστηριότητα μόνον -ούτε καν αναφέρει την ερευνητική- επιβεβαιώνει τις διαθέσεις μετατόπισης από την αρχική του αποστολή. Αν η κύρια αποστολή του ινστιτούτου είναι, όπως μας διαβεβαίωσε ο κύριος Υφυπουργός, η μορφωτική, η εκπαιδευτική και η ερευνητική διάσταση, γιατί να μπαίνει το Υπουργείο Εξωτερικών ως βασικός επόπτης; Μήπως για την περιουσία;

Πάμε στο άρθρο 2. Εδώ καθορίζεται η πενταμελής εποπτική επιτροπή, η οποία είχε καθοριστεί ομολογουμένως με αρκετή ασάφεια. Όλοι οι φίλοι χώραγαν! Και τώρα με τη νομοτεχνική βελτίωση που θέλει και αυτή διόρθωση γιατί κάποιες παράγραφοι έχουν μπει λάθος- ουσιαστικά, αντί για πρόσωπα με αποδεδειγμένη γνώση, βάζουμε κάποια μέλη ΔΕΠ πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, όπως ήρθε με τη δεύτερη νομοτεχνική βελτίωση, δηλαδή καθηγητές και αναπληρωτές καθηγητές ή ερευνητές Α' και Β', με αντικείμενο όμως που δεν αναφέρεται ότι πρέπει να είναι σχετικό με τις βυζαντινές και μεταβυζαντινές σπουδές, αλλά να είναι επί παντός επιστητού. Επίσης, αυτοί δεν θα εκλέγονται. Θα ορίζονται από τον Υπουργό.

Γιατί να μην γίνει εδώ, όπως και στην τρίτη περίπτωση του μέλους ΔΕΠ, ανοικτή πρόσκληση, αλλά να ορίζονται απευθείας από τον Υπουργό; Όσο πιο ανοικτός είναι ένας θεσμός τόσο πιο αξιόπιστος απέναντι στην κοινωνία.

Εδώ μία απορία: Γιατί η Ακαδημία Αθηνών αποκλείστηκε από τους συμμετέχοντες στην εποπτική επιτροπή; Υπήρχε πριν. Μήπως δεν την έχουμε σε υπόληψη; Μήπως δεν έχει ερευνητικό έργο, παρ' όλο που ολόκληρα ερευνητικά ινστιτούτα ανήκουν στην Ακαδημία Αθηνών; Μήπως έχουν κάνει κάτι μεμπτό και εφόσον έγινε πενταμελής από τριμελής η εποπτική επιτροπή δεν χωράει και ένα μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, ενός ανεξάρτητου από κυβερνήσεις θεσμού; Δεν έχετε, λοιπόν, εμπιστοσύνη στον θεσμό.

Πάμε στο άρθρο 3, που έχει να κάνει με τα όργανα διοίκησης του ινστιτούτου. Είναι μόνο δύο τα όργανα, όπως αναφέρονται μέσα στο νομοσχέδιο, ο πρόεδρος και η διαχειριστική επιτροπή.

Κατ' αρχάς στα ινστιτούτα δεν υπάρχει πρόεδρος, υπάρχει διευθυντής, αλλά αυτό το παραβλέπουμε.

Κατά δεύτερον, είναι δυνατόν ένας κατά κύριο λόγο ερευνητικός οργανισμός να μην έχει επιστημονικό συμβούλιο και να προβλέπεται -αν προβλέπεται- μετά στον οργανισμό αυτό το πράγμα και όχι στον ιδρυτικό του νόμο;

Καταθέσατε μετά νομοτεχνική που λέει ότι «δύνатаι στον οργανισμό να προβλέπεται η συγκρότηση» και στη συνέχεια άλλη νομοτεχνική με την οποία βγάξετε το «δύνатаι», οπότε στον οργανισμό προβλέπεται η συγκρότηση επιστημονικού συμβουλίου. Πότε, κύριοι συνάδελφοι; Εδώ έχουμε πανεπιστήμια που μετά από μία δεκαετία δεν έχουν φτιάξει οργανισμό και θα φτιάξει το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών οργανισμό στη Βενετία τόσο γρήγορα, ώστε να υπάρχει επιστημονικό συμβούλιο; Όχι. Απλώς θα υπάρχει μια προσωρινή κατάσταση η οποία θα κρατάει χρόνια και «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Αν, λοιπόν, δεν προβλέπεται αυτό ρητά από τον νόμο ως κομμάτι της διοίκησης, να έχουμε τον πρόεδρο -ουσιαστικά τη διαχειριστική επιτροπή- και το επιστημονικό συμβούλιο, το παραπέμπετε στις καλές ενδεις.

Επίσης το επιστημονικό συμβούλιο είναι απαραίτητο, γιατί, εφόσον έχουμε επιστημονικό έργο, από ποιον θα κρίνονται οι

υπότροφοι, οι ερευνητές, τα ερευνητικά projects που θα αναλαμβάνει το ινστιτούτο; Ή δεν θα αναλαμβάνει; Ή θα κρίνονται αυτά μόνον από τον πρόεδρο;

Και ερχόμαστε στο άρθρο 4 που αναφέρεται στον πρόεδρο. Και εδώ τσαλαπατιέται η επιστημονική φύση του ινστιτούτου. Φέρατε νομοτεχνική προσπαθώντας να το διορθώσετε. Και αυτή όμως ήταν τσαπατσούλικη. Γιατί; Μία τριμελής επιτροπή από μέλη ΔΕΠ θα εισηγείται στην εποπτική επιτροπή. Μπορεί, δηλαδή, κάποιοι λέκτορες να εισηγούνται για κάποιον καθηγητή. Το διορθώσατε μετά και είπατε ότι θα είναι πρωτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι. Γιατί όμως να αποκλίνουμε από τις επιστημονικές και ακαδημαϊκές νόρμες που έχουν τα εχέγγυα της επιστημονικής και ακαδημαϊκής κοινότητας; Να το κάνουμε και εδώ πέρα όπως εκλέγονται οι διευθυντές στα ερευνητικά ινστιτούτα, με επταμελή σώματα διακεκριμένων επιστημόνων, με χρήση του συστήματος ΑΠΕΛΛΑ, ώστε να υπάρχουν τουλάχιστον εχέγγυα για τη συνάφεια με το αντικείμενο. Ούτως ή άλλως, ψάχνουμε Πρόεδρο για ερευνητικό ινστιτούτο, όχι απλό ρεσεψιονίστ σε ένα ξενοδοχείο, σε μια προικισμένη όμως και ρομαντική τοποθεσία.

Δεν θα αναφερθώ στα υπόλοιπα. Τα είπε και ο εισηγητής μας. Θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο που μου έκανε εντύπωση. Όλα τα ερευνητικά ινστιτούτα εκτός από οργανισμό έχουν και εσωτερικό κανονισμό που θα καθορίζει, για παράδειγμα, ποια κριτήρια απαιτούνται για τους φιλοξενούμενους, για τους ερευνητές, τους υποτρόφους κ.λπ.. Όλα τα ερευνητικά ινστιτούτα έχουν εσωτερικό κανονισμό. Εδώ δεν υπάρχει καν ο όρος σε όλο το νομοσχέδιο περί εσωτερικού κανονισμού.

Επίσης στα άρθρα 8 και 9 υπάρχουν διάφορα προεδρικά διατάγματα. Έχουμε πει πολλές φορές ότι τα νομοσχέδια δεν έχουν νόημα, αν δεν υπάρχουν προθεσμίες και χρονοδιαγράμματα για τις υπουργικές αποφάσεις και τα προεδρικά διατάγματα. Και εδώ πάλι δεν υπάρχουν χρονοδιαγράμματα.

Επίσης η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής -αναφέρθηκαν και άλλοι ομιλητές σε αυτό- έχει τις ενστάσεις της σχετικά με τη συνταγματικότητα της παραγράφου 2 του άρθρου 9 για την παροχή εξουσιοδότησης στη διοίκηση, καθώς θεωρεί ότι είναι πολύ ασαφές το περιεχόμενο για την παροχή αυτής της εξουσιοδότησης.

Εν κατακλείδι, η γενική εντύπωση είναι ότι φαίνεται μια ανυπόμονη βουλή του Υπουργείου Εξωτερικών να ελέγξει το ινστιτούτο και έτσι απεμπολεί τον ερευνητικό και επιστημονικό χαρακτήρα. Αν υπήρχε κακοδιαχείριση στο παρελθόν, να βάλουμε τις ασφαλιστικές δικλίδες να αντιμετωπιστεί, χωρίς όμως να υπονομεύσουμε την επιστημονική διάσταση του ινστιτούτου.

Κάνετε κάποιες κινήσεις αποκατάστασης της ακαδημαϊκότητας με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, αλλά δεν είναι αρκετές. Εισακούστε τις συστάσεις μας, ώστε να διασφαλιστεί περισσότερο η ανεξαρτησία και η επιστημονικότητα του ινστιτούτου, ώστε να μη μας αναγκάσετε να το καταψηφίσουμε.

Ως προς τις τροπολογίες, θα σταθώ λίγο στο Υπουργείο Παιδείας που παρατείνει τη θητεία των μελών της Διοικούσας Επιτροπής Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων του Υπουργείου. Ο λόγος είναι ότι θα έρθει ένα σχετικό νομοσχέδιο. Η ερώτηση προς το Υπουργείο Παιδείας είναι για πότε το υπολογίζει, πότε θα έρθει αυτό το νομοσχέδιο για τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία.

Για το ΙΝΕΔΙΒΙΜ καταργείται η θέση του διευθύνοντος συμβούλου. Εδώ πέρα η απορία είναι η εξής: Εφόσον στις βασικές αρχές της διοίκησης υπάρχουν οι διακριτοί ρόλοι του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου και του διευθύνοντος συμβούλου, που έχει τις πιο εκτελεστικές αρμοδιότητες, θα κάνει αυτό το πράγμα και στους άλλους οργανισμούς του Υπουργείου που έχουν διευθύνοντες συμβούλους; Δηλαδή, θα τους καταργήσει ή αυτό αφορά ad hoc μόνο το ΙΝΕΔΙΒΙΜ;

Πάμε λίγο και στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα και κλείνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Όπως αναφέρθηκε και ο κ. Λοβέρδος, η δημιουργία του ενιαίου φορέα στον προοδευτικό μεσαίο χώρο παίρνει όλο και πιο πολύ σάρκα και οστά. Στις δημοσκοπήσεις πλέον θα μετράται ως «Κίνηση Αλλαγής» και η προσπάθεια που γίνεται συντονισμένα και από τις δύο Κοινοβουλευτικές Ομάδες, Δημοκρατική Συμπαράταξη και Ποτάμι, το μεγάλο στοίχημα,

λοιπόν, είναι να αποτελέσει μια ελκυστική επιλογή για τους προοδευτικούς πολίτες, ενισχύοντας τα θετικά και απομακρύνοντας τα αρνητικά κάθε χώρου.

Επίσης έχουμε σήμερα την πρώτη μέρα των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, την τρίτη αξιολόγηση που τρέχει και περιμένουμε και τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Ταυτόχρονα έχουμε και τη μεθόδευση μιας τακτικής υποχώρησης της Κυβέρνησης στο θέμα των βλημάτων για τη Σαουδική Αραβία, μετά από τα αναπάντητα ερωτήματα σχετικά με τις τριακόσιες χιλιάδες βλήματα ή με τις εκατό χιλιάδες, τον επίσημο ή ανεπίσημο εκπρόσωπο που δεν ήξεραν οι Σαουδάραβες, την κράτηση υπό περιορισμό ενός ταξίαρχου στο Πεντάγωνο, τα απόρρητα ή μη απόρρητα έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε δέκα δευτερόλεπτα τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Διότι ο Πρωθυπουργός μπορεί να διαβάξει από το Βήμα της Βουλής απόρρητα διαβαθμισμένα έγγραφα, ενώ οι Βουλευτές δεν μπορούν ούτε να καταθέσουν στη Βουλή αντίστοιχα έγγραφα. Εδώ είναι που έχουμε υπερδευτεί.

Το μόνο σίγουρο σε όλη αυτή την ομιχλώδη κατάσταση από την όλη υπόθεση είναι η στήριξη του Πρωθυπουργού στον συγκυβερνήτη του, τον Υπουργό Άμυνας, τον κ. Καμμένο. Ξέρει, βέβαια, ο Πρωθυπουργός ότι η στήριξη προς τον κ. Καμμένο είναι σαν την ορβοπεταλιά. Αν τη σταματήσει, θα πέσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Ιταλικό σχολείο «Ιούλιος Καίσαρας» (Giulio Cesare) (δεύτερο τμήμα).

Σάς καλωσορίζουμε στη Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα τον λόγο έχει για επτά λεπτά η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βάκη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» της Βενετίας το γέννησε το όραμα ενός επτανήσιου διπλωμάτη και ποιητή, του Μαρίνου Σιζούρου. Το γέννησε η πράξη υψίστης γενναιοδωρίας και ανιδιοτέλειας της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας που του δώρισε το σύνολο της ακίνητης περιουσίας της, στην οποία μεταξύ άλλων συγκαταλέγονται η Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, η Φλαγγίνεος Βιβλιοθήκη και το Μέγαρο της Φλαγγινείου Σχολής που είναι η έδρα του.

Το γέννησε, αν θέλετε, η ανάγκη τότε να εξευρεθεί το θεσμικό και ερευνητικό ενδιαίτημα της διαχείρισης της ιστορικής μνήμης, η ληξιαρχική πράξη γέννησης, η διεθνής συμφωνία μεταξύ της ελληνικής και της ιταλικής κυβέρνησης το 1949, δια της οποίας ρυθμίστηκαν το οικονομικό και νομικό καθεστώς του Ινστιτούτου. Έτσι έλαβε σάρκα και οστά το παλαιότερο ελληνικό ερευνητικό ίδρυμα στο εξωτερικό, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, επιφορτισμένο με ερευνητική αποστολή, την οποία επετέλεσε και πρέπει να συνεχίσει να επιτελεί.

Ας μου επιτραπεί σ' αυτό το σημείο η παράθεση κάποιων στοιχείων που δεικνύουν και την πολυσχιδή ερευνητική δραστηριότητα του Ινστιτούτου μέχρι το 2016: Ογδόντα τρεις (83) αυτοτελείς μελέτες -στις οποίες συγκαταλέγονται μονογραφίες, πρακτικά συνεδρίων και αφιερωματικοί τόμοι- διοργάνωση συνεδρίων, αλλά και η ανελλιπής κατ' έτος έκδοση του διεθνούς περιοδικού «ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΑ» και πολλά άλλα.

Το Ινστιτούτο έδωσε στέγη σε εκατοντάδες ερευνητές, Έλληνες και αλλοδαπούς, για τη διεξαγωγή έρευνας και έγινε και η κοιτίδα πολλών διδακτορικών διατριβών που προήγαγαν τις βυζαντινές και μεταβυζαντινές σπουδές. Ας συνεκτιμηθεί και η ανυπολόγιστη αξία ώσμωση των υποτρόφων με τα πανεπιστήμια

της Βενετίας και της Πάντοβας, τη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη, αλλά και το Κρατικό Αρχείο Βενετίας που έδωσε πλούσια τροφή στην έρευνα και ιδιαίτερα στην έρευνα σχετικά με την ενετοκρατία.

Η ιστορία του Ινστιτούτου, δυστυχώς, δεν ήταν μόνο ιστορία της προβολής και της καλλιέργειας των ανθρωπιστικών σπουδών. Είναι και μια μακρά ιστορία ερίδων, κατηγοριών και αντεγκλήσεων που κάποιες φορές σπίλωσαν την τιμή και την αξιοπρέπεια ερευνητών υψηλού διαμετρήματος, όπως του Μανούσου Μανούσασκα. Οι κατηγορίες εναντίον του Μανούσου Μανούσασκα κατέπεσαν στα δικαστήρια, αλλά ο ίδιος έφυγε με το βάρος μιας τεράστιας αδικίας.

Από τη δεκαετία του 1980, πολιτικές άγονες κάποιες φορές και ασύστατες κατηγορίες και διώξεις απείλησαν το Ινστιτούτο με αδρανοποίηση, μαρασμό και αλλοίωση της φυσιογνωμίας του. Τούτο επ' ουδενί, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι το Ινστιτούτο, όπως και κάθε ερευνητικός θεσμός, κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, μένει στο απυρόβλητο, δεν υπόκειται σε οικονομικούς ελέγχους και λογοδοσία και δεν διέπεται από καθεστώς διαφάνειας. Αυτά είναι αυτονόητα. Το παρόν νομοσχέδιο έχει πρόνοιες περί αυτού και βάζει θεσμικές δικλίδες ασφαλείας.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θεμελιώδες ερώτημα το οποίο οφείλουμε να απαντήσουμε σήμερα, εάν θέλουμε να επανεκκινήσει το Ινστιτούτο, αφορά τη φυσιογνωμία και την ταυτότητά του, την οποία καλούμαστε να θωρακίσουμε νομοθετικά με το σχέδιο νόμου που συζητούμε. Ας μην εξαντληθούμε. Θα συμφωνήσω με πολλούς ομιλητές σε αοριστολογίες, σε αμφισβησίες όρων όπως «πολιτιστική προβολή» ή «διπλωματία», που εκόντες-άκοντες αποδυναμώνουν και συσκοτίζουν την ακαδημαϊκή αποστολή του θεσμού.

Ας το θέσω διαφορετικά και προς αποφυγή παρεξηγήσεων. Η καλύτερη πολιτιστική προβολή ή διπλωματία είναι η ενίσχυση και επικαιροποίηση της ερευνητικής διάστασης του Ινστιτούτου, η πάση δυνάμει συντήρησή του σ' αυτό που έλεγε ο αείμνηστος Παναγιωτάκης: «Σε προκεχωρημένο φυλάκιο του νεοελληνικού πολιτισμού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια γόνιμη διαβούλευση στις επιτροπές, μετά από μια εξόχως διαφωτιστική ακρόαση των φορέων, το νομοσχέδιο συμπεριέλαβε καθοριστικές αλλαγές επί τα βελτίω που κινούνται στην παραπάνω κατεύθυνση.

Αναφέρθηκα προηγουμένως στην ανάγκη επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού του Ινστιτούτου. Όταν ιδρύθηκε το Ινστιτούτο, τότε στις αρχές του '50, ο μόνος ερευνητικός φορέας στη χώρα μας ήταν η Ακαδημία Αθηνών. Στη παρούσα συγκυρία, με την πληθώρα ερευνητικών ιδρυμάτων, τον πληθωρισμό έρευνας και την πρόσφατη ψήφιση θεσμικού καθεστώτος που τα διέπει, το Ινστιτούτο θα πρέπει κάποια στιγμή και ως προς την ερευνητική αποστολή του να εναρμονιστεί με το παραπάνω.

Η εκλογή προέδρου και επιπλέον του επιστημονικού συμβουλίου, του οποίου τη συγκρότηση προβλέπει και με νομοτεχνική βελτίωση ο κανονισμός, οφείλει να υπόκειται -και υπόκειται- στα κριτήρια των ακαδημαϊκών κρίσεων και οφείλει να μην μεταλλάχτει σε μια γραφειοκρατική διαδικασία.

Κάναμε πολλές συζητήσεις επ' αυτού. Οι επιστήμονες, οι ερευνητές, οι ακαδημαϊκοί εκλέγονται από ομότεχνους. Δεν διορίζονται. Το διαβατήριο εισόδου, την κάρτα μέλους στην ακαδημαϊκή κοινότητα τη δίδει η άσκηση ελεύθερης και δημόσιας επιστημονικής κρίσης και όχι η εκάστοτε πολιτική ηγεσία των Υπουργείων. Η υπαλληλοποίηση και οι εξαρτήσεις από την εκάστοτε εξουσία είναι ο θάνατος της ακαδημαϊκής έρευνας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου με τις βελτιωτικές του τροποποιήσεις θωρακίζει τη χρηστή διοίκηση: Διαχειριστική επιτροπή, οικονομικός διευθυντής, ετήσια αίτηση πεπραγμένων και ούτω καθεξής. Θωρακίζει και τον ερευνητικό χαρακτήρα του Ινστιτούτου, προσδίδοντάς του εξωστρέφεια.

Είναι ένα πρώτο βήμα διαφύλαξης του Ινστιτούτου ως ακαδημαϊκού ιδρύματος. Προσπαθεί να γίνει και ένα ανάχωμα σε λογικές που το ταλαιπώρησαν και το μαράζωσαν, προσπαθώντας να το εκφυλίσουν σε πολιτιστικό κέντρο ποικίλης ύλης, σε κέντρο μιας διεργαζόμενης κοσμικής ελίτ, σε θέρετρο διπλωματικής αναψυχής. Δεν θέλουμε κάτι τέτοιο.

Θέλουμε να εμψυχήσουμε ζωή, να ξαναδώσουμε οξυγόνο, με-

τατρέποντας έναν θεσμό που έγινε πεδίο βολής διασταυρούμενων πυρών -Υπουργείων, πολιτικών, συμφερόντων- εδώ και πολλές δεκαετίες, σε ένα ερευνητικό κύτταρο. Και ας μην επιτρέψουμε μια ιστορία που έγραψαν οράματα και μεράκια, ερευνητικό πάθος και ανιδιοτέλεια να γίνει το χρονικό ενός προαναγγελλέντος θανάτου ή ένας ακόμη «Θάνατος στη Βενετία», όπως είπαν πριν και οι συνάδελφοι, ο κ. Τζαβάρας και ο κ. Σεβαστάκης, χωρίς την αισθητική ενός Βισκόντι και ενός Τόμας Μαν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Ράππη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΠΗ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θέλουμε να πετύχουμε με το παρόν νομοσχέδιο; Ποιο είναι το ζητούμενο; Να ενισχύσουμε την υπάρχουσα δομή, να την απαλλάξουμε από τις δυσλειτουργίες της, να την κάνουμε πιο αποτελεσματική και ταυτόχρονα να μπορέσουμε επιτέλους να απαλλαγούμε από τον χρόνιο εθισμό να δημιουργούμε διαδικασίες αδιαφανείς, εξαρτημένες από πολιτικές ηγεσίες Υπουργείων, με έλλειμα αξιοκρατίας και με τη λογική του μεγαλύτερου δυνατού πολιτικού ελέγχου.

Αυτή είναι η πρόοδος; Αντί να προσβλέπουμε στο πώς ένα ινστιτούτο, αυτής μάλιστα της χρησιμότητας, μπορεί να αναδειχθεί, να επιμελούμαστε το πώς θα αναδιαρθρωθεί με τρόπο που θα επιτρέψει τον απόλυτο πολιτικό έλεγχο του.

Για παράδειγμα, η οργάνωση της δομής του ινστιτούτου είναι προφανές πως σε πρακτικό επίπεδο επιβάλλει τη δημιουργία νέας θέσης εξειδικευμένου οικονομικού διευθυντή, ώστε η ασκούμενη εποπτεία να ενισχυθεί και όχι να αφαιρεθεί σε αυθαιρεσία, σε διορισμούς κομματικών φίλων και πιθανής κακοδιαχείρισης.

Είναι δυνατόν να μην είναι αυτονόητη η παρουσία ενός ανθρώπου που θα εγγυάται την ορθή χρήση πόρων, δωρεών, δαπανών και γενικά των οικονομικών μεγεθών του Ινστιτούτου;

Μιλάμε όλοι για διαφάνεια. Πολύ ωραία. Ας εισαχθεί, λοιπόν, η πρόβλεψη ότι η εποπτική επιτροπή θα μπορεί να προκαλεί έκτακτο οικονομικό έλεγχο του ινστιτούτου από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο, έλεγχος που είναι απαραίτητος και πριν από την ανάληψη καθηκόντων από νέο Πρόεδρο.

Μιλάμε για αξιοκρατία. Πολύ ωραία. Συνεπώς τα στελέχη του ινστιτούτου, τα μέλη της εποπτικής επιτροπής θα πρέπει να ξεχωρίζουν για τα επιστημονικά προσόντα τους και αυτά να είναι ορισμένα, ευθύς εξαρχής με στόχο, την αναβάθμιση των δράσεων και του έργου του Ινστιτούτου. Εάν τα προσόντα δεν είναι ορισμένα και η συμμετοχή μελών στην εποπτική επιτροπή την ορίζει ο εκάστοτε Υπουργός Εξωτερικών και ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων αντιστοίχως, πιστεύει κάποιος πως εξυπηρετείται η διάσπαση της διαφάνειας;

Μιλήσαμε ακόμα για την ισορροπία μεταξύ των ανεξάρτητων υπηρεσιακών στελεχών και την ένταξη στην εποπτική ενός μέλους από την Ακαδημία Αθηνών και όχι απλά την επιλογή ενός καθηγητή ή ερευνητή οποιασδήποτε βαθμίδας, αλλά και εξειδίκευσης, με απλή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Πόσο πιο απλός θα μπορούσε να είναι ο συμβολισμός της συμμετοχής ενός μέλους του κορυφαίου πνευματικού ιδρύματος της χώρας, για να γίνει αποδεκτός;

Μιλώντας για διαφάνεια και επιστημονική τεκμηρίωση απαιτείται, για να αποφευχθούν φαινόμενα αυθαιρεσίας και διορισμών που εξυπηρετούν πολιτικά συμφέροντα, η επιτροπή που προτείνεται τα πρόσωπα για τη θέση του προέδρου του ινστιτούτου, να μην είναι απλά μία τριμελής επιτροπή καθοδηγούμενη από τα εμπλεκόμενα Υπουργεία, αλλά η μόνιμη εποπτική επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στη διαδικασία της επιτροπής, όσο και σήμερα, επισημάνουμε με τρόπο ξεκάθαρο όσα χρειάζεται να τροποποιηθούν προκειμένου να έχουμε ένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Τίποτα δεν έγινε δεκτό. Τίποτα δεν εισακούστηκε. Προτείναμε ουσιαστικό εκσυγχρονισμό, θεσμική αναβάθμιση και θωράκιση του Ινστιτούτου, διαφάνεια, αξιοκρατία, αποτελεσματικό έλεγχο και πλήρη λογοδοσία.

Η Κυβέρνηση δεν άλλαξε τίποτα ουσιαστικό σε σχέση με το

αρχικό κείμενο. Μικρές νομοτεχνικές βελτιώσεις που δεν αλλάζουν το περιεχόμενο, ούτε βέβαια απαντούν στις προτάσεις που κάναμε για τη βελτίωση του νόμου. Όμως και ό,τι άλλαξε φρόντισε να μας το κοινοποιήσει όσο μπορούσε πιο αργά. Για μία ακόμη φορά η Κυβέρνηση ενεργεί σαν να βρίσκεται στη Βουλή μόνη της, αρνείται την ουσία του διαλόγου, ακυρώνοντας με τον τρόπο αυτόν την ίδια τη διαδικασία της συζήτησης, συμμετέχει, όχι με διάθεση να βελτιώσει ένα νομοθέτημα, αλλά επειδή το προβλέπει ο Κανονισμός.

Ακόμη και η δήθεν αλλαγή για τη σύσταση Επιστημονικού Συμβουλίου γράφτηκε με πρόθεση να παραπλανήσει, αφού αρχικά προέβλεπε πως δύναται να προβλεφθεί και άρα, μάλλον, δεν θα γινόταν ποτέ και λίγο πριν μαθαίνω πως ο Υπουργός θα το αλλάξει και θα το βάσει με τη μορφή ορισμού στον νόμο. Ελπίζω, τουλάχιστον, αυτό να γίνει. Γιατί όποιος θέλει πραγματικά να συστήσει Επιστημονικό Συμβούλιο το βάζει στον νόμο, κύριοι συνάδελφοι, και όχι σε διατυπώσεις αμφίβολες και μη δεσμευτικές.

Εμάς οι θέσεις μας ήταν ξεκάθαρες και με γνώμονα να αποκτήσει το ινστιτούτο τον ιδρυτικό του ρόλο και να ξεπεραστούν οι δυσλειτουργίες του παρελθόντος. Η Κυβέρνηση για ακόμα μια φορά σκέφτηκε μικροπολιτικά. Για αυτούς ακριβώς τους λόγους καταψηφίζω το σχέδιο νόμου, εκφράζοντας ταυτόχρονα και τη λύπη μου, γιατί θα περίμενα ένα νομοσχέδιο αυτού του αντικείμενου να φροντίσει η Κυβέρνηση να περάσει με την ψήφο ολόκληρης της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, και μετά θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, ο κ. Ηλιόπουλος.

Κύριε Τριανταφυλλίδη, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομοθετούμε εν κενώ. Τα σχέδια νόμου δεν κρίνονται, συγκρίνονται και αξιολογούνται μόνο ή κυρίως με τα προηγμένα νομικά status.

Κυρίως βαθμολογούνται και αξιολογούνται στο αν ανταποκρίνονται στις ανάγκες, ισχυρίζομαι τις επείγουσες ανάγκες της ρύθμισης και εν προκειμένω όχι απλά της επαναρρύθμισης, αλλά της επανεκκίνησης του θεσμού.

Μιλώντας για το Ινστιτούτο της Βενετίας εκ του μακρόθεν είναι εύκολο κάποιος να κάνει σχεδιασμούς επί χάρτου, θεωρητικές αναζητήσεις, ερήμην της ιστορίας και της πραγματικότητας του 2017. Μας υποχρεώνει η ιστορία να συλλειτουργήσουμε, να συνεννοηθούμε, να συναινέσουμε. Δεν μπορούμε να συζητούμε εν κενώ.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Θα τη δούμε αμέσως μετά, όπως με τη θεσμική μου ιδιότητα, ως Προέδρου της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής του Ελληνισμού της Διασποράς, είχα την τύχη να διαπιστώσω ιδίως όμοιας πριν από περίπου μία εβδομάδα στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα της Βενετίας.

Είπε ο κ. Κουμουτσάκος, ο αγαπητός συνάδελφος: «Εσείς δεν διορθώνετε. Γκρεμίζετε». Το χαρακτήρισε παρωδία. Ωστόσο είναι σαφές ότι υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής, ελάχιστος, συναίνεσης στο εξής: Πρέπει να υφίσταται ένας θεσμός ελέγχου, εξορθολογισμού, νοικοκυρέματος με σαφή προσδιορισμό ποιος έχει την τελική ευθύνη. Η τελική ευθύνη ανήκει στην ελληνική πολιτεία και στο Υπουργείο Εξωτερικών, που καλείται να διαχειριστεί έναν τεράστιο θησαυρό.

Ο θησαυρός αυτός δεν ετεροπροσδιορίζεται. Είναι καρφωμένος πάνω από την Πύλη του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων στο Campo dei Greci, στην Πλατεία των Ελλήνων, στο Rio dei Greci, στο Κανάλι των Ελλήνων, σ' όλα αυτά που θυμίζουν Ponte dei Greci, τη Γέφυρα των Ελλήνων. Γράφει επάνω: «Χριστώ Σωτήρι και τω αγίω μάρτυρι Γεωργίω οι μέτοικοι και οι αεί καταίροντες ενετίαζε των Ελλήνων, όπως έχοιεν κατά τα πάτρια τω Θεώ θρησκεύειν, εκ των ενόντων φιλοτιμησάμενοι το ιερόν ανέθηκαν». «Ελληνες» και «θρησκεύειν» και στο τέλος «εκ των ενόντων φιλοτιμησάμενοι», γράφει. Αυτοί που το έφτιαξαν, αυτοί που ακολουθήσαν έχουν τουλάχιστον την ευθύνη να το διατηρήσουν και

όχι να το ερμηνεύουν ή να το παρερμηνεύουν. Γιατί είναι σαφές ότι εκεί έχουμε ένα πάντρεμα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, τον Γαβριήλ Σεβήρο και τον Θωμά Φλαγγίνη, που συνενώνονται, αν θέλετε, με τον Βησσαρίωνα τον Τραπεζούντιο, ενώνοντας το Φροντιστήριο της Τραπεζούντας με το Φλαγγίνειο Φροντιστήριο.

Σήμερα, λοιπόν, είναι η αδήριτη ανάγκη επιστροφής στην κανονικότητα, για να μπορέσουμε στο Μουσείο Βυζαντινών Εικόνων, στον Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων, στην Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας αλλά και στη Μητρόπολη Ιταλίας και Μελίτης να δημιουργήσουμε ένα τριπλό σχήμα, που είναι αναγκαίο στην παρούσα φάση. Πρώτον, την αποκατάσταση της ευνομίας και της ευταξίας. Η δικαιοσύνη ήδη πράττει τα δέοντα. Δεν είναι λόγος κενός η ευνομία, αλλά δεν θέλω να καταδικάσω αυτό που θέλω να προστατεύσω και που είναι ο θησαυρός και η ιστορία.

Δεν θέλω να γίνω αναλυτικότερος, όταν λέω ότι δεν νομοθετούμε εν κενώ. Εξηγούμαι. Στη συγκεκριμένη ημερίδα, στην οποία είχα την τύχη να κληθώ, σηκώθηκα και ρώτησα: «Θα παρακαλούσα εκτός από τους σεβαστούς εκπροσώπους του διοικητικού συμβουλίου, έναν υπότροφο ή έναν ερευνητή», από τους πενήντα επτά που είχε πριν από δεκαπέντε χρόνια, «να μου πει την άποψή του για την πορεία» και μου εξήγησαν ότι δεν υπάρχει ούτε ένας υπότροφος ούτε ένας διευθυντής, παρά μόνο ο διευθυντής που όρισε η Ακαδημία Αθηνών -όχι το Υπουργείο Εξωτερικών- ο οποίος αμείβεται ετησίως με τον καθόλου ευκαταφρόνητο μισθό των 74.000 ευρώ. Είναι διευθυντής δηλαδή ενός *de facto* νεκρού, κενού ινστιτούτου. Δεν υφίσταται, δεν υπάρχει υπότροφος, δεν υπάρχει ερευνητής.

Άρα η ευθύνη του Υπουργείου Εξωτερικών -και την αναλαμβάνει πλήρως με αυτό που κάνει- είναι να επαναλειτουργήσει το ινστιτούτο και στη συνέχεια να αναδείξει τον θησαυρό των βυζαντινών εικόνων, ως πόλο συντονισμού στη συνέχεια, μετά την επιστροφή στην κανονικότητα, όλων των εδρών Ελληνικής Γλώσσας, Ελληνικού Πολιτισμού στο εξωτερικό.

Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών είναι καταλυτικό, εξυγιαντικό, είναι «φιλή ζωής» για το ινστιτούτο και ταυτόχρονα αποτελεί εξυγίανση και αποκατάσταση της νομιμότητας. Ούτε ένας υπότροφος ούτε ένας ερευνητής ούτε ένας διευθυντής διορισμένος από την Ακαδημία Αθηνών!

Επίσης, στην Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων, στον γυναικωνίτη, σεντούκια, που κλείστηκαν με βουλοκέρι εδώ και δεκαετίες, έχουν ήδη συληθεί. Αυτός ο πλούτος -που δεν μπορεί όποιος περνάει να παίρνει από κάτι και να φεύγει και γι' αυτό μίλησα για την τελική ευθύνη του Υπουργείου Εξωτερικών, της ελληνικής πολιτείας, όπως εκπροσωπείται από το Υπουργείο Εξωτερικών- είναι για να διασφαλίσει την επιστροφή στην κανονικότητα, δηλαδή να δώσει το «φιλή της ζωής».

Μετά από δύο ή τρία χρόνια επιστροφή στην κανονικότητα, μπορούμε να συζητάμε για τα 4/5, τα 3/8, το 1/7, το επιστημονικό, το ακαδημαϊκό έργο. Για να αποκτήσει όμως λειτουργικότητα ένας τέτοιος θεσμός, πρέπει πρώτα να λειτουργήσει. Όταν δεν λειτουργεί, όταν βρίσκεται ουσιαστικά ως πτώμα, κενό, άνευ υποτρόφων κι άνευ ερευνητών, δεν δικαιούμαστε να σχεδιάζουμε επί χάρτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως μένω στον γενικό όρο. Καλά κάνετε, κύριε Υφυπουργέ, κύριε Αμανατίδη, που μιλήσατε για παθογένειες και δυσλειτουργίες και δεν μπήκατε στο περιεχόμενο των παθογενειών και των δυσλειτουργιών.

Έχουμε για παράδειγμα, έργα του Μιχαήλ Δαμασκηνού του 16^{ου} αιώνα ασύλληπτης, εκπληκτικής βυζαντινής αξίας, που παραμένουν κλειστά. Υπάρχει ένας επισκέπτης την ημέρα και εάν, που θα έπρεπε να γίνεται ουρά απέξω επίσκεψης της κιβωτού του Βυζαντίου, αφού η Βενετία αποτελεί ουσιαστικά την ιστορική πρωτεύουσα του Απόδημου Ελληνισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Δεν θέλω να μιλήσω για τη φράση του αγαπητού συναδέλφου του κ. Κουμουτσάκου. Είδате κ. Κουμουτσάκο ότι ο Υπουργός άλλαξε το «δύνатаи» και το έκανε «προβλέπεται». Έδειξε και έδω-

σε δείγματα σύνθεσης, καλής θέλησης, να πάμε όλοι μαζί, να βάλουμε πλάτη σε αυτή την Κυβέρνηση, στην επόμενη, στη μεθεπόμενη, όχι στα κόμματα, αλλά στην πατρίδα, σε αυτό που συμβολίζει την ενότητα του Ελληνισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Τριανταφυλλίδη, εάν θέλετε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την κατανόηση.

Δεν θέλω να μιλήσω, κύριε Κουμουτσάκο, ούτε για τη συλλογή ασκόπως σπαταληθέντων χρημάτων, κρυφών λογαριασμών στο εξωτερικό, πάταξης της διαφθοράς, ανάκτησης 2,5 εκατομμυρίων δολαρίων που είχαν δοθεί στο Κέντρο Κλιματικής Αλλαγής της Κοινότητας της Καραϊβικής το 2008. Δεν θέλω να μπω σε αυτά. Δεν θέλω να κάνω μια περιδίνηση σκανδάλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Από το ινστιτούτο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Αποσύρω αυτόν τον τρόπο σκέψης, τον μικροκομματικό, τον μικροπολιτικό. Εστιάζω, ζητώ, διεκδικώ, παρακαλώ όλους τους συναδέλφους, σε όποιο κόμμα και εάν βρίσκονται, με ό,τι απόψεις έχουν, επιτέλους κάποια ελάχιστα να τα κρατήσουμε. Ανήκαν, ανήκουν και θα συνεχίσουν να ανήκουν στην πατρίδα.

Αυτοί που έφτιαξαν τον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων τιμούσαν τον Ελληνισμό, την εθνική και ελληνική ταυτότητα. Αυτό πρέπει να κάνουμε και εμείς με το ελάχιστο, εάν θέλετε, δείγμα ιστορικής ευθύνης που πρέπει να μας διακρίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τριανταφυλλίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Κορίνθου. Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλιοπούλου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με περιέργεια, θα έλεγα, τον ομιλητή του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει και να λέει δεκαπέντε φορές τις λέξεις «Ελληνισμός», «έθνος». Κάποια περίεργη αλλαγή έχει μεταλλάξει τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Από εκεί που έβγαζαν σφυρί και καντήλες όταν άκουγαν τη λέξη «έθνος», «Ελλάδα», «εθνικό», τη χρησιμοποιούν πια -και όχι μόνο σήμερα- με πολύ μεγάλη ευκολία, χωρίς βέβαια να την πιστεύουν, για το Ινστιτούτο Βενετίας, για το μοναδικό αυτό ίδρυμα της Ελλάδος το οποίο βρίσκεται εκτός της χώρας μας.

Έχουμε να ευχηθούμε τα καλύτερα. Το λέω έτσι κυνικά, γιατί με όλους εσάς εδώ μέσα δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη ότι ακόμα και αυτό το ίδρυμα -το οποίο έχει στην ιδιοκτησία του εξήντα πέντε ακίνητα και μπορεί, λοιπόν, να αυτοχρηματοδοτείται- θα μπορεί να παραγάγει το ερευνητικό έργο που πρέπει να παραγάγει, θα μπορέσει μέσα στη Βενετία να συνεχίσει να παράγει πολιτισμό, όπως κάνει όλα αυτά τα χρόνια. Σεβόμαστε, όχι μόνο την ιστορία του ινστιτούτου, αλλά και την ιστορία που πρέπει να διαφυλάξει το συγκεκριμένο ινστιτούτο ανά τους αιώνες.

Σήμερα, όμως, είναι μια «μαύρη Τετάρτη». Μετά τη «μαύρη Παρασκευή» έχουμε έρθει σε μία «μαύρη Τετάρτη», όπως χαρακτηρίζεται από τους ιδιοκτήτες ακινήτων, διότι πλέον με ένα κλικ η αριστερή Κυβέρνηση παραχωρεί τα σπίτια των Ελλήνων στις τράπεζες. Το σύνθημα που ακούγαμε τόσα χρόνια από τα χείλη των πολιτευτών και των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ αντιστρέφεται και από το «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη», πλέον γίνεται «όλα τα σπίτια μπορούν να βρίσκονται στα χέρια των τραπεζιτών».

Πανηγυρίζουν, βέβαια, οι ρυπαροφυλλάδες, οι φιλική προσκείμενες προς την Κυβέρνηση, όπως «Η Εφημερίδα των Συντακτών», που έχει κι ένα σπίτι στο εξώφυλλο και μιλάει για μία βίλα

στην Κηφισιά που βγαίνει σήμερα σε πληστεριασμό. Καλώς βγαίνει σε πλειστηριασμό η βίλα στην Κηφισιά, αν ο ιδιοκτήτης όντως χρωστάει.

Για να εξηγηθώ τι εννοώ «καλώς», υπάρχουν δύο κατηγορίες από αυτούς που χρωστάνε. Αυτοί που εθελοντικά δεν πληρώνουν, που έχουν μια βίλα και δεν πληρώνουν και καλά κάνουν εκεί και τους παίρνουν τη βίλα, μόνο που τα λεφτά από αυτούς τους ανθρώπους δεν θα έπρεπε να πηγαίνουν στις τράπεζες, αλλά να επιστρέφουν στον ελληνικό λαό.

Υπάρχουν όμως και κάποιοι άλλοι συνάνθρωποί μας, οι οποίοι μπορεί τα προηγούμενα χρόνια να είχαν και οι δύο σύζυγοι δουλειές, να έβγαζαν κάποια λεφτά και σκέφτηκαν, αντί να πληρώνουν ενοίκιο, να πάρουν κάποιο σπίτι για την πρώτη κατοικία τους και να στεγαστούν την οικογένειά τους. Στη συνέχεια, όμως, έμειναν άνεργοι ή έχει μειωθεί δραματικά ο μισθός τους. Δεν μπορούν να καλύψουν το δάνειο και έρχεται η τράπεζα να τους πάρει το σπίτι και να το ξεπουλήσει.

Εδώ υπάρχει η εξής αδικία: Πάμε, λοιπόν, στην πλευρά της τράπεζας. Δίνει ένα δάνειο με 17%, εισπράττει ό,τι εισπράττει, στη συνέχεια σταματούν να την πληρώνουν, ανακεφαλαιοποιείται η τράπεζα εις βάρος του ελληνικού λαού –δεν έχει γίνει πουθενά αλλού στον κόσμο τα χρέη των τραπεζών να βαρύνουν τον λαό και αυτό γίνεται με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων- και στη συνέχεια παίρνει το σπίτι στην κατοχή της, το πουλάει και παίρνει και αυτά που έχουν απομείνει με υπεραξία.

Από την άλλη, ερχόμαστε σε έναν οικογενειάρχη, ο οποίος παίρνει ένα δάνειο, πληρώνει 17% τόκους, χάνει τη δουλειά του, χάνει το σπίτι, χάνει τα πάντα. Αυτή είναι η δικαιοσύνη στο ελληνικό κράτος. Έτσι ορίζετε το δίκαιο για τον Έλληνα πολίτη. Αν ήταν βέβαια αλλοδαπός, θα του παρείχατε και σπίτι, θα του παρείχατε και κάρτες με μετρητά, θα του παρείχατε τα πάντα. Για τον Έλληνα, όμως, υπάρχει κατάσχεση και ξεπούλημα της πρώτης κατοικίας. Οι τράπεζες, λοιπόν, χωρίς κανένα ρίσκο είναι οι μόνες κερδισμένες από όλο αυτό το παιχνίδι.

Επιπλέον, υπάρχει μια επίσκεψη η οποία κλείστηκε τελικά, αυτή του σουλτάνου Ερντογάν στην πατρίδα μας μετά από εξήντα πέντε χρόνια -και με τον αέρα του σουλτάνου-, ο οποίος δεν θα έρθει μόνο στην Αθήνα, θα επισκεφθεί πανηγυρικά -όπως ο Τσαβούσογλου- και τη Θράκη.

Ενώ είχε πάει ο Πρωθυπουργός εκεί, έκανε μια περιέργη δήλωση για τη σαρία. Η θέση μας, την οποία γνωρίζετε πολύ καλά, είναι η κατάργηση βέβαια της σαρίας όχι από την Ελλάδα, αλλά από ολόκληρη την Ευρώπη.

Είναι πολύ περιέργη, όμως, αυτή η δήλωση του Τσίπρα και δώρο ουσιαστικά στον σουλτάνο, γιατί έτσι βάζει στο παιχνίδι τους ψευτο-μουφτήδες. Εμείς, λοιπόν, για να το κάνουμε πιο εύκολο στον κ. Τσίπρα, για να μην υπάρχουν αντιδράσεις, θα πούμε το εξής: Να καταργηθεί βέβαια η σαρία, εννοείται, αλλά να αντικατασταθεί από έναν νόμο ο οποίος να λέει: «Αφού, λοιπόν, καταργείται η σαρία, όλες οι υποθέσεις της εκεί μειονότητας, της μουσουλμανικής», επαναλαμβάνω και όχι της τουρκικής, όπως θέλει η Τουρκία, «θα εμπιπτούν στα ελληνικά δικαστήρια». Τελεία και παύλα, ωραία ως εδώ, και οι ψευτο-μουφτήδες και οι ψευτο-ιμάμηδες θα κατηγορηθούν για αντιποίηση αρχής.

Προσέξτε λίγο. Αυτό το δηλώνω σήμερα από το Βήμα της Βουλής. Θα το φέρετε την άλλη εβδομάδα και θα τα ξαναπούμε. Ανοίγεται τον ασκό του Αιόλου με αυτό που πάτε να κάνετε. Προσέξτε πολύ καλά. Υπάρχει αυτό το νομοθέτημα που πρέπει οπωσδήποτε να ψηφίσετε, που πρέπει να είναι οι ψευτο-μουφτήδες και οι ψευτο-ιμάμηδες να θεωρούν ότι διαπράττουν αντιποίηση αρχής. Προσέξτε, το δηλώνουμε σήμερα. Μην ανοίξετε τον ασκό του Αιόλου και μην παίζετε με τα εθνικά θέματα.

Κάνετε και άλλο δώρο. Εχθές συνελήφθησαν δέθεν Κούρδοι, εννέα άτομα, λέει, κορυδικής καταγωγής. Και άλλο δώρο προς τον σουλτάνο. Τα δωράκια συνεχίζονται και θα κορυφωθεί, βέβαια, αυτή η παροχολογία στον σουλτάνο με την επίσκεψή του. Απλά του τα κάνετε αυτά για να τον δελεάσετε να έρθει.

Συλλάβατε, λοιπόν, εννέα Τούρκους, πρώην πράκτορες της ΜΙΤ και έχουν φύγει, δεν τους ελέγχει ο Ερντογάν. Σας έδωσε εντολή να τους συλλάβετε και το κάνατε σε μερικές ώρες.

Εμείς σαν Χρυσή Αυγή δεν θεωρούμε ότι υπάρχει ελληνοτουρ-

κική φιλία. Δεν πιστεύουμε στην ελληνοτουρκική φιλία και, όπως γράψαμε και στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας μας σήμερα, θεωρούμε τον Ερντογάν ανεπιθύμητο.

Τα λέω αυτά όχι για κανέναν άλλον λόγο, αλλά γιατί δεν έχουμε και κάποιο άλλο Βήμα στο «χαζοκούτι» που παρακολουθούν οι Έλληνες. Είναι το μοναδικό μας Βήμα. Αφού, λοιπόν, βρήκα την ευκαιρία, θα κάνω μία σύνοψη της επικαιρότητας.

Είχαμε, λοιπόν, και μια συζήτηση εδώ, στη Βουλή. Δεν θα μπω στην ουσία, γιατί η ουσία είναι και παραμένει μία εδώ και σαράντα πέντε χρόνια: μίζες, έμποροι όπλων, διαφθορά. Αυτά συζητούσατε εδώ και απλά προσπαθούσατε να πείτε ποιος έχει τους καλύτερους εμπόρους όπλων, ποιος διαρρέει περισσότερα απόρρητα έγγραφα από τον άλλο, ποιος έχει τους καλύτερους μεσάζοντες, «Παπαδόπουλος», έλεγε ο ένας, «Σφακιανάκης», έλεγε ο άλλος.

Από πίσω τα μέσα είτε του ΣΥΡΙΖΑ είτε της Νέας Δημοκρατίας σιγόνταραν αυτή τη διαδικασία με συνεχή κάλυψη της συζήτησης, με πρωτοσέλιδα, με άρθρα είτε υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ είτε υπέρ της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένα παιχνίδι στις πλάτες του ελληνικού λαού, που –επιτέλους- ευτυχώς σας έχει πάρει χαμπάρι και έχει γυρίσει την πλάτη του –δυστυχώς- σε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Αυτό έχετε πετύχει και συνεχίζετε βέβαια να το πετυχαίνετε, γιατί φιμώνετε τη Χρυσή Αυγή, τη μοναδική φωνή στο πολιτικό σύστημα που μπορεί να ορθώσει έναν λόγο αντίθετο από τον δικό σας και να σώσει τα προσχήματα, να σώσει, τελικά, την πατρίδα μας.

Στα κανάλια, λοιπόν, παίζει συνεχώς και ένα άλλο θέμα: η επίσκεψη του Μητσοτάκη στη Μάνδρα. Δεύτερη φορά, λέει, πηγαίνει κουστουμάτος, ατσαλάκωτος, χωρίς να ξέρει καν τι γίνεται εκεί. Συνομιλεί με αυτούς που πρέπει να συνομιλήσει, βγάζει μερικές φωτογραφίες, λέει κάποια λόγια του αέρα και αυτό προβάλλεται από όλα τα μέσα, σαν τον Μεσσία που πηγαίνει στη Μάνδρα.

Από την άλλη, έχουμε τον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής την ίδια ημέρα της καταστροφής να πηγαίνει εκεί, με τεράστιο κλιμάκιο συναγωνιστών και φίλων της Χρυσής Αυγής και να βοηθάει ο ίδιος –υπάρχουν και τα φωτογραφικά αποδεικτικά στοιχεία- ο κ. Μιχαλοδικός στην προσπάθεια των κατοίκων. Στη συνέχεια, σχεδόν επί καθημερινής βάσης, να πηγαίνουν εκεί συναγωνιστές, φίλοι της Χρυσής Αυγής, και να προσφέρουν ζεστά φαγητά, ψωμιά, νερά, ρούχα και ό,τι άλλο είχαν ανάγκη εκεί οι κάτοικοι. Μαντέψτε πόσα δευτερόλεπτα έπαιξε αυτή η εικόνα στα ΜΜΕ της Ελλάδας: καμμία εικόνα, ούτε ένα δευτερόλεπτο.

Ο Σπίρτζης δηλώνει περήφανος για τα αντιπλημμυρικά έργα της Κυβερνήσεώς του, περήφανος με είκοσι τρεις νεκρούς.

Όπως γράφει και η «ΕΣΤΙΑ» χαρακτηριστικά και το δαναίζομαι: «Δηλαδή, θα έπρεπε για τον κ. Σπίρτζη να είχε γίνει ο κατακλυσμός του Νώε για να ζητήσει συγγνώμη ή για να παραιτηθεί».

Η Δούρου το άκουσε από τους κατοίκους, γιατί είναι μία όχι απλά ανεπαρκής, είναι μία ανύπαρκτη, η οποία το μόνο που κάνει είναι να δει πώς θα τακτοποιήσει το θέμα των σκουπιδιών, για να πάρει καμμία μίζα. Σύμφωνα με δικά της λόγια έχει πάει τη χώρα πεντακόσια χρόνια πίσω και θα την πάει άλλα πεντακόσια στον ενάμιση χρόνο που της απομένει στο θώκο της υπερνομαρχίας.

Ακούμε σήμερα εδώ τους ανθρώπους αυτούς που έχουν βουλιάξει τη χώρα, αυτούς που έχουν αντικειμενικά το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για την καταστροφή της χώρας μας να έρχονται εδώ ένας - ένας και να μας λένε ότι αλλάξαν όνομα. Έγιναν, λέει, «Κίνημα Αλλαγής». «Από εδώ και πέρα θα μας λέτε “Κίνημα Αλλαγής”».

Ένα «Κίνημα Αλλαγής» χρησιμοποιεί, λοιπόν, τις λέξεις αυτές τις παπανδρεϊκές των αρχών της δεκαετίας του '80. Αυτοί μας πάνε τριάντα χρόνια πίσω, οι πασοκτζήδες. Αλλάζουν απλά όνομα για να γλιτώσουν τα χρέη τους και νομίζουν ότι ο ελληνικός λαός –έτσι πιστεύουν- θα ξεχάσει και αυτά που έχουν κάνει τόσα χρόνια στην πατρίδα μας, αλλάζοντας μόνο ένα όνομα.

Αυτά δεν πρόκειται να συμβούν. Όσα ονόματα και αν αλλάξετε, το ίδιο θα παραμείνετε. Το ίδιο καρκίνωμα στην ελληνική κοινωνία θα παραμείνετε.

Εμείς θα είμαστε εδώ να λέμε τις αλήθειες, να τις φωνάζουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας και να καλούμε τους Έλληνες

για ένα μόνο πράγμα: να ξυπνήσουν, να δουν τι γίνεται πραγματικά στον κόσμο, να κλείσουν τα «χαζοκούτια» που τόσα χρόνια τούς έχουν κάνει χυλό το μυαλό και να μπορέσουν πραγματικά να δουν την αλήθεια. Και η αλήθεια σήμερα, στην αυγή του 2018, έχει δύο λέξεις: Χρυσή Αυγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλιόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουηλίδης από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά. Ακολουθούν ο κ. Δαβάκης και ο κ. Μηταφίδης και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξυδάκης και συνεχίζουμε με τη λίστα των ομιλητών.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαδεχόμενος στο Βήμα τον προηγούμενο ομιλητή, θα πω ότι βρίσκομαι σε δύσκολη θέση να αρθρώσω αντίλογο για όσα έχει καταμαρτυρήσει κατακεραυνώνοντας όλο το πολιτικό σύστημα.

Είναι ατυχία, πράγματι, γιατί θα ήθελα εδώ να βρίσκεται ο κ. Τζαβάρας, τον οποίο παρακολουθώ πάντοτε με περίσσεια προσοχής για τον χειμαρρώδη λόγο του. Εκείνο που θα έλεγα είναι η φράση του Πιραντέλλο: «Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε.».

Η συγκατάβαση είναι βασική προϋπόθεση καλοπροαίρετου διαλόγου, μόνο που δεν μπορεί να έχει σχέση η πραγματικότητα με τα «νομίσματα» του κ. Τζαβάρα, γιατί αν μιλάνε για «Θάνατο στη Βενετία», εμείς μιλάμε για οξυγόνωση ενός γερασμένου και ασθματικού ιδρύματος από την ολιγωρία και την αδιαφορία της πολιτείας για τα προηγούμενα πενήντα χρόνια –και παραπάνω- της λειτουργίας του.

Ερχόμαστε στο προκείμενο, για να πούμε ότι σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο ιδιαίτερα σημαντικό, το οποίο αφορά την ερευνητική παρουσία της χώρας μας στο εξωτερικό και αυτό γιατί το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών αποτελεί το μοναδικό ερευνητικό ίδρυμα που διαθέτει η χώρα μας στο εξωτερικό, ενώ παράλληλα το ίδρυμα αυτό έχει μια ιστορική παρουσία και μια υπόσταση που είναι εμβληματική για τον Ελληνισμό.

Πριν αξιολογήσουμε το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν την ιδιαίτερη ιστορική σημασία του.

Έπειτα από μορφωτική συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και της Ιταλίας, ιδρύθηκε το 1951 το ινστιτούτο, με σκοπό να προωθήσει την έρευνα σχετικά με τις βενετοκρατούμενες ελληνικές περιοχές και να αξιολογήσει και να αξιοποιήσει τα κρατικά αρχεία της Βενετίας.

Πρέπει, επίσης, να σημειώσουμε ότι η Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας δώρισε μεγάλη ακίνητη περιουσία στο ίδρυμα, η οποία περιλαμβάνει το αρχείο του Ελληνισμού της Βενετίας, το Μέγαρο της Φλαγγινείου Σχολής, στο οποίο φιλοξενείται το ινστιτούτο, καθώς και άλλα κινητά και ακίνητα κειμήλια ιδιαίτερης, σημαντικής, αξίας.

Αναφέρομαι στα παραπάνω, για να τονίσω ότι δεν αποτελεί έκφραση μικρομεγαλισμού αν ισχυριστούμε ότι το ινστιτούτο θα έπρεπε να έχει μια παγκόσμια ακτινοβολία, αρκεί να λάβουμε υπ' όψιν ότι εκτός από τη σημαντική του ιστορία –στην οποία σύντομα αναφέρθηκα- οι Βυζαντινές Σπουδές τις τελευταίες δεκαετίες αποτελούν πεδίο επιστημονικής έρευνας με εξαιρετικό παγκόσμιο ενδιαφέρον της ακαδημαϊκής κοινότητας στον χώρο των Ανθρωπιστικών Σπουδών.

Μιλάμε, λοιπόν, σήμερα για ένα ελληνικό ίδρυμα του εξωτερικού, του οποίου η θεματική στόχευση περιλαμβάνει το βυζαντινό και μεταβυζαντινό χρονικό διάστημα. Αυτό από μόνο του μπορεί να αποτελέσει πεδίο για πνευματικές και επιστημονικές ζυμώσεις σε παγκόσμια κλίμακα.

Θα πρέπει, όμως, να παραδεχθούμε ότι, παρά την ιδιαίτερα σημαντική ιστορία αλλά και περιουσία του ιδρύματος, κατά το τελευταίο διάστημα εμφάνιζε χαρακτηριστικά ενός γερασμένου ινστιτούτου. Αυτό συνέβαινε ίσως εξαιτίας του ελλειμματικού ενδιαφέροντος από πλευράς της πολιτείας ως προς τη λειτουργία του και ως προς την ανάγκη εξακρίνωσης του πνευματικού και πολιτιστικού του πλούτου.

Για αυτό και το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου έρχεται να προσ-

δώσει νέα δυναμική στο ινστιτούτο, εισάγοντας μεταρρυθμίσεις και αλλαγές οι οποίες είναι απόλυτα συμβατές τόσο με την ιστορία του όσο και με τον ρόλο που αυτό μπορεί και πρέπει να διαδραματίσει εξαιτίας των εγνωσμένων δυνατοτήτων του.

Έτσι, λοιπόν, όπως μας παρουσιάστηκε από την εισηγήτρια, το σχέδιο νόμου διευρύνει τους σκοπούς του ινστιτούτου και στην ανάδειξη φιλολογικών, ιστορικών και ευρύτερων θεμάτων του ελληνικού πολιτισμού, ενώ εισάγει αλλαγές στη δομή και λειτουργία, προκειμένου να καταστήσει περισσότερο λειτουργική και αποτελεσματική τη διοίκησή του. Το ίδιο συμβαίνει και με τις αλλαγές στη διαχειριστική επιτροπή, καθώς και στο προσωπικό του, προκειμένου να αντιμετωπιστούν προβλήματα και υπαρκτές παθογένειες.

Πρέπει, επίσης, να πούμε ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι αποτέλεσμα μιας ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας διαδικασίας ουσιαστικού διαλόγου που προηγήθηκε στις συνεδριάσεις των επιτροπών. Η επιτροπή μέσα από τις εργασίες της απέδειξε το πώς μπορούμε, στο πλαίσιο της ευθύνης μας, να παράγουμε νομοθετικό έργο που να βελτιώνει ένα νομοσχέδιο που κατατίθεται αρχικά με εμφανείς ίσως αδυναμίες, όχι κατ' ανάγκη σκόπιμες.

Είναι αλήθεια ότι διαβάζοντας το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου, όπως αυτό κατατέθηκε αρχικά στην επιτροπή μας, διαπίστωσα –όπως άλλωστε είχα καταθέσει- μια αντίφαση, όχι υπέρ-πouσα, αλλά έκδηλη. Ενώ ποσοτικά και κυρίως θεματικά αναφερόταν στους σκοπούς του ινστιτούτου που έχουν χαρακτήρα μορφωτικό, εκπαιδευτικό και ερευνητικό, στη συνέχεια ανέφερε επίσης ρητά ότι το ινστιτούτο υπάγεται στη γενική εποπτεία του Υπουργείου Εξωτερικών και σε ό,τι αφορά τη μορφωτική και εκπαιδευτική δραστηριότητά του στην εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Δηλαδή, υπήρχε μια *de facto* ομολογία της αποδοχής του *primus inter pares* του Υπουργείου Εξωτερικών.

Η αντίφαση αυτή που υπήρχε αρχικά θεραπεύτηκε μέσα από τον διάλογο που ακολούθησε, τιμώντας την κοινοβουλευτική διαδικασία. Ακούγοντας τον Υπουργό βλέπουμε ότι μέσα από την ανάδειξη προβληματισμού και εντοπισμού των αδυναμιών που είχε το νομοσχέδιο στην αρχική του μορφή, περάσαμε σε «θεραπεία» σημαντικών στοιχείων, ώστε να καταστεί ένα λειτουργικό νομοσχέδιο, που με τις ρυθμίσεις του και τις νομοτεχνικές του βελτιώσεις διασφαλίζει τόσο τον ουσιαστικό ερευνητικό του χαρακτήρα όσο και τη χρηστή οικονομική διαχείριση του ιδρύματος.

Εκείνο που έχω να επισημάνω, κλείνοντας, είναι ότι το σχέδιο νόμου που συζητούμε δίνει τη δυνατότητα στο Ίδρυμα της Βενετίας να αποκτήσει την εμβληματικότητα αλλά κυρίως τη θέση που του αρμόζει στο παγκόσμιο πνευματικό και επιστημονικό γίγνεσθαι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δαβάκης από τη Νέα Δημοκρατία, για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα από το Βήματος αυτού δεν θα μιλήσω εγώ. Εγώ, ό,τι είχα να πω το είπα κατά τη διαδικασία της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής, αλλά δυστυχώς μίλησα, όπως πολλοί συνάδελφοι, εις ώτα μη ακουόντων.

Θα μιλήσει ο Άγγελος Δεληβοριάς, που πρόσφατα σε σημείωμά του στην εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» γράφει: «Επειδή για τρίτη συνεχή φορά επαναλαμβάνεται η ίδια αποτρόπαια ιστορία της δήθεν αναβάθμισης, της εκμετάλλευσης, δηλαδή, των εγκαταστάσεων του Ινστιτούτου της Βενετίας για ανομολόγητους πολιτικούς σκοπούς, είχα ελπίσει ότι η προσφορά των εκλεκτών συναδέλφων που προστάτευσαν ως τώρα επάξια το επιστημονικό και διεθνώς αναγνωρισμένο επίπεδο του ινστιτούτου θα είχε εκτιμηθεί όσο τουλάχιστον θα απαιτούσε και η προστασία του δικού τους κύρους από τις αθλιότητες ενός υπόγειου διασυρμού.».

Θα μιλήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Μιχάλης Τιβέριος,

ο Καθηγητής της Κλασικής Αρχαιολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που αναφέρει: «Υπενθυμίζω ότι πρόκειται για το μοναδικό κρατικό ερευνητικό κέντρο που δραστηριοποιείται εκτός ελληνικής επικράτειας και ότι για τη λειτουργία του ο Έλληνας φορολογούμενος δεν επιβαρύνεται ούτε με ένα ευρώ, αφού έχει εξασφαλισμένη οικονομική επάρκεια, την οποία οφείλει στην πάλα ποτέ ακμαία Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας, η οποία του παρέσχε λαμπρή στέγη και του μεταβίβασε τη μεγάλη της περιουσία με ορισμένους βέβαια όρους, όπως είναι η εκπλήρωση των σκοπών της ίδρυσής του.».

Συνεχίζει ο Τιβέριος: «Ο κίνδυνος να εισχωρήσει στο ινστιτούτο ο οικείος μας διαλυτικός κομματισμός βρίσκεται προ των πυλών, πολύ περισσότερο μάλιστα αφού δεν θα απαιτείται πλέον ο εκάστοτε πρόεδρος του να είναι επιστήμων αναγνωρισμένης αξίας, ειδικός, όπως έλεγε αρχικά ο νόμος, εις τα βυζαντινά και μεταβυζαντινά μελέτα, όπως συνέβαινε ως τώρα, αλλά απλώς ένας πανεπιστημιακός οποιασδήποτε βαθμίδας ή ένας ερευνητής ερευνητικού κέντρου με συναφές αντικείμενο με τους σκοπούς του ινστιτούτου, οι οποίοι, σημειωτέον, διευρύνονται. Το ινστιτούτο, εκτός από την προαγωγή των Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, επιφορτίζεται και με την προαγωγή της πολιτιστικής μας διπλωματίας!».

«Το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών», συνεχίζει ο Τιβέριος, «με εν δυνάμει μάλιστα πρόεδρό του άσχετο με τις παραπάνω σπουδές, καταδικάζεται σε αργό θάνατο. Το μοναδικό ερευνητικό μας κέντρο εν τη αλλοδαπή και μάλιστα σε πόλη όπου μεγαλούργησε ο Ελληνισμός, παίζοντας σημαντικό ρόλο στη μετάδοση του ελληνικού πολιτισμού στη Δύση, παροπλίζεται. Υπενθυμίζω ότι και άλλες φορές οι κυβερνήσεις έχουν δείξει αντιπάθεια -ή άγνοια- για την πρωτογενή έρευνα.»

«Το 1982 η τότε ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, γοητευμένη προφανώς από τη μαγεία της πόλης των γονδολιέρων, είχε ονειρευτεί τη μετατροπή του ερευνητικού αυτού ινστιτούτου με τη ζηλευτή “πρόικα” σε πολιτιστικό κέντρο. Ευτυχώς, η προσπάθεια εκείνη έμεινε στο κενό.»

«Οι ιθύνοντες του Υπουργείου Εξωτερικών λόγω αρμοδιότητας», συνεχίζει ο Τιβέριος, «δεν μπορεί παρά να είναι ενήμεροι για τη δράση στη χώρα μας πολλών ξένων ερευνητικών ιδρυμάτων. Έκαναν, όμως, τον κόπο να πληροφορηθούν αν για την επιλογή της διεύθυνσής τους και γενικά για τη λειτουργία τους τον κύριο λόγο τον έχει το Υπουργείο Εξωτερικών των χωρών τους;

«Δεν είναι η πρώτη φορά που το Υπουργείο Εξωτερικών προσπαθεί να χειραγωγήσει το Ινστιτούτο της Βενετίας. Το 1982, με αφορμή και πάλι καταγγελίες για κακοδιαχείριση της τότε διοίκησής του, κινήθηκε δραστηρία, αποβλέποντας και τότε στον πλήρη έλεγχό του. Το ινστιτούτο ταλαιπωρήθηκε, αδρανοποιήθηκε για επτά ολόκληρα χρόνια. Ο τότε διευθυντής και ένα στέλεχος του σύρθηκαν στα δικαστήρια, ώπου τελικά δικαιώθηκαν πανηγυρικά, νομικά και ηθικά.»

«Δυστυχώς, το ατυχές εκείνο επεισόδιο δεν φαίνεται να φρονημάτισε τους ανθρώπους του Υπουργείου. Η Βενετία, η ξακουστή πόλη των Δόγηδων, τους σαγηνεύει αενάως.»

«Η βούληση του Υπουργείου Εξωτερικών να προωθήσει την πολιτιστική διπλωματία είναι σεβαστή. Για τον σκοπό αυτό θα μπορούσε», και το λέω σε εσάς τώρα, κύριε Υπουργέ, «να ζητήσει την ένταξη στις υπηρεσίες του πρώτου Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού, που συστήθηκε για ανάλογους σκοπούς και το οποίο σήμερα βρίσκεται κάτω από τη “στέγη” του αδύναμου Υπουργείου Πολιτισμού. Πότε θα πρυτανεύσει στη χώρα μας το αυτόνομο;».

Κλείνω με τον Παναγιώτη Βοκοτόπουλο, Ομότιμο Καθηγητή της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος λέει: «Η πολλοστή εντός τριακονταετίας προσπάθεια αλώσεως του ινστιτούτου, μου θυμίζει μία επιγραφή που είχα διαβάσει προ πολλών ετών στην Καλοπούλα, τη βρύση έξω από το μοναστήρι της Καισαριανής, που είχε προφανώς υποστεί βανδαλισμούς: “Ρωμιέ, αν δεν μπορείς να φτιάξεις, τουλάχιστον μη χαλάς”.

«Αντί να μεθοδεύει με αξιοζήλευτη επιμονή την αδρανοποίηση του μοναδικού ελληνικού ερευνητικού κέντρου στο εξωτερικό, το Υπουργείο Εξωτερικών θα μπορούσε να διοχετεύσει τη δραστηριότητά του σε άλλους τομείς, όπως ο επαναπατρισμός,

βάσει των διεθνών συνθηκών, των εκατοντάδων χειρογράφων, αντικειμένων μεταλλοτεχνίας και άλλων κειμηλίων που οι Βούλγαροι έκλεψαν από την ανατολική Μακεδονία προ ενός αιώνας.

«Η προώθηση της δραστηριότητας του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού από το οποίο τόσα περιμέναμε και του οποίου την ύπαρξη μας θυμίζει η περιοδική αλλαγή του διοικητικού του συμβουλίου αναλόγως των κομματικών ισορροπιών ή η ίδρυση ελληνικού επιστημονικού ινστιτούτου στη Ρώμη, όπου αντιπροσωπεύονται οι πιο απίθανες χώρες, ενώ απουσιάζει η Ελλάδα. Η ίδρυση ελληνικού ινστιτούτου στη Ρώμη προεβλέπετο από τη Συνθήκη Ειρήνης με την Ιταλία και δεν πραγματοποιήθηκε από ελληνική υπαιτιότητα.

«Ακόμη, θυμάμαι έναν εξαίρετο διπλωμάτη μας, τον αείμνηστο πρέσβη Ιωάννη Κολιακόπουλο, να μου εξιστορεί πως δεν πραγματοποιήθηκε η ίδρυση του ινστιτούτου λόγω της αβελητηρίας του κέντρου.».

Συνεχίζει ο Βοκοτόπουλος: «Ας προωθήσει τα χρονίζοντα αυτά εθνικά θέματα το Υπουργείο Εξωτερικών κι ας αφήσει ήσυχο το Ινστιτούτο της Βενετίας να κάνει τη δουλειά του, με την οποία έχει καταξιωθεί διεθνώς.».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ νομοθετούμε αυτή τη στιγμή, χαράσσοντας και δημιουργώντας προβλήματα στο μοναδικό ερευνητικό πολιτιστικό ίδρυμα που έχει η ταλαίπωρη αυτή χώρα στο εξωτερικό, πιστεύω ότι μας παρακολουθούν οι σεπτές σκιές της πρώτης του διευθύντριας, της Σοφίας Αντωνιάδου, του μεγάλου Μανούσου Μανούσακα, του ουσιαστικού θεμελιωτή του ινστιτούτου, του Νικόλαου Παναγιωτάκη, του Κωνσταντίνου Άμαντου, του Αναστασίου Ορλάνδου, του Διονυσίου Ζακυνθινού, του Μανόλη Χατζηδάκη, του Άγγελου Βράχου, του Γεωργίου Μητόπουλου, αλλά και οι σημερινοί ακαδημαϊκοί, η σημερινή γενιά της Ακαδημίας Αθηνών, όπως πολύ σωστά ανέφερε προηγουμένως ο κ. Ψαριανός για την Ακαδημία του Διαμαντούρου, του Νανόπουλου, του Βαλτινού, της Χρύσας Μαλτέζου. Μας παρακολουθούν γι' αυτό που κάνουμε και αισθάνονται ιδιαίτερη πικρία και προβληματισμό, γιατί ανάλωσαν τη ζωή τους, έδωσαν την ικμάδα, ό,τι καλύτερο είχαν, μπροστά σε έναν καιροσκοπισμό, μία στείρα σκοπιμότητα από την οποία διαπνέονται κάποιοι κύκλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, που έχουν βάλει στο στόχαστρο χρόνια τώρα το Ινστιτούτο της Βενετίας και βάζουν τη Βουλή να νομοθετήσει με βάση συντεταγμένες κομματικές ιδεολογίες. Πιστεύω ότι έστω και την τελευταία στιγμή πρέπει να το δείτε.

Γνωρίζετε ότι προέρχομαι από μία περιοχή όπου έχει τον Μυστρά. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι, αντί ο Υπουργός Παιδείας, ο οποίος απουσιάζει τώρα -θα έπρεπε να είναι συνέχεια εδώ, είναι απορίας άξιον πώς ο Υπουργός Παιδείας απουσιάζει από αυτή τη νομοθέτηση- να σκύψει με προσοχή στο Ινστιτούτο Βυζαντινών Σπουδών στον Μυστρά, το οποίο έχει ιδρυθεί εδώ και δέκα χρόνια και το έχει αφήσει στην τύχη του, κοιτάζει να καταστρέψει και το παλαιότερο και μεγαλύτερο ίδρυμα που έχουμε στο εξωτερικό.

Θέλω να πιστεύω -ευελπιστώ και είμαι βέβαιος, θα έλεγα- ότι η Νέα Δημοκρατία θα δει όπως πρέπει το θέμα, όταν έρθει εκείνη η ώρα, και θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις που σήμερα εσείς αφαιρείτε με τη δική σας κομματική ιδεολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δαβάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μηταφίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Εξιμνηστική Αντιπολίτευση τελευταία, λόγω και της ιδεολογικής γύμνιας που τη διακρίνει, αναπαράγει και ηθεύει στις θεωρίες συνωμοσίας. «Συνωμοτεί», λοιπόν, η Κυβέρνηση να καταστρέψει αυτό το λαμπρό ίδρυμα, που είναι και ο μοναδικός φορέας του ελληνικού πολιτισμού προς τα έξω, παρεμβαίνοντας στο επιστημονικό του έργο.

Αλλά οι αναφορές από αυτόπτες μάρτυρες είναι ότι το ίδρυμα αυτό είναι νεκρό. Δεν μας είπατε για ποιον λόγο είναι νεκρό τόσα χρόνια.

Ευτύχησα να έχω για ένα διάστημα στη Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκης -κύριε Δαβάκη, αναφερθήκατε προηγουμένως- και τον Μανούσο Μανούσακα καθηγητή και τον Μιχάλη Τιβέριο

συμφοιτητή, για όσο διάστημα, τουλάχιστον, ήμουν φοιτητής. Μου είναι γνώριμοι και εκτιμώ πολύ τη γνώμη τους.

Θέλω να σας διαβάσω ένα απόσπασμα από την έκθεση του Προέδρου της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Βενετίας, κ. Δημήτρη Ζαφειρόπουλο. Είναι επιστολή του στον ιστότοπο enet-press.gr: «Ζητούμε επίσης την κάλυψη όλων των προβλεπόμενων από τον νόμο θέσεων του ελληνικού ινστιτούτου με άτομα που να γνωρίζουν ιταλική γλώσσα και να διαθέτουν τα όσα ο νόμος ορίζει και την άμεση απομάκρυνση εκείνων που υπηρετούν χρόνια τώρα στο ίδρυμα, χωρίς να διαθέτουν έστω και τα τυπικά προσόντα.

Οποιαδήποτε αδράνεια σχετιζόμενη με την οικονομική και λογιστική υπηρεσία του ιδρύματος έχει συγκεκριμένους υπεύθυνους. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει απολογισμός του ιδρύματος για το 2016, εφόσον δεν υπάρχουν εγκεκριμένοι απολογισμοί τριμήνων 2016. Επομένως δεν μπορεί να υπάρχει ούτε και προϋπολογισμός του ιδρύματος για το 2017. Τούτο σημαίνει ότι όποιος έχει την ευθύνη αυτής της εκπλήρωσης καθηκόντων, δεν εκτέλεσε και δεν εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν».

Αυτό, λοιπόν, προσπαθούμε να κάνουμε με το νομοσχέδιο και δεν υπάρχει λόγος να ρίχνετε τέτοιες βαριές σκίες και να χρεώνετε σκοπιμότητες στην Κυβέρνηση. Προσπαθούμε, λοιπόν, ως υπεύθυνη Κυβέρνηση να αντιμετωπίσουμε τα λειτουργικά, τα οικονομικά του προβλήματα, να υπάρξει διαφάνεια. Άκουσα ότι εκκρεμούν γύρω στις είκοσι δικογραφίες σε σχέση με τη διαχείριση του ιδρύματος.

Φυσικά δεν σκοπεύουμε να υποκαταστήσουμε τους ερευνητές και τους επιστήμονες με διοικητικούς υπαλλήλους, της δικής μας μάλιστα προτίμησης, όπως μας λέτε. Ίσα-ίσα, θέλουμε να ενισχύσουμε τον ρόλο του. Ταυτόχρονα, όμως, θέλουμε να νοικοκυρέσουμε το ίδρυμα, το οποίο –όπως βλέπετε– αδυνατεί αυτή τη στιγμή να λειτουργήσει.

Θα κλείσω λέγοντας κάτι, που επιβάλλει η επικαιρότητα. Πρώτον, χαιρετίζω την απόφαση -που έμαθα χθες, έστω και εάν είναι κατόπιν εορτής- να αναθεωρηθεί η συμφωνία με τη Σαουδική Αραβία για την πώληση στρατιωτικού υλικού, το οποίο σύμφωνα και με τις καταγγελίες της Διεθνούς Αμνηστίας χρησιμοποιείται για την εξόντωση των αμάχων στην Υεμένη.

Κοιτάξτε κάτι, όταν ήμασταν αντιπολίτευση δεν ψηφίζαμε –όπως ξέρετε- τις αμυντικές δαπάνες, γιατί συνδέονταν με τις πολεμικές επιχειρήσεις και επιδιώξεις του ΝΑΤΟ. Γίναμε Κυβέρνηση προφανώς και έχουμε την ευθύνη της χώρας. Ψηφίζουμε αμυντικές δαπάνες και όχι να είμαστε έμποροι όπλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Το ΝΑΤΟ έχει έρθει στο Αιγαίο τώρα.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Το ΝΑΤΟ είναι στο Αιγαίο για άλλους λόγους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πάντα για κάποιους λόγους είναι.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ: Πάντα για κάποιους λόγους.

Αρκεστείτε σε αυτό που σας είπα.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Υπήρξε από τον κ. Καλαφάτη μια βολή εναντίον του Δημάρχου Θεσσαλονίκης. Δεν συμπίπτουν οι πολιτικές μας απόψεις με του κυρίου δημάρχου. Αλλά σε ορισμένα ζητήματα νομίζω ότι πρέπει να τον υποστηρίξω. Χρημάτισα πολλά χρόνια δημοτικός σύμβουλος στον Δήμο Θεσσαλονίκης και θέλω να σας πω ότι αυτή η πόλη έχει υποφέρει από την εθνικιστική υστερία με την αλήστου μνήμης «αγία τριάδα», όπως τη λέγαμε στη Θεσσαλονίκη. Τώρα βέβαια έχει μείνει μόνο ο Μητροπολίτης Άνθιμος. Ήταν ο αλήστου μνήμης Δήμαρχος Παπαγεωργόπουλος -του οποίου εξακολουθούμε δυστυχώς και με τη δική μας Κυβέρνηση να πληρώνουμε τα κλοπιμαία, με την παρακράτηση από την κρατική επιχορήγηση του δήμου- και ο επίσης γνωστός Παναγιώτης Ψωμιάδης.

Αυτή η πόλη, λοιπόν, κάνει βήματα να αποκαταστήσει την ιστορία της. Γιορτάζει την απελευθέρωσή της από τους Ναζί με απόφαση της δικής μας Κυβέρνησης. Αναδεικνύει τους αγωνιστές της περιόδου της δικτατορίας και ο δήμαρχός της συμμετέχει –ναι!- στην προσπάθεια που κάνουμε αυτή τη στιγμή με τη νέα κυβέρνηση στα Σκόπια, η οποία δείχνει δείγματα γραφής ότι θέλει να απαλλαγεί από το «σύνδρομο του Βουκεφάλα», για να το πω διαφορετικά.

Είναι κακό αυτό;

Εάν εσείς νοσταλγείτε την περίοδο αυτής της ακραίας εθνικιστικής πολιτικής, την περίοδο Σαμαρά, πάνω στην οποία χτίστηκαν καριέρες και δημιουργήθηκε και ένα κόμμα, και τορπιλίστηκε τότε η δυνατότητα να έχουμε μία συμβιβαστική λύση περί το όνομα με το πακέτο Πινέρο, εμείς δεν πρόκειται να σας ακολουθήσουμε σε αυτόν τον δρόμο.

Εμείς, λοιπόν, θα υποστηρίξουμε κάθε προσπάθεια. Εξάλλου, η «διπλωματία των πόλεων» είναι μέσα στις υποχρεώσεις, αν θέλετε, των ιδίων των εκλεγμένων δημοτικών αρχόντων και όχι να έχουμε μια λογική σκαντζόχοιρου και να αντιμετωπίζουμε τη δεύτερη πόλη της χώρας, τη Θεσσαλονίκη, ως το προπύργιο του «από βορράν κινδύνου». Τελείωσαν αυτά. Αυτά ανήκουν στην εποχή του ψυχρού πολέμου. Αυτά νοσταλγείτε; Πρέπει να τελειώσουμε με αυτά και αυτό θα το κάνει η δική μας Κυβέρνηση. Πάρτε το απόφαση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Μηταφίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξυδάκης, για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ελπίζω σήμερα να ολοκληρώσουμε τη νομοθέτηση για το Ινστιτούτο της Βενετίας. Έχουμε πει αρκετά πράγματα στις επιτροπές από την πρώτη στιγμή και ευτυχώς και με τη συνδρομή πολλών Ελλήνων επιστημόνων και διανοουμένων, που βοήθησαν το έργο της Βουλής στην επιτροπή, έχει αρχίσει να σχηματίζεται μια εικόνα, η οποία δεν υπήρχε ούτε πρόπερι, όταν εμφανίστηκε ένα πρώτο σχέδιο νόμου, ούτε πριν από ένα μήνα, που εμφανίστηκε αυτό το νομοσχέδιο.

Έχουμε μία εικόνα αρκετά καλή εν εκτάσει και εν τω βάθει και φάνηκε και από τις πολύ κατατοπιστικές και ενσυναίσθητες ομιλίες των συναδέλφων εδώ στο Βήμα της Βουλής, και από τον κ. Βενιζέλο και από την κ. Βάκη και από άλλους ομιλητές, να μην αδικήσω κανέναν. Καταλαβαίνουμε για τι μιλάμε και για τι νομοθετούμε. Καταλαβαίνουμε, δηλαδή, ότι είναι ένα ινστιτούτο το οποίο παρήγαγε έργο, έχτισε μία παράδοση και το οποίο κυρίως στηρίχθηκε στις προσωπικότητες και την αυταπάρνηση σπουδαίων πνευματικών ανδρών, για τους οποίους έχουμε μόνο σεβασμό και υποχρέωση να συνεχίσουμε το έργο τους και το παρόδειγμά τους, από αυτούς που το εμπνεύστηκαν μέχρι τη Σοφία Αντωνιάδη, που το ξεκίνησε, τον Μανούσο Μανούσκα, που έδωσε το επιστημονικό βάθος και τον χαρακτήρα, τον Νικόλαο Παναγιωτάκη, τον αείμνηστο μεγάλο βυζαντινό φιλόλογο, τη Χρύσα Μαλτέζου, που έως πριν από μερικά χρόνια ήταν εκεί και αξιοποίησε και την περιουσία και τις συλλογές της μουσειακές.

Έχω την τύχη και το προνόμιο να έχω επισκεφθεί πολλές φορές το ινστιτούτο, να έχω φιλοξενηθεί εκεί ως δημοσιογράφος, να έχω συμμετάσχει σε συνέδρια, να έχω μελετήσει και την εικονογράφηση του Ναού του Αγίου Γεωργίου, μία-μία όλες τις εικόνες στο μουσείο, να με έχουν ξεναγήσει στις αρχαιακές συλλογές και στα χειρόγραφα, να έχω δει και να έχω συμπάγει με τους υποτρόφους και τους καθηγητές που έχουν αποφοιτήσει από εκεί.

Έχει γίνει μια μεγάλη δουλειά, σοβαρή δουλειά. Είναι λάθος η εκτίμηση ότι δεν ήταν εξωστρεφείς. Οι περισσότερες ανακοινώσεις και στα θησαυρίσματα και στα περιοδικά και στις εκδόσεις και στα συνέδρια που παρευρέθησαν ήταν στα ιταλικά, στα γαλλικά και στα αγγλικά και ελάχιστα στα ελληνικά. Όταν δεν ξέρουμε, να μη μιλάμε, να μελετάμε. Είναι όλα δημοσιευμένα, όλα καταθεμένα στις δημόσιες βιβλιοθήκες, όλα υπάρχουν και στο site, μπορούμε να μάθουμε.

Στη μνήμη, λοιπόν, αυτών των ανθρώπων, ένιοι των οποίων ήταν βαθύτατα προοδευτικοί και αριστεροί και έδωσαν περιεχόμενο στους θεσμούς του ελληνικού κράτους, στους επιστημονικούς θεσμούς, οφείλουμε να νομοθετήσουμε με ευθύνη και γνώση.

Το νομοσχέδιο δεν ξεκίνησε όπως θα έπρεπε. Αυτό οφείλουμε να το πούμε και το αναγνώρισε και ο παριστάμενος Υπουργός, ο κ. Αμανατίδης. Έγινε δουλειά, ακούσαμε τους φορείς και νομίζω ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό έχουν ενσωματωθεί όλες οι παρατηρήσεις. Στο κρίσιμο δηλαδή ζήτημα, στη διασφάλιση της πνευ-

ματικής αυτοτέλειας αυτού του ερευνητικού και πνευματικού ιδρύματος, κάναμε βήματα.

Ο πρόεδρος προτείνεται από ένα εκλεκτορικό σώμα επιστημόνων, μια τριμελής εισηγητική επιτροπή και αυτή ανεβαίνει στο εποπτικό και στους Υπουργούς για να ορίσουν. Υπάρχουν όλες οι επιστημονικές δικλίδες εκεί και, επίσης, η επιλογή των υποτρόφων με τις πρόσφατες βελτιώσεις που επέφερε ο κύριος Υπουργός επιλέγονται από τον πρόεδρο με τη βοήθεια τριμελούς επιστημονικού συμβουλίου, στο οποίο θα ζητούσα από τον Υπουργό στη νομοτεχνική βελτίωση να συμπληρώσει ότι το επιστημονικό αυτό συμβούλιο θα απαρτίζεται από μέλη ΔΕΠ Α' και Β' βαθμίδας, όπως ακριβώς και το τριμελές εκλεκτορικό. Να είναι σαφή όλα. Να μην αφήσουμε τίποτα στην τύχη και όπως θα γίνει.

Θα ζητήσω, επίσης, από τον κύριο Υπουργό, μέσα στις προβλέψεις των ελαχίστων απαιτήσεων για τον οργανισμό που έχει ο νόμος, να δοθεί ένας χρονικός ορίζοντας για τη σύνταξη και την κατάθεση του οργανισμού, διότι με την εμπειρία που έχουμε από την ελληνική διοίκηση, πολύ φοβόμαστε -και πρέπει να το αποφύγουμε- ότι το ίδρυμα θα παραμείνει χωρίς οργανισμό για μεγάλο χρονικό διάστημα και να κακοδιοικείται μόνο από το εποπτικό συμβούλιο, χωρίς οργανόγραμμα, χωρίς εσωτερικό κανονισμό, χωρίς καθήκοντολόγιο.

Θα πρέπει -η δική μας διοικητική μέριμνα είναι μέσα στον νόμο, φυσικά δεν συντάσσουμε οργανισμό- να δώσουμε χρονικό ορίζοντα και δέσμευση. Έχουμε εποπτευόμενους οργανισμούς της ελληνικής διοίκησης, οι οποίοι πέντε, επτά και έντεκα χρόνια μετά την ίδρυσή τους πορεύονται χωρίς οργανισμούς. Να μη νομοθετήσουμε πάλι με τον ίδιο τρόπο.

Είδα μια διάθεση συνθέσεως και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και μου έκανε καλή εντύπωση και το πνεύμα και η ουσία της ομιλίας του κ. Βενιζέλου, ο οποίος γνωρίζει το ίδρυμα εξ αυτοψίας. Εγώ ως δημοσιογράφος έχω βρεθεί μαζί του στο ίδρυμα σε εξωστρεφείς εκδηλώσεις, σε συναυλίες υψηλής πολιτιστικής αξίας και σε συνεργασίες με τα πιο διακεκριμένα ιδρύματα της Βενετίας.

Έκανε μία πρόταση ο κ. Βενιζέλος, να δοθεί περαιτέρω κύρος στην επιλογή του προέδρου. Νομίζω ότι με αυτό το πνεύμα συμφώνησαν πολλοί στις εργασίες της επιτροπής και πάρα πολλοί συνάδελφοι και από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, τον Υπουργό να λάβει υπ' όψιν του αυτή την πολύ συνθετική και ειρηνόφιλη παράκληση του κ. Βενιζέλου και να δει εάν θα μπορούσε να το ενσωματώσει. Όπως θα έβλεπα μια σκέψη εκ μέρους του Υπουργού, ο οποίος έχει δείξει ένα πνεύμα συνθέσεως και συμπερίληψης των πολλών παρατηρήσεων που κατατέθηκαν, την παρατήρηση από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού, μήπως το πέμπτο μέλος της εποπτικής επιτροπής, το από κοινού οριζόμενο από τους δύο Υπουργούς, να ήταν ex officio ένα μέλος που να εκπροσωπεί τους κορυφαίους πνευματικούς θεσμούς, συναφείς με τα γνωστικά πεδία και τους σκοπούς του ιδρύματος. Ακουσθηκε η Ακαδημία. Υπάρχει το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Ακουστήκαν αυτά μέσα στις διαδικασίες της επιτροπής. Είναι εύλογα και διασφαλίζουν ακριβώς αυτό το κύρος του ιδρύματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Την παράδοση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Όχι μόνο την παράδοση.

Κατά τη γνώμη μου, διασφαλίζουν την πνευματική αυτοτέλεια, το κύρος και το κύρος του προσώπου που θα επιλεγεί. Το πρόσωπο του προέδρου ο οποίος είναι κατ' ουσίαν επιστημονικός διευθυντής, επικουρούμενος από έναν οικονομικό, με το κύρος του, με την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποδοχή και τη συνάντηση στο πρόσωπό του και την προτροπή και τη συναίνεση της καθ' όλα επιστημονικής κοινότητας που τον στέλνει στη Βενετία, έτσι διασφαλίζεται η συνέχεια.

Θα καθίσει πέντε χρόνια, δέκα χρόνια; Θα αφήσει τη σφραγίδα του. Αυτή τη σφραγίδα άφησε ο Μανούσάκας, αυτή ο Παναγιωτάκης, αυτή η Μαλτέζου. Κάθε πενταετία, εξαετία, οκταετία, όσο καθίσει ο κάθε άνθρωπος σηματοδοτεί μια εποχή και αφήνει ένα έργο.

Εφόσον, λοιπόν, υπάρχει μια διάθεση από όλες τις παρατάξεις και τις πτέρυγες της Βουλής να οδηγηθούμε σε σύνθεση και εφόσον έχουν γίνει πολλά βήματα εκ μέρους του Υπουργού, που

ενσωμάτωσε τον πλούσιο προβληματισμό που κατατέθηκε, αυτά είναι μικρά βήματα και μόνο προς τον εμπλουτισμό, τη στερέωση, την ενίσχυση της λάμψης και της διάρκειας στην οποία θα συντείνουν.

Νομίζω ότι είμαστε σε θέση και να μας ακούσει ο Υπουργός και να τα ενσωματώσει. Χαίρομαι που σε αυτή τη σχετικά σύντομη διαδικασία αυτό το νομοσχέδιο βελτιώθηκε και ενισχύθηκε. Διασφαλίστηκε η πνευματική αυτοτέλεια. Υπάρχουν δικλίδες. Δεν είναι έρμαιοι.

Η κριτική που ακούστηκε και από τον Βήματος εδώ είναι άδικη ή μάλλον είναι λανθασμένη, διότι αναφέρεται σε μια προτέρα μορφή του νομοθετήματος. Το νομοθέτημα έχει αλλάξει επί τα βελτίω και ουσιαστικά. Έχουμε δικλίδες και φίλτρα και διασφαλίσεις.

Με λίγα πράγματα από αυτά που με πολύ ειρηνικό πνεύμα κατέθεσαν όλες οι παρατάξεις εδώ αν προχωρήσει ο Υπουργός, νομίζω ότι θα είμαστε σε μια τελική μορφή του νομοθετήματος, για την οποία τουλάχιστον θα αισθανόμαστε ασφαλείς ενώπιον της παραληφθείσας παραδόσεως και ενώπιον των επερχομένων γενεών επιστημόνων και λογίων. Ελπίζω ο κύριος Υπουργός να τα ακούει, να τα σημειώνει πολύ προσεκτικά και να κλείσουμε πολύ καλύτερα από ό,τι αρχίσαμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ξυδάκη και για την οικονομία στον χρόνο.

Ελάτε, κύριε Δουζίνα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά. Από ό,τι έχουμε ενημερωθεί, δεν θα ακολουθήσουν άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Ολοκληρώσαμε, δηλαδή, με τον κ. Ξυδάκη. Μένουν οκτώ ομιλητές, ο Υπουργός και οι δευτερολογίες, αν κι εφόσον επιθυμούν οι εισηγητές να δευτερολογήσουν. Καλώς εχόντων των πραγμάτων, μέχρι τις 17.15' η ώρα πιστεύω να έχουμε ολοκληρώσει, αν τηρηθούν οι χρόνοι.

Ελάτε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν πέρυσι το καλοκαίρι για πρώτη φορά εκλήθη από κυβερνητικά στελέχη να συζητήσουμε τα σχέδια που υπήρχαν τότε για την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου του ινστιτούτου, πρέπει να πω ότι μου έκανε τρομερή εντύπωση το γεγονός ότι, από ό,τι συζητιόταν τότε, το ίδρυμα ανήκει είτε στο Υπουργείο Εξωτερικών είτε στο Υπουργείο Παιδείας ή, στην καλύτερη περίπτωση, και στα δύο.

Εγώ, λοιπόν, σήμερα θα μιλήσω σαν πανεπιστημιακός, σαν ερευνητής και σαν κάποιος που είχα την τεράστια τιμή επί δέκα χρόνια να είμαι ο διευθυντής ενός εκ των μεγαλύτερων ιδρυμάτων Ανθρωπιστικών Σπουδών στη Βρετανία, του Birkbeck Institute for the Humanities. Μιλώ αυτή τη στιγμή, δηλαδή, κυρίως στους συναδέλφους μου, στην κ. Αβδελά, στον κ. Χατζηιωσήφ, αλλά και στην κ. Αρβελέρ, στον κ. Τιβέριο και στον κ. Δεληβοριά, που έγραψαν άρθρα τις τελευταίες ημέρες γύρω από το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου.

Λοιπόν, από πέρυσι το καλοκαίρι μέχρι τώρα έγινε μια τεράστια προσπάθεια από πολλούς από εμάς τους πανεπιστημιακούς του ΣΥΡΙΖΑ, από την κ. Βάκη, από την κ. Αναγνωστοπούλου, από τον κ. Σεβαστάκη. Εμάς αυτό που μας ενδιέφερε ήταν ακριβώς να αναδείξουμε τον ακαδημαϊκό και ερευνητικό χαρακτήρα αυτού του ινστιτούτου.

Για αυτό λέω ότι μιλάω σήμερα από αυτή τη σκοπιά. Διότι το νομοσχέδιο το οποίο έχουμε σήμερα μπροστά μας δεν έχει καμιά σχέση ούτε με το περσινό ούτε με το αρχικό που είδαμε φέτος. Συνεπώς, με τη χρησιμοποίηση του προηγούμενου νομοσχεδίου στις κριτικές που γίνονται για το παρόν -αυτό που έχουμε σήμερα και όπως τροποποιείται και μετά από τις σημερινές νομοτεχνικές βελτιώσεις-, είναι σαν να μιλάμε σε μια εικονική πραγματικότητα.

Θα έπρεπε βέβαια να προσθέσω ότι έχουν υπάρξει και άρθρα τα οποία είναι κακόβουλα, που έρχονται από κάποιον συγκεκριμένο σχολιαστή, του οποίου το όνομα αναφέρθηκε πριν, ο οποίος χαρακτηρίζεται από ζηλοφθονία, μνησικακία και αυτό που ο Νίτσε ονομάζει, «ressentiment», αυτή την επίθεση σε οποιονδήποτε θεωρεί ότι διαφωνεί μαζί του και προσπαθεί να πετύχει

κάτι. Και αυτού του είδους οι επιθέσεις, οι ad hominem και οι ad feminam, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν τελευταία με τέτοιο οξύ τρόπο εναντίον και πολιτικών και διανοουμένων, για να μας πουν ότι η Βάκη και ο Σεβαστάκης και η Αναγνωστοπούλου και ο Δουζίνας κάνουμε αυτό το νομοσχέδιο για να κάνουμε «ντάτσα» στη Βενετία, για να πάμε εκεί τα κομματικά μας στελέχη, να κάνουμε «κούτβα» στη Βενετία.

Ας σκεφτούμε κάπως καλύτερα για μια συζήτηση, η οποία εγώ θα έλεγα, ως Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικής Πολιτικής, ότι ήταν μια από τις καλύτερες που έχω δει στη Βουλή και από πλευράς συζήτησης με τον κ. Κουμουτσάκο και τον κ. Δαβάκη. Ακούσαμε τα επιχειρήματά τους, αλλά κυρίως ακούσαμε τα επιχειρήματα των συναδέλφων μας, που ήλθαν από τους διάφορους φορείς και τα πανεπιστήμια και είπαν τις απόψεις τους.

Αν δείτε το προηγούμενο νομοσχέδιο και αυτό που έχουμε τώρα, είναι σχεδόν τελείως διαφορετικά. Αν υπήρχε κάποιο πρόβλημα, ήταν πιθανόν ένα πρόβλημα χρονικότητας, ότι το Υπουργείο Εξωτερικών δεν ανακοίνωσε το νέο νομοσχέδιο, ουσιαστικά αυτές τις αλλαγές, οι οποίες είχαν συμφωνηθεί νωρίτερα, για να μην έχουμε αυτή την εικονική πραγματικότητα για την οποία μας κατηγορούν, ότι πάμε να κάνουμε κομματοκρατία και «ντάτσα» των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ ή του Υπουργείου Εξωτερικών ή δεν ξέρω ποιου άλλου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά τον ορυμαγδό των τελευταίων ημερών -νομίζω ότι η Βουλή, παρεμπιπτόντως, ορισμένες φορές πρέπει να έχει κι ένα παιδευτικό χαρακτήρα- εγώ θα αναφερθώ πολύ σύντομα στην έρευνα. Τι σημαίνει να κάνει κανείς έρευνα; Ποιες είναι οι αξίες της έρευνας; Είναι κάτι που συνάδελφοι και από τον χώρο τον δικό μας, αλλά και από άλλους χώρους προφανώς συμφωνούν.

Θα μιλήσω για τρεις αρχές λοιπόν. Πρώτη αρχή είναι το αξίωμα του ασύλου. Η έρευνα βασίζεται στην απόλυτη ελευθερία της γνώσης, στην καλλιέργεια της κριτικής και της αμφισβήτησης. Η έρευνα θέτει ερωτήματα για τα πάντα, ακόμα και για την ίδια την αξία της αλήθειας. Η σκέψη που καλλιεργεί η έρευνα πρέπει να λειτουργεί άνευ όρων, χωρίς προϋποθέσεις. Είναι απροϋπόθετη. Μοναδική της προϋπόθεση είναι η προστασία της από εξωτερικές απειλές και αντίποινα.

Δεύτερον, η έρευνα που κάνουνε όλοι έχει εγγενή και όχι εργαλειώδη αξία. Δεν ερευνούμε απλώς για να συνεισφέρουμε στην οικονομία, αλλά για να μάθουμε να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε, να εμβαθύνουμε στην κατανόηση εαυτού και άλλου.

Τρίτον, βασικός επομένως σκοπός είναι η καλλιέργεια του χαρακτήρα, το Bildung, που λένε οι Γερμανοί, με την εμβάθυνση στις βασικές έννοιες και αξίες του αντικείμενου μας. Η κατανόηση του Όμηρου και του Δάντη, της εικονομαχίας και της πατρολογίας είναι εξίσου πολύτιμες όσο και η καλλιέργεια της ρομποτικής και της νανοτεχνολογίας. Ως πολιτικό ζώο εμείς οι άνθρωποι αναπνέουμε λέξεις, έννοιες και αξίες. Μια κοινωνία που έχει ξεχάσει την ιστορία της, που έχει αποδομήσει τις αξίες της δεν κατανοεί τη σημασία της δικαιοσύνης, την περιπέτεια των ιδεών, τη λυτρωτική δύναμη του ωραίου και του υπερβατικού.

Αυτή είναι η δουλειά της έρευνας. Το νομοσχέδιο αυτό μπαίνει σε μια σειρά άλλων νόμων, νομοσχεδίων και συνδυασμών γύρω από την παιδεία και την έρευνα. Πιθανόν πολλοί συνάδελφοι δεν το ξέρουν. Οι νεότεροι συνάδελφοι, οι εικοσάρηδες και οι τριαντάρηδες των πανεπιστημίων το ξέρουν. Στα τελευταία δύο χρόνια, αυτή η Κυβέρνηση έχει φτιάξει χίλιες πεντακάσιες υποτροφίες για διδακτορικά και μεταδιδακτορικά. Ετοιμάζει αυτή τη στιγμή άλλες χίλιες πεντακάσιες υποτροφίες. Κι ενώ το ποσοστό των κονδυλίων για την έρευνα ήταν 0,67% το 2011, σήμερα είναι 0,99%. Μέσα σε αυτή τη λογική μπαίνουμε εμείς.

Και μέσα σε αυτή τη λογική εγώ μιλούσα και μιλάω αυτή τη στιγμή στους συναδέλφους μου και στους νέους ερευνητές και πανεπιστημιακούς, οι οποίοι βλέπουν για πρώτη φορά μια κυβέρνηση που έχει οικονομικές δυσκολίες -τα ξέρουμε όλα αυτά- να είναι αποφασισμένη να δώσει χρήματα, έτσι ώστε να φτιαχτεί η νέα γενιά που θα αντικαταστήσει τη δικιά μας γενιά των πανεπιστημιακών, των θεωρητικών, των επιστημόνων και των ερευνη-

τών, που είναι το πιο μεγάλο κεφάλαιο της χώρας μας.

Αν το δούμε, λοιπόν, μέσα σε αυτό το πλαίσιο ότι η δική μας δουλειά είναι η έρευνα, η αυτονομία της έρευνας, πιθανόν θα ήταν δυνατόν να είναι ελαφρώς καλύτερο το νομοσχέδιο. Όμως, με τις δυσκολίες που μας ανέφερε τόσο αναλυτικά ο κ. Τριανταφυλλίδης και οι οποίες κάνουν απαραίτητη, επομένως, τη συμμετοχή του Υπουργείου Εξωτερικών, νομίζω ότι είναι πιθανά το καλύτερο που μπορούσαμε να έχουμε.

Πρέπει να σκεφτόμαστε πάντα -και το λέω πάλι στους συναδέλφους οι οποίοι έγραψαν γι' αυτό το νομοσχέδιο πράγματα που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα του- ότι χωρίς αυτού του είδους την απόλυτη ένταξη στην ακαδημαϊκότητα, στη σημασία της έρευνας και της ερευνητικής αυτονομίας δεν είναι δυνατόν να πάει μπροστά η πατρίδα μας. Εγώ νομίζω ότι το καταφέραμε σε πολύ μεγάλο βαθμό. Κάποια στιγμή, αργότερα, μπορεί να γίνει ακόμα καλύτερο, αλλά εμείς αγωνιστήκαμε και δεν είμαι διατεθειμένος να ακούω από κανέναν ότι φτιάξαμε ντάτσες και κομματοκρατίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δουζίνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γενικό Λύκειο Αγρινίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα θέμα το οποίο δεν είναι πολύ γνωστό στο ευρύ κοινό, αλλά έχει σημασία. Πρόκειται για το Ίδρυμα της Βενετίας και για τη σημασία του οποίου αρκετοί συνάδελφοι νωρίτερα, ειδικοί μερικοί από αυτούς, ιστορικοί, ερευνητές, κοινωνικοί επιστήμονες, αναφέρθηκαν διεξοδικά.

Προφανώς, πρόκειται για μία σοβαρή επιστημονική, ερευνητική παρακαταθήκη περίπου μισού αιώνα, μια δομή έρευνας την οποία λάμπρυναν σημαντικές προσωπικότητες. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να σβήνουμε αυτή την ιστορία θεωρώντας ότι αρχίζει η ιστορία από τότε που είμαστε εμείς σε αυτή την Αίθουσα ή σε άλλα πόστα.

Προβλήματα υπάρχουν, αλλά τα προβλήματα αυτά έχουν να κάνουν και με την αλλαγή των εποχών. Έχουν να κάνουν με τη γήρανση του πληθυσμού της κοινότητας εκεί, με την οικονομική δυσπραγία που υπάρχει στο ελληνικό δημόσιο, με την κακοδιοίκηση που υπάρχει στο ελληνικό δημόσιο και με μια αντίληψη όχι κομματικής ιδιοποίησης διαφόρων πόστων, αλλά μιας κακώς εννοούμενης συνεχιζακής ιδιοποίησης από την πλευρά ορισμένων παραγόντων της υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

Όλα αυτά, όμως, ας τα ξεχάσουμε λίγο προς το παρόν, γιατί εδώ σήμερα πρέπει να επικρατήσει ένα πνεύμα συναίνεσης. Κι εγώ διέκρινα από τις ομιλίες συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες θετικές προτάσεις, τις οποίες συνόψισε εν μέρει νωρίτερα και ο κ. Ξυδάκης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, μερικά στοιχεία ανέφερε και ο κ. Δουζίνας και άλλοι μετά, όπως η κ. Βάκη. Άκουσα από παντού προτάσεις θετικές, και από το ΚΚΕ και από το ΠΟΤΑΜΙ και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Υπουργέ, έχετε μια μοναδική ευκαιρία να συνθέσετε ακούγοντας τις προτάσεις της Αίθουσας, διότι διαφορετικά ένα θέμα μικρής σημασίας για το γενικό κοινό, αλλά σημαντικής συμβολικής σημασίας για το ζήτημα της ελληνικής επιστημονικής έρευνας στο εξωτερικό θα το αφήσουμε να φθαρεί μέσα από άγονες αντιπαραθέσεις.

Θα ήθελα να αναφερθώ πολύ σύντομα στο εξής. Όταν ήμουν Υπουργός Παιδείας υπήρξε μία πρωτοβουλία από το Υπουργείο

Εξωτερικών για να αλλάξει ο νόμος που διέπει τη λειτουργία του Ιδρύματος της Βενετίας.

Δεν έκανα τον έξυπνο. Δεν είμαι πανεπιστημιακός, δεν είμαι ερευνητής, πολύ περισσότερο πρέσβης. Συγκρότησα μία επιτροπή, υπό την προεδρία του ιστορικού ομότιμου καθηγητή, του κ. Χατζηιωσήφ, με τη συμμετοχή εκλεκτών και έγκριτων επιστημόνων, ακαδημαϊκών και άλλων και με τη συμμετοχή και της Ακαδημίας Αθηνών και του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, δηλαδή φορέων που έχουν σχέση με τη λειτουργία του Ιδρύματος.

Η επιτροπή αυτή κατέληξε σε ένα πόρισμα, το οποίο ήταν γνωστό από πέρυσι. Δεν ελήφθη υπ' όψιν από το Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν θέλω να αδικήσω κανέναν. Καταγράφω απλώς μία πραγματικότητα.

Στην ακρόαση των φορέων που έγινε στην επιτροπή κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου, ήρθαν όλοι οι φορείς, ήρθε και ο κ. Χατζηιωσήφ και υπήρχε ένας κοινός παρονομαστής των φορέων: Η περίοδος μιας έκτακτης πραγματικότητας, που ήταν λογικό να υπάρχει μετά τον πόλεμο σε περίοδο, όπου δεν υπήρχε στην Ελλάδα οργανωμένο σύστημα μεταπτυχιακών σπουδών και έρευνας έχει τελειώσει. Και τώρα, αφού εσείς, η Κυβέρνησή σας, μας λέτε ότι ψήφισε έναν νόμο για την έρευνα, ανεξάρτητα εάν διαφώνησαν κάποιοι -εμείς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ψήφισε έναν νόμο για την έρευνα- γιατί εξαιρείτε αυτό το ερευνητικό κέντρο από τον νόμο αυτό; Γιατί δεν επιτρέπετε να έρθει σε κανονικότητα το ίδρυμα αυτό, που είναι η κανονικότητα της ελληνικής νομοθεσίας;

Είναι ένα σοβαρό επιχείρημα. Δεν άκουσα καμμία απάντηση. Εάν δεχθούμε ότι υπάρχουν κάποιες ιδιορρυθμίες, λόγω του ότι είναι στη Βενετία το ίδρυμα, μπορούν να αντιμετωπιστούν. Όμως, η βάση έχει να κάνει με τα εξής ζητήματα:

Έχει να κάνει με την κατεύθυνση. Το ίδρυμα δεν πρέπει να είναι μία υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, αλλά ένα αυτοδύναμο ερευνητικό κέντρο, το οποίο μάλιστα έχει και δικούς του πόρους, δεν επιβαρύνει το ελληνικό δημόσιο.

Αυτό, κατά τη γνώμη μου, προϋποθέτει τα εξής πράγματα: Πρώτον, ακαδημαϊκή συγκρότηση και λειτουργία του ιδρύματος. Δηλαδή, ο τρόπος που εκλέγεται ο διευθυντής του ιδρύματος, που γίνεται η λειτουργία των μεταπτυχιακών φοιτητών και ερευνητών, πρέπει να υπακούει στα αξιολογικά κριτήρια των ερευνητικών ιδρυμάτων της χώρας και όχι σε άλλου τύπου διαδικασίες.

Αυτό διασφαλίζεται μόνο εάν το σώμα από το οποίο αναδεικνύεται ο διευθυντής, που είναι το πρόσωπο-κλειδί του ιδρύματος, είναι ακαδημαϊκό σώμα και όχι σώμα υπηρεσιακών παραγόντων ή έστω μεικτό. Έκανε ένα μικρό βήμα το νομοθέτημα ως προς αυτό.

Δεύτερον, πρέπει να ανοίξει το ίδρυμα γι' αυτή την ακαδημαϊκή του λειτουργία στα ακαδημαϊκά και ερευνητικά περιβάλλοντα της Ευρώπης, ιδιαίτερα δε της βορείου Ιταλίας. Δεν έχουμε ένα ίδρυμα που αναφέρεται στο παρελθόν και τελειώνει, που κοιμάται σε δάφνες του παρελθόντος. Πρέπει να είναι ένα ίδρυμα που κοιτάει μπροστά και να αξιοποιεί τον ερευνητικό και ιστορικό του πλούτο, για να είναι μπροστά, στην πρωτοπορία της αντίστοιχης έρευνας στη βόρεια Ιταλία. Αυτό σημαίνει επίσης ερευνητικό κέντρο και όχι αυτή η πατέντα της πολιτιστικής διπλωματίας.

Τρίτον: Εάν το ίδρυμα έχει αυτόν τον ακαδημαϊκό-ερευνητικό χαρακτήρα, θα αξιοποιήσει και πρόσθετους πόρους από τα ευρωπαϊκά ερευνητικά κονδύλια, αλλιώς δεν μπαίνει εκεί μέσα.

Τέταρτον: Προφανώς χρειάζεται διαχωρισμός και ιδιαίτερη στήριξη για την οικονομική διαχείριση. Συμφωνώ ότι υπάρχει θέμα διαχείρισης, αφού το ίδρυμα αυτό είναι εγκαταλειμμένο από το Υπουργείο Εξωτερικών επί τόσα χρόνια. Δεν υπάρχουν ούτε υπάλληλοι. Τώρα θέλει να πάρει την πρωτοβουλία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως χρειαζόμαστε ειδικό προσωπικό, που μπορεί να βρεθεί μέσα από διαδικασίες αξιοκρατίας. Άλλο, λοιπόν, η διαχείριση, που πρέπει να τη διασφαλίσουμε και άλλο το θέμα του ερευνητικού-ακαδημαϊκού του χαρακτήρα.

Αναφέρθηκα ναυρίτερα στο ζήτημα της αναγκαίας συναίνεσης. Πιστεύω ότι μπορεί να υπάρξει συναίνεση από τη συζήτηση και

από την πρόθεση που μπορεί να εκδηλώσει ο κύριος Υπουργός. Άκουσα κάποια βήματα θετικά.

Θα ήθελα, όμως, να σας πω ότι δεν είναι δυνατόν η συζήτηση για το Ίδρυμα της Βενετίας να γίνεται με το να δυσφημείται το έργο αυτού του ιδρύματος.

Ακούστε, δεν ανήκω σε εκείνους οι οποίοι θεωρούν ότι η Ακαδημία Αθηνών είναι το απαύγασμα της επιστημονικής κοινότητας στην Ελλάδα. Έχει άξιους επιστήμονες, εντάξει. Γιατί πρέπει να αποκλειστεί από την κατά τι συμμετοχή της στην εκλογή του επιστημονικού διευθυντή; Για ποιον λόγο; Γιατί να αποκλειστεί το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, το αντίστοιχο επιστημονικό ίδρυμα; Γιατί πρέπει να μην ακουστεί η γνώμη των πανεπιστημιακών τμημάτων των Βυζαντινών Σπουδών και Ιστορικών Σπουδών σε όλη την Ελλάδα, που ήρθαν στην επιτροπή εδώ μέσα στη Βουλή και μας έδωσαν συγκεκριμένες προτάσεις;

Δηλαδή, αν ο Φίλης ως Υπουργός, ή ο Κοτζιάς ως Υπουργός, ή ο Γαβρόγλου ως Υπουργός είναι σήμερα οι εγγυητές της λειτουργίας, ποιος πιστεύει ότι αυτό μπορεί να διαρκέσει για πάντα; Θεσμούς θέλουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη, θα ήθελα την κατανόησή σας για λίγο ακόμα.

Συνεπώς η δική μου άποψη είναι ότι πρέπει να υπάρξει κανονικότητα στη λειτουργία του ιδρύματος. Και σας τονίζω ότι η πρωτοβουλία να συγκροτήσουμε επιτροπή ειδικών για το ίδρυμα είναι ένα δείγμα προδικασίας καλής νομοθέτησης και όχι να φέρνουμε εδώ μεταξύ μας την τελευταία στιγμή αλλαγές που δεν καταλαβαίνει κανένας στον νόμο.

Άκουσα τον κ. Βενιζέλο για τα ζητήματα που ήθελε ο ίδιος να πει, πέρα από τα θέματα της Βενετίας, για την οικονομική πολιτική. Λυπούμαι, αλλά κάθε τόσο μας δίνει μια άλλη εικόνα της δικής του ευθύνης. Το 2014 ο προϋπολογισμός είχε στόχο 1,5% για πρωτογενές πλεόνασμα και τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν προ ημερών λένε ότι έπιασε μόλις 0,3%, δηλαδή 2 δισεκατομμύρια λιγότερο από τον στόχο.

Επίσης, θυμίζω ότι πλειοδοτήσατε, κύριε Βενιζέλο, το e-mail Χαρδούβελη, που δεν ήταν η συμφωνία των πιστωτών -ζητούσαν περισσότερα οι πιστωτές- αλλά ήταν οι ευσεβείς σας πόθοι και για να υπάρξει συμφωνία με τους πιστωτές, θα έπρεπε να υπάρξουν τόσα και άλλα τόσα μέτρα από όσα έλεγε το e-mail Χαρδούβελη.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2014 είχε εκτροχιαστεί. Αυτό το πιστοποιήσε και ο Σόιμπλε, λέγοντας ότι ο κ. Σαμαράς του ζήτησε να υπάρξει μια μικρή αναστολή, ένα μικρό διάλειμμα για πολιτικούς λόγους στην υλοποίηση του προϋπολογισμού του 2014. Είχε εκτροχιαστεί. Η έκθεση του ΔΝΤ καταρρίπτει τους ισχυρισμούς ότι δήθεν ήμασταν λίγο πριν την έξοδο από το μνημόνιο με πιστοληπτική γραμμή.

Αποφασίστε, επιτέλους, τι νούμερα έχει το PSI, διότι στις 19-7-2015 στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» μας λέτε ότι η ονομαστική μείωση του χρέους ήταν 126 δισεκατομμύρια ευρώ με το PSI, στις 8-12-2016 με δική σας ανάρτηση στο Facebook μιλούσατε για 106 δισεκατομμύρια ευρώ και το ντοκουμέντο της Τράπεζας της Ελλάδος λέει την αλήθεια, ότι μόνο 51,2 δισεκατομμύρια ευρώ είναι το κέρδος από το PSI, δεδομένου ότι υπήρξε ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών, νέα δάνεια και λοιπά.

Έχει σημασία η συζήτηση για το παρελθόν; Βεβαίως, διότι αποδεικνύει μέσα από τη σύγκριση την πορεία από το 2015 και μετά, που είναι μια πορεία με μεγάλες δυσκολίες -δεν το κρύβουμε- με μεγάλους συμβιβασμούς και εκβιασμούς -δεν το κρύβουμε- αλλά μια πορεία με αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι τώρα θα βγούμε σε μεγάλο βαθμό από το πρόβλημα των δανειακών προγραμμάτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Φίλη.

Τον λόγο έχει η κ. Αναγνωστοπούλου Αθανασία από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ακολουθεί ο κ. Τασούλας και η κ. Κεφαλογιάννη, για να κλείσουμε τη διαδικασία με την κ. Λιβανίου, τον κ. Μουμουλίδη και

τον κ. Στύλιο. Βέβαια, είναι και οι δευτερολογίες, όπως είπαμε και ο Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είναι και οι εισηγητές για δευτερολογίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης):** Το είπαμε ότι θα δευτερολογήσουν όσοι επιθυμούν.

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι συζητείται για πρώτη φορά στην ελληνική Βουλή ένα θέμα, όπως είναι αυτό του Ινστιτούτου της Βενετίας, είναι ήδη πάρα πολύ σημαντικό. Από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα ποτέ στη Βουλή δεν είχε τεθεί τέτοιο ζήτημα.

Όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Δουζίνας, η Βουλή έχει και παιδευτικό χαρακτήρα.

Ο περισσότερος κόσμος, αλλά και Βουλευτές, άνδρες και γυναίκες, ακόμα και του κόμματός μου, της Κοινοβουλευτικής μου Ομάδας, δεν γνώριζαν τι ήταν αυτό το Ινστιτούτο. Καλό, λοιπόν, είναι με την αφορμή αυτή που δόθηκε να συζητηθεί, να μάθουμε τι είναι αυτό το Ινστιτούτο και γιατί έχει τόσο μεγάλη σημασία.

Ειπώθηκαν πολλά. Εγώ θα σταθώ σε δύο, τρία.

Πρώτον, αυτό το Ινστιτούτο δεν είναι μόνον το παλαιότερο Ινστιτούτο που έχουμε στο εξωτερικό, αλλά είναι ο αρχαιότερος ερευνητικός θεσμός για ιστορικές σπουδές και ο μοναδικός που έχουμε. Η σημασία που έχει η ιστορία και γιατί αυτή η κοινότητα της Βενετίας το κατάλαβε είναι πολύ σημαντικό.

Να υπενθυμίσω επίσης ότι στη Βενετία -την άλλοτε Γαληνοτάτη Βενετική Δημοκρατία- υπάρχει ένα τεράστιο αρχαιολογικό υλικό. Όπως κάθε ισχυρή δημοκρατία -με ή χωρίς εισαγωγικά-, όπως κάθε ισχυρή κρατική δομή, όπως ήταν η Βενετία, κράταγε αρχείο για τα πάντα. Άρα η σημασία αυτού του Ινστιτούτου για την έρευνα στην ιστορία είναι πολύ μεγάλη.

Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο. Αυτό το Ινστιτούτο βρίσκεται δίπλα στη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη. Πρέπει να ξέρουμε ότι αυτός που μεταλαμπάδεψε τον πολιτισμό της αρχαιότητας στη Δύση, έτσι όπως τον είχε επεξεργαστεί και το Βυζάντιο, ήταν ο Βησσαρίωνας με τους τετρακόσιους ογδόντα κώδικες στα ελληνικά και διακόσιους πενήντα στα λατινικά στη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη. Το Ινστιτούτο, δηλαδή, αυτό βρίσκεται στην καρδιά του αφηγήματος της Δύσης για την Αναγέννηση. Σε αυτό το αφήγημα αυτός ο τότε ελληνικός κόσμος είχε τεράστια και καθοριστική συμβολή.

Τι μας ενδιαφέρει στο σήμερα; Όχι μόνον να ανατρέξουμε σε αυτό το τεράστιο υλικό που υπάρχει και στη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη, αλλά και στα αρχεία της Βενετίας, αλλά και πώς αυτή η έρευνα θα συμβάλει πάρα πολύ στις σύγχρονες σπουδές και έρευνες για την ιστορία. Δεν μας ενδιαφέρει, δηλαδή, μόνον ως μνημειακό μουσείο. Ο κ. Δουζίνας τα εξήγησε πάρα πολύ καλά για την έρευνα και θα τα καταστρέψω αν επανέλθω. Αυτό που βλέπουμε είναι ο τεράστιος ερευνητικός χαρακτήρας του Ινστιτούτου της Βενετίας.

Το ελληνικό κράτος δεν ευτύχησε μετά την ίδρυση του Ινστιτούτου, όταν ακόμα δεν υπήρχε νομοθεσία, δεν υπήρχαν ερευνητικά κέντρα, δεν υπήρχε τίποτα, παρά μόνον η Ακαδημία Αθηνών, να φτιάξει ένα θεσμικό πλαίσιο που να οριοθετεί τη λειτουργία αυτού του Ινστιτούτου. Σήμερα βέβαια έχουμε νομοθεσία. Δεν ευτύχησε το ελληνικό κράτος να φτιάξει μια αντίστοιχη Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή, της οποίας η εξωστρέφεια και το κύρος δεν οφείλονται ούτε στις δράσεις που κάνει ούτε στην πολιτιστική διπλωματία ούτε σε τίποτα τέτοιο. Οφείλεται στα συνέδρια και κυρίως σε αυτά τα περίφημα «Bulletin de Correspondance Hellenique», στα οποία έχουμε απίστευτες, χιλιάδες δημοσιεύσεις. Ένα τέτοιο ίδρυμα θέλουμε και ένα τέτοιο ίδρυμα προσπάθησαν να κάνουν σημαντικές προσωπικότητες στις οποίες αναφερθήκατε πολλοί και πολλές από εσάς, όπως ο Μαρούσας, ο Παναγιωτάκης και άλλοι, με το περίφημο περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΑ» του ίδιου του Ινστιτούτου.

Ήθελα να πω -τα είπε και ο Νίκος Φίλης και ο Νίκος Ξυδάκης και η κ. Βάκη και όλοι- ότι σήμερα έχουμε νόμο για την έρευνα

που η δική μας η Κυβέρνηση έφερε πέρυσι τον ν.4386. Έχουμε και την Ακαδημία Αθηνών και το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Έχουμε πού να πατήσουμε, ακόμα και αν το Ινστιτούτο, η λειτουργία του και η συμβολή του δεν είναι τόσο πολύ γνωστά.

Θεωρώ ότι το νομοθέτημα που έχει φθάσει τελικά στην Ολομέλεια σήμερα διαφέρει κατά πολύ από το πρώτο-πρώτο που είχαμε να επεξεργαστούμε στις επιτροπές και πάει προς μια σωστή κατεύθυνση.

Θα ήθελα, όμως, να τονίσω ότι εμείς σε αυτή τη Βουλή και αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να συμβάλουμε στην κατεύθυνση θωράκισης του ερευνητικού χαρακτήρα αυτού του Ινστιτούτου, άρα ο τρόπος εκλογής του διευθυντή -πρόεδρου, ας πούμε- έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία.

Χάρηκα το ύψος -εκτός από κάποιες εξαιρέσεις- όλων των συνδέλφων, ανδρών και γυναικών, από τις δημοκρατικές παρατάξεις αυτής της Βουλής, αλλά και την προσπάθεια για συναίνεση. Θεωρώ ότι ο κ. Ξυδάκης κωδικοποίησε με πολύ εύστοχο τρόπο ένα σημαντικό βήμα που μπορεί να γίνει προς την κατεύθυνση διασφάλισης του ερευνητικού χαρακτήρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Συγγνώμη. Μόνο ένα δευτερόλεπτο θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να το λάβετε υπ' όψιν σας και να δείξουμε έτσι ότι αυτή η Βουλή, πράγματι, για πρώτη φορά θεσμοθετεί και έχει τη μέριμνα να φτιάξει ένα ίδρυμα το οποίο θα είναι σημαντικό ερευνητικό για το εξωτερικό.

Μια τελευταία κουβέντα για τον οργανισμό. Χαίρομαι πάρα πολύ που ο Υπουργός δέχθηκε να είναι υποχρεωτική η σύσταση του οργανισμού.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, εδώ -επειδή και κάποιος άλλος συνάδελφος το είπε, επειδή χρονίζουν οι οργανισμοί πάρα πολλές φορές- να υπάρξει δέσμευση ότι εντός τριμήνου από την ψήφιση του νόμου θα υπάρξει οργανισμός που θα προβλέπεται και η συγκρότηση του επιστημονικού συμβουλίου. Δεν μπορεί να υπάρχει ερευνητικό ίδρυμα χωρίς να έχει δίπλα του επιστημονικό συμβούλιο. Πρέπει, δηλαδή, στον οργανικό νόμο να προβλέπονται και τα εργαλεία προώθησης του ερευνητικού του έργου και του αδιάρητου χαρακτήρα. Εγώ δεν ακούω όλες αυτές τις φωνές, ότι το Υπουργείο ήθελε να το κάνει ντάτσα για τον έναν και για τον άλλον. Κάνει το πρώτο βήμα. Αβέβαιο θέλετε να πείτε; Ας το πείτε. Όμως, κάνει το πρώτο βήμα για τη θεσμοθέτηση ενός τέτοιου ερευνητικού ιδρύματος.

Θα ήθελα, λοιπόν, να προβλέπεται επίσης η συγκρότηση επιστημονικού συμβουλίου και για έναν άλλο λόγο. Διότι και σύμφωνα με τον νόμο που εμείς έχουμε ψηφίσει, τον ν.4386/2016, θα προβλέπεται και ο τρόπος απονομής υποτροφιών. Η εξωστρέφεια διασφαλίζεται μόνο με έναν τρόπο, όταν έχεις νέους ανθρώπους που μπαίνουν στην έρευνα -και εκεί έχεις και κοινωνική κινητικότητα-, νέους ανθρώπους στους οποίους δίνεις τον τρόπο να βρεθούν στην καρδιά της Ευρώπης, στην καρδιά της ιστορίας, για να μπορέσουν να κάνουν έρευνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, με αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, εάν τα βάλουμε αυτά τα πράγματα, θα συναινέσουν καλόπιστα όλοι σε αυτό το πρώτο μεγάλο βήμα που γίνεται για τη θεσμοθέτηση ενός τέτοιου ερευνητικού κέντρου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, πείτε μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα ήθελα να διευκρινίσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν θέλετε να τοποθετηθείτε στο τέλος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα ή-

θελα τρία λεπτά, γιατί αιωρούνται κάποια πράγματα και θα πρέπει να λήξουν. Καταλαβαίνω ότι οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί συζητούν κ.λπ., αλλά θα πρέπει δυο πράγματα να τα πω.

Το ένα είναι σε σχέση με το χρονικό περιθώριο του οργανισμού. Ο οργανισμός θα είναι, έτσι και αλλιώς, αποτέλεσμα εισηγήσεως προέδρου, διαχειριστικής, απόφασης εποπτικής. Άρα θέλουμε τουλάχιστον ένα τρίμηνο με βάση τον νόμο, για να έχουμε τον Πρόεδρο με τις διαδικασίες που λέμε. Άρα μετά το τρίμηνο θα γίνει. Δεν μπορούμε να βάλουμε, δηλαδή, τον οργανισμό να γίνει τώρα. Πρέπει να γίνουν πρώτα οι διαδικασίες της εποπτικής, του προέδρου, να συσταθεί η διαχειριστική κ.λπ., οπότε θέλουμε ένα τρίμηνο.

Από εκεί και μετά -και μιλώ γι' αυτό, έτσι ώστε να υπάρχει και η τοποθέτηση του Υπουργού στην Ολομέλεια- άμεσα και μόλις ολοκληρωθούν αυτά, θέλουμε σε έξι μήνες και με τους διαλόγους που θα γίνουν, αφού γίνει η εποπτική, ο πρόεδρος κ.λπ., να γίνει ο οργανισμός. Πιστέψτε με, ότι όπου εμπλέκεται -ας ευλογήσουμε και εμείς τα γένια μας- το Υπουργείο Εξωτερικών, έχει γρήγορες διαδικασίες και θα τις κάνει.

Κοιτάξτε, υπάρχει ένα ερώτημα, το οποίο τέθηκε από τους Βουλευτές, γιατί δεν μπαίνει η Ακαδημία Αθηνών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Να γραφτεί στην πρόβλεψη του νόμου...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν μπορώ να κάνω άλλες νομοτεχνικές. Θα είναι μέσα στη δήλωσή μου όπως είναι και είναι δεσμευτική αυτή για τον Υπουργό. Σκέφτηκα πάρα πολύ και συζητήσαμε εδώ τι μπορούμε να κάνουμε. Μετά το τρίμηνο που θα λήξει το ζήτημα του προέδρου διαχειριστικών- εποπτικών, μέσα σε εξάμηνο δεσμευόμαστε να κάνουμε τον κανονισμό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ας γραφτεί στο άρθρο 8.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν μπορώ να κάνω άλλες νομοτεχνικές αυτή τη στιγμή. Νομίζω έχω κλείσει. Νομίζω ότι πρέπει να αρκεστείτε σε αυτό...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αν δεσμευόσαστε για το θέμα του οργανισμού του Υπουργείου...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Κουμουτσάκο, ακούστε με γιατί έχει τεθεί και από σας και κάποιον εξέφρασαν και την απορία γιατί δεν είναι η Ακαδημία Αθηνών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Το ερώτημα είναι συνεχές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Το ξέρω. Υπάρχουν πολλοί οι οποίοι το έβαλαν και λένε «γιατί δεν κάνατε εκείνο», «γιατί δεν το κάνατε αυτό», «γιατί δεν κάνατε το άλλο», «τι θέλετε», «όχι, η Ακαδημία έχει εκσυγχρονιστεί», «όχι, η Ακαδημία είναι αναχρονιστική».

Λοιπόν, ακούστε, όταν το 2016 -τον Μάιο περίπου, αν θυμάμαι τον μήνα καλά- δώσαμε στη δημοσιότητα, βγάλαμε στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» το σχέδιο νόμου, έκανα μια δήλωση και είπα ότι αυτό είναι ένα πρωτογενές υλικό, στο οποίο επάνω καλούμε τους φορείς, τις κοινότητες κ.λπ. να το συζητήσουμε και να καταλήξουμε σε αυτό που θα φέρω στη Βουλή. Ήταν ουσιαστικά ένα πρωτογενές, ένα πρόπλασμα, το οποίο έμπαινε για συζήτηση, όπως θεωρώ ότι πρέπει να γίνεται σε όλα τα νομοσχέδια.

Υπήρχαν καλόπιστες κριτικές αλλά υπήρχαν και πάρα πολύ κακόπιστες, δηλαδή «τι γίνεται», «τι κάνετε, πολιτιστικό κέντρο;» Τα άκουγα όλα αυτά. Και υπήρχαν και λάθος εκτιμήσεις, όπως αυτή που ακούστηκε ακόμη και τώρα στην Ολομέλεια, δηλαδή ότι δεν μπορούσαμε να αλλάξουμε τους σκοπούς του ινστιτούτου. Σας ξαναλέω, μπορούσαμε και μπορούμε νομικά.

Η Ακαδημία Αθηνών, λοιπόν, βγήκε κι έκανε μια επιστολή. Τα έχω αυτά και αν θέλετε να τα καταθέσω. Έκανε μια επιστολή προς τον Πρωθυπουργό με κοινοποίηση και στον Υπουργό Εξωτερικών και στον κ. Φίλη που ήταν τότε.

Θα το διαβάσω για να εξηγηθεί αυτό και να τελειώνουμε. «Το σχέδιο νόμου καταργεί τον ρόλο του ανωτάτου πνευματικού ιδρύματος της χώρας ως προς την προφανή ιδιότητα και αρμοδιότητα να μετέχει ενεργώς στη διεθνή επιστημονική παρουσία και να επιλέγει, κατόπιν διαγωνισμού, διευθυντή και υποτρόφους και να προτείνει στο Υπουργείο Εξωτερικών τον κατάλληλο διευθυντή». Επιπλέον, στο άρθρο 12 παράγραφος 2β του σχεδίου

νόμου καλείται η Ακαδημία Αθηνών, δηλαδή το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας, να προτείνει κατάλογο τεσσάρων μελών των υποψηφίων για την εποπτική επιτροπή του ινστιτούτου, από τους οποίους θα επιλέξει τελικώς έναν ο Υπουργός. Τέτοια διάταξη δεν υπήρξε ποτέ από της ιδρύσεως της Ακαδημίας για καμιά συμμετοχή εκπρόσωπου της στην Ελλάδα ή διεθνώς.

Καλώ την Ακαδημία να έρθει να μιλήσουμε μέσα στον Ιούνιο. Ήρθε πράγματι ο κ. Βαλτινός ο οποίος μου είπε ότι «εμείς δεν συμμετέχουμε». Η απάντηση, την οποία έχω γραπτώς και είναι προς εμένα γι' αυτό και μπορώ να τη δώσω, δεν είναι διαβαθμισμένα, είναι η εξής...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Πάλι απόρρητα;
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν είναι διαβαθμισμένα, γι' αυτό μπορώ να τα δώσω.

Εκεί λέει: «Το νέο κείμενο δεν διαφέρει από το γνωστό». Σαν γενικές παρατηρήσεις διατυπώνονται οι εξής. «Το νομοσχέδιο υποβιβάζει την επιστημονική αυτοτέλεια και ελευθερία της Ακαδημίας» -όχι του ινστιτούτου- «σε όλες τις ακαδημίες των χωρών όπου ισχύει η αρχή της ελευθερίας προς τις επιστημονικές ενέργειες και πράξεις, μεταξύ των οποίων και στην Ακαδημία Αθηνών, τα μέλη τους, στους ακαδημαϊκούς μεταξύ τους. Στο νομοσχέδιο, στο άρθρο 12 παράγραφος 2, ο Υπουργός εκλέγει εκ περισσοτέρων ακαδημαϊκών, δικαίωμα αποκλειστικά της Ακαδημίας, μόνης αρμοδίας να υποδείξει το ενδεικνυόμενο από τα μέλη της».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δίκιο έχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι, προσέξτε. «Ο ρόλος της Ακαδημίας από αποφασιστικός έως σήμερα γίνεται διακοσμητικός».

Δεν ήθελε ούτε η ίδια τη συμμετοχή της. Τι επιμένετε εδώ πέρα; Δεν ήθελα να το πω από την αρχή. Ήθελα να επικεντρωθούμε στο ινστιτούτο και να το βοηθήσουμε. Μπορώ να συνεχίσω -έχω κι άλλα- αλλά η ίδια δεν το θέλει και μου λέτε να τη βάλω; Τι να βάλω;

Και δεύτερον, προσέξτε κάτι. Ο εποπτεύων δεν μπορεί να ελέγχει για περίοδο την οποία ήταν ο ίδιος διαχειριστής. Και όταν ζητήθηκε να αντικατασταθεί το μέλος της εποπτικής, που το όρισε η Ακαδημία, έτσι ώστε να μην είναι στην εποπτική που θα χρειαστεί να ελέγξει περιόδους που ήταν ο ίδιος μέλος της διαχειριστικής, δεν το έκανε η Ακαδημία. Και έχω την επιστολή της. Και μου λέτε να τη βάλω;

Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Μαζί με τον κ. Τασούλα, που θα πάρει τώρα τον λόγο, απομένουν άλλοι τέσσερις ομιλητές από τη λίστα.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στη Βενετία στηρίζεται σε ιστορία εκατοντάδων ετών. Δεν στηρίζεται ούτε καν στον ιδρυτικό του νόμο, πολλών δε μάλλον ούτε καν στη σημερινή επικαιρότητα, όπου μία ακόμα κυβέρνηση της χώρας επιχειρεί να ελέγξει και να ορίσει τη διοίκηση του ινστιτούτου, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν.

Το ινστιτούτο ανήκει κυριολεκτικά στον άπλετο ιστορικό χρόνο. Η ελληνική παρουσία στη Βενετία έχει τεράστια σημασία να ξέρουμε πώς προήλθε, για να καταλάβουμε τον ρόλο του ινστιτούτου, τον ρόλο της Βενετίας. Ένας από τους σπουδαιότερους διεθνώς βυζαντινολόγους, ο Στίβεν Ράνσιμαν, λέει ότι η ιστορία καθορίζεται από την αντίδραση του ανθρώπου στην πρόκληση του περιβάλλοντος.

Κύριε Φίλη, δεν λέει ότι καθορίζεται από την πάλη των τάξεων. Λέει κάτι πιο γοητευτικό. Λέει ότι καθορίζεται από την αντίδραση του ανθρώπου στην πρόκληση του περιβάλλοντος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Ο Μοντεσκιέ το είπε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Το 1479 στη Βενετία υπήρχαν πέντε χιλιάδες Έλληνες. Λίγο μετά την Άλωση υπήρχαν πέντε χιλιάδες Έλληνες στη Βενετία. Ήταν η αντίδραση στην πρόκληση του περιβάλλοντος. Ποιου περιβάλλοντος; Μετά την Τουρκοκρατία και την Άλωση, οι δημιουργικότεροι, οι πιο μορφωμένοι, οι πιο ανήσυχτοι Έλληνες κατέφυγαν αρχικά στις ενοκροατούμενες περιοχές της Ελλάδας, στις κτήσεις της Βενετίας στην Ελλάδα.

Αυτές ήταν η Ναύπακτος, η Μονεμβασία –σε σας το λέω, κύριε Δαβάκη- η Μεθώνη, η Κορώνη, το Ναύπλιο. Από εμπορικοί σταθμοί, αυτές οι περιοχές έγιναν πολυάνθρωπα, θορυβώδη αστικά κέντρα, χάρη στην αντίδραση των ανθρώπων που δεν ήθελαν να υποταχθούν στην Τουρκοκρατία.

Μετά την απώλεια αυτών των βενετικών κτήσεων, αυτός ο πληθυσμός εξοικειωμένος με το εμπόριο, την πρόοδο, την παιδεία, τη μόρφωση, αξιοποίησε τις επαφές με το βενετικό καθεστώς και διαπεραιώθηκε στη Βενετία και στην Ισπρία. Έτσι εξηγείται η παρουσία πέντε χιλιάδων Ελλήνων στη Βενετία λίγα χρόνια μετά την Άλωση. Τι ήταν όλοι αυτοί; Ήταν φυγάδες, έμποροι, ναυτικοί, κωδικογράφοι, μεταπράτες χειρογράφων. Ήταν διάφορες ειδικότητες. Στη Βενετία μετεφέρθη σιγά-σιγά όλος ο πνευματικός πλούτος του Βυζαντίου. Στα αρχεία της Βενετίας βρίσκεται κανείς όλη τη γνώση για τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, για τη σχέση του Ελληνισμού με τη Δύση.

Τι έγινε μετά στη Βενετία; Εκεί έγινε ένα θαύμα. Από τους Ηπειρώτες μεγαλοποιομένες, οι οποίοι διαπεραιώθηκαν στη Βενετία, δημιουργήθηκαν οι έμποροι και οι λόγιοι Ηπειρώτες της Βενετίας, ο Επιφάνιος Ηγούμενος, οι Αδελφοί Μαρούτσαι, ο Γκούμας. Τα τρία μεγαλύτερα τυπογραφεία της Βενετίας τα είχαν Ηπειρώτες, ο Γλυκός, ο Θεοδοσίους και ο Σάρρος.

Εκεί προετοιμάστηκε σιγά-σιγά η απελευθέρωση της Ελλάδας μέσω της μεταλαμπάδευσής της παιδείας, μέσω χρημάτων και σχολείων που έφτιαξαν στην Ελλάδα αυτοί από τον πλούτο που δημιουργήσαν στη Βενετία. Αυτή η μεταλαμπάδευση ήταν ένα θαύμα. Δεν υπήρχε βιβλίο που να κυκλοφορούσε στα σχολεία της σκλαβωμένης Ελλάδας –σε όσα υπήρχαν- που να μην είχε τυπωθεί σ' αυτά τα τυπογραφεία. Το Ψαλτήρι, ο Οκτώηχος, όλα αυτά που καλλιέργησαν την προσμονή και τη Μεγάλη Ιδέα, τυπώθηκαν και εστάλησαν από τη Βενετία.

Συνεπώς είχε νόημα σε αυτή τη Βενετία να γίνει στις αρχές της δεκαετίας του 1950 το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, δηλαδή το ινστιτούτο μέσα στην πηγή της γνώσης και της δημιουργίας της ιστορίας για τη μεταβυζαντινή περίοδο. Αυτό ξεπερνά τις κυβερνήσεις και γι' αυτόν τον λόγο αυτό το ινστιτούτο έκανε σπουδαία δουλειά, γιατί ακριβώς ήταν ένα ερευνητικό πνευματικό ίδρυμα μέσα σε μία νησίδα Ελλάδας στη Βενετία.

Είχαμε και τα γνωστά ελληνικά ζητήματα κατά καιρούς. Είχαμε απόπειρες το '82 και άλλοτε να αλωθεί αυτό και να γίνει ένα κρατικό παράρτημα. Απέτυχαν αυτές οι απόπειρες, αλλά δεν άφησαν αδιάφορο, δεν άφησαν ακλόνητο το ινστιτούτο. Κάθε φορά που η πολιτεία, το κόμμα, επιχειρούσε να ελέγξει το ινστιτούτο, το άφηνε τραυματισμένο για πολλά χρόνια.

Και σήμερα η νέα Κυβέρνηση της Αριστεράς επιχειρεί να κάνει τα ίδια, υπό την ψευδαίσθηση ότι πρωτοτυπεί. Επιχειρεί να κάνει τα ίδια, να υποτάξει στην πολιτεία ένα ανώτατο στην ουσία ιστορικό και πνευματικό ίδρυμα που υπάρχει στην αλλοδαπή και επιτελεί συγκλονιστικό και ιστορικό έργο.

Κανονικά θα έπρεπε το Υπουργείο Εξωτερικών να φύγει εντελώς από τη μέση, να αναλάβει τα ηνία το Υπουργείο Παιδείας και η Ακαδημία Αθηνών ή τουλάχιστον, αφού δεν μπορείτε να βελτιώσετε την κατάσταση και να τους βοηθήσετε να ρυθμίσουν τα οικονομικά τους, μην κάνετε τίποτα. Αφήστε το για να κάνουν οι επόμενοι το σωστό.

Το σωστό θα ήταν υπαγωγή στο Υπουργείο Παιδείας, κατά τη γνώμη μου και η διευκόλυνση για τη ρύθμιση των οικονομικών τους. Δεν διορθώνονται τα οικονομικά τους με το άρθρο 7, το οποίο λέει ότι είναι αυτοχρηματοδοτούμενο. Δεν μπορεί να βάλεις ένα άρθρο και να πεις: είσαι οικονομικά εύρωστος, είσαι εμφανίσμιος, είσαι ευφυής. Δεν νομοθετούνται αυτά.

Δεν έχουν οικονομική ευρωστία. Έχουν υποχρεώσεις. Έχουν 40% μείωση των εσόδων τους. Χρειάζονται τουλάχιστον αυτή τη στιγμή 350.000 ευρώ για να διορθώσουν, να συντηρήσουν και να επισκευάσουν ακίνητα που πρέπει να νοικιάσουν. Οι νέες θέσεις που προσθέτουμε, δημιουργούν διοικητικό κόστος επιπλέον 350.000 ευρώ τον χρόνο.

Δεν είναι τα πράγματα ευοίωνα. Και αντί να τους στηρίξουμε σε αυτό, κοιτάμε να τους υποτάξουμε, για να μπορούμε να διορίζουμε αυτόν που εμείς θέλουμε διοικητή, πρόεδρο, διευθυντή,

εξοβελίζοντας την Ακαδημία Αθηνών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι το ίδρυμα αυτό η πρώτη και μοναδική ελληνική επιστημονική απόβαση στο εξωτερικό. Την πρώτη επιστημονική απόβαση στο εξωτερικό έκανε ανεπιτυχώς ο Πλάτων, τρεις φορές στη Σικελία, πιστεύοντας ότι θα έπειθε τον Διόνυσιο τον Β' να ακολουθήσει την άποψη ότι πρέπει να φιλοσοφήσουν οι βασιλείς. Τρεις φορές πήγε ο Πλάτων στις Συρακούσες. Και τις τρεις φορές έφυγε κακήν κακώς, γιατί διαπίστωσε εμπράκτως και με κίνδυνο της ζωής του ότι η μεταφύτευση της δικής του ακαδημίας σε ένα τυραννικό περιβάλλον, αυτό που έθετε σε κίνδυνο δεν ήταν μόνο τις ιδέες του, αλλά και τη ζωή του. Εκεί ο Πλάτων έμαθε ότι άλλα λένε τα γράμματα και άλλα λένε τα πράγματα.

Σήμερα εσείς επιχειρείτε με νομοθεσία να επιβεβαιώσετε ότι δυστυχώς για μια ακόμη φορά τα πράγματα του κομματικού ελληνικού συστήματος, το οποίο μεταμφιέζεται από ΠΑΣΟΚ σε ΣΥΡΙΖΑ, πότε πότε και Νέα Δημοκρατία για να είμαστε ειλικρινείς, έχει τον ίδιο νοσηρό προσανατολισμό. Ό,τι είναι εκτός ελέγχου, ό,τι μπορεί να μεγαλουργήσει, ό,τι συνομιλεί με την ιστορία πρέπει με το ζόρι να συνομιλήσει με το κόμμα, να συνομιλήσει με τον δικό μας έλεγχο.

Είναι τεράστιο λάθος. Θα οδηγήσει το ινστιτούτο σε περαιτέρω αποδιοργάνωση, μέχρι να έρθει μια μέρα που μια επόμενη κυβέρνηση -που πιστεύω θα είναι της Νέας Δημοκρατίας- θα καταλάβει ότι το καλύτερο που έχει να κάνει μια κυβέρνηση με το Ινστιτούτο Βενετίας είναι ό,τι έκανε και ο Πλάτων με τον Διόνυσιο, να φύγει και να το παρατήσει, ελεύθερο στον πνευματικό κόσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλογιάννη για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση προς ψήφιση σήμερα για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας είναι μια επίθεση στον ελληνικό πολιτισμό.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιχειρεί διά νόμου, αγνοώντας κατάφωρα τον πατριωτισμό, τη γενναϊότητα, την ανιδιοτέλεια των ιδρυτών χορηγών του και την πολυετή προσφορά των λειτουργών του, ουσιαστικά την άλωσή του για την εξυπηρέτηση σκοπών αλλότριων.

Παρά το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία διά του εισηγητού μας κατέθεσε προτάσεις και τροποποιήσεις, προκειμένου να γίνει μία εποικοδομητική συζήτηση, όπως θα έπρεπε, να γίνει μια γόνιμη ανταλλαγή προτάσεων για τη θεσμική ενδυνάμωση του ινστιτούτου, τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, την αξιοκρατία, αποφασίσατε με τον γνωστό αντιδραστικό σας τρόπο να μην ενσωματώσετε τίποτα στο σχέδιο νόμου, να μην συζητήσετε τίποτα, με αποτέλεσμα μέσω αυτού του νομοσχεδίου να βυθίζεται το ινστιτούτο σε μονολιθικές, σε κομματικές λογικές αντίθετες με τον ιδρυτικό σκοπό του, μετατρέποντάς το σε κέντρο εξυπηρέτησης των ημετέρων.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα συγκεκριμένα να επισημάνω κάποια σημεία. Πρώτα απ' όλα στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ο σκοπός του ινστιτούτου μεταβάλλεται και μάλιστα χρησιμοποιείται ο όρος «κύριοι σκοποί». Η ισότιμη παράθεση με το νομοσχέδιο επτά νέων σκοπών του ινστιτούτου, δηλαδή η προαγωγή της πολιτιστικής διπλωματίας μέσω διοργανώσεων εκδηλώσεων, η παροχή εκπαιδευτικών προγραμμάτων, η διαχείριση ψηφιακού υλικού και πολυμέσων και αξιοποίηση μουσικού υλικού και όχι η υπαγωγή των τελευταίων στον κύριο σκοπό, σύμφωνα με το ιδρυτικό καταστατικό και τον ισχύοντα νόμο, είναι κατάφωρη παραβίαση του πνεύματος με το οποίο ιδρύθηκε το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Το έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο; Μιλάτε για άλλα πράγματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ, μην αρχίζετε τον διάλογο. Σεβαστείτε την ομιλήτρια.

Συνεχίστε, κυρία Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Αλλοιώνει τον ερευνητικό χαρακτήρα του ιδρύματος που σκοπός του είναι η προαγωγή του ελληνικού πολιτισμού μέσω της μελέτης της βυζαντινής και μεταβυζαντινής ιστορίας, όπως σαφώς σημειώνεται στην πράξη δωρεάς της ελληνικής κοινότητας Βενετίας προς το ελληνικό δημόσιο.

Επιπλέον, η αλλοίωση του σκοπού σταματά την αρχαιακή έρευνα που διεξάγεται επί δεκαετίες από συνεργάτες του ινστιτούτου με άριστα αποτελέσματα στα αρχεία και τις βιβλιοθήκες της Βενετίας. Οι βενετολογικές σπουδές, δηλαδή που με τόσο κόπο αναπτύχθηκαν σε ξεχωριστό κλάδο με διεθνή εμβέλεια, θα πάψουν πλέον να καλλιεργούνται στη Βενετία από ένα ελληνικό ινστιτούτο που έχει διαπρέψει σε αυτόν τον τομέα.

Γιατί είναι απόλυτα σαφές ότι η ίδρυση του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας με το κληροδότημα της ελληνικής κοινότητας αποσκοπούσε στην προαγωγή των βυζαντινών και μεταβυζαντινών σπουδών, όχι μόνο από τα πλούσια αρχεία, αλλά και μέσω της μελέτης των αρχείων της Ιταλίας και μάλιστα της Βενετίας, καθώς και των σχέσεων και των αμοιβαίων επιδράσεων μεταξύ Βυζαντίου και νεότερου Ελληνισμού με τον δυτικό κόσμο, με κύρια πεδία έρευνας την ιστορία, τη φιλολογία και την τέχνη. Τα στοιχεία αυτά δεν αναφέρονται στο σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση προς ψήφιση.

Πρέπει επίσης να θυμόμαστε καλά ότι τα περιουσιακά στοιχεία του ινστιτούτου, κυρίως δηλαδή τα ακίνητά του, προέρχονται από κληροδοτήματα και δωρεές της ελληνικής κοινότητας Βενετίας και κατά το Σύνταγμα δεν επιτρέπεται η μεταβολή των περιεχομένων ή των όρων διαθήκης ή δωρεάς υπέρ του δημοσίου.

Επιπλέον, η ανάμιξη του έργου του ινστιτούτου ξένων προς την επιστήμη φορέων εμποδίζει τη λειτουργία του ιδρύματος ως επιστημονικού κέντρου.

Θα αναφερθώ και εγώ στο θέμα της Ακαδημίας Αθηνών, όπου κατά τις προηγούμενες δεκαετίες είχε πάντοτε σημαίνουσα παρουσία ως προς την διατήρηση του υψηλού ερευνητικού και επιστημονικού επιπέδου των δραστηριοτήτων του ινστιτούτου και με το σχέδιο νόμου καταργείται ουσιαστικά ο ρόλος του ανώτατου πνευματικού ιδρύματος της χώρας ως προς την προφανή ιδιότητα και αρμοδιότητα να μετέχει ενεργώς στη διεθνή επιστημονική μας παρουσία και να επιλέγει διευθυντή και υποτρόφους.

Το ίδρυμα, με τον νέο νόμο, περιέρχεται στην άμεση δικαιοδοσία του εκάστοτε Υπουργού Εξωτερικών, που θα το χρησιμοποιεί πλέον για την προώθηση της πολιτιστικής διπλωματίας. Ο πρόεδρος του ινστιτούτου δεν εκλέγεται από επιστημονικό σώμα, όπως εκλέγονται οι διευθυντές των ερευνητικών ιδρυμάτων ανά τον κόσμο, αλλά προτείνονται από τριμελή επιτροπή, γεγονός που τροφοδοτεί συνθήκες υπονόμησης της διαδικασίας σε βάρος τόσο της διοίκησης, όσο και του επιστημονικού και ερευνητικού έργου του ινστιτούτου.

Δεν διευκρινίζεται, επίσης, το έργο που θα επιτελεί ο Πρόεδρος, παραδείγματος χάριν δεν αναφέρεται ότι θα καθοδηγεί τους υποτρόφους στην έρευνά τους, που είναι βασικός καθήκον του. Ο πρόεδρος πρέπει να καθηγητής ή ερευνητής πρώτης και όχι χαμηλότερης βαθμίδας, καθώς το ίδρυμα είναι υψηλού επιστημονικού κύρους.

Στο νομοσχέδιο δεν διευκρινίζεται ο τρόπος επιλογής των υποτρόφων, ούτε καν ο αριθμός τους -ως τώρα παρέχονταν πέντε με έξι υποτροφίες, κάθε περίπου τρία χρόνια- ο χρόνος υποτροφίας των υποτρόφων που διεξάγουν μεταπτυχιακή έρευνα στα αρχεία και τις βιβλιοθήκες της Βενετίας, στα οποία διασώζονται πολύτιμες, άγνωστες πρωτογενείς πηγές της ιστορίας μας, δεν αναγνωρίζεται από το Υπουργείο Παιδείας ως μεταπτυχιακός τίτλος κι είναι, συνεπώς, απαραίτητο να λογίζεται από το Υπουργείο Παιδείας τουλάχιστον ως χρόνος μεταπτυχιακών σπουδών πρώτου κύκλου.

Στο νομοσχέδιο δεν αναφέρεται ο θεσμός των φιλοξενούμενων ερευνητών. Η ανάγκη ανάπτυξης επιστημονικού διαλόγου με ξένους ερευνητές καλυπτόταν ως τώρα με μεγάλη επιτυχία με τον θεσμό των φιλοξενούμενων. Πολυάριθμοι, άλλωστε, ξένοι φιλοξενούμενοι έρχονταν για λίγους μήνες, έμεναν στο ινστιτούτο και μελετούσαν στο αρχείο και τη βιβλιοθήκη του.

Κυρίες και κύριοι, συμπερασματικά η προτεινόμενη άλωση, η επίθεση στο Ινστιτούτο Βενετίας με αυτό το νομοσχέδιο είναι επι-

εικώς ιστορικά απαράδεκτη, είναι εγκληματική. Αυτό, άλλωστε, το έχουν επισημάνει τον τελευταίο καιρό με δημόσιες παρεμβάσεις τους πλήθος σημαντικοί πανεπιστημιακοί και ακαδημαϊκοί, όπως και πνευματικοί άνθρωποι διεθνούς βεληνεκούς.

Δεν θα μπορούσα στο σημείο αυτό να μην αναφερθώ στην απελπισμένη, αλλά και οργισμένη έκκληση της κορυφαίας βυζαντινολόγου και εξέχουσας Ελληνίδας κ. Ελένης Γλύκατζη - Αρβελέρ: «Μαθαίνω με έκπληξη ότι συζητείται νομοσχέδιο για το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας, το καλύτερο και μοναδικό ίδρυμα που έτυχε να έχει η Ελλάδα στο εξωτερικό κι αυτό χάρη στους άξιους διευθυντές του. Αιδώς, Αργείοι! Αυτό το ινστιτούτο, εάν δεν κρατήσει την επιστημονική φυσιογνωμία του, θα γίνει άλλ' αντ' άλλων».

Για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους, αυτό το σχέδιο νόμου που αλλιώνει βάναισα τους σκοπούς και τη λειτουργία του Ινστιτούτου Βενετίας, εμείς το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Κωνσταντίνος ΔΟΥΖΙΝΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Εσείς τι είσατε; Σχολιαστής των Βουλευτών; Και ο κύριος Πρόεδρος δεν σας έκανε παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Έκανα παρατήρηση, κυρία Κεφαλογιάννη, και είπα να μην ανοίγετε διάλογο. Δεν είναι σωστό να σχολιάζουμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ζωή Λιβανίου.

ΖΩΗ ΛΙΒΑΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για ένα ελληνικό ινστιτούτο που εδρεύει στη Βενετία και για το οποίο δεν υπήρξε η ουσιαστική μέριμνα από τις ελληνικές κυβερνήσεις μέχρι σήμερα.

Τα εκπαιδευτικά και επιστημονικά ινστιτούτα που αναπτύσσονται σε όλον τον κόσμο από πολλές χώρες συνδέονται συνήθως και με τον πολιτισμό και με την ιστορία της κάθε χώρας. Αποτελούν σημείο αναφοράς σε κοινότητες του εξωτερικού, εργάζονται για τη βελτίωση της θέσης, αλλά και της αναγνώρισης της χώρας αναφοράς.

Η Ελλάδα, παρά τη μακραίωνη ιστορία της, παρά την ύπαρξη σημαντικών ελληνικών κοινοτήτων στο εξωτερικό, παρά την ύπαρξη ιστορικών σχέσεων και δεσμών με πολλές χώρες, δεν έχει ασχοληθεί ουσιαστικά με το συγκεκριμένο επίπεδο καλλιέργειας σχέσεων. Βλέπουμε χώρες με μικρότερο ιστορικό και πολιτισμικό αποτύπωμα στο παγκόσμιο στερέωμα να επενδύουν σε διάφορα μέρη του κόσμου, να αναδεικνύουν τον πολιτισμό και την ιστορία τους.

Η χώρα μας διαθέτει ένα αντίστοιχο ινστιτούτο, το μοναδικό, το Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στη Βενετία, το οποίο διέπεται από τον νόμο ίδρυσής του του 1951, με έναν οργανισμό που διαμορφώθηκε κατόπιν βασιλικού διατάγματος το 1966.

Είναι σαφές σε όλους ότι το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας και οργάνωσης χρειάζεται τουλάχιστον εκσυγχρονισμό. Ο εκσυγχρονισμός αυτός οφείλει να ακολουθεί τους κανόνες που διέπουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας, να διασφαλίζει τη διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων και της περιουσίας του, παρά το ότι είναι αυτοχρηματοδοτούμενο. Οφείλει να μην αλλοιώνει τους σκοπούς και το πεδίο των ενδιαφερόντων του, να ενισχύει -και γιατί όχι;- να διευρύνει τους ορίζοντες και τον ρόλο του και στο πλαίσιο της συνδρομής, τις διπλωματικές σχέσεις της χώρας.

Η πρόταση του Υπουργείου Εξωτερικών καλύπτει τους παραπάνω στόχους. Θέτει αυτονόητους κανόνες για ένα τέτοιου είδους θεσμό. Καθορίζει με σαφήνεια το πεδίο δράσης του.

Διασφαλίζει διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων και της περιουσίας. Ορίζει το πλαίσιο που ανταποκρίνεται στον σύγχρονο κόσμο.

Το ινστιτούτο αυτό δεν μπορεί να μένει περιχαρακωμένο στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Η ακαδημαϊκή κοινότητα δεν μπορεί να μένει περιχαρακωμένη στη διεύρυνση της επιστημονικής γνώσης και έρευνας εάν αυτή δεν διοχετεύεται στην κοινωνία.

Η διοίκηση που θα προκύψει σύμφωνα με τους κανόνες λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στη χώρα μας, θα έχει σαφώς καθορισμένες και κατανοημένες αρμοδιότητες. Θα έχει το διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό να αναπτύξει ακόμα περισσότερο τη δράση του.

Τα προβλήματα στη λειτουργία του ινστιτούτου αναγνωρίζονται από όλους. Η αδιαφάνεια στη διαχείριση των πόρων του δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Το ινστιτούτο παραμένει αυτοχρηματοδοτούμενο. Αποκτά, όμως, ένα σύστημα οργάνωσης και λειτουργίας, ορθολογικό, λειτουργικό και ικανό να το βοηθήσει να αναπτυχθεί, να υπηρετήσει τους σκοπούς του για τους οποίους ιδρύθηκε.

Με το παρόν νομοσχέδιο μπαίνει τέλος στην αναποτελεσματική ανάθεση του συνόλου των δομών και των δράσεων σε έναν και μόνο άνθρωπο, που όσο ικανός κι αν είναι, δεν μπορεί να ανταποκριθεί πλήρως στο σύνολο των δράσεων που αυτό μπορεί και οφείλει να αναπτύξει.

Η Αντιπολίτευση, με προφάσεις για ακόμα μια φορά, προσπαθεί να παραπέμψει ένα ζήτημα που δεν θα έπρεπε να διχάζει, αλλά να ενώνει, στις καλές δυνάμεις του μέλλοντος.

Η Κυβέρνηση άκουσε τα επιχειρήματα όλων των εμπλεκόμενων φορέων και η πρότασή της συνδυάζει ορθολογικά τόσο τις απόψεις των φορέων, όσο και τους κανόνες νομοθέτησης που υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Η ένταξη του ινστιτούτου στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου το κατοχυρώνει, το προστατεύει, το αναβαθμίζει, το συνδέει άμεσα με την κοινότητα, το καθιστά πραγματικό αρωγό στο σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας που ενδιαφέρεται επιστημονικά για τις βυζαντινές σπουδές και την ακαδημαϊκή έρευνα.

Ορίζεται με σαφήνεια ο τρόπος ανάδειξης των οργάνων και ο τρόπος στελέχωσής. Λαμβάνεται μέριμνα για την αναγκαία διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών. Γίνεται το πρώτο βήμα για την ουσιαστική αξιοποίηση στην εμπέδωση, την καλλιέργεια των διεθνών σχέσεων της χώρας και βέβαια διατηρούνται στο ακέραιο οι σκοποί για τους οποίους εξαρχής ιδρύθηκε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Λιβανίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Μουμουλίδης για επτά λεπτά.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο -οφείλω να ομολογήσω- σε ένα κλίμα εξαιρετικά δημιουργικό. Είναι από τις λίγες φορές που στην Ολομέλεια κατατίθενται σημαντικοί προβληματισμοί και ουσιαστικές προτάσεις και, επίσης, διεξάγεται ένας διάλογος, ο οποίος από όπου κι αν προέρχεται, έχει στόχο -πιστεύω- την καλύτερη εξέλιξη ενός φορέα που είναι πολύ σημαντικός για την Ελλάδα.

Για να προχωρήσω λίγο παρακάτω, γιατί έχουν ειπωθεί τα περισσότερα και η ώρα είναι περασμένη, θέλω να αναφερθώ και εγώ επιγραμματικά στους σκοπούς του ιδρύματος και στο τι είναι το ινστιτούτο. Έχει σημαντική εκδοτική δραστηριότητα στο πλαίσιο της οποίας εκδίδει βιβλία Ελλήνων και ξένων επιστημόνων, ετήσιο επιστημονικό περιοδικό, διοργανώνει συνέδρια και διαλέξεις, παρέχει δωρεάν φιλοξενία σε ερευνητές, επιστήμονες που εργάζονται για τις διατριβές τους.

Το ινστιτούτο διευκολύνει επιστήμονες να ασχοληθούν με την έρευνα της μεταβυζαντινής περιόδου και προσφέρει κάθε χρόνο ένα υποτροφία και άλλα.

Επίσης, είναι σημαντική η παρουσία του ινστιτούτου, αφού η Ελληνική Κοινότητα της Βενετίας έχει προσφέρει σημαντικά κτήρια και στην ιδιοκτησία του υπάρχουν μερικά κτήρια ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής αξίας, όπως ο ναός του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων, το κτήριο του μουσείου του Ινστιτούτου, το κτήριο της Φλαγγινείου Σχολής και άλλα.

Επίσης, το ινστιτούτο έχει στην κυριότητα του -και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία- σημαντικό αριθμό εικόνων, αντικείμενα και σκεύη λατρείας, το Αρχείο Ελληνισμού της Βενετίας, το οποίο περιλαμβάνει τις χρονιές 1498 έως 1959. Είναι ένα αρχείο ιδιαίτερης ιστορικής αξίας.

Σήμερα στην ιδιοκτησία του ινστιτούτου ανήκουν περισσότερα

από εξήντα κτήρια, ενώ τα ετήσια έσοδα του από ενοίκια ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο ευρώ.

Είναι σημαντικό, λοιπόν, το γεγονός ότι μετά από πολλά χρόνια μία Κυβέρνηση έρχεται να ασχοληθεί και να νομοθετήσει για το μοναδικής σημασίας Ινστιτούτο της Βενετίας, που άλλωστε είναι και το μοναδικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που λειτουργεί ως ερευνητικό κέντρο εκτός Ελλάδας.

Το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών, λοιπόν, θα τολμούσα να πω ότι δεν μας ανήκει. Στην πραγματικότητα ανήκει στη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Ανήκει στην ιστορία και στον χρόνο των ανθρώπων και γι' αυτό έχουμε την ευθύνη να το διαχειριστούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μέσω του ιστορικού ινστιτούτου οφείλουμε να υπερασπιστούμε στην πραγματικότητα και την ιστορία της χώρας μας, τη στιγμή που συναντιέται η Ανατολή με τη Δύση.

Είμαστε υποχρεωμένοι να διατηρήσουμε τη μοναδικότητα αυτού του ινστιτούτου, να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε τον επιστημονικό και ερευνητικό του χαρακτήρα και να ενισχύσουμε τον διεθνή του ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως υπάρχουν πεδία συζήτησης στα οποία το σύνολο των δημοκρατικών δυνάμεων θα μπορούσαν να συναινέσουν. Νομίζω πως είναι σημαντικό για το πολιτικό προσωπικό της χώρας να εμφανίζεται επί της ουσίας συναινετικό σε ζητήματα που αφορούν στον εκσυγχρονισμό δομών, στη χάραξη νέων εξωστρεφών πολιτικών, αλλά κυρίως στην εξωστρέφεια και τη διεύρυνση της παρουσίας της χώρας στο εξωτερικό και μάλιστα σε τομείς όπως αυτοί της παιδείας και του πολιτισμού, στους οποίους η χώρα μας διαθέτει συντριπτικό, αλλά δυστυχώς αναξιοποίητο μέχρι σήμερα πλεονέκτημα έναντι τουλάχιστον των Ευρωπαίων εταίρων της.

Θέλω εδώ να επισημάνω ένα παράδοξο της ελληνικής πραγματικότητας. Συζητάμε στην πραγματικότητα για ένα πολιτιστικό ίδρυμα, για ένα ίδρυμα πολιτισμού και από τον διάλογο απουσιάζει το Υπουργείο Πολιτισμού. Αυτό νομίζω ότι μπορούμε να το αποδώσουμε στην κεκτημένη ταχύτητα, στη γραφειοκρατία και στο γεγονός ότι δεν καταλαβαίνουμε πολλές φορές τη σημασία σημαντικών ιδρυμάτων.

Ως εκ τούτου, θέλω να πω ότι η λειτουργία του ιδρύματος αυτού νομίζω ότι αυτοδίκαια μεταξύ των δύο «εταίρων», μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου Παιδείας, ανήκει κυρίως στο Υπουργείο Παιδείας. Αυτό νομίζω ότι είναι αυτονόητο για όλους εδώ μέσα. Η Βενετία είναι από αιώνες βαθύτατα συνδεδεμένη με το Βυζάντιο. Εδώ δημιουργείται ο διάλογος Ανατολής και Δύσης. Η Βενετία επί σειρά αιώνων παρέμεινε σημαντικό κέντρο τεχνών και γραμμάτων.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, που νομίζω ότι τους έχουμε επισημάνει, ο εκάστοτε πρόεδρος θα πρέπει να είναι ελεύθερος να δώσει το επιστημονικό του στίγμα, να επιλέξει την πολιτική που πιστεύει ότι θα διευρύνει τους στόχους του ινστιτούτου. Ο πρόεδρος θα πρέπει να είναι μια σημαντική δυναμική προσωπικότητα από τον χώρο των πανεπιστημιακών, που κατά τη διάρκεια της θητείας του θα έχει την πλήρη ευθύνη του σχεδιασμού του επιστημονικού και ερευνητικού προγράμματος του ινστιτούτου.

Ερχομαι τώρα σε αυτό που θεωρούμε όλοι καινοτομία ή επιτυχία, σε αυτό που όμως όλη η υπόλοιπη Ευρώπη έχει κατακτήσει εδώ και δεκαετίες. Μιλάω για τον ρόλο του οικονομικού διευθυντή. Επειδή δεν υπάρχει στην πραγματικότητα συνύπαρξη, δεν υπάρχει διάλογος μεταξύ των Υπουργείων διαχρονικά στην Ελλάδα, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι όλοι οι εποπτευόμενοι φορείς του Υπουργείου Πολιτισμού ή παρόμοιοι εποπτευόμενοι φορείς του Υπουργείου Παιδείας ή του Υπουργείου Εξωτερικών, στη συγκεκριμένη περίπτωση το Βυζαντινό Ίδρυμα Βενετίας, πρέπει να λειτουργούν με έναν απλό τρόπο. Είναι ξεχωριστός ο ρόλος του διευθυντή ή του προέδρου από αυτόν του οικονομικού διευθυντή. Αυτό συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη. Εμείς το ανακαλύπτουμε σιγά-σιγά τα τελευταία χρόνια. Κάτι είναι κι αυτό. Θυμηθείτε το, γιατί ελπίζω σύντομα να συζητήσουμε και το θεσμικό πλαίσιο των εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου Πολιτισμού. Νομίζω ότι το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για τη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων διδακτορικών και

μεταδιδασκτορικών υποτροφιών. Η ευθύνη για τη συνέχιση της έρευνας πρέπει να ανήκει στους επιστήμονες.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ στον Υπουργό και να του ζητήσω κι εγώ με τη σειρά μου το ζήτημα του οργανισμού να μην μείνει μία κατάθεση θεωρητική, αλλά να υπάρχει μία δέσμευση. Προτείνω να συμπεριληφθεί ότι σε ένα εξάμηνο θα έχει ολοκληρωθεί η ύπαρξη, η νομοθέτηση, η λειτουργία του οργανισμού, γιατί εκτιμώ ότι είμαστε σε ένα κομβικό σημείο ως πολιτικό σύστημα, ως χώρα, ως πολιτεία, αλλά και ως Κυβέρνηση και θα πρέπει να γίνουμε εξαιρετικά συγκεκριμένοι –όπως είπε και ο κ. Ξυδάκης στην ομιλία του– σε αυτά που ανακοινώνουμε και να μην αφήνουμε κανένα κενό που να μπορεί μια επόμενη ηγεσία Υπουργείου να αμφισβητήσει.

Εύχομαι με την εφαρμογή του παρόντος νομοσχεδίου, που οφείλω να ομολογήσω ότι έρχεται σημαντικά βελτιωμένο, να ξαναγεννηθεί το μοναδικό ερευνητικό ίδρυμα που διαθέτουμε στο εξωτερικό, να μην επαναλάβουμε λάθη του παρελθόντος και να συμβάλουμε με τον διάλογο στον σχεδιασμό και άλλων παρόμοιας σημασίας ιδρυμάτων σε άλλες χώρες.

Η χώρα μας περνάει σταθερά στην καινούργια εποχή και στην καινούργια εποχή δεν χωράνε ιδιοτελείς πολιτικές, προσωπικές στρατηγικές και σκοπιμότητες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Μουμουλίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γενικό Λύκειο Αγρινίου (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής, ο κ. Στύλιος, για επτά λεπτά. Μετά θα ξεκινήσουμε με τις δευτερολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω από τη θέση μου.

Θα αναφερθώ στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί από τον Υπουργό Παιδείας και όχι στο νομοσχέδιο.

Κατατέθηκε μια τροπολογία και συζητείται, η οποία αφορά το ΤΕΙ Αθήνας και το ΤΕΙ Πειραιά. Διαβάζοντας το συγκεκριμένο άρθρο, βλέπουμε ότι δίνεται μια εξουσιοδότηση στον Υπουργό, μια παράταση στα όργανα και των δύο ιδρυμάτων μέχρι τις 31 Ιανουαρίου του 2018. Στη συνέχεια παίρνει μια εξουσιοδότηση ο Υπουργός από το συγκεκριμένο άρθρο, αν ψηφιστεί από τους συναδέλφους Βουλευτές, να μπορεί να ανανεώσει τη συγκεκριμένη προθεσμία μέχρι δύο φορές.

Καταλαβαίνω το εξής: ότι αυτοσχεδιάζει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Ανακοίνωσε πέρσι την άνοιξη ο Πρωθυπουργός ότι δημιουργείται το Πανεπιστήμιο της Δυτικής Αθήνας με τη συνένωση και συγχώνευση των δύο ιδρυμάτων, του ΤΕΙ Αθήνας και του ΤΕΙ Πειραιά, αλλά απ' ό,τι φαίνεται δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο και ένα συγκροτημένο σχέδιο και δεν υπάρχει και ένα πλαίσιο και ένα όριο, το οποίο θα έβαζε η Κυβέρνηση για να ολοκληρωθεί και να υποποιήσει τις συγκεκριμένες εξαγγελίες και δεσμεύσεις της.

Άρα, για άλλη μια φορά, έχουμε από το Υπουργείο Παιδείας ανακοινώσεις, εξαγγελίες, οι οποίες είναι θεωρητικές, χωρίς να έχουν περιεχόμενο.

Ποιο είναι αυτό που θέλω επίσης να καταδείξω; Το ίδιο πράγμα γίνει και με τις πανελλήνιες εξετάσεις. Ανακοινώθηκε ότι καταργούνται οι πανελλήνιες εξετάσεις και στη συνέχεια ήρθε το Υπουργείο πάλι χωρίς σχέδιο και είπε ότι θα γίνονται δύο φορές το χρόνο οι πανελλήνιες εξετάσεις και ξανά πάλι από την αρχή.

Κάνω έκκληση και λέω στο Προεδρείο και στην Κυβέρνηση το εξής: Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ας είναι πολύ πιο προσεκτική και πολύ πιο συγκεκριμένη ειδικά με τέτοια ευαίσθητα θέματα που αφορούν στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

και αφορούν στο μέλλον της νέας γενιάς της πατρίδας μας και αφορούν και στα παιδιά μας.

Έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα. Έχει μέσα στην τροπολογία μια αλλαγή στη συγκρότηση, την κατάργηση της θέσης του διευθύνοντος συμβούλου ενός οργανισμού του Υπουργείου Παιδείας, του ΙΝΕΔΙΒΙΜ.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριες συνάδελφοι, ποιο είναι το έργο και ο σκοπός του συγκεκριμένου οργανισμού; Ο Υπουργός είπε ότι καταργείται η θέση του διευθύνοντος συμβούλου, χωρίς να αιτιολογήσει γιατί γίνεται αυτό.

Γνωρίζετε ότι ο συγκεκριμένος οργανισμός είναι υπεύθυνος για τη σίτιση των περισσότερων πανεπιστημίων της χώρας, ότι είναι υπεύθυνος για τη λειτουργία των φοιτητικών εστιών της χώρας;

Γνωρίζετε ότι από τον συγκεκριμένο οργανισμό πληρώνονται οι εκπαιδευτικοί των ΙΕΚ, οι ωρομίσθιοι, που είναι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που το συγκεκριμένο εισόδημα είναι το μοναδικό τους;

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι από τον συγκεκριμένο οργανισμό πληρώνονται οι καθαρίστριες που καθαρίζουν τα σχολεία σε όλη τη χώρα; Γνωρίζετε ότι ο συγκεκριμένος οργανισμός με τη διαχείριση τη δική σας, με δύο διοικήσεις που άλλαξαν επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, μετά το 2015, έχει ένα μεγάλο πρόβλημα υποχρηματοδότησης και μη λειτουργίας; Γνωρίζετε ότι υπάρχουν ευρωπαϊκά προγράμματα, όπως το «Youth in Action» και χάνουμε τα χρήματα και έχουν επιστραφεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι έχετε βάλει μια διοίκηση που δεν διαχειρίζεται τα θέματα του οργανισμού; Σε όλα αυτά τα ζητήματα είναι απύσχα η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, είναι απύσχα η Κυβέρνηση. Η ευθύνη είναι συνολική, όλων σας.

Άρα, λοιπόν, τι περιμένουμε; Περιμένουμε ότι θα έρθει κάποια στιγμή, τον Γενάρη ή αργότερα, όπου οι εστίες δεν θα έχουν φύλαξη, δεν θα «δουλεύει» καλά η σίτιση στα πανεπιστήμια και στα ιδρύματα, οι καθαρίστριες σε όλη τη χώρα δεν θα πληρωθούν, οι εκπαιδευτές των ΙΕΚ δεν θα πληρωθούν.

Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης; Για όλα αυτά δεν υπήρξε σήμερα μια τοποθέτηση από τον Υπουργό Παιδείας.

Το τελευταίο: Το κεντρικό κτήριο του οργανισμού, του ΙΝΕΔΙΒΙΜ, βρίσκεται σε κατάληψη για πάνω από είκοσι μέρες τώρα και δεν έχει γίνει η παραμικρή ενέργεια και η παραμικρή κίνηση από το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να δοθεί μια λύση στο πρόβλημα. Γιατί είναι σε κατάληψη; Επιτρέπεται ένα δημόσιο κτήριο να είναι σε κατάληψη; Έχει γίνει κάποια ενέργεια; Σας πληροφορώ ότι δεν έχει γίνει καμμία ενέργεια από το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να έρθει σε συνεργασία και σε συνεννόηση με τον σύλλογο των εργαζομένων.

Ο Υπουργός Παιδείας με άλλα πράγματα ασχολείται. Δεν υπάρχουν Υφυπουργοί σε αυτό το Υπουργείο; Δεν συναντούν τον σύλλογο των εργαζομένων, δεν συζητούν; Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι του οργανισμού του συγκεκριμένου δεν ξέρουν ποιο είναι το μέλλον τους. Έχουν παρθεί αλληλοσυγκρουόμενες αποφάσεις από τα διοικητικά συμβούλια και έχουμε κάποιες κινήσεις εντυπωσιασμού από το Υπουργείο Παιδείας ότι θα κάνουν διαχειριστικό έλεγχο από το 2011, ότι υπάρχει πόρισμα από τους ελεγκτές δημόσιας διοίκησης και το έστειλαν στον Άρειο Πάγο, όταν το πόρισμα έχει πάει ήδη στη δικαιοσύνη και στον Εισαγγελέα. Να κάνουν διαχειριστικό έλεγχο. Γιατί δεν κάνουν; Γιατί αυτός ο εντυπωσιασμός; Γιατί κάνετε αυτές τις κινήσεις και δεν εργάζεστε ουσιαστικά; Σε εποχή οικονομικής κρίσης αντιλαμβάνεστε πόσο σημαντικό και πόσο ουσιαστικό είναι να μπορούν τα παιδιά μας να έχουν στέγαση και σίτιση στα πανεπιστήμια και στα ιδρύματα.

Απορώ πώς μία Κυβέρνηση, που λέει ότι είναι φιλολαϊκή και αριστερή, αδιαφορεί για τους εργαζόμενους στον οργανισμό, αδιαφορεί για τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς των ΙΕΚ.

Θα χρειαστώ κάποια δευτερόλεπτα ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Στον Νομό Άρτας ο Υπουργός Παιδείας δεσμεύτηκε στις αρχές Σεπτεμβρίου εδώ, σε αυτή την Αίθουσα, ότι δύο δημοτικά σχολεία θα λειτουργήσουν στο Αθαμάνιο –είναι και πατρίδα του Πρωθυπουργού– και στα Άγναντα. Στις 30 Οκτωβρίου βγήκε το ΦΕΚ για τη λειτουργία των δημοτικών σχολείων. Έχουμε φτάσει στον Δεκέμβριο και ακόμα δεν υπάρχει δάσκαλος και το τραγικό

είναι ότι τα παιδιά αυτά δεν έχουν παρακολουθήσει ούτε μία ώρα διδασκαλίας μέχρι τώρα.

Δεν ξέρω αν με ακούει κάποιος. Δεν ξέρω ποιος μπορεί να παρέμβει. Έχω απευθυνθεί πολλές φορές και στο Υπουργείο και στις υπηρεσίες και στην περιφερειακή διευθύντρια και στον διευθυντή εκπαίδευσης, αλλά αυτά τα πράγματα είναι ανήκουστα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Στύλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Επειδή όλοι έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον και θέλουν να τοποθετηθούν, εγώ θα πρότεινα να μειώσουμε όσο το δυνατόν γίνεται τον χρόνο στα πέντε λεπτά, με ανοχή. Όποιος χρειαστεί παραπάνω χρόνο, το βλέπουμε, διότι άμα πούμε επτά με επτάμισι λεπτά, θα φτάσουμε στα εννιά-δέκα και δεν θα τελειώσουμε ποτέ, οπότε να ολοκληρώσουμε το συντομότερο δυνατόν.

Η κ. Τριανταφύλλου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι έγινε μια συνεδρίαση που ακούστηκαν σημαντικά και ενδιαφέροντα πράγματα, παρά τις κάποιες διαφωνίες και αντεγκλήσεις. Ίσως κάποιες φορές υψώθηκαν οι τόνοι. Δεν είναι η πρώτη φορά. Νομίζω, όμως, ότι είχαμε μια συνεδρίαση, η οποία ήταν κανονική συνεδρίαση και κυρίως ακούστηκαν πράγματα τα οποία βοήθησαν στην ίδια τη νομοθετική διαδικασία.

Στις τροπολογίες συμφωνούμε. Τις υπερασπίστηκαν οι Υπουργοί τώρα.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο, θα ήθελα να πω δυο-τρία πράγματα, τα οποία δεν είναι όλα πολύ σημαντικά. Για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και για τις τροπολογίες ως προς την κοινοβουλευτική διαδικασία, υπάρχει ένα ουσιαστικό ζήτημα. Το ουσιαστικό ζήτημα είναι, πρώτον, να μην υπάρχουν τροπολογίες άσχετες με το νομοσχέδιο. Δυστυχώς, υπήρξαν ακόμα και σήμερα.

Το δεύτερο, που αφορά τις νομοθετικές βελτιώσεις, το έγκαιρο της προσκόμισης, είναι πάρα πολύ ουσιαστικό ζήτημα. Ως προς τα υπόλοιπα, αν το γνώριζε η ισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ ή δεν το γνώριζε, δίστανται οι απόψεις. Δεν είναι σημαντικό ζήτημα.

Ακούγονται διάφορα πράγματα και δεν χρειάζεται να ακούγονται τέτοια πράγματα όταν είμαστε όλοι στην Αίθουσα και τις επιτροπές και τα γνωρίζουμε. Για παράδειγμα, όσον αφορά στον σκοπό, ο Υπουργός είπε, μετά την ακρόαση των φορέων, ότι ο σκοπός θα αλλάξει.

Συγγνώμη για τον τόνο προηγουμένως, κύριε Ψαριανέ. Δεν συνηθίζω να υψώνω τους τόνους -και μάλιστα χωρίς λόγο- για ζητήματα τα οποία είναι πάρα πολύ απλά και με πρακτικό τρόπο μπορούν να απαντηθούν.

Υπήρξε, όμως -θα μου πείτε ότι δεν αποτυπώθηκε και το βλέπουμε σήμερα- με σαφήνεια αυτή η δέσμευση του Υπουργού αμέσως μετά την ακρόαση των φορέων.

Κάποιες άλλες νομοτεχνικές ρυθμίσεις αναφέρθηκαν, αλλά δεν δόθηκαν από τον Υπουργό. Όμως, νομίζω ότι είπε ο Υπουργός κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των άρθρων ότι θα τις υλοποιήσει.

Υπήρξαν, όμως, πράγματα καινούργιες ρυθμίσεις που ήρθαν σήμερα, ρυθμίσεις οι οποίες είναι σημαντικές, δεν αλλάζουν το νόημα του νομοσχεδίου, βοηθούν, όμως, στην καλύτερη λειτουργία αυτού που πάμε να νομοθετήσουμε.

Όσον αφορά το αν οι αλλαγές έγιναν με βάση τις προτάσεις των φορέων και των Βουλευτών και το αν κάποιοι από εμάς ήμασταν ή δεν ήμασταν εκεί, εγώ νομίζω ότι ήμασταν όλοι εκεί. Πάντοτε έτσι γίνεται. Έγιναν με βάση τις προτάσεις φορέων που ακούστηκαν στην επιτροπή, αλλά και Βουλευτών και καλώς έγιναν και θα αξιολογηθούν φυσικά και αξιολογούνται. Γι' αυτό και ψηφίζουν τα κόμματα θετικά ή αρνητικά.

Για την ανάγκη ύπαρξης του νομοθετήματος, του σημερινού θεσπίσματος, το πρώτο πράγμα είναι ότι συνομολογήθηκαν χρόνιες παθογένειες. Ακούσαμε και τους φορείς, ακούσαμε και τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης.

Ακούστηκε, τουλάχιστον από κάποιους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, ποιες είναι αυτές οι παθογένειες. Περιγράφηκαν με

έναν τρόπο, όχι τόσο από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης ούτε και από τους φορείς.

Σχετικά με τις παθογένειες, μπορεί να είναι διαχειριστικές δυσκολίες, μπορεί να είναι διοικητικές αβελτηρίες, μπορεί να είναι παρωχημένη νομοθεσία λόγω του χρόνου, των εξελίξεων κ.λπ.. Μπορεί να είναι όλα αυτά και πολλά άλλα, πάντως υπήρξε αναγκαιότητα και γι' αυτό σήμερα το νομοθέτημα έρχεται εδώ. Βέβαια, είναι πάνδημη, κατά την άποψή μας, η απαίτηση να λειτουργήσει το Ινστιτούτο Βενετίας, γιατί δεν λειτουργεί.

Ακούστηκαν πολλά για τη σχέση του ΥΠΕΞ με το Υπουργείο Παιδείας και έχει μια σημασία αυτό. Ακούστηκε, ας πούμε, ότι εκχωρεί αρμοδιότητες το Υπουργείο Παιδείας στο ΥΠΕΞ.

Εν πάση περιπτώσει, εμένα αυτό που με προβληματίζει και θα έπρεπε να προβληματίζει όλους τους Βουλευτές είναι το εξής: Διαχρονικά το ΥΠΕΞ παίζει αυτόν τον ρόλο; Δεν αναφέρομαι μόνο σ' αυτή την Κυβέρνηση. Ακούστηκε ότι διαχρονικά παίζει αυτόν τον ρόλο το ΥΠΕΞ. Πρέπει να μας προβληματίσει αυτό. Αυτός είναι ο ρόλος του Υπουργείου; Το δεχόμαστε αυτό;

Βέβαια ο κ. Τασούλας, με τον οποίο μπορεί να διαφωνούμε, αλλά είναι ειλικρινής, είπε κάτι άλλο. Είπε: «Όχι από όλες τις ηγεσίες του ΥΠΕΞ», δηλαδή από όλα τα ΥΠΕΞ, αλλά από αυτές τις ηγεσίες αυτών των κυβερνήσεων που θέλουν την κομματικοποίηση, που ουσιαστικά προσπαθούν να υλοποιήσουν την αρχή της κομματικοποίησης.

Αυτό τι σημαίνει; Εγώ το «διαβάζω» ότι έχει να κάνει με την Αριστερά ή και με την Κεντροαριστερά. Καμμία σχέση το ένα με το άλλο, παρ' όλα αυτά εγώ «διαβάζω» ότι οι απόπειρες έχουν να κάνουν με αυτόν ή με αυτούς τους χώρους.

Αν, κύριοι συνάδελφοι, το αποδεχόμαστε αυτό -εγώ δεν το αποδέχομαι έτσι όπως διατυπώνεται και δεν έχω τον χρόνο να πω άλλα- είναι τεράστιο πρόβλημα για την ίδια τη λειτουργία και την ύπαρξη του ΥΠΕΞ.

Τέλος, υπήρχε μεγάλη επίκληση στην αυθεντία. Η επίκληση στην αυθεντία, το γνωρίζετε όλοι, είναι ένας τρόπος πειθούς. Θα σταθώ λίγο, χωρίς να έχει μεγάλη σημασία, σε αυτό που είπε ο κ. Λοβέρδος. Επικαλέστηκε δύο ανθρώπους, μία πολύ γνωστή ιστορική και ένα άλλο πρόσωπο. Κατά την άποψή μου, για τη δεύτερη περίπτωση, επειδή διάβασα το άρθρο, το οποίο δίνει μία γραμμή και στα ίδια τα κόμματα, κυρίως στο ίδιο το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, νομίζω ότι καμμία αυθεντία δεν έχει κανέναν λόγο να το κάνει αυτό.

Ακούστηκαν διάφορες ανακρίβειες και υπερβολές, όπως για παράδειγμα ότι καταστρέφεται ελληνικός πολιτισμός. Δεν θα το σχολιάσω.

Τι πιστεύω; Και τελειώνω με αυτό, γιατί καταχράστηκα τον χρόνο και σας ευχαριστώ για την ανοχή. Το Ινστιτούτο πρέπει να λειτουργήσει με τέτοιον τρόπο, ώστε να προάγει την ιστορική μνήμη, τη συνέχεια. Είπε πολύ σωστά ο κ. Λοβέρδος -τον επικαλούμαι αρκετά- ότι «το ίδιο το Βυζάντιο, ο ίδιος ο βυζαντινός πολιτισμός, πραγματικά δεν έχει τη θέση που του αξίζει στην εκπαίδευσή μας». Έτσι είναι.

Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι αν είναι έτσι, αυτό σημαίνει, όπως είπα και στην επιτροπή, ότι ο σχεδιασμός και της έρευνας και της γνώσης δεν διαμορφώνεται με μοναδικό κριτήριο, δυστυχώς, την ανακάλυψη της αλήθειας.

Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να δώσουμε αυτή την πνοή ζωής, με ένα καλύτερο θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία του Ινστιτούτου Βενετίας. Νομίζω ότι είναι μια αρχή. Κι από εδώ και πέρα, αν μπορούμε να έχουμε πρόσθετες βελτιωτικές προτάσεις, ας το κάνουμε αυτό τον επόμενο χρόνο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Τριανταφύλλου.

Κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Θα ήθελα κι εγώ μια μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχουν κι άλλα ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών της Βενετίας μας ώθησε σε μια ουσιαστική συζήτηση, ακριβώς γιατί το ίδιο το Ινστιτούτο έχει μια βαριά ιστορία, που υποχρεώνει το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων και κάθε σοβαρό νομοθέτη να σκεφτεί δύο και τρεις φορές πριν

προσχωρήσει σε προτάσεις και αποφάσεις.

Όπως σε κάθε νομοθεσία, αλλά περισσότερο τώρα γι' αυτό το ινστιτούτο, η σωστή νομοθέτηση πρέπει να βασίζεται στη γνώση για το παρελθόν και το όραμα για το μέλλον. Πολύ φοβάμαι ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα ενδιαφέρεται μόνο για το παρόν, τι θα γίνει αύριο, μεθαύριο, τι θα γίνει κατά τη θητεία αυτής της Κυβέρνησης.

Προσωπική μας άποψη ήταν ότι πράγματι μετά από εξήντα χρόνια θα έπρεπε να δούμε τη δυνατότητα βελτιώσεων στη λειτουργία του, γιατί η φθορά του χρόνου, πραγματικά, είναι αναπόδραστη. Η ακινησία δεν ήταν ούτε είναι επιλογή μας. Γι' αυτό, άλλωστε, καταθέσαμε εποικοδομητικά συγκεκριμένες προτάσεις και σκέψεις. Οφείλω να ομολογήσω ότι υπήρχε καλή διάθεση από τον κ. Αμανατίδη. Το προσπάθησε, αλλά το περίγραμμα θέσεων που έχει και από το Υπουργείο του δεν του επέτρεψαν να κάνει το επιπλέον βήμα για να συναντηθούμε στη μέση.

Έγιναν προσπάθειες βελτίωσης. Οι προσπάθειες αυτές, όμως, αποδεικνύονται ατελείς, τόσο ατελείς που να είναι ανεπαρκείς. Δεν έχουμε πεισθεί ότι και οι σημερινές αλλαγές, που είπαμε, καλή τη πίστη, προσπαθήσε να επιφέρει -και επιφέρει σε κάποιον βαθμό- ο κ. Αμανατίδης, δεν αλλάζουν τη βασική κατεύθυνση του νομοθετήματος. Και δεν έχουμε πεισθεί ότι με την παρούσα του μορφή επιτελεί αυτό που σας είπα στην αρχή. Δεν έχει όραμα για το μέλλον. Έχει διαχειριστική έννοια και αγωνία για το παρόν. Και γι' αυτό δεν θα το ψηφίσουμε.

Θα μου επιτρέψετε δύο σχόλια μόνο. Είπαμε ότι πρέπει να σεβαστούμε την ακαδημαϊκή κοινότητα και την Ακαδημία Αθηνών. Νομίζω ότι έγινε απ' όλους μας, ο καθένας με τον τρόπο του. Δεν μπορώ, όμως, να δεχθώ κι ένα ξαφνικό μένος που προέκυψε κατά του Υπουργείου Εξωτερικών, όχι στην παρούσα του μορφή, διαχρονικά.

Η ίδια η δημιουργία του ινστιτούτου οφείλεται σε όραμα και έμπνευση ενός διπλωμάτη, του Μαρίνου Σιγούρου.

Τα χρήματα μαζεύτηκαν με προσπάθειες του Γεράσιμου Μεσσίνη, άμισθου προξένου της χώρας μας στη Βενετία. Σε όλα αυτά τα εξήντα χρόνια ό,τι παρήχθη, παρήχθη με αρμονική συνύπαρξη, συλλειτουργία του ινστιτούτου με το Υπουργείο των Εξωτερικών. Αυτό είναι άλλο από την επικυριαρχία του Υπουργείου των Εξωτερικών πάνω στο ινστιτούτο.

Γι' αυτό, όταν συζητάμε για την ιστορία, όταν συζητάμε για το παρόν και το μέλλον κρίσιμων θεμάτων, θα πρέπει να μην είμαστε φορείς είτε προσωπικών φιλοδοξιών είτε θεσμικών αγκυλώσεων. Εμείς το προσπαθήσαμε, καταθέσαμε βελτιωτικές προτάσεις, οι οποίες δεν έγιναν δεκτές.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα τα οποία είναι ανοιχτά. Για παράδειγμα στο άρθρο 8 αναφέρεται ότι στον οργανισμό του ινστιτούτου θα καθορίζεται η διάρθρωση των υπηρεσιών του ινστιτούτου. Αυτό σημαίνει ότι ανοίγουν καινούργιες πόρτες για πιθανές θέσεις και άρα διορισμούς.

Υπάρχει μια αντισυνταγματική πρόβλεψη ότι με ΚΥΑ μπορούν να ρυθμίζονται θέματα, ενώ θα πρέπει να υπάρχει προεδρικό διάταγμα κ.λπ.. Επομένως η θέση μας είναι αυτή που σας είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Σε ποιο αναφέρεστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Θα σας πω. Είναι στο άρθρο 9. Δείτε το.

Κύριε Υπουργέ, στην πρωτολογία μου αναφέρθηκα σε θέματα των ημερών που έχουν θέσει στο κέντρο του δημοσίου διαλόγου το Υπουργείο των Εξωτερικών. Σας είπα ότι αντιλαμβάνομαι πως είναι μια δυσάρεστη θέση για σας, γιατί δεν έχετε εμπλακεί προσωπικά. Εδώ, όμως, για κακή τύχη, περισσότερο δική σας, εκπροσωπείτε θεσμικά το Υπουργείο των Εξωτερικών και πρέπει να πούμε ορισμένα πράγματα.

Εγώ δεν θα τα έλεγα, γιατί ο Υπουργός είναι απών. Οι συνεχείς, όμως, δηλώσεις του, τα καθημερινά δελτία Τύπου, τον καθιστούν ωσεί παρών. Και πρέπει, λοιπόν, να τοποθετηθούμε. Πρέπει να τοποθετηθούμε -όπως υποσχέθηκα- χωρίς να παρασυρθώ από τον τόσο προφανή και ανεξέλεγκτο εκνευρισμό του. Και θά το κάνω, δεν θα παρασυρθώ. Είπα επίσης ότι εγώ θα συνηχίσω τον κοινοβουλευτικό έλεγχο με μόνο κριτήριο το εθνικό συμφέρον. Και αυτό θα κάνω. Δεν θα παρασυρθώ, αλλά θα ελέγ-

ξω κοινοβουλευτικά.

Ξέρετε, χθες ζητήσαμε υπεύθυνα και εγώ και ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος να ενημερωθούμε από τον κ. Κοτζιά ως εκπρόσωποι των επικεφαλής των κομμάτων μας για τα απόρρητα τηλεγραφήματα, στα οποία έχει αναφερθεί εδώ ο Πρωθυπουργός, καλώντας τους Αρχηγούς να ενημερωθούν. Οι Αρχηγοί ορίζουν ανθρώπους για να ενημερωθούν, τους εκπροσώπους τους. Δεν ξέρω πως ακριβώς το μεθόδευσε ο κ. Λοβέρδος, αλλά εγώ πάντως έστειλα επιστολή. Εισπράξαμε μια έγγραφη κριτική από τον Υπουργό των Εξωτερικών, τον κ. Κοτζιά, ότι αυτά είναι επικοινωνιακά τερτίπια.

Να τελειώσουμε, λοιπόν, με τα κατά τον κ. Κοτζιά επικοινωνιακά τερτίπια. Καταθέσαμε ήδη -και βρίσκεται στο Υπουργείο των Εξωτερικών- έγγραφη εξουσιοδότηση του ιδίου του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του κ. Μητσοτάκη, που με εξουσιοδοτεί πλήρως και εγγράφως και ενυπογράφως να λάβω υπ' όψιν το σύνολο των εγγράφων που σχετίζονται με αυτή την υπόθεση ανεξαρτήτως διαβαθμίσεως.

Καταθέτω αυτή την εξουσιοδότηση στα Πρακτικά, ώστε να είναι σε γνώση των συναδέλφων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα πράγματα, όμως, δεν τελειώνουν εδώ, κύριε Υπουργέ. Περιμένω, λοιπόν, τη χθεσινή μου βεβαιότητα ότι δεν θα αρνηθεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση την ενημέρωση, τουλάχιστον τώρα που υπάρχει έγγραφη εξουσιοδότηση, να αλλάξει θέση, γιατί έχει μια ευκαιρία. Γιατί εάν και τώρα δεν αλλάξει θέση, αντιλαμβάνεστε ότι κανείς δεν μπορεί να μας αδικήσει να πούμε πως υπάρχει μια προσπάθεια φίμωσης, συσκότισης και μεθόδευσης, ώστε τίποτα ουσιαστικό να μην έρθει σε γνώση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των πολιτικών κομμάτων. Και θα περιμένουμε βέβαια την απάντησή του.

Πάμε, όμως, σε κάτι άλλο που συνέβη πριν από μία εβδομάδα στο Υπουργείο των Εξωτερικών, ενώ σοβούσε η συζήτηση για το θέμα των εξοπλισμών της πωλήσεως στρατιωτικού υλικού στη Σαουδική Αραβία. Σοβούσε η συζήτηση με αποκορύφωμα την πλήρως απαξιωτική συνολικά για το διπλωματικό σώμα, αλλά ειδικά για τον πρέσβη μας στο Ριάντ, τοποθέτηση του Πρωθυπουργού. Συνομιλεί με κάποιον Σφακιανόκη, ενδεχομένως μεσάζοντα, και μεταφέρει ουσιαστικά τις δικές του πληροφορίες. Με λίγα λόγια είναι ο άνθρωπός του. Απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί, διασυρμός του εκπροσώπου της Ελλάδας στο Ριάντ!

Τι θα περίμενε κανείς μετά από αυτό, τη δημόσια διαπόμπευση; Τουλάχιστον την ανάκληση μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες για υπηρεσιακούς λόγους στην Αθήνα. Υπάρχει τέτοιο πράγμα; Όχι.

Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο: Στις 20 Νοεμβρίου, λοιπόν, το Υπουργείο Εξωτερικών αποφασίζει, όπως γίνεται κάθε φορά, τις μετακινήσεις των διπλωματικών υπαλλήλων με πρεσβευτικό βαθμό για το έτος 2018. Ποιοι μετατίθενται; Ποιες πρεσβείες περιλαμβάνονται στις μετακινήσεις; Οι πρεσβεία του Αμπού Ντάμπι, η πρεσβεία της Βηρυτού, η πρεσβεία της Βιέννης, του Ισλαμαμπάντ, του Καράκας, της Μανίλας, της Μπανγκόκ, του Τόκιο, της Πρίστινα. Πού είναι το Ριάντ; Είχατε ευκαιρία στις 20 Νοεμβρίου. Αυτός ο απαράδεκτος διπλωμάτης, κατά τον Πρωθυπουργό, τον Υπουργό Εξωτερικών και τον κ. Καμμένο, δεν μετατίθεται στις κανονικές μεταθέσεις, αυτός που δεν έχει κάνει καλά τη δουλειά του, πάντα κατά την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κουμουτσάκο, έχουμε φτάσει στα εννέα λεπτά. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να τελειώσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μετατίθεται, λοιπόν, ούτε ανακαλείται. Αντιθέτως, παραμένει εκεί που υποτίθεται ότι έχει προνομιακές σχέσεις. Το ίδιο συμβαίνει και με τη φρουρά του. Επίσης, ο πρέσβης έχει συμπληρώσει δύο χρόνια και θα μπορούσε να μετατεθεί κανονικά.

Ή δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους οι διπλωματικοί υπάλληλοι και πρέπει να τιμωρηθούν και η ερώτηση είναι γιατί μένουν ή, αν

την έκαναν καλά, γιατί διασύρονται; Δεν μπορεί και τα δύο να συμβαίνουν. Μήπως τελικά όλα αυτά γίνονται επειδή αυτοί ξέρουν εκείνη την αλήθεια; Μήπως γι' αυτό τους έχει επιβληθεί – απ' όσο πληροφορούμαστε και ξέρετε δεν χρησιμοποιώ πράγματα τα οποία δεν γνωρίζω- με έναν τρόπο πρωτόγνωρο για το Υπουργείο σωπητήριο, με τρόπο αυταρχικό άλλων μορφών καθεστώτων;

Και ένα τελευταίο: Φαίνεται από την εξέλιξη της υπόθεσης ότι αυτός, ο κ. Σφακιανάκης, που έδινε πληροφορίες στην ελληνική πρεσβεία, δικαιώνεται από τις εξελίξεις, διότι η συμφωνία δεν έγινε. Άλλοι ήρθαν εδώ ως εξουσιοδοτούμενοι και όχι ο κ. Παπαδόπουλος.

Πρόκειται, λοιπόν, μάλλον περί πηγής πληροφοριών για την πρεσβεία και κατ' επέκταση για τη χώρα. Και αυτή την πηγή πληροφοριών έρχεται ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας εδώ να την «κάψει» δημοσίως. Αυτό συνέβη και αναρωτιέμαι ποιος θα θελήσει να ξαναέχει επαφές, είτε στο Ριάντ είτε αλλού, ενημερώνοντας, δίνοντας σε μια μικρή-μεσαία χώρα κάποιες πληροφορίες που της χρειάζονται, όταν γνωρίζει ότι η Κυβέρνηση αυτής της χώρας στο ανώτατο επίπεδο, όταν ζορίζεται λίγο και προκειμένου και να ρίξει και ένα δεύτερο όνομα στη συζήτηση, αποκαλύπτει πηγές της; Αυτά είναι πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα ζωτικής σημασίας για τα συμφέροντα της χώρας, για την εξωτερική της πολιτική.

Αύριο καταθέτουμε επίκαιρη ερώτηση προς τον κ. Κοτζιά. Λυπάμαι που μίλησα χωρίς να είναι εδώ, θα ήθελα να είναι εδώ, αλλά σας είπα, όταν από μακριά κάνεις δεκαπέντε δελτία Τύπου και δηλώσεις υβρίζοντας, δεν μπορούμε παρά να θεωρήσουμε ότι είναι ωσεί παρών. Θα περιμένουμε τις απαντήσεις του.

Κύριε Υπουργέ, καταθέτω για τα Πρακτικά τις μεταθέσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστώ, κύριε Κουμουτσάκο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υφυπουργέ, δεν υπάρχει κάτι προσωπικό, μη διακόψουμε τώρα τη διαδικασία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι δεν μιλάω για προσωπικό. Κοιτάξε, αν είναι να μετατραπεί η συζήτηση, θέτω ένα θέμα ουσίας γιατί υπάρχει το νομοσχέδιο. Ωστόσο, είπαμε για θέματα επικαιρότητας, έχει πει ο κ. Κοτζιάς κ.λπ..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Είναι αδιαβάθητο το έγγραφο, κύριε Υφυπουργέ, αλλά το περιεχόμενο είναι τόσο σοβαρό σαν να είναι διπλά απόρρητο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όπως και αυτά που είπα για την Ακαδημία είναι αδιαβάθητα, ότι η ίδια δεν θέλει, αλλά δεν είδα αντίδραση ότι η ίδια η Ακαδημία δεν θέλει να εμπλακεί, να πείσει ότι «εντάξει, αφού δεν θέλει, δεν επιμένουμε». Τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Εκφεύγουμε της διαδικασίας, όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε ένα νομοσχέδιο. Ωραία, υπάρχουν θέματα της επικαιρότητας. Αν, όμως, σε κάθε νομοσχέδιο, που έρχεται, ξαναγίνεται επανάληψη, είτε γιατί κάποιοι από την Αντιπολίτευση είτε και από τη Συμπολίτευση θέλουν να ξαναεπιχειρήσουν μέσω δηλώσεων να επαναφέρουν το κλίμα, γιατί δεν άρεσε όταν έγινε η συζήτηση τη Δευτέρα, γι' αυτά μπορεί να κάνει δηλώσεις κάλλιστα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ό,τι θέλει ο οποιασδήποτε και να τα βγάζει.

Αλλιώς εδώ, όταν συζητάμε, θα πρέπει να γίνει και μια συζήτηση επί της ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι ξεκάθαρο, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Σκεφθείτε, όμως, να ξανανοίγει ένα μεγάλο πολιτικό ζήτημα.

Εγώ θέλω να απαντήσω το ερώτημα. Δεν μπορεί να γίνει η αντιστροφή της πραγματικότητας, όσο και αν επιχειρήσουν. Δεν νομίζω ότι αυτή τη στιγμή μπορείτε να το κάνετε σε ανακοίνωση. Μπορώ να λήξω τη συζήτηση, αλλά δεν νομίζω ότι είναι σωστό να μιλάτε εσείς για όλα αυτά και εγώ να μην μπορώ. Δεν είναι αυτή η διαδικασία της Βουλής αλλά, εν πάση περιπτώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Εντάξει, κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κουμουτσάκο, σας παρακαλώ πολύ, μην ανοίξουμε τώρα διάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος και επιγραμματικός, κύριε Πρόεδρε.

Σέβομαι τη δύσκολη θέση στην οποία έχει έρθει ο κ. Αμανατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Δεν έχω έρθει σε δύσκολη θέση, αλλά αν το κάνω, αδικείται το Κοινοβούλιο και το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν έχει να κάνει με το...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Υφυπουργέ, δεν το λέω με κακή πίστη. Δεν το λέω ούτε με κακή πίστη, ούτε μειώνοντάς σας. Αυτές οι εξελίξεις τρέχουν και εδώ αν κάποιος δημιουργεί αυτό το ζήτημα είναι οι συνεχείς παρεμβάσεις του Υπουργού Εξωτερικών και με ένα ανοίκειο ύφος. Χωρίς να έχει διαβάσει, χωρίς να έχει αξιολογήσει, επιτίθεται, ξαναεπιτίθεται αλλά, δυστυχώς, γι' αυτόν τα αδιαβάθητα έγγραφα του Υπουργείου του, που είναι πια κοινά σε όλους, κρύβουν πολύ μεγαλύτερη δύναμη και ισχύ απ' ό,τι προσπαθεί να κρύψει με τα απόρρητα και τα ειδικού χειρισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι ξεκάθαρο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Αδικείτε το νομοσχέδιο. Αισθάνομαι άσχημα για το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υφυπουργέ, σας παρακαλώ να λήξει το θέμα εδώ.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε επισημάνει και στην επιτροπή τη σημαντικότητα του παρόντος νομοσχεδίου, ότι παρά τα λίγα άρθρα που το αποτελούν, είναι τεράστιο ως προς το περιεχόμενό του. Ένα ινστιτούτο με μακρά ιστορία, με διεθνή αναγνωσιμότητα και με πλούσιο έργο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο στην ακρόαση των φορέων όσο και στη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή, αλλά και σήμερα στην Ολομέλεια αναδείχθηκε το πολύπλευρο έργο του ινστιτούτου. Ωστόσο, καταγράφηκε η επιθυμία του Υπουργείου Εξωτερικών να ελέγχει σε όποιον βαθμό μπορεί τη λειτουργία του ινστιτούτου.

Είναι γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι η απουσία της Ακαδημίας Αθηνών από τα όργανα διοίκησης του ινστιτούτου γεννά πολλά ερωτήματα. Διότι με τη συμμετοχή της διασφαλίζεται, κύριε Υπουργέ, το κύρος, καθώς και η διεθνής αναγνώριση του ινστιτούτου. Επίσης, κύριε Υπουργέ, ο σκοπός του ινστιτούτου πρέπει να παραμείνει αμιγώς ερευνητικός, όπως ίσχυε έως σήμερα.

Μια καθαρή θέση, κύριε Υπουργέ, είναι ό,τι ισχύει για τα ερευνητικά κέντρα στη χώρα μας να ισχύει και για το συγκεκριμένο ινστιτούτο. Το συγκεκριμένο ινστιτούτο πρέπει να έχει επιστημονικό και ερευνητικό χαρακτήρα και όχι διπλωματικό και διαχειριστικό ρόλο.

Και έρχομαι στις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί. Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1363 και ειδικό 22, οι ρυθμιστικές διατάξεις που περιέχει η τροπολογία είναι αναγκαίες. Για την εφαρμογή και συμπλήρωση ατελειών του ν.4422/2017 που έφερε η δική σας Κυβέρνηση, ψηφίζουμε παρών.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1364 και ειδικό 23, η τροπολογία επηρεάζει οπωσδήποτε τον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και σε μερικές περιπτώσεις και τον κατασταλτικό, αφού καθιστά εκ των υστέρων, θα έλεγα, νόμιμες όλες τις εκδοθείσες ατομικές διοικητικές πράξεις. Αυτή την καταψηφίζουμε.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1365 και ειδικό 24, η «ΑΕΜΥ Α.Ε.» να θυμίσω ότι πολεμήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας ότι ιδιωτικοποιούμε την υγεία. Σήμερα, ωστόσο, είναι το βέλτιστο εργαλείο της Κυβέρνησης για να κάνει προσλήψεις στα νοσοκομεία. Διότι σήμερα οι εξαγγελθείσες προσλήψεις θα αναδεικνύονται ανεκτέλεστες.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, προτείνουμε μόνιμες προσλήψεις διά μέσου ΑΣΕΠ. Την καταψηφίζουμε αυτή την τροπολογία.

Με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1366 και ειδικό 25 είμαστε αντίθετοι.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας να τονίσω ότι οι νομοτεχνικές βελτιώσεις αμβλύνουν, θα έλεγα, μερικώς τις ανησυχίες μας. Δεν τις θεραπεύουν. Και αυτό γιατί έρχονται την τελευταία στιγμή, με αποτέλεσμα να μην τυγχάνουν της ανάλογης επεξεργασίας.

Να τονίσω δε, κύριε Υπουργέ, ότι βασικές μας επισημάνσεις δεν έγιναν δεκτές. Η απουσία από την πενταμελή επιτροπή ενός μέλους από τη Ακαδημία Αθηνών, η απουσία του ερευνητικού χαρακτήρα από το ινστιτούτο και η μετεξέλιξη του σε διπλωματικό φορέα μάς κάνει να διαφωνούμε κάθετα.

Επομένως, αν και υπάρχουν άρθρα που κινούνται στη θετική κατεύθυνση, είμαστε υποχρεωμένοι να καταθέσουμε την επί της αρχής διαφωνία μας.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, η συναίνεση δεν εξαντλείται στην καλή διάθεση, η οποία, σήμερα θα έλεγα ότι ήταν εμφανής από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Πρέπει να αποτυπώνονται με σαφήνεια και συγκεκριμένες δεσμεύσεις από τον συντάκτη του νόμου στο σώμα του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντόπουλο και για την οικονομία στον χρόνο.

Ελάτε, κύριε Γρέγο, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά κι εσείς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που αλλιώς ξεκίνησε και αλλιώς κατέληξε τελικά. Έγιναν βέβαια κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, τις οποίες λάβαμε υπό όψιν και είχαμε, πραγματικά, όλη την καλή πρόθεση να ψηφίσουμε θετικά κάποια άρθρα.

Αναφέρθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, ο κ. Ηλιόπουλος, στα θέματα της τρέχουσας επικαιρότητας. Οπότε, εγώ θα αναφερθώ μόνο στις τροπολογίες.

Καταψηφίζουμε την τροπολογία 1319. Εδώ επεκτείνεται κατά πολύ το πεδίο δικαιοδοσιών του Υπουργείου Παιδείας. Με την παρούσα -άσχετη με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου- τροπολογία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός να καθορίζει καθήκοντα εκπαιδευτικών, όχι μόνο των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής και των κέντρων διαφοροδιαγνώσεως, αλλά και των ειδικών εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Πάλι με τροπολογία που δεν έχει ουδεμία σχέση με το νομοσχέδιο επιχειρεί η Κυβέρνηση να διευρύνει το φάσμα εξουσιοδοτήσεων του Υπουργού Παιδείας, ο οποίος, μέσω του θεσμικού του οχήματος, πρωταγωνιστεί σε όλες τις μεθοδεύσεις που αντανακλούν παρωχημένες καταβολές.

Στην τροπολογία 1362 περί παρατάσεως της θητείας οργάνων των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά ψηφίζουμε «παρών». Πρόκειται για τις θητείες οργάνων διοικήσεως που παρατάθηκαν έως την 30^η Νοέμβρη του 2017 και με την τροπολογία αυτή παρατείνονται έως την 31^η Ιανουαρίου του 2018, με τη δέσμευση ότι θα προηγηθεί νομοσχέδιο. Με άλλα λόγια, μια ακριβώς μέρα πριν, πάλι με τροπολογία που κατετέθη αργά το βράδυ, προτίθεται η Κυβέρνηση να επιλύσει με μια ακόμη παράταση το ζήτημα της θητείας.

Στην τροπολογία 1363 ψηφίζουμε επίσης «παρών». Βέβαια, είναι μια άσχετη τροπολογία. Ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Εδώ, στο άρθρο 1 της τροπολογίας προστίθεται στον ν.4472/2017 διάταξη, σύμφωνα με την οποία με κοινή υπουργική απόφαση καθορίζεται το ύψος των εισφορών και κρατήσεων υπέρ των μετοχικών ταμείων. Πρόκειται, δηλαδή, για τις κρατήσεις των μετοχικών ταμείων, ενώ δεν θέτει

θέμα για τα εφάπαξ. Επίσης, -πολύ σημαντικό- δεν έχει συμπεριληφθεί το Ταμείο Αρωγής του Λιμενικού Σώματος. Αφήνει, δηλαδή, εν ολίγοις στις κοινές υπουργικές αποφάσεις το μέλλον των κρατήσεων.

Οι διαφαινόμενες ευεργετικές διατάξεις, όπως η αύξηση του ύψους της εφάπαξ χρηματικής αρωγής κατ' έτος από τα 972 ευρώ στα 1.000 ευρώ και από τα 1.944 ευρώ στα 2.000 ευρώ δεν πρέπει να μας παρασύρει.

Επίσης, η πρόβλεψη ότι δεν θα αναζητηθούν επιστροφές κρατήσεων αποτελεί εικονικό πλεονέκτημα, αν όχι εμπαιγμό. Αυτό έλειπε, να ζητηθούν έναντι των λαβώντων. Γενικώς, είναι μια αόριστη διάταξη, χωρίς να φαίνεται να εξυπηρετεί κάποιο συγκεκριμένο στόχο.

Καταψηφίζουμε την τροπολογία με αριθμό 1364. Χωρίς να έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση, επιχειρείται να νομιμοποιηθούν και έτσι να παραγάγουν τις έννομες συνέπειές τους οι ατομικές διοικητικές πράξεις των συμβάσεων του Υπουργείου Υποδομών, που συνέχισαν, χωρίς να έχει διενεργηθεί έλεγχος νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Πάλι με άσχετη τροπολογία, που άπτεται της αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών, επιχειρείται στα γρήγορα να διευθετηθούν και να θεραπευθεί η έλλειψη ελέγχου νομιμότητας, που έπρεπε να διενεργηθεί πριν από τη σύναψή τους.

Ψηφίζουμε «παρών» στην τροπολογία 1365. Αν και αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη καλύψεως των κενών και την ανάγκη στελεχώσεως των θέσεων του Νοσοκομείου Θήρας, εντούτοις δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με την παρούσα τροπολογία, καθώς υπεισέρχεται η ΑΕΜΥ, για να διευθετήσει ζητήματα του χώρου υγείας.

Η ΑΕΜΥ αποτελεί ανώνυμη εταιρεία. Έτσι, καθίσταται εύλογη η απορία μας περί του τρόπου προασπίσεως της εύρυθμης λειτουργίας του δημοσίου χαρακτήρα της υγείας. Πώς είναι δυνατόν, δηλαδή, να υπεραμύνεστε του δημοσίου χαρακτήρα των παροχών υγείας, όταν εμφολωρεί μια ανώνυμη εταιρεία με κεφάλαια κ.λπ.;

Ένας άλλος λόγος για τον οποίο δεν υπερψηφίζουμε την τροπολογία είναι ότι το ΑΣΕΠ δεν έχει καθοριστικό ρόλο παρά μόνο εγκρίνει. Άρα ο ρόλος του είναι καθαρά τυπικός και διακοσμητικός. Εδώ να πούμε ότι έχουμε καταθέσει και σχετική ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό. Την έχω καταθέσει εγώ ο ίδιος στις 25 Ιουνίου 2017. Φυσικά, δεν πήραμε απάντηση από τον αρμόδιο Υπουργό, κάτι που προσβάλλει και τους κατοίκους του νησιού.

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1366 ψηφίζουμε «παρών». Επιδιώκεται να ρυθμιστεί εκ του προχείρου με τροπολογία της τελευταίας στιγμής ένα ζήτημα αρκετά σημαντικό και ακανθώδες, αυτό της Μεταφραστικής Υπηρεσίας. Εμείς δεν κάνουμε στείρα αντιπολίτευση. Επισημαίνουμε τα σωστά και τα λάθη και ψηφίζουμε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον.

Κι επειδή είναι πάντα επίκαιρο, οποιαδήποτε ονομασία του μορφωμάτων των Σκοπίων που περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγο για εμάς είναι εθνική προδοσία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρέγο.

Το λόγο έχει ο κ. Τάσος εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα γενικότερο σχόλιο, όσον αφορά τη θέση μας για το νομοσχέδιο, έχει να κάνει -και το είπα αυτό στην πρωτολογία μου- με τη βασική μας αντίρρηση στην αγοραία αντίληψη περί έρευνας. Δεν μπορεί, δηλαδή, η έρευνα να είναι θέμα κληροδοτημάτων, δωρεών. Αυτό δεν γίνεται. Η έρευνα είναι κοινωνικό αγαθό. Επομένως θα πρέπει να υποστηρίζεται από όλη την κοινωνία και να γίνεται σε όφελος της κοινωνίας και όχι σε όφελος των επιχειρηματικών ομίλων, όπως γίνεται τώρα. Αυτή είναι και η βασική μας αντίρρηση. Στο πλαίσιο αυτό, τοποθετούμαστε και στο σχετικό νομοσχέδιο, που αφορά το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1319, που έχει ενσωματωθεί ως άρθρο 12 και στην τρο-

πολογία με γενικό αριθμό 1320, που έχει ενσωματωθεί ως άρθρο 13, ψηφίζουμε «παρών».

Την τροπολογία με γενικό αριθμό 1363 την καταψηφίζουμε, γιατί οι εισφορές υπέρ των μετοχικών ταμείων και των λοιπών ειδικών λογαριασμών αφήνονται ουσιαστικά να ρυθμίζονται από την ελεύθερη αγορά. Επομένως είμαστε αντίθετοι σε αυτό και την καταψηφίζουμε.

Καταψηφίζουμε, επίσης, την τροπολογία με γενικό αριθμό 1364 και ειδικό 23, που ουσιαστικά παρακάμπτει το Ελεγκτικό Συνέδριο. Την καταψηφίζουμε και για λόγους διαφάνειας και για όλα αυτά που -υποτίθεται- πρέπει να υπηρετούνται. Αυτά δεν διασφαλίζονται.

Όσον αφορά τις συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ψηφίζουμε «ναι» στη συγκεκριμένη τροπολογία για την ανώνυμη εταιρεία μονάδων υγείας. Επισημαίνουμε, πρώτον, να διασφαλιστεί η δουλειά όλων όσοι εργάζονται με σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, να γίνουν δηλαδή αορίστου χρόνου. Επιπλέον, να γίνουν και άλλες προσλήψεις αορίστου χρόνου για την πλήρη λειτουργία του Νοσοκομείου Θήρας. Επίσης, θέλουμε οι εργαζόμενοι να ενταχθούν σε μόνιμες θέσεις εργασίας πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Καταψηφίζουμε, επίσης, την τροπολογία με γενικό αριθμό 1366 και ειδικό 25, που αφορά τη Μεταφραστική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, επειδή θέλουμε μόνιμο προσωπικό για όλες τις γλώσσες και να παρέχεται η υπηρεσία αυτή δωρεάν στους πολίτες. Αυτό δεν διασφαλίζεται. Αντίθετα ιδιωτικοποιείται ακόμα περισσότερο αυτή η υπηρεσία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τάσσο.

Τον λόγο έχει για πέντε λεπτά ο κ. Κατσίκης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχε συμφωνηθεί στην Αίθουσα από την αρχή της συνεδριάσεως η ώρα αυτή να αφιερωθεί στις θέσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπαιδευτικών αναφορικά με τις κατατιθέμενες τροπολογίες. Αντ' αυτού ακούσαμε τη συνέχεια της προχθεσινής συζήτησης στην ολομέλεια στην επίκαιρη επερώτηση της Νέας Δημοκρατίας κατά παράβαση του Κανονισμού αλλά και της κοινοβουλευτικής συνέπειας που όφειλε να έχει -και δεν είχε- ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας από τη μια και από την άλλη, με τη δική σας ανοχή να προκαλεί τώρα, αυτή τη στιγμή και σε εμένα την απόφαση να συνεχίσω εκείνο το οποίο ήθελα να αποφύγω.

Λυπάμαι πάρα πολύ, όχι μόνο επειδή ξεφύγαμε από τη διαδικασία αλλά επειδή βλέπω ανθρώπους οι οποίοι, στο βατερόλο το οποίο υπέστησαν, δεν έχουν ανοχές και αποδεικνύονται σήμερα ως οι ελάχιστοι μέσα στο Κοινοβούλιο, διότι λείπει αυτή η ψυχική δύναμη την οποία όφειλαν να έχουν για να αποδεχθούν την ήττα τους.

Αντ' αυτού με θράσος συνεχίζουν να λένε σήμερα ότι η υπόθεση αυτή θα έρθει ξανά στη Βουλή και ότι δεν τελείωσε. Δεν πείστηκαν και μάλιστα εξουσιοδοτούνται από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας να πάρουν έγγραφα, διαβαθμισμένα ή αδιαβάθμιτα, από τον Υπουργό κ. Κοτζιά, ο οποίος περιποιεί μεγάλη τιμή ως Υπουργός χειριζόμενος τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και της διπλωματίας της χώρας μας. Διότι με αυτά τα έγγραφα -τάχα μου- θα αποδείξουν όσα δεν μπόρεσαν σε μια καταιγίδα αποκαλύψεων από τον Πρωθυπουργό προχθές, όπου επετεύχθη το εξής: Όχι μόνο έλαμψε η αλήθεια με κρυστάλλινο και διαυγή τρόπο, αλλά αποδείχθηκε από την άλλη μεριά ότι ο υπάτιος, ο οποίος μάλλον κλυδώνισε μια τέτοια συμφωνία ως προς τη σύναψή της, ήταν εκείνο το όνομα που ανέφερε πριν από λίγο ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σφακιανάκης.

Και διερωτώμαι, γιατί αντιδρά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στο όνομα αυτό; Κι αν είχε πραγματικό λόγο για να αντιδράσει, γιατί δεν αντιδρά ο εν λόγω κ. Σφακιανάκης; Δεν αντιδρά ο Σφακιανάκης, του οποίου του καταλογίστηκε το αίτιο προχθές, και αντιδρά ο κ. Κουμουτσάκος ο οποίος εκπροσωπεί σήμερα τη Νέα Δημοκρατία.

Δεν πείθονται όταν έρχονται έγγραφα μέσα σε αυτή την Αίθουσα, τα οποία δεν αμφισβητούνται από κανέναν. Δεν μπορούν

ούτε οι ίδιοι να τα αμφισβητήσουν. Δεν έχουν ούτε ένα έγγραφο αντίθετο ως προς αυτά που κατατέθηκαν και έλαμψε η αλήθεια, αλλά προσπαθούν μέσα από τη διαστρέβλωση της αλήθειας και την κακοποίηση της πραγματικότητας να αποδείξουν ότι εκείνο που εθίγη, το κομματικό τους όφελος δηλαδή, είναι πολύ πιο πάνω απ' όλα. Και θυσιάζουν την οποιαδήποτε εθνική θέση και στάση θα έπρεπε να είχαν εδώ, μιας και μιλάμε για θέμα που αφορά το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, έναντι του κομματικού οφέλους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι σήμερα, μετά και την τοποθέτηση του κ. Κουμουτσάκου, θα αρχίσουν πάλι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να λένε εκείνα που εξυπηρετούν τη Νέα Δημοκρατία και γενικότερα την Αντιπολίτευση, ώστε να συνεχίζεται ένα θέμα που για μας έχει λήξει, που για μας έχει τελειώσει.

Και, εν πάση περιπτώσει, με ποια εμπιστοσύνη θα συνεχίζαμε μια τέτοια συζήτηση, ακόμα κι αν θέλαμε να τη συνεχίσουμε, όταν προχθές ακόμα στην Επιτροπή Εξοπλιστικών Υποθέσεων διέρρευσαν την πρόταση του κ. Τασούλα σχετικά με το εάν εμείς θέλαμε ή όχι να συνεχιστεί μια τέτοια συζήτηση στην Επιτροπή Εξοπλιστικών στη βάση της πρότασης η οποία έγινε.

Άρα, στο δημοσιογραφικό πεδίο, είτε μιλάμε για απόρρητα είτε για διαβαθμισμένα έγγραφα είτε για μυστικά του κράτους, όλα γίνονται για την εξυπηρέτηση του σκοπού του κομματικού οφέλους.

Δεν θέλω να πω περισσότερα γι' αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε πολύ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ:** Θα ήθελα την ανοχή σας για τις τροπολογίες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Γιατί δεν μιλούσατε πριν γι' αυτές; Τώρα καθυστερεί η συνεδρίαση!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δέκα λεπτά, έντεκα μιλούσε ο κ. Κουμουτσάκος και υπήρχε ανοχή από το Προεδρείο.

Δεν θέλω να κάνω διάκριση της δικής σας Προεδρίας από αυτή του προκατόχου σας. Δεν θέλω να μπω σε αυτή τη λογική. Αφήστε με, λοιπόν, να πω δύο λόγια για τις τροπολογίες.

Επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 1363 και ειδικό αριθμό 22 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να πω ότι η προτεινόμενη τροπολογία αναδεικνύει για μια ακόμη φορά το ανθρώπινο πρόσωπο που προσέδωσε στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο Πάνος Καμμένος. Κατανοών την πρωτόγνωρη οικονομική κατάσταση, την οποία αντιμετωπίζει το σύνολο του έθνους προσωπικού και συμπαραστεκόμενος, τα δύσκολα αυτά χρόνια, σε αυτούς και τις οικογένειές τους, καταθέτει την υπό συζήτηση τροπολογία με γενικό αριθμό 1363 και ειδικό αριθμό 22.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Περικοπές θα γίνουν!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Μη βιάζεστε να μιλήσετε, κύριε Κυριαζίδη, για περικοπές. Θα σας πω ότι συμβαίνει το αντίθετο. Ρυθμίζει θέματα κρατήσεων και εισφορών υπέρ των φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Δεν λέγονται περικοπές αυτές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Και αναδρομικά μάλιστα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Επίσης, καθορίζει το ανώτατο ύψος εφάπαξ χρηματικής αρωγής της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν.354/1976 και της παραγράφου 15 του άρθρου 7 του ν.788/1978.

Συγκεκριμένα, στον ν.4472/2017 θεσπίστηκαν νέες μισθολογικές διατάξεις για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και του Λιμενικού Σώματος, σύμφωνα με τις οποίες το ύψος του βασικού μισθού διαμορφώνεται με βάση την κατάταξη των στελεχών σε μισθολογικές κατηγορίες και μισθολογικά κλιμάκια σε αντιστοίχιση με τον βαθμό, τα έτη υπηρεσίας και τη θέση τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είστε σαφής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτή η ανάγκη επανακαθορισμού των κρατήσεων που διενεργούνται και υπολογίζονται επί των αποδοχών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων.

Με την προτεινόμενη τροπολογία προστίθεται παράγραφος

στο άρθρο 1 του προαναφερθέντος νόμου, σύμφωνα με την οποία δίνεται η δυνατότητα έκδοσης κανονιστικών διοικητικών πράξεων, με τις οποίες θα προσδιορίζεται το ύψος του ποσοστού υπολογισμού των εισφορών και των κρατήσεων υπέρ των Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας και των αντιστοίχων ειδικών λογαριασμών αλληλοβοήθειας και χρηματικής αρωγής και κλάδων οικονομικής ενίσχυσης μερισματούχων, του ειδικού λογαριασμού πρόνοιας Πολεμικού Ναυτικού, επί των μη-ναιών τακτικών αποδοχών των μετόχων τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα τη διαβάσουν ό-
ταν μοιραστεί.

Σας παρακαλώ, μην τη διαβάζετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το κάνετε συνέ-
χεια. Αφήστε με να τελειώσω!

Δεν θα μιλήσω για τις άλλες. Θα πω απλώς ότι τις ψηφίζουμε.
Αφήστε με τουλάχιστον να τελειώσω με αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Βάζετε το κάρτο πριν
από το άλογο, γι' αυτό σας το λέω. Θα μοιραστεί η τροπολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σας ζήτησα λίγο χρόνο παρα-
πάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είναι θέμα χρό-
νου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Θα αναφερθώ, λοιπόν, στο δεύ-
τερο άρθρο, γιατί εκδηλώθηκαν αντιδράσεις από συναδέλφους
της Νέας Δημοκρατίας ότι πρόκειται για περικοπές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λό-
γο επί προσωπικού μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Με το δεύτερο άρθρο, λοιπόν,
της υπό συζήτηση τροπολογίας αυξάνεται -κύριε Κυρίαζιδη,
ακούστε εάν έχετε την καλοσύνη- το ποσό της χρηματικής αρω-
γής που καταβάλλεται σε κάθε ανήλικο τέκνο των οικογενειών
στρατιωτικών που αποβιώνουν, σκοτώνονται ή εξαφανίζονται σε
καιρό ειρήνης. Το ποσό αυτό ορίζεται στα 1000 ευρώ αντί του
ύψους ενός βασικού μισθού λοχαγού και σε 2000 ευρώ σε περι-
πτώσεις θανάτου σε διατεταγμένη υπηρεσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κατσίκη, έχει
υποστηριχθεί η τροπολογία, δεν έχετε άλλο τον λόγο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Γιατί δεν έχω τον λόγο, κύριε
Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε τελειώσει προ
πολλού!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Τι πάει να πει «έχω τελειώσει»;
Δηλαδή, όπου θέλετε δίνετε τον λόγο επιλεκτικά, όσο χρόνο θέ-
λουν και εγώ έχω τελειώσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελληνικά μιλάω!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και εγώ ελληνικά απαντάω.

Δηλαδή, γιατί δεν καταλαβαίνομαστε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Τα είπε ο κ. Καμμένος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε κάτω, παρα-
καλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε συνάδελφε, με συγχα-
ρείτε, όταν οι Υπουργοί λένε αυτά τα οποία ακούτε σε μια τρο-
πολογία, δεν έχετε εσείς το δικαίωμα να στηρίξετε την τροπο-
λογία ή να την αναπτύξετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Τα έχουμε ξανακούσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Δεν ξανακούτε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κατσίκη, έχετε
πάρει τον υπερδιπλάσιο χρόνο, σας παρακαλώ πολύ.

Ο κ. Σαρίδης έχει τον λόγο και φαντάζομαι ότι θα είναι εντός
θέματος. Είμαι σίγουρος γι' αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον
λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τι δεν έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο!

Έχουμε δυσκολία να συνεννοηθούμε στα ελληνικά σήμερα. Δεν
έχετε κανέναν λόγο! Καθίστε κάτω!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δηλαδή, μπορεί ένας συνάδελφος
να καταφέρεται και να αναφέρεται σε εμένα και εγώ να μην έχω
τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καθίστε κάτω!

Ο κ. Σαρίδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Πού είστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Στην Έδρα είμαι. Κα-
θίστε κάτω!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ναι, τι σημαίνει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν ξέρετε τι σημαί-
νει το να καθίσετε κάτω;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ναι, σας ζήτησα τον λόγο επί προ-
σωπικού. Δεν το κατάλαβα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Σαρίδης έχει τον
λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Αυτό το ζούσαμε σε άλλα έτη,
Πρόεδρε, σε άλλες εποχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι είπατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Σε άλλα έτη το ζούσαμε αυτό. Εκ
του Κανονισμού έχω το δικαίωμα της ζητήσω τον λόγο επί προ-
σωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Γιατί έχετε το δι-
καίωμα; Όχι δεν υπήρξε κανένα προσωπικό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Εσείς το κρίνετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κατάχρηση του προ-
σωπικού, οπωσδήποτε, έχει υπάρξει εδώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δεν μπορώ να σας το εξηγήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ούτε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι.

Ο κ. Σαρίδης έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Μα, απλά, αυτό που λέω, αυτό κά-
νετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, επί της
ουσίας και όχι με επικοινωνιακές προθέσεις η Ένωση Κεντρώων,
όπως είπαμε και πριν, θα ψηφίσει «παρών» επί της αρχής στο
συγκεκριμένο νομοσχέδιο και «παρών» επί του συνόλου.

Όσον αφορά στις τροπολογίες, η Ένωση Κεντρώων θα στηρί-
ξει την τροπολογία με γενικό αριθμό 1319, σύμφωνα με την ο-
ποία διερευνούμε το περιεχόμενο της εξουσιοδότησης προς τον
Υπουργό, ώστε να μπορεί να προχωρήσει στον καθορισμό των
ειδικότερων καθηκόντων και υποχρεώσεων του προσωπικού της
ειδικής αγωγής.

Σχετικά με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1320, που προ-
βλέπει τη σύσταση προσωποπαγών θέσεων στο νομικό πρόσωπο
δημοσίου δικαίου του Μουσείου της Ακρόπολης, ώστε να μετα-
φερθεί εκεί το προσωπικό από τον Οργανισμό Ανέγερσης του
νέου Μουσείου της Ακρόπολης και περιέχει αποσπασματική ανα-
φορά ως νομοτεχνική διόρθωση του πρόσφατου νόμου του
ν.4481 και των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγ-
γενικών δικαιωμάτων, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να ψηφί-
σουμε «παρών», κυρίως επειδή αυτή η τροπολογία έγινε ανα-
γκαία λόγω κακής διαχείρισης και πρόχειρης μέχρι στιγμής νο-
μοθέτησης.

Θα δώσουμε τη θετική μας ψήφο στην τροπολογία με γενικό
αριθμό 1362 του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευ-
μάτων, που προβλέπει την παράταση της θητείας των οργάνων
διοίκησης των ΤΕΙ.

Να και μείνουμε λίγο στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1363
του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με τίτλο: «Ρύθμιση θεμάτων αρ-
μοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας». Είναι σωστή η
σκέψη της συγκεκριμένης τροπολογίας. Μειώθηκαν οι μισθοί, άλ-
λαξαν τα μισθολόγια και άρα θα πρέπει να προσαρμοστούν ανά-
λογα και οι κάθε είδους και ύψους κρατήσεις αποδοχών.

Το ερώτημα, όμως, που, πραγματικά, προκύπτει σχετικά με την
τροπολογία είναι το εξής: Τι αποδεικνύει η τροπολογία; Μήπως
καταδεικνύει με σαφή και αδιαμφισβήτητο τρόπο το μέγεθος της
οικονομικής εξόντωσης, που υφίστανται τα στελέχη των Ενό-
πλων Δυνάμεων της χώρας μας;

Βέβαια για να το απαντήσουμε αυτό, θα πρέπει πρώτα να μας
απαντήσει υπευθύνως ο αρμόδιος Υπουργός, για το αν έχει γίνει
κάποια μελέτη, αν υπάρχει, δηλαδή, κάποιος υπολογισμός για τα
αποτελέσματα, για τις οικονομικές επιπτώσεις που θα έχει η εν
λόγω τροπολογία στα ταμεία. Αν δεν μας απαντήσει ο Υπουργός
σε αυτό το ερώτημα, εμείς δεν μπορούμε να δώσουμε τη θετική

μας ψήφο και θα μείνουμε στο «παρών». Υπάρχουν σχετικές μελέτες για το τι γίνεται με τα ταμεία; Τι λένε για τη μείωση των εσόδων των ταμείων;

Επίσης θα θέλαμε μια απάντηση από τον Υπουργό σε αυτούς που ρωτούν, υποψιάζονται μήπως αυτή η μείωση στις κρατήσεις, εξυπηρετεί τη συγκάλυψη άλλων μειώσεων, εκείνων που έγιναν στους μισθούς.

Θα καταψηφίσουμε την τροπολογία με γενικό αριθμό 1364, η οποία αναφέρεται στις ατομικές διοικητικές πράξεις, οι οποίες εκδόθηκαν ή πρόκειται να εκδοθούν στο πλαίσιο εκτέλεσης συμβάσεων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών που συνήφθησαν κατά το χρονικό διάστημα από 7-4-2014 έως 15-2-2017, χωρίς να έχει διενεργηθεί πριν από τη σύναψή τους ο προβλεπόμενος έλεγχος νομιμότητας από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αυτές, λοιπόν, οι ατομικές διοικητικές πράξεις με αυτή την τροπολογία θα παράγουν όλες τις έννομες συνέπειές τους.

Ως σχόλιο για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1365 σχετικά με τη διαδικασία πρόσληψης προσωπικού για την άμεση κάλυψη αναγκών του Νοσοκομείου της Σαντορίνης, να πω το εξής: Να δούμε πόσες τροπολογίες ακόμα, αγαπητοί συνάδελφοι, θα χρειαστούν, για να αποκτήσει, επιτέλους, η Σαντορίνη ένα νοσοκομείο. «Παρών» εδώ από την Ένωση Κεντρώων.

Κλείνω την εισήγησή μου με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1366, σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, την οποία και θα υπερψηφίσουμε έπειτα από την παρουσίασή της από τον Υπουργό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ ευχαριστώ ιδιαιτέρως, κύριε Σαρίδη, και για τον σεβασμό της διαδικασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Αιγείρας Αχαΐας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ψαριανός για πέντε λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Απόντος του Υπουργού Παιδείας, θα ήθελα να πω ότι και συμβολικά και σημειολογικά παραδόθηκαν τα κλειδιά του Ινστιτούτου Βενετίας στο Υπουργείο Εξωτερικών. Το Υπουργείο Παιδείας αποχώρησε. Τώρα, όμως, αποχώρησε και το Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν ξέρω ποιος θα παραλάβει τα κλειδιά του Ινστιτούτου. Δεν βλέπω κανέναν Υπουργό ή Υφυπουργό εδώ, για να παραλάβει το Ινστιτούτο Βενετίας και να τακτοποιήσει.

Λυπάμαι πάρα πολύ, γιατί θα ήταν ευτυχής συγκυρία, έστω ο κ. Αμανατίδης όση ώρα ήταν εδώ και αν παρέμενε ή τώρα που θα ξαναέρθει, να έλεγε σε μια επίδειξη συναινετικής διάθεσης - όπως μας καλεί η Κυβέρνηση η οποία δεν έχει δείξει καμμία συναίνεση ποτέ σε τίποτα αλλά τώρα τη ζητάει - ότι γίνονται δεκτές οι προτάσεις της Αντιπολίτευσης αλλά και στελεχών του κυβερνώντος κόμματος, όπως οι προτάσεις που έκανε ο κ. Φίλης, ο πρώην Υπουργός, ο κ. Ξυδάκης και πολλοί άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι βρήκαν λογικές τις ενστάσεις και τις διαφωνίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και όσων και εγώ υποστήριξα και στις επιτροπές και εδώ.

Θα ήμουν ευτυχής, αν ήμουν στη θέση του κ. Αμανατίδη, να πω ότι γίνεται δεκτό, να έχει τον πρωτεύοντα ρόλο το Υπουργείο Παιδείας, να έχει τη συνευθύνη του Ινστιτούτου Βενετίας με το Υπουργείο Εξωτερικών και με το Υπουργείο Πολιτισμού.

Ας μην ξαναπούμε τι και πώς προέκυψε το Ινστιτούτο Βενετίας και όλο το ιστορικό και γιατί στη Βενετία και όχι σε άλλη πόλη, λόγω των στενών δεσμών και της ενετικής επιρροής στην Ελλάδα και της επιστροφής του ελληνικού στοιχείου στη Βενετία, όπου έγινε αυτό που έγινε.

Γιατί είναι σημαντικό να παραμείνει το Ινστιτούτο και να ενι-

σχυθεί ο ρόλος του και να του δώσουμε και άλλα παραπάνω από αυτά που θα θέλαμε να του δώσουμε και παραπάνω και από αυτά που του πήραμε; Γιατί σχεδόν δεν υπάρχει, σχεδόν δεν λειτουργεί. Να λειτουργήσει, λοιπόν, και να λειτουργήσει δυνατά, κυρίως, αυτοχρηματοδοτούμενο -έχει αποδείξει ότι μπορούσε να το κάνει- και να το αφήσουμε να λειτουργήσει.

Όσον αφορά την τριμελή επιτροπή που την έκαναν πενταμελή, χωρούσε στην πενταμελή εκπρόσωπος της Ακαδημίας Αθηνών. Εγώ δεν ξέρω προσωπικά ότι η Ακαδημία Αθηνών δήλωσε επίσημως ότι δεν θέλει να ασχοληθεί με το Ινστιτούτο Βενετίας. Εγώ αυτό δεν το άκουσα ποτέ. Το είπατε εσείς δύο φορές. Οι εκπρόσωποι της Ακαδημίας Αθηνών στις επιτροπές ήταν σαφέστατοι. Δεν είπαν τίποτα τέτοιο. Δεν ξέρω αν είναι κάποια αποψινή απόφαση της Ακαδημίας Αθηνών, να μη θέλει να ασχοληθεί και να μη θέλει να συμμετέχει εκπρόσωπός της ή του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών ή κάποιου άλλου μεγάλου ελληνικού ιδρύματος και να λειτουργήσει το Ινστιτούτο της Βενετίας όπως όλα τα εθνικά, ελληνικά ιδρύματα ερευνών μέσα στον χώρο της Ελλάδας.

Θα ήταν ευτυχής συγκυρία εσείς, ως εναπομείνας Υπουργός -επειδή λέω ότι όσο λείπατε, παρέδωσε το Υπουργείο Παιδείας και σημειολογικά τα κλειδιά του Ινστιτούτου της Βενετίας και τα παραλάβατε- να πείτε ότι δέχεστε τη συμμετοχή ενός μέλους της Ακαδημίας Αθηνών ή άλλου μεγάλου ελληνικού ερευνητικού κέντρου στην πενταμελή επιτροπή, ότι δέχεστε τον πρωταρχικό ρόλο παιδείας και πολιτισμού για το Ινστιτούτο Βενετίας και δευτερευόντως του Υπουργείου Εξωτερικών το οποίο εκπροσωπούτε.

Τότε θα μπορούσε να δικαιωθεί η επίκληση που κάνετε για συναινετική απόφαση, για να ψηφίσουμε μαζί ένα τέτοιο νομοσχέδιο, που είναι συμβολικό, που είναι σημειολογικό, που δεν έχει ιδεολογικές εντάσεις και έντονες ιδεολογικές διαφορές και αντεγκλήσεις και θα το ψήφιζαν όλες οι πλευρές ή σχεδόν όλες οι πλευρές της Βουλής και θα ήταν μια καλή μέρα αυτή για συναινετικές διαδικασίες από εδώ και πέρα.

Δυστυχώς το αρνείστε. Αρνείστε ακόμα και τις ενστάσεις και τις προτάσεις που έκαναν και ο κ. Ξυδάκης και ο κ. Φίλης και άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα καταψηφίσουμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο, εφόσον δεν θέλετε να δεχθείτε τίποτα, εφόσον έχετε πάρει μια απόφαση και δεν έχετε σκοπό να την αλλάξετε. Καταλαβαίνω γιατί την πήρατε. Έπρεπε να παρθεί αυτή η απόφαση. Εφόσον τις δυο προηγούμενες φορές απορρίφθηκε, την τρίτη και φαρμακερή ας πάρουμε αυτό -το Ινστιτούτο Βενετίας ξαναλέω- να δούμε τι θα το κάνουμε.

Ως προς τις τροπολογίες έχουμε ξαναπει- και ως Ποτάμι και ως άνθρωποι - ότι δεν είναι η καλύτερη πρακτική να έχουμε εφτά ή δεκατρείς ή διακόσιες τριάντα δύο τροπολογίες άσχετες ή μισοσχετικές σε ένα σωρό νομοσχέδια, όταν έχετε τη δυνατότητα σε κάθε νομοσχέδιο ανά τομέα κυβερνητικής ευθύνης να προτείνετε αυτό που θέλετε, να προτείνετε ως εμβόλιμες τροπολογίες ακόμα και σε διμερείς συμφωνίες μεταξύ Ελλάδας και Σαουδικής Αραβίας ας πούμε, παρ' όλο που δεν περνούν από εδώ αυτά, περνούν αλλιώς.

Εγώ, προσωπικά, θα ήθελα όλες οι πλευρές της Βουλής, να καταψηφίσουν αυτές τις τροπολογίες. Όσον αφορά εμάς, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο κ. Μαυρωτάς, θα πει σε ποιες θα δηλώσουμε «παρών», ποιες θα δεχθούμε και σε ποια επιμέρους άρθρα αναλυτικά θα τοποθετηθούμε από τα έδρανα.

Χάσαμε άλλη μια ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, να βρούμε έναν κοινό τόπο και να συμφωνήσουμε σε ένα πράγμα, που όλες οι πλευρές όπου έβαλαν ενστάσεις και έδειξαν διαφωνίες ήταν λογικές και θα μπορούσαν αυτές να συνεκτιμηθούν και να συντεθούν σε αυτό το νομοσχέδιο. Χάσαμε άλλη μια ευκαιρία. Δεν πειράζει. Μπορεί να έρθει άλλη.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Λοβέρδος έχει τον λόγο. Θα μιλήσετε από το έδρανό σας;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, από του Βήματος.

Κυρίες και κύριοι, είχαμε το πρώι προτείνει -και έγινε δεκτό

από το Προεδρείο- να μιλήσουμε το απόγευμα για τις τροπολογίες. Εκφράστηκε σε σχέση με τις τροπολογίες άλλων Υπουργείων ο κ. Κωνσταντόπουλος, για τα θέματα του σχεδίου νόμου και με τη δευτερολογία του ο κ. Ψαριανός και για τις τροπολογίες θα αγορεύσει ο κ. Μαυρωτάς.

Εγώ θέλω να κάνω δύο επισημάνσεις. Πρώτα από όλα η τροπολογία του Υπουργείου Αμύνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας μηχανισμός εφαρμογής -δεν λέω ότι είναι λάθος- μέτρων που έχουμε καταψηφίσει. Δεν μπορεί να ψηφίσουμε υπέρ ενός μηχανισμού, που εφαρμόζει καταψηφισθέντα από εμάς μέτρα και συνεπώς είμαστε ενάντιοι. Ψηφίζουμε «όχι».

Ως προς το Υπουργείο Εξωτερικών θα πούμε «όχι» στην τροπολογία του για το μεταφραστικό, διότι δεν έχουμε κατορθώσει να κάνουμε μια ενδελεχή συζήτηση, που θα μπορούσε να άρει επιφυλάξεις που έχουμε για παρεμβάσεις. Λόγου χάρη, ας πούμε, η προφορική συνέντευξη δημιουργεί υποψίες. Συνεπώς για να είμαστε εντάξει απέναντι στις αρχές μας και στην αντιπολιτευτική μας πρακτική, λέμε «όχι».

Σας είχα πει από το πρωί, κύριε Αμανατίδη, ότι έχουμε μία συμπεριφορά απέναντι στο Υπουργείο Εξωτερικών και στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης αρκετά συνεπή και πολύ διαφορετική από τη συνολική αντιπολιτευτική μας συμπεριφορά. Είστε δε ο κατ' εξοχήν καλός μάρτυρας ως προς αυτό, διότι είστε μέλος κι εσείς του ΕΣΕΠ και έχετε αυτή τη δυνατότητα επί χρόνια τώρα, καθώς νομίζω ότι είστε Υφυπουργός από το καλοκαίρι του 2015. Έτσι δεν είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Υπάρχει, λοιπόν, ικανός χρόνος που έχουμε λειτουργήσει μαζί στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής και έχετε ακούσει όχι μόνο τη Δημοκρατική Συμπαράταξη και το Ποτάμι, αλλά όλα τα κόμματα, όπως και τη Νέα Δημοκρατία, για το πώς λειτουργούμε μέσα στο ΕΣΕΠ.

Συνεπώς υπερασπιζόμαστε κοινές αρχές στην εξωτερική μας πολιτική και στο σημερινό σχέδιο νόμου νομίζω ότι είχαμε μία πάρα πολύ δημιουργική συμπεριφορά στην Ολομέλεια.

Ωστόσο θέλω να διαμαρτυρηθώ ενώπιόν σας -είστε Υφυπουργός σ' αυτό το Υπουργείο- για συμπεριφορά εναντίον μου του Υπουργού των Εξωτερικών. Διαμαρτύρομαι από την Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής. Έχω προσβληθεί. Επειδή τον γνωρίζω πολλά χρόνια, πραγματικά, παραξενεύτηκα στην αρχή για τη συμπεριφορά του. Προσωπικά και απέναντί μου οι χθεσινές του ανακοινώσεις είναι, πραγματικά, ακατανόητες.

Θέλω να έχετε υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ, τα εξής: Ο Πρωθυπουργός τη Δευτέρα απ' αυτό το Βήμα είπε -επαναλαμβάνω αυτά που είπατε, κύριε Κουμουτσάκο- ότι υπάρχουν κάποια στοιχεία που ο ίδιος κατέθεσε εδώ αγορεύοντας, βέβαια για το 2016, που αφορούσαν τη λειτουργία του πρέσβη μας εκεί. Επειδή, μάλιστα, το έγγραφο που επικαλείτο και κρατούσε στο χέρι του είναι διαβαθμισμένο ως ειδικού χειρισμού και άκρως απόρρητο ή απόρρητο όπως είπε, κάλεσε τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, να πάνε στο Υπουργείο Εξωτερικών και να το δουν.

Εχθές εμείς είχαμε μία σύσκεψη, για να δούμε ως προς το ζήτημα της Σαουδικής Αραβίας πώς θα συνεχίζαμε, γιατί δεν τελείωσε εδώ. Ήμασταν με την κ. Γεννηματά και μου ζήτησε να πάω εκ μέρους της στο Υπουργείο Εξωτερικών και να δω τα έγγραφα που μας είπε ο Πρωθυπουργός.

Σημειώστε ότι είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος -όποιοι ξέρει τον Κανονισμό της Βουλής, γνωρίζει ότι αναπληρώνω τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, το ίδιο συμβαίνει και με τον κ. Ξυδάκη και με όλους όσοι έχουμε αυτόν τον ρόλο- και ταυτόχρονα είμαι και μέλος του ΕΣΕΠ. Έχω δε διατελέσει και επί δύο χρόνια Υφυπουργός σ' αυτό το Υπουργείο.

Πήγα και ζήτησα κάποιον από το διπλωματικό γραφείο του Υπουργού. Πήγα σεμνά, κανονικά στον θυρωρό, όπως ξέρω να σέβομαι τις ελληνικές αρχές. Ένας υπάλληλος από το διπλωματικό γραφείο του Υπουργού, πολύ ευγενής, μου είπε ότι δεν έχει σχετική ενημέρωση και εντολή. Σωστά.

Εγώ, βέβαια μετά, ως πολιτικός, διαμαρτυρήθηκα με ανακοίνωσή μου και άσκησα πολιτική. Εισέπραξα μία, πραγματικά, απαράδεκτη για τα κοινοβουλευτικά μας δεδομένα κριτική, με επι-

στολή από το εξωτερικό του κ. Κοτζιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι μόνο εσείς, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κι εσείς, κύριε Κουμουτσάκο. Σε μας τους δύο αναφέρθηκε με τον χειρότερο τρόπο.

Εγώ δεν έκανα κάτι παραπάνω απ' αυτό που ζήτησε ο Πρωθυπουργός. Μάλιστα ορισμένα σημεία της ανακοίνωσης είναι και έξω από τα όρια των ανθρωπίνων σχέσεων. Τα αντιπαρέρχομαι. Όμως το πρόβλημα παραμένει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα, για να ξεπεραστούν όλα αυτά τα πραγματικά πρωτοφανή, κάναμε με την κ. Γεννηματά κινήσεις λειτουργούσης Αντιπολίτευσης απέναντι σε γραφειοκρατία. Έκανε συγκεκριμένη εξουσιοδότηση προς εμένα -όπως και προς εσάς ο Πρόεδρός σας, κύριε Κουμουτσάκο- λέγοντας τα εξής: «Ως Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης εξουσιοδοτώ τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής κ. Ανδρέα Λοβέρδο, να εμφανιστεί ενώπιον των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Εξωτερικών της Βουλής και πάσης άλλης αρχής και οργάνου, προκειμένου να λάβει γνώση των διαβαθμισμένων εγγράφων, που ανέφερε ο Πρωθυπουργός στη Βουλή κατά τη συνεδρίαση της Ολομέλειας της 27ης Νοεμβρίου 2017».

Το καταθέτω, μαζί με τη συνοδευτική δική μου επιστολή. Εκεί έχουμε καταντήσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω με το εξής: Επειδή απειλήθηκα από τον Υπουργό και πάλι με ανακοινώσεις με την υπόμνηση άρθρων του Ποινικού Κώδικα και λοιπών λαμπρών διατάξεων, για τις ευθύνες εκείνου ο οποίος δημοσιοποιεί κείμενα κ.λπ. κ.λπ. -φυσικά, ο άνθρωπος αγνοούσε την κοινοβουλευτική διαδικασία, την οποία είχα χρησιμοποιήσει- παραξενεύτηκα.

Όμως ήρθη η όποια παρεξήγηση είχα στο μυαλό μου, γιατί θεώρησα παράδοση τη συμπεριφορά, από τα έγγραφα που κατέθεσε στην Ολομέλεια τη Δευτέρα ο κ. Καμμένος. Τα πήρα ένα-ένα, κύριε Υπουργέ, και είδα ότι στις 27 Φεβρουαρίου του 2017, πριν τη συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ που πήρε την απόφαση να υπογραφεί η συγκεκριμένη δήθεν διακρατική συμφωνία, τα μέλη του ΚΥΣΕΑ όλα ήξεραν ότι υπάρχει Παπαδόπουλος. Και το έγγραφο αυτό κατέθεσε ο κ. Καμμένος τη Δευτέρα στη Βουλή. Το καταθέτω και πάλι στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Διότι συναρμολογώ το έγγραφο αυτό που κατέθεσε ο κ. Καμμένος, με την υπογραφή του Προεδρεύοντος εδώ, με την εισήγησή του στο ΚΥΣΕΑ -που την καταθέτω και αυτή, δεν είναι απόρρητη- όπου στο τελευταίο της σημείο λέει: «Το έγγραφο αυτό που κατέθεσε και που ως σχέδιο πήγε στο ΚΥΣΕΑ και κατέστη κείμενο συμβάσεως που έμελλε να υπογραφεί».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα ήξερε ο κ. Κοτζιάς αυτά. Γι' αυτόν τον λόγο μας απειλεί με διώξεις. Γι' αυτόν τον λόγο μας καθυβρίζει κάθε μέρα.

Όμως, κύριε Υπουργέ, είστε εδώ και σας παρακαλώ πάρα πολύ να μεταφέρετε το εξής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελειώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν είστε τώρα ενημερωμένος, ενδεχομένως, και δεν φταίτε. Όμως το πρωί ο κύριος Πρόεδρος -και άφησα τα Πρακτικά στους συνεργάτες σας για να σας τα δώσουν- μου αφιέρωσε και εμένα και στους υπόλοιπους εκπροσώπους έξι συν τρία λεπτά σύνολο εννέα για τη δευτερολογία μας. Δεν θα τα χρειαστώ. Ήθελα απλώς να κλείσω με μια φράση.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, να ενημερωθείτε και οι τέσσερις Υπουργοί του Υπουργείου ότι έχετε απέναντί σας υπεύθυνες αντιπολιτεύσεις. Είστε μάρτυρες, ξαναλέω, ως μέλη του ΕΣΕΠ και εσείς, αυτής μας της στάσης.

Όμως να του πείτε ότι η ιταμή συμπεριφορά απέναντι σε στελέχη που έχουν διαδραματίσει τον ρόλο τους και έχουν μια πορεία στην ελληνική πολιτική, θα πρέπει να τη σκέφτεται δυο φορές. Και επειδή είναι στο εξωτερικό, ας έρθει εδώ να τα πούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Με ανακοινώσεις αυτού του χαρακτήρα δουλειά δεν γίνεται. Και του επιστρέφω λέξη προς λέξη, όσα έχει πει όλες αυτές τις ημέρες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Μαυρωτάς έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Σήμερα χάσαμε μια ευκαιρία μέσα από μια συνθετική διαδικασία που θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει, να καταλήξουμε σε μια υπερψήφιση από πολλές πλευρές του νομοσχεδίου σχετικά με το Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας.

Σ' ό,τι αφορά αυτό που είπε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, σχετικά με τη στάση της Ακαδημίας Αθηνών ότι δεν θέλει τη συμμετοχή της στο Ινστιτούτο της Βενετίας, έχω εδώ ουσιαστικά την κατάθεση-μαρτυρία του κ. Δεληβοριά στην ακρόαση των φορέων, όπου πουθενά, μα πουθενά, δεν αναφέρει ως εκπρόσωπος της Ακαδημίας ότι ήθελαν να αποσυρθούν από το Ινστιτούτο της Βενετίας. Μάλιστα, λέει: «Το συμπέρασμα στο οποίο θα κατέληγε κανείς, είναι ότι η απόσυρση αυτού του σχεδίου νόμου και η συγκρότηση μιας νέας επιτροπής...» κ.λπ., δηλαδή ήταν κατηγορηματικά αντίθετος.

Οι βασικές μας ενστάσεις έχουν να κάνουν και με τους σκοπούς, όπως αναφέρονται με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, που έχει φύγει η έρευνα. Το δεύτερο κομμάτι έχει να κάνει με τη διοίκηση, όπου δεν υπάρχει το επιστημονικό συμβούλιο, αλλά μετά στον οργανισμό θα συγκροτηθεί ουσιαστικά. Αυτό είναι κάτι το οποίο δεν έχει ούτε χρονοδιαγράμματα ούτε τίποτα.

Η επιλογή του Προέδρου είναι κάτι, στο οποίο εμείς θα θέλαμε να ακολουθηθούν πιο ακαδημαϊκές διαδικασίες. Γενικά θα θέλαμε ο ρόλος του Ινστιτούτου της Βενετίας, να είναι πιο πολύ προσανατολισμένος στο ακαδημαϊκό κομμάτι και λιγότερο στο διπλωματικό κομμάτι. Νομίζω ότι αυτό το ήθελαν και πολλοί συναδελφοί από τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως κατάλαβα από τις ομιλίες. Είχαμε την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία, αλλά με διαφορετική ψήφο στο τέλος λόγω φανταζομαι του παραταξιακού πατριωτισμού.

Σε γενικές γραμμές νομίζω ότι σήμερα χάθηκε μια ευκαιρία, να πετύχουμε μεγαλύτερες συγκλίσεις. Ελπίζω να μην τα βρούμε αυτά τα πράγματα μπροστά μας, από αυτό το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε σήμερα.

Σχετικά με τις τροπολογίες επειδή ειπώθηκε ότι θα πω και μερικά πράγματα, αναφέρθηκα στην ομιλία μου για τις τροπολογίες του Υπουργείου Παιδείας σχετικά με την ΔΕΠΠΣ, με τη Διοικούσα Επιτροπή για τα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία. Δεν ήταν δυστυχώς ο Υπουργός Παιδείας να τα ακούσει αυτά όπως και για το ΙΝΕΔΙΒΙΜ.

Θα είμαστε αρνητικοί στις τροπολογίες και θα ψηφίσουμε μόνο «παρών» στη συγκεκριμένη για το Υπουργείο Παιδείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Μαυρωτά.

Τον λόγο έχει ο κ. Ξυδάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα προσεκτικά τις δευτερολογίες των συναδέλφων για την πορεία της συζήτησης και νομοθέτησης αυτού του νομοσχεδίου. Συμφωνώ σε αρκετές από τις αναλύσεις και τις παρατηρήσεις. Θα διαφωνήσω στην τελική εκτίμηση. Νομίζω ότι με αρκετούς τρόπους, κατορθώσαμε μία σύγκλιση και μία σύνθεση. Ελήφθησαν υπ' όψιν από τον έχοντα τη νομοθετική πρωτοβουλία Υπουργό πολλές από τις παρατηρήσεις και τις συμβολές και των

επιστημονικών φορέων και των συναδέλφων από όλες τις παρατάξεις.

Πιθανόν να μην έχουμε φθάσει στο optimum μίας κοινοβουλευτικής διαδικασίας, στο βέλτιστο αποτέλεσμα και στη βέλτιστη διαδικασία. Νομίζω όμως ότι και με τη συμβολή των συναδέλφων των υπολοίπων κομμάτων και με την πνευματική και πολιτική συμβολή πολλών συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώσαμε ένα νομοσχέδιο, για το οποίο μπορώ να πω ότι αυτή τη στιγμή δεν ντρεπόμαστε. Νομοθετούμε υπό τη σκιά μεγάλων προγόνων και πολιτικών και επιστημόνων για το Ινστιτούτο αυτό το μικρό, αλλά με πολύ μεγάλο συμβολικό βάρος και νομίζω ότι νομοθετούμε και με την ανάσα των επερχόμενων γενεών.

Έχω δύο τελευταίες παρατηρήσεις προς τον Υπουργό, κάτι που το είπαν πολλοί συνάδελφοι από τον Βήματο, να δώσουμε χρονικό ορίζοντα στη σύνταξη, στην κατάρτιση του οργανισμού να πάρει σάρκα και οστά. Οπωσδήποτε χρειάζεται ένα διάστημα, να συγκροτηθεί η εποπτική αρχή και να εκλέξει τον επιστήμονα πρόεδρο, σε ένα εύλογο χρόνο να το περιλάβει ο Υπουργός, να έχει οργανισμό.

Το Ινστιτούτο το 2016 και το 2017 είναι ακυβέρνητο ουσιαστικά. Πέραν μεγάλης κρίση. Σε αυτό υπάρχουν ευθύνες και διοικητικές και σε όλους, και σε αυτούς που όρισαν και σε αυτούς που εποπτεύουν. Με αυτή την νομοθετική πρωτοβουλία πάμε να θεραπεύσουμε την ακυβερνησία του τελευταίου διαστήματος, η οποία είχε ξανασυμβεί στη δεκαετία του '80.

Ας μην αφήσουμε το Ινστιτούτο, από τη στιγμή που θα αρχίσει η δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και τη συγκρότηση της εποπτικής επιτροπής, να περάσει χρόνος χωρίς να έχει οργανισμό, χωρίς να έχει χαρακτηριστικά κανονιστικά, χωρίς να έχει εσωτερικό κανονισμό, καθηκοντολόγιο, οργανικές θέσεις. Υπάρχουν οι ελάχιστες προβλέψεις μέσα στον νόμο, άρα μία από τις ελάχιστες προβλέψεις να είναι αυτή.

Και η δεύτερη παρατήρηση είναι η εξής. Με μία διασαφήνιση, το Επιστημονικό Συμβούλιο που επικουρεί τον Πρόεδρο στα καθήκοντά του και στην επιλογή των υποτρόφων, να έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τα χαρακτηριστικά που έχει η εισηγητική επιτροπή, δηλαδή το σώμα των εκλεκτόρων μέλη ΔΕΠ πρώτης και δεύτερης βαθμίδας όχι αορίστως Επιστημονικό Συμβούλιο. Ένας χημικός μηχανικός δεν μπορεί να είναι επιστημονικό συμβούλιο σε ένα Ινστιτούτο Βυζαντινών Σπουδών. Αυτά τα δύο νομίζω είναι δύο μικρές τελευταίες πινελιές.

Έγιναν κάποια βήματα. Εύχομαι σε άλλα τέτοια νομοθετήματα μεγάλου συμβολικού περιεχομένου, να έχουμε την ευκαιρία να στείλουμε ένα μήνυμα στον ελληνικό λαό και στους ψηφοφόρους κάθε παράταξης ότι νομοθετούμε για το κοινό καλό και όχι για μικροκομματικές ιδιοτέλειες. Σήμερα το πλησιάζουμε ακόμη περισσότερο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Έχω να κάνω δύο ανακοινώσεις προς το Σώμα:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2018».

Επίσης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν.3126/2013 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει:

Πρώτον, στις 17 Νοεμβρίου 2017 ποινική δικογραφία που αφορά τον Αναπληρωτή Υπουργό Υγείας κ. Παύλο Πολάκη.

Δεύτερον, στις 16 Νοεμβρίου 2017 ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτη Καμμένο.

Και θα κλείσουμε με τον κύριο Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Αμανατίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο τέλος μιας, θεωρώ, γόνιμης διαδικασίας η οποία διεξήχθη τόσο στις επιτροπές όσο και κατά τη διάρκεια της Ολομέλειας αλλά και όλο το προηγούμενο διάστημα, τον ενάμιση χρόνο από όταν πρωτοβγήκε η ιδέα, γιατί έπρεπε να υλοποιηθεί κάποτε, της αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου για το Ινστιτούτο Βενετίας -μιλώ δηλαδή από την άνοιξη του 2016-

νομίζω ότι έχουν ειπωθεί πάρα πολλά θέματα.

Είναι θέματα στα οποία μέσα από τη συζήτηση σε άλλα συμφωνήσαμε σε άλλα διαφωνήσαμε, αλλού ήταν καλύτερα διευκρινισμένα, αλλού δόθηκαν οι διευκρινήσεις μέσα από όλες τις διαδικασίες των επιτροπών. Δεν θα ξαναμπώ σε αυτά που έχω πει, το πώς έγινε δηλαδή η διαδικασία, τι δεν έγινε κ.λπ.. Θεωρώ, όμως, ότι δεν έμεινε κανένα σημείο κρυφό.

Πιστεύω ότι δεν έχει πλέον νόημα να επαναλάβω ότι το Ινστιτούτο ανήκει στον ελληνικό λαό πρώτα από όλα, για να εξυπηρετήσει τον σκοπό, αυτόν τον ίδιο σκοπό που είχε και το 1951 όταν ιδρύθηκε και αυτόν δεν τον αλλάζουμε ούτε σε ένα κόμμα.

Αυτό που ειπώθηκε, κύριε Μαυρωτά, ότι βγήκε η λέξη «έρευνα», ήταν αυτό που είχαμε προτείνει εμείς που κάναμε την αλλαγή. Επειδή θέλαμε να μην υπάρχει κανένας προβληματισμός - κάναμε και ερωτήσεις στην κοινότητα και παντού- διατηρήσαμε ακριβώς αυτό που λέει ο νόμος του 1951, ο οποίος δεν έχει αυτή τη λέξη.

Δεν έβγαλα ούτε ένα κόμμα, αφού μου είπατε ότι μπορεί να υπάρχει διαφοροποίηση και μου είπατε «τι σκέφτεστε εσείς, τι σκέφτονται οι άλλοι» κ.λπ.. Δεν έβγαλα τίποτα για να μην υπάρχει καμμία παρεξήγηση. Είναι ακριβώς το ίδιο. Γι' αυτό δεν υπάρχει η λέξη «έρευνα» εκεί. Καταλάβετε; Αυτός είναι ο λόγος. Σας το εξηγώ, για να το ξέρετε ότι δεν το έβγαλα εγώ μετά επί τούτου. Αυτό ακριβώς αναφέρει ο νόμος του 1951.

Σχετικά με το κόστος θέλω να πω το εξής. Το Ινστιτούτο έχει κόστος για την ελληνική πολιτεία. Μέχρι πρότινος μέχρι τη νομοθέτηση αυτού υπάρχουν τέσσερις υπάλληλοι του ΥΠΕΞ, οι οποίοι είναι στο Ινστιτούτο Βενετίας και τους πληρώνει το Υπουργείο Εξωτερικών. Με τη νομοθέτηση αυτή για πρώτη φορά μπαίνει υπάλληλος από το Υπουργείο Παιδείας και δύο από το ΥΠΕΞ. Άρα έχει κόστος για το ελληνικό δημόσιο. Δεν είναι ότι δεν έχει κόστος και είναι μόνο αυτοχρηματοδοτούμενο. Υπήρχε βοήθεια.

Σε σχέση με το αν δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί κάποτε και τι θα γίνει τότε, υπάρχει πρόβλεψη μέσα στον νόμο. Γιατί το άκουσα και το έχουμε πάρει υπ' όψιν μας. Υπάρχει μέσος η πρόβλεψη, να πάρει κρατική χορηγία από το ελληνικό κράτος. Υπάρχει αυτή η πρόβλεψη. Δεν το κόβουμε αυτό. Δεν λέμε δηλαδή: «τέρμα εσείς, είστε αυτό και τελειώσαμε, κάντε ό,τι θέλετε». Υπάρχει πρόβλεψη μέσα στον νόμο, γιατί υπάρχει χρηματοδότηση και από το ελληνικό κράτος.

Θεωρώ ότι το κλειδί των τοποθετήσεων που ακούστηκαν, που διαβάστηκαν δυο φορές μάλιστα -και εγώ θεωρώ ότι είναι και έλλειψη επιχειρημάτων, το να λες συνέχεια για την κ. Αρβελέρ- δηλαδή οι λέξεις-κλειδί στις δηλώσεις της κ. Αρβελέρ είναι «όπως πληροφορήθηκα». Αυτοί που την πληροφορήσαν, νομίζω ότι της έδωσαν κακές πληροφορίες.

Θα ήθελα να διαβάσει πώς είναι το νομοσχέδιο και αν θέλει να το συζητήσουμε. Νομίζω ότι το κλειδί είναι οι λέξεις «όπως πληροφορήθηκα». Αυτοί που της τα είπαν, δεν της τα είπαν καλά. Γιατί, πραγματικά, ούτε τα κλειδιά του Ινστιτούτου θέλουμε ούτε κανείς άλλος τα θέλει ούτε είναι στο ένα Υπουργείο ή στο άλλο.

Είναι η ελληνική Κυβέρνηση, η οποία για πρώτη φορά βάζει τις βάσεις. Είμαι υπερήφανος. Θεωρώ ότι δεν χάσαμε καμμία ευκαιρία. Διάθεση συνεργασίας να υπάρχει όλων των εμπλεκόμενων, έτσι ώστε το Ινστιτούτο αυτό να συνεχίσει τη λαμπρή πορεία, που είχε και στο προηγούμενο διάστημα.

Θέλω να ευχαριστήσω και τους συνεργάτες μου εδώ και την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα της Βενετίας και όλους όσοι συμμετείχαν στον διάλογο αυτό και τους πρέσβεις και τους προξένους και τα στελέχη από το Υπουργείο Παιδείας και από το Υπουργείο Εξωτερικών, για το ότι φτάσαμε μέχρι εδώ.

Όσον αφορά -και θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- στα δύο θέματα, δεν μπορώ να κάνω δεκτές τώρα τις νομοτεχνικές. Σαν δήλωση, όμως, Υπουργού εδώ στο Σώμα λέω ότι με τη λήξη στο τρίμηνο που βάλουμε για τον πρόεδρο και τα όργανα, σε έξι μήνες δεσμευόμαστε ως Κυβέρνηση, να έχει τελειώσει ο κανονισμός. Αυτή την στιγμή δεν μπορώ να το κάνω. Αν είναι τόσο σημαντικό, μπορούμε να το νομοθετήσουμε μετά.

Επίσης για το επιστημονικό συμβούλιο, ναι, συμφωνούμε μ' αυτό που είπε ο κ. Ξυδάκης.

Τελειώνοντας, θα αναφερθώ σε τρία πράγματα. Καταλαβαίνω

ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι -και ο κ. Κουμουτσάκος και ο κ. Λοβέρδος- επιχειρήσαν να απαντήσουν σε αυτά που απάντησε το Υπουργείο Εξωτερικών ή και συνολικά η Κυβέρνηση σε μια συζήτηση που έγινε την Δευτέρα, της οποίας τα αποτελέσματα σταματήσαν μια παραφιλολογία και μια συσκότιση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δοθήκαν οι απαντήσεις. Το να ξαναγίνεται προσπάθεια, είναι ένα ξαναξεσταμένο φαγητό, το οποίο δεν περνάει πλέον στον κόσμο.

Όσον αφορά τώρα κάποια προσωπικά κ.λπ., ας έχετε λίγη υπομονή, θα έρθει και ο Υπουργός, θα τα πείτε.

Ωστόσο το ότι και ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Κουμουτσάκος έφεραν εδώ την ειδική εξουσιοδότηση για να δουν τα έγγραφα, θεωρώ ότι δεν είναι μια πράξη γραφειοκρατίας. Είναι μια πράξη ουσίας, γιατί σε τέτοια ζητήματα καλό είναι να τηρούνται οι διαδικασίες, γιατί δεν είναι τύπος. Είναι ταυτόχρονα και ουσία. Δεν είναι γραφειοκρατία. Είναι ζήτημα ουσίας και το καταλαβαίνετε.

Θα ήθελα να απαντήσω και στον κ. Καλαφάτη, ο οποίος ναι μεν ζήτησε από εμένα να μεταφέρω στον κ. Κοτζιά, ωστόσο στο δελτίο Τύπου του λέει ότι ζήτησε από εμένα να απαντήσω, τι είπε ή τι δεν είπε ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης. Όπως έχω δηλώσει εγώ, αφού μου το ζητάει έστω διά δελτίου Τύπου -δεν είναι εδώ καλύτερα θα ήταν ο δήμαρχος να πει ότι έκανε ένα απόπημα, όμως μετά το ανασκεύασε και τελείωσε. Έκανε ένα απόπημα και νομίζω ότι το έχει κάνει και άλλες φορές, αλλά μετά ανασκεύασε. Το ίδιο έκανε και ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης. Τα άλλα όλα τα περί υποόπτων και υποόπτων συμπεριφορών νομίζω ότι δεν στέκουν στην πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Θεωρώ τον εαυτό μου αρκετά υπεύθυνο. Κατέβαλα μια προσπάθεια όπως αναγνωρίστηκε, και ευχαριστώ όλα τα μέλη και τα κόμματα εδώ της Βουλής, επειδή κατέβαλαν συνθετική προσπάθεια και αυτό είναι γνώρισμά μας στη νομοθέτηση.

Θα σας καλούσα, αυτό ακριβώς το κλίμα που εκφράστηκε για να προχωρήσει το Ινστιτούτο Βενετίας, να εκφραστεί και στην πράξη, γιατί και οι νόμοι γίνονται για τους ανθρώπους και οι άνθρωποι τούς εφαρμόζουν και αυτοί είναι που θα φέρουν την αποτελεσματικότητά τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

MARIA ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

MARIA ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς το άρθρο 1

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των τροπολογιών.
Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1362 και ειδικό 21 ως έχει;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1362 και ειδικό 21 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδια άρθρα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1363 και ειδικό 22 ως έχει;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Παρών.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1363 και ειδικό 22 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδια άρθρα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1364 και ειδικό 23 ως έχει;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Όχι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1364 και ειδικό 23 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1365 και ειδικό 24 ως έχει;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Παρών.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1365 και ειδικό 24 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1366 και ειδικό 25 ως έχει;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1366 και ειδικό 25 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Προχωρούμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου και στο σύνολο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Όχι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Παρών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών: «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Νομική Μορφή - Έδρα - Σκοπός - Εποπτεία

1. Το «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» (Ινστιτούτο), το οποίο συστάθηκε με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1 του ν. 1766/1951 «Περί συστάσεως εν Βενετία Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» (Α' 114), αποτελεί ελληνικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και έχει την έδρα του στη Βενετία της Ιταλίας.

2. Σκοπό του Ινστιτούτου αποτελεί η προαγωγή των Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών. Στο πλαίσιο του σκοπού αυτού, το Ινστιτούτο:

α) Αναδεικνύει τις εν γένει ιστορικές, φιλολογικές και άλλες συναφείς πτυχές του ελληνικού πολιτισμού κατά τους βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους, καθώς και δι' αυτών προάγει την πολιτιστική διπλωματία, μέσω διοργάνωσης, μεταξύ άλλων, διεθνών εκδηλώσεων, σεμιναρίων και εκθέσεων,

β) παρέχει εκπαιδευτικά προγράμματα,

γ) διαχειρίζεται το χαρτόωο, αναλογικό και ψηφιακό αρχειακό υλικό, καθώς και άλλα πολυμέσα που διαθέτει,

δ) διασυνδέεται με αναγνωρισμένα ελληνικά και διεθνή εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα, με φορείς εποπτικών μέσων και βάσεων δεδομένων και οργανώνει με τους παραπάνω κοινές εκδηλώσεις και δραστηριότητες,

ε) προβαίνει σε διεθνείς εκδοτικές δραστηριότητες και

στ) αξιοποιεί με ενδεδειγμένο τρόπο το μουσειακό υλικό του.

3. Για την εκπλήρωση των ανωτέρω το Ινστιτούτο:

α) Παρέχει υποτροφίες σε ερευνητές, οι οποίοι είναι πτυχιούχοι ανώτατου ελληνικού ή ομοταγούς αλλοδαπού ιδρύματος, καθώς και φιλοξενία σε επισκέπτες ερευνητές, κατά τα οριζόμενα στον Οργανισμό του,

β) συμμετέχει στα διεθνή δίκτυα διάδοσης εκπαιδευτικών και πολιτιστικών προγραμμάτων, καθώς και στα διεθνή δίκτυα εκπαιδευτικών δράσεων στους τομείς δράσης του,

γ) διοργανώνει προγράμματα και εκδηλώσεις συναφείς με το αντικείμενο δράσης του και

δ) προβάλλει το αρχειακό και άλλο μουσειακό υλικό του.

4. Το Ινστιτούτο υπάγεται στη γενική εποπτεία του Υπουργείου Εξωτερικών και, όσον αφορά στη μορφωτική και εκπαιδευτική

δραστηριότητά του, στην εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

Άρθρο 2 **Εποπτική Επιτροπή**

1. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, για την κατά το προηγούμενο άρθρο εποπτεία του Ινστιτούτου, συγκροτείται στο Υπουργείο Εξωτερικών πενταμελής άμισθη Εποπτική Επιτροπή από τα ακόλουθα μέλη:

α) Τον Προϊστάμενο της, συναφούς με το αντικείμενο του Ινστιτούτου, Διεύθυνσης του Υπουργείου Εξωτερικών με τον αναπληρωτή του.

β) Ένα πρόσωπο με αποδεδειγμένη γνώση και εμπειρία στα θέματα που άπτονται του σκοπού του Ινστιτούτου με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι ορίζονται από τον Υπουργό Εξωτερικών.

γ) Δύο (2) μέλη Δ.Ε.Π. ελληνικού Α.Ε.Ι. ή ερευνητές ελληνικών Ερευνητικών Κέντρων, πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας, με τους αναπληρωτές τους, οι οποίοι ορίζονται από τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

δ) Ένα (1) μέλος Δ.Ε.Π. ελληνικού Α.Ε.Ι. με τον αναπληρωτή του ή έναν (1) Ερευνητή ελληνικού Ερευνητικού Κέντρου με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι επιλέγονται από τους Υπουργούς Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

2. Σε περίπτωση μη εκδήλωσης ενδιαφέροντος για το υπό περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου μέλους, τη θέση του καταλαμβάνει πρόσωπο με αποδεδειγμένη γνώση και εμπειρία στα θέματα που άπτονται του σκοπού του Ινστιτούτου, το οποίο ορίζεται με τον αναπληρωτή του, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

3. Η Εποπτική Επιτροπή, κατά την πρώτη συνεδρίασή της, η οποία ορίζεται στην πράξη συγκρότησής της, εκλέγει από τα μέλη της, σε μυστική ψηφοφορία και με απλή πλειοψηφία, τον Πρόεδρο αυτής. Σε περίπτωση αδυναμίας εκλογής Προέδρου κατά την πρώτη συνεδρίαση, ορίζεται ως Πρόεδρος ένα εκ των μελών της με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Χρήη γραμματέα της Εποπτικής Επιτροπής ασκεί υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ του Υπουργείου Εξωτερικών.

4. Η θητεία των μελών της Εποπτικής Επιτροπής είναι τριετής και δύναται να ανανεώνεται για μία μόνο φορά με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών. Οι συνεδριάσεις της Επιτροπής πραγματοποιούνται στο Υπουργείο Εξωτερικών και κατά περίπτωση στην έδρα του Ινστιτούτου.

5. Η ιδιότητα μέλους της Εποπτικής Επιτροπής είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του διατελέσαντος σε θέση οργάνου διοίκησης ή προσωπικού του Ινστιτούτου.

6. Πέραν της ασκούμενης εποπτείας, η Εποπτική Επιτροπή δύναται να υποβάλει προς το Ινστιτούτο προτάσεις και εισηγήσεις για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση του σκοπού του. Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου υποχρεούται, τουλάχιστον κατ' έτος, να καταθέτει ενώπιον της Εποπτικής Επιτροπής αναλυτική έκθεση των πεπραγμένων του Ινστιτούτου.

Άρθρο 3 **Όργανα Διοίκησης Ινστιτούτου**

Τα όργανα διοίκησης του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών είναι:

- α) ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου και
- β) η Διαχειριστική Επιτροπή.

Άρθρο 4 **Πρόεδρος του Ινστιτούτου**

1. Ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου ασκεί τη γενική και μορφωτική διεύθυνση του Ινστιτούτου, ρυθμίζει τη συνολική εσωτερική λειτουργία του, πράττει καθετί το αναγκαίο, απαραίτητο και ενδεδειγμένο, σύμφωνα με τον εν γένει σκοπό του, για τις σχέσεις του Ινστιτούτου με κάθε άλλο κράτος, φορέα, αρχή, νομικό πρό-

σωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και το εκπροσωπεί ενώπιον πάσης δικαστικής, διοικητικής ή φορολογικής αρχής, όπως επίσης και ενώπιον κάθε πιστωτικού ιδρύματος τόσο της ελληνικής και της ιταλικής επικράτειας, όσο και διεθνώς. Ο Πρόεδρος μεριμνά για την εκπλήρωση των σκοπών του Ινστιτούτου, κατά τα ως άνω οριζόμενα.

2. Ως Πρόεδρος του Ινστιτούτου διορίζεται μέλος Δ.Ε.Π. πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας ελληνικού Α.Ε.Ι. ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής, ή ερευνητής πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας ελληνικού Πανεπιστημίου ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής ή Ερευνητής ελληνικού ή αναγνωρισμένου αλλοδαπού Ερευνητικού Κέντρου με συναφές αντικείμενο με τους σκοπούς του Ινστιτούτου, με διακεκριμένο επιστημονικό έργο και αποδεδειγμένη διοικητική εμπειρία, συναφή προς τους σκοπούς και τις δραστηριότητες του Ινστιτούτου, που διαθέτει την ελληνική ιθαγένεια. Ο Πρόεδρος είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης με μόνιμη διαμονή στην έδρα του Ινστιτούτου.

3. Ο διορισμός του Προέδρου πραγματοποιείται, κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η απόφαση εκδίδεται μετά από εισήγηση της Εποπτικής Επιτροπής. Για τη σύνταξη της εισήγησής της, η Εποπτική Επιτροπή λαμβάνει υπ' όψιν τη σχετική εισήγηση άμισθης τριμελούς επιτροπής αξιολόγησης που συστήνει η ίδια με απόφαση της και απαρτίζεται από καθηγητές πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές καθηγητές ελληνικού Α.Ε.Ι. ή αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος της αλλοδαπής ή ερευνητές πρώτης ή δεύτερης βαθμίδας ελληνικού ή αναγνωρισμένου αλλοδαπού Ερευνητικού Κέντρου με συναφές αντικείμενο με τους σκοπούς του Ινστιτούτου. Η διαδικασία υποβολής της εισήγησης οφείλει να έχει ολοκληρωθεί εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) μηνών από την έκδοση της δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τους Υπουργούς, ειδικά η εισήγηση της Εποπτικής Επιτροπής υποβάλλεται χωρίς προηγούμενη σχετική εισήγηση. Η απόφαση διορισμού του Προέδρου δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Η θητεία του Προέδρου του Ινστιτούτου είναι τετραετής και δύναται να παρατείνεται για ακόμη δύο (2) έτη με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η επιλογή του ίδιου προσώπου στη θέση αυτή δεν επιτρέπεται. Ο διοριζόμενος στη θέση αυτή τελεί, για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία του στο Ινστιτούτο, σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων του ως μέλος Δ.Ε.Π., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

5. Ο Πρόεδρος λαμβάνει αποδοχές ημεδαπής και επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, με όλα τα νόμιμα επιδόματα και προσαυξήσεις, αντίστοιχα με αυτά του Συμβούλου Πρεσβείας Β' που υπηρετεί στην Πρεσβεία της Ρώμης. Ημισοδοσία του Προέδρου καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Ινστιτούτου.

6. Ο διοριζόμενος κατά τα ανωτέρω Πρόεδρος του Ινστιτούτου, έως την έκδοση του προεδρικού διατάγματος που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του παρόντος, υποχρεούται να λάβει κάθε απαιτούμενη πρωτοβουλία και να προβεί σε κάθε αναγκαία και απαραίτητη ενέργεια για την απογραφή της κινητής, ακίνητης και εν γένει περιουσίας του Ινστιτούτου, με ειδική αναφορά στους τρόπους αξιοποίησής της, σε συνεργασία με την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 του παρόντος Διαχειριστική Επιτροπή. Το πόρισμα της απογραφής υποχρεούται να γνωστοποιηθεί στον Υπουργό Εξωτερικών εντός έξι (6) μηνών από την ανάληψη των καθηκόντων του. Η απογραφή διενεργείται υποχρεωτικά ετησίως και το πόρισμά της υποβάλλεται στην αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών.

Άρθρο 5 **Διαχειριστική Επιτροπή**

1. Συστήνεται στην έδρα του Ινστιτούτου άμισθη τριμελής Διαχειριστική Επιτροπή η οποία είναι αρμόδια για την οικονομική διαχείριση του Ινστιτούτου και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

2. Ως μέλη της Διαχειριστικής Επιτροπής ορίζονται:

α) ο Πρόεδρος του Ινστιτούτου, που προεδρεύει και της Επιτροπής, με τον αναπληρωτή του, ο οποίος υποδεικνύεται από τον ίδιο,

β) ο έλληνας Πρέσβης στη Ρώμη με τον αναπληρωτή του, ο οποίος υποδεικνύεται από τον ίδιο και

γ) ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Βενετίας με τον αναπληρωτή του, επίσης μέλος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Βενετίας, ο οποίος υποδεικνύεται από τον ίδιο.

3. Ο κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου, Οικονομικός Διευθυντής συμμετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στη Διαχειριστική Επιτροπή και εισηγείται σχετικά με τα θέματα που αφορούν στην οικονομική κατάσταση του Ινστιτούτου και παρέχει κάθε απαραίτητη πληροφορία για τον πλήρη και αποτελεσματικό έλεγχο και τη διαχείριση που διενεργεί η Επιτροπή του παρόντος άρθρου στο πλαίσιο των καθηκόντων της.

4. Η Διαχειριστική Επιτροπή δύναται να καλεί, κατά τις τακτικές ή και έκτακτες συνεδριάσεις της, μέλη του προσωπικού του Ινστιτούτου ή και τρίτα πρόσωπα, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο. Χρέη γραμματέα της Διαχειριστικής Επιτροπής εκτελεί ο Γραμματέας που προβλέπεται στην υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 6 **Προσωπικό Ινστιτούτου**

1. Οι οργανικές θέσεις του προσωπικού του «Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» είναι οι εξής:

α) Συνιστάται μια (1) θέση Οικονομικού Διευθυντή στην οποία διορίζεται πρόσωπο με αποδεδειγμένη, τουλάχιστον τριετή εμπειρία και γνώση στο αντικείμενο των οικονομικών, λογιστικών και φορολογικών θεμάτων. Ο Οικονομικός Διευθυντής πρέπει να διαθέτει την ελληνική ιθαγένεια, να είναι κάτοχος πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συναφούς με το αντικείμενο απασχόλησής του στη θέση αυτή και να είναι γνώστης της ιταλικής γλώσσας. Η επιλογή του Οικονομικού Διευθυντή ενεργείται κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών μετά από εισήγηση τριμελούς επιτροπής που συγκροτεί προς τούτο ο Υπουργός Εξωτερικών και η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου και τα προβλεπόμενα στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 μέλη. Η επιτροπή, για τη σύνταξη της σχετικής εισήγησης, πραγματοποιεί έλεγχο πλήρωσης των προβλεπόμενων στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, καθώς και των οριζόμενων στο ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Α' 26) προσόντων. Η θητεία του Οικονομικού Διευθυντή είναι τριετής και μπορεί να ανανεώνεται για δύο (2) επιπλέον έτη με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών. Η επιλογή του ίδιου προσώπου στη θέση αυτήν δεν επιτρέπεται. Ο Οικονομικός Διευθυντής μπορεί να παυθεί οποτεδήποτε, με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη της Διαχειριστικής Επιτροπής, για λόγους υπηρεσιακής ανεπάρκειας ή πλημμελούς και αναποτελεσματικής άσκησης των καθηκόντων του. Ο Οικονομικός Διευθυντής του Ινστιτούτου είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και λαμβάνει αποδοχές ημεδαπής και επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, με όλα τα νόμιμα επίδομα και προσαυξήσεις, αντίστοιχα με αυτά του Ακολουθού Πρεσβείας στην Πρεσβεία της Ρώμης, με μόνιμη διαμονή στην έδρα του Ινστιτούτου. Η μισθοδοσία του Οικονομικού Διευθυντή καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Ινστιτούτου.

β) Θέσεις διοικητικού προσωπικού:

αα) Μία (1) θέση Γραμματέα που καλύπτεται από μόνιμο υπάλληλο του κλάδου ΠΕ Διοικητικών του Υπουργείου Εξωτερικών, με μόνιμη διαμονή στην έδρα του Ινστιτούτου, που λαμβάνει τις αποδοχές της ημεδαπής με τις προσαυξήσεις και τα επιδόματα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τους υπηρετούντες υπαλλήλους σε αρχές της εξωτερικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών. Η μισθοδοσία του ανωτέρω υπαλλήλου καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του

Υπουργείου Εξωτερικών.

ββ) Μία (1) θέση υπαλλήλου, κατόχου πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που καλύπτεται από επιτόπιο προσωπικό, με μόνιμη διαμονή στην έδρα του Ινστιτούτου, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 149 του ν. 3566/2007 «Κύρωση ως Κώδικα του «Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών»» (Α' 117), με αντικείμενο απασχόλησης τη διοικητική υποστήριξη του Ινστιτούτου. Η μισθοδοσία του ανωτέρω υπαλλήλου καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εξωτερικών.

γγ) Μία (1) θέση Βιβλιοθηκονόμου ή Αρχιωνόμου που καλύπτεται από μόνιμο υπάλληλο του κλάδου Βιβλιοθηκονόμων ή Αρχιωνόμων ή άλλου συναφούς κλάδου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με μόνιμη διαμονή στην έδρα του Ινστιτούτου, που λαμβάνει τις αποδοχές της ημεδαπής, με τις προσαυξήσεις και τα επιδόματα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τους υπηρετούντες υπαλλήλους στο εξωτερικό του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η μισθοδοσία του ανωτέρω υπαλλήλου καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

γ) Τρεις (3) θέσεις Βοηθητικού Προσωπικού:

Μία (1) θέση καθαρίστριας και δύο (2) θέσεις φυλάκων, που καλύπτονται με προσωπικό εξωτερικής υπηρεσίας που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, η οποία διέπεται από την ελληνική εργατική νομοθεσία και οι τυχόν ανακύπτουσες εργατικές διαφορές επιλύονται από τα αρμόδια δικαστήρια της Ελλάδας. Το προσωπικό αυτό παρέχει τις υπηρεσίες του στην έδρα του Ινστιτούτου και η μισθοδοσία του καλύπτεται από τον προϋπολογισμό αυτού.

2. Η πρόσληψη στο Ινστιτούτο εξωτερικών συνεργατών με σύμβαση έργου, πραγματοποιείται, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στον Οργανισμό του Ινστιτούτου, με σχετική απόφαση του Προέδρου αυτού, μετά από έγκριση της Διαχειριστικής Επιτροπής και η μισθοδοσία τους καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Ινστιτούτου.

Άρθρο 7 **Πόροι του Ινστιτούτου**

1. Το «Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» είναι αυτοχρηματοδοτούμενο και η οικονομική του διαχείριση πραγματοποιείται βάσει των αρχών δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας, καθώς και το δημόσιο λογιστικό της κείμενης ελληνικής νομοθεσίας.

2. Πόροι του Ινστιτούτου είναι:

α) έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση και αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του,

β) έσοδα από την πώληση βιβλίων και εντύπων, από την πώληση εισιτηρίων, καθώς και από την πάσης φύσεως δραστηριότητα του Ινστιτούτου από την παροχή υπηρεσιών ή εκτέλεση έργων,

γ) εισφορές και λοιπές παροχές των συμμετεχόντων στις εκδηλώσεις, τα προγράμματα, τα συνέδρια, τα σεμινάρια ή τις ημερίδες που οργανώνει το Ινστιτούτο, καθώς και οι εισφορές αυτών που κάνουν χρήση των εν γένει εγκαταστάσεων και υπηρεσιών αυτού,

δ) δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα και πάσης φύσεως μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων από χαριστική αιτία, που γίνονται προς το Ινστιτούτο από οποιοδήποτε ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο,

ε) τόκοι από καταθέσεις του Ινστιτούτου σε τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς οργανισμούς,

στ) επιχορηγήσεις, παροχές ή κονδύλια, όπως ενδεικτικά, κονδύλια από κρατικούς ή άλλους ημεδαπούς ή αλλοδαπούς δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, κονδύλια από ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς και προγράμματα,

ζ) επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις από φορείς του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα, από κληροδοτήματα, καθώς και από προκηρύξεις εδρών (endowments) και σχετικές προσκλήσεις ενδιαφέροντος για τη χρηματοδότησή του μέσω εισφορών,

η) οποιαδήποτε άλλη περιοδική ή εφάπαξ απόδοση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή επένδυσης που περιέρχεται στο Ινστιτούτο και δεν κατονομάζεται ειδικώς, καθώς και

θ) πρόσδοι από εκπαιδευτικά προγράμματα.

3. Η αδυναμία εκπλήρωσης των οικονομικών υποχρεώσεων του Ινστιτούτου, σε καμία περίπτωση δεν δημιουργεί οποιαδήποτε ευθύνη του ελληνικού Δημοσίου.

Άρθρο 8 Οργανισμός Ινστιτούτου

1. Ο Οργανισμός του Ινστιτούτου εγκρίνεται από την Εποπτική Επιτροπή μετά από σχετική εισήγηση της Διαχειριστικής Επιτροπής. Ο Οργανισμός κυρώνεται και τίθεται σε ισχύ με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και για την τροποποίηση του Οργανισμού.

2. Με τον Οργανισμό ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στην εσωτερική οργάνωση και τη λειτουργία του Ινστιτούτου και ιδίως:

- α) η εκπλήρωση των σκοπών του Ινστιτούτου,
- β) η διάρθρωση των υπηρεσιών του Ινστιτούτου,
- γ) οι επιμέρους αρμοδιότητες της Εποπτικής Επιτροπής, των οργάνων διοίκησης και του προσωπικού,
- δ) η πρόσληψη εξωτερικών συνεργατών με σύμβαση έργου,
- ε) τα προσόντα, τα δικαιώματα, τα καθήκοντα και ο πειθαρχικός έλεγχος του προσωπικού, καθώς και
- στ) ο προϋπολογισμός, ο απολογισμός και η εν γένει διαχείριση των οικονομικών του Ινστιτούτου.

3. Για την υποστήριξη στο σχεδιασμό του επιστημονικού και ερευνητικού έργου του Ινστιτούτου, καθώς και στη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων και φιλοξενουμένων, στον Οργανισμό προβλέπεται η συγκρότηση άμισθου επιστημονικού συμβουλίου, ορίζεται η σύνθεσή του, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.

Άρθρο 9 Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά σε προβλεπόμενες δράσεις του Ινστιτούτου.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα που αφορά στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 10 Μεταβατικές διατάξεις

1. Έως τη θέση σε ισχύ του προβλεπόμενου στο άρθρο 8 Οργανισμού, τα θέματα που αφορούν στην εσωτερική οργάνωση και λειτουργία του Ινστιτούτου ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού.

2. Η θητεία των υπηρετούντων μελών στη διοίκηση του Ινστιτούτου και στην Εποπτική Επιτροπή λήγει αυτοδίκαια με τον ορισμό ή την επιλογή των νέων μελών τους που πραγματοποιείται το αργότερο εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 11 Καταργούμενες διατάξεις

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καταργούνται:

- α) ο ν. 1766/1951 «Περί συστάσεως εν Βενετία Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» (Α' 114), εκτός του πρώτου εδαφίου του άρθρου 1 αυτού και
- β) το άρθρο 63 του ν. 3566/2007 «Κύρωση ως Κώδικα του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 117).

2. Από την έκδοση του Οργανισμού που προβλέπεται στο άρθρο 8 ή την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Εξωτερικών που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 10, καταργείται το β.δ. 720/1966 «Περί Οργανισμού του εν Βενετία Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών» (Α' 174).

Άρθρο 12

Η περίπτωση δ' της παρ. 6 του άρθρου 34 του ν. 3699/2008 (Α' 199) αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) τα ειδικότερα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις: αα) του εκπαιδευτικού προσωπικού που υπηρετεί σε ΣΜΕΑΕ, ΚΕΔΔΥ ή Τμήματα Ένταξης ή που συμμετέχει σε προγράμματα παράλληλης στήριξης - συνεκπαίδευσης και παροχής διδασκαλίας κατ' οίκον και ββ) του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού και του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού που υπηρετεί σε ΣΜΕΑΕ και ΚΕΔΔΥ ή σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, γενικής ή επαγγελματικής εκπαίδευσης.»

Άρθρο 13

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 54 του ν. 4481/2017 (Α' 100) τροποποιείται, από την έναρξη ισχύος του ν. 4481/2017, ως εξής:

«Επίσης, με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 15 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993.»

Άρθρο 14

Στο άρθρο 2 του ν. 4473/2017 (Α' 78) προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η προθεσμία της παραγράφου 1 παρατείνεται για τα όργανα διοίκησης του Τ.Ε.Ι. Αθηνών και του Τ.Ε.Ι. Πειραιά έως την 31η Ιανουαρίου 2018. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται εκ νέου για δύο ακόμη φορές με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Η παράταση θητείας της παρούσας αφορά και στα όργανα διοίκησης των δύο ως άνω Τ.Ε.Ι. η θητεία των οποίων λήγει οποιοδήποτε έως την 31η Ιανουαρίου 2018.»

Άρθρο 15

Η θητεία των υπηρετούντων μελών της Διοικούσας Επιτροπής Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων (Δ.Ε.Π.Σ.), κατά τη δημοσίευση του παρόντος, παρατείνεται έως την έκδοση νέας υπουργικής απόφασης βάσει της παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 3966/2011 (Α' 118) και όχι πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2018.

Άρθρο 16

1. Το άρθρο 3 του ν. 4115/2013 (Α' 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα όργανα διοίκησης του «Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης» είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4115/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το «Ιδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης» διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο προσώπων εγνωσμένου κύρους και διακριθέντων στο δημόσιο βίο, με σπουδές και εμπειρία συναφείς προς τους σκοπούς του ιδρύματος, που ορίζεται με απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, με τριετή θητεία. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος. Ένα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι ο εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Ιδρυμα, ο οποίος ορίζεται από τον οικείο Σύλλογο εργαζομένων ή, εφόσον αυτός δεν υπάρχει, με καθολική ψηφοφορία των εργαζομένων στο ίδρυμα.»

3. Καταργείται η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 4115/2013.

4. Η παρ. 6 του άρθρου 4 του ν. 4115/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Εισηγητής ορίζεται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. για κάθε θέμα που συζητείται στο Δ.Σ.»

5. Η παρ. 13 του άρθρου 4 του ν. 4115/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Το Δ.Σ. μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει αρμοδιότητες του στον Πρόεδρο του Δ.Σ.. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. δεν έχει δικαίωμα ψήφου, όταν πρόκειται για τη λήψη απόφασης για τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων του Δ.Σ. σε αυτόν.»

6. Η περίπτωση β' του άρθρου 7 του ν. 4115/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Η κατανομή των αρμοδιοτήτων του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς και των υπηρεσιών του Ιδρύματος.»

7. Η περίπτωση Α' του άρθρου 10 του ν. 4115/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Α) Επίπεδο Ανώτατης Διοίκησης

Περιλαμβάνει το Διοικητικό Συμβούλιο και τις αυτοτελείς οργανωτικές μονάδες/ Συμβούλους που υπάγονται στο Διοικητικό Συμβούλιο. Οι αυτοτελείς οργανωτικές μονάδες - οργανωτικοί ρόλοι και οι Ειδικοί Σύμβουλοι του επιπέδου αυτού είναι:

Με υπαγωγή στο Διοικητικό Συμβούλιο:

- Νομική Υπηρεσία (Επίπεδο Διεύθυνσης)

- Τμήμα Γραμματείας Νομικής Υπηρεσίας (Επίπεδο Τμήματος,

με υπαγωγή στη Νομική Υπηρεσία)

- Υπεύθυνος Εσωτερικού Ελέγχου

- Τμήμα Γραμματείας Διοικητικού Συμβουλίου (Επίπεδο Τμήματος)

- Τμήμα Δημοσιότητας και Προβολής (Επίπεδο Τμήματος)

- Σύμβουλοι Διοίκησης

- Τμήμα Διαχείρισης Ποιότητας (Επίπεδο Τμήματος)

- Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών (Επίπεδο Τμήματος).»

8. Στην παρ. 4 του άρθρου 11 του ν. 4115/2013, μετά τις λέξεις «με απόφαση του Δ.Σ.» διαγράφονται οι λέξεις «, ύστερα από Εισηγήση του Διευθύνοντος Συμβούλου».

9. Καταργούνται τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν.δ. 572/1970 (Α' 125), ενώ το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου προΐσταται των Υπηρεσιών του Ιδρύματος και τις διευθύνει.»

10. Η παρ. 2 του άρθρου 3Α του ν.δ. 572/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στο ΕΙΝ υφίστανται επίσης αυτοτελείς υπηρεσίες:

α) υπαγόμενες απευθείας στον Πρόεδρο του Διοικητικού του Συμβουλίου, που είναι οι εξής: αα. Γραφείο Προέδρου, ββ. Τμήμα Γραμματείας Διοικητικού Συμβουλίου, γγ. Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων και Τύπου και

β) Το Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου, το οποίο υπάγεται στο Διοικητικό Συμβούλιο.»

11. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 3Γ του ν.δ. 572/1970, μετά τη φράση «που υπάγεται απευθείας», οι λέξεις «στον Διευθύνοντα Σύμβουλο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στο Διοικητικό Συμβούλιο».

Άρθρο 17

Τροποποίηση του ν. 4472/2017 (Α' 74)

1. Μετά το άρθρο 161 του ν. 4472/2017 (Α' 74) προστίθεται άρθρο 161Α, ως εξής:

«Άρθρο 161Α

Ρύθμιση θεμάτων κρατήσεων και εισφορών υπέρ των φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

1. Με κοινές αποφάσεις των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών και του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται κατόπιν εισήγησης των οικείων Διοικητικών Συμβουλίων ή Διοικουσών Επι-

τροπών, καθορίζονται το ύψος, το ποσοστό και η βάση υπολογισμού των προβλεπόμενων εισφορών και κρατήσεων υπέρ των Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, των αντίστοιχων Ειδικών Λογαριασμών και Κλάδων Οικονομικής Ενίσχυσης Μερισματούχων επί των αποδοχών των μετόχων και των λοιπών υπόχρεων στην καταβολή τους, της κράτησης του άρθρου 7 του ν. 994/1949 (Α' 136) επί των αποδοχών των εν ενεργεία μετόχων του Μετοχικού Ταμείου Ναυτικού και της εισφοράς της περίπτωσης ι' του άρθρου 10 του ν. 1137/1946 (Α' 113) επί των αποδοχών των εν ενεργεία αξιωματικών και ανθυποαπιστών, μετόχων του Μετοχικού Ταμείου Στρατού. Με τις ίδιες αποφάσεις μπορεί να τροποποιούνται οι προβλεπόμενοι όροι διενέργειας των κρατήσεων ή καταβολής εισφορών του προηγούμενου εδαφίου, να ρυθμίζονται οι όροι και η διαδικασία συμψηφισμών και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

2. Οι αποφάσεις της παραγράφου 1 μπορεί να έχουν αναδρομική ισχύ από την 1.1.2017, εφόσον εκδοθούν μέχρι 31.12.2018.»

2. Σε περίπτωση που τα ποσά των κρατήσεων που έχουν διενεργηθεί και των εισφορών που έχουν καταβληθεί από την 1.1.2017 έως την έναρξη ισχύος των κοινών υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της προηγούμενης παραγράφου υπερβαίνουν τα ποσά που προκύπτουν από τον υπολογισμό των κρατήσεων και εισφορών επί των αποδοχών που λαμβάνουν οι αναφερόμενοι σε αυτήν, οι διαφορές συμψηφίζονται μέχρι εξάλειψής τους με επόμενες κρατήσεις ή εισφορές, αντίστοιχα, επί των μηνιαίων αποδοχών τους.

3. Σε περίπτωση που από την 1.1.2017 έως την έναρξη ισχύος των κοινών υπουργικών αποφάσεων που θα εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 1, τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας επέστρεψαν στους μετόχους κρατήσεις για το βοηθήμα για τη δημιουργία οικογενειακής ή επαγγελματικής αυτοτέλειας των τέκνων τους, λόγω θανάτου των τέκνων αυτών μετά την 1.1.2017, τυχόν διαφορές που προκύπτουν λόγω του επανυπολογισμού των κρατήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας παραγράφου, δεν αναζητούνται έναντι των λαβόντων τις επιστροφές κρατήσεις.

4. Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πλην της παραγράφου 1, η ισχύς της οποίας αρχίζει από την 1.1.2017.

Άρθρο 18

Καθορισμός ανώτατου ύψους εφάπαξ χρηματικής αρωγής της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 354/1976 και της παρ. 15 του άρθρου 7 του ν. 788/1978

Το ανώτατο ύψος της εφάπαξ χρηματικής αρωγής της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 354/1976 (Α' 148), που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 3036/2002 (Α' 171), καθώς και της παρ. 15 του άρθρου 7 του ν. 788/1978 (Α' 104) που προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 2936/2001 (Α' 166), ορίζεται στο ποσό των χιλίων (1.000) και δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ αντίστοιχα.

Άρθρο 19

Ατομικές διοικητικές πράξεις που εκδόθηκαν ή πρόκειται να εκδοθούν στο πλαίσιο εκτέλεσης συμβάσεων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, που συνήφθησαν, από την έναρξη ισχύος της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ' του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85) και μέχρι τις 15.2.2017, χωρίς τη διενέργεια ελέγχου νομιμότητας από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου πριν τη σύναψή τους, παράγουν όλες τις έννομες συνέπειές τους, εφόσον δεν ανακλήθηκαν από τη Διοίκηση ή δεν ακυρώθηκαν με δικαστική απόφαση.

Άρθρο 20

1. Για την κάλυψη των αναγκών του Γενικού Νοσοκομείου Θήρας επιτρέπεται η πρόσληψη προσωπικού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου από την Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε.. Για τις προσλήψεις αυτές εκδίδεται η εγκριτική απόφαση της Επιτροπής

της παρ. 1 του άρθρου 2 της Π.Υ.Σ. 33/2006 (Α' 280), όπου απαιτείται και η απόφαση κατανομής του Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 (Α' 40).

2. Προκειμένου να διενεργηθούν οι προσλήψεις της παραγράφου 1, εκδίδεται προκήρυξη από την Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε., η οποία κοινοποιείται και εγκρίνεται από το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.). Στην προκήρυξη αναφέρονται αναλυτικά ο αριθμός ανά κατηγορία και ειδικότητα του προσωπικού που θα προσληφθεί, τα προσόντα και τα κριτήρια κατάταξης και γίνεται σύντομη περιγραφή των καθηκόντων τους ή των απαιτήσεων τους. Η προκήρυξη δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε., του Γενικού Νοσοκομείου Θήρας και του Α.Σ.Ε.Π., καθώς και περιληψη αυτής, η οποία θα περιλαμβάνει τον αριθμό ανά ειδικότητα προσωπικού, τα απαιτούμενα προσόντα, τα όρια ηλικίας και την προθεσμία υποβολής των αιτήσεων, σε δύο (2) τουλάχιστον εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομικών και Υγείας καθορίζονται: α) τα απαιτούμενα ανά ειδικότητα προσόντα (κύρια, πρόσθετα ή επικουρικά), β) τυχόν πρόσθετα κριτήρια πρόσληψης σε σχέση με τα κριτήρια του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 (Α' 28) και ο συνολικός τρόπος βαθμολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες του Γενικού Νοσοκομείου Θήρας, γ) η προθεσμία υποβολής αιτήσεων των υποψηφίων και ο τρόπος υποβολής τους, δ) τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, για την απόδειξη των κριτηρίων πρόσληψης, καθώς και κάθε θέμα σχετιζόμενο με τη διαδικασία πρόσληψης του ανωτέρω προσωπικού.

4. Οι υποψήφιοι υποβάλλουν τις αιτήσεις τους στην Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε.. Η αξιολόγηση των αιτήσεων γίνεται από ειδική επιτροπή, η οποία ορίζεται από την Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. και μπορεί να αποτελείται και από εκτός της Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. υπαλλήλους. Η επιτροπή συντάσσει προσωρινούς πίνακες κατάταξης, προσληπτέων και απορριπτέων, οι οποίοι δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα της Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. και του Γενικού Νοσοκομείου Θήρας και αποστέλλονται ταυτόχρονα στο Α.Σ.Ε.Π. για έλεγχο νομιμότητας. Κατά των προσωρινών πινάκων οι υποψήφιοι δικαιούνται να ασκήσουν ένσταση ενώπιον του Α.Σ.Ε.Π., μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσής τους. Το Α.Σ.Ε.Π. διενεργεί τον έλεγχο νομιμότητας, καθώς και τον κατ' ένσταση έλεγχο των πινάκων μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία υποβολής των ενστάσεων και εν συνεχεία ενημερώνει την Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε., προκειμένου να καταρτίσει τον οριστικό πίνακα προσληπτέων.

5. Η Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. προσλαμβάνει το προσωπικό της παραγράφου 1 με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αμέσως μετά την κατάρτιση των οριστικών πινάκων προσληπτέων και κατάταξης των υποψηφίων. Μετά την κατάρτιση και δημοσίευση των προσωρινών πινάκων κατάταξης και πριν τον αυτεπάγγελτο ή κατ' ένσταση έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π., μπορεί να πραγματοποιηθούν από την Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. προσλήψεις προσωπικού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994.

Άρθρο 21

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών

Το άρθρο 22 του ν. 3566/2007 (Α' 117) «Κύρωση ως Κώδικα του «Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών»» αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο Υπουργείο Εξωτερικών λειτουργεί, σε επίπεδο Διεύθυνσης, Μεταφραστική Υπηρεσία, υπαγόμενη στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, Διοικητικής Οργάνωσης και Οικονομικής Διαχείρισης και στην οποία προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ ή ΤΕ Πτυχιούχων Διοικητικών του Υπουργείου Εξωτερικών.

2. Κύρια αρμοδιότητα της Μεταφραστικής Υπηρεσίας αποτελεί η παροχή υπηρεσιών επίσημης μετάφρασης δημόσιων και ιδιωτικών εγγράφων είτε αυτά προσκομίζονται από ιδιώτες είτε από δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και η επικύρωση της μετάφρασης αυτής. Αλλοδαπά δημόσια έγγραφα μεταφράζονται εφόσον φέρουν την επισήμειωση της σφραγίδας APOSTILLE, στην περίπτωση που προέρχονται από αρχή χώρας συμβεβλημένης στη

Σύμβαση της Χάγης, η οποία κυρώθηκε με το ν. 1497/1984 (Α' 188), σε κάθε άλλη δε περίπτωση εφόσον φέρουν θεώρηση από την ελληνική προξενική αρχή της χώρας προέλευσης του εγγράφου ή από την προξενική αρχή της χώρας αυτής στην Ελλάδα. Για έγγραφα χωρών για τις οποίες η Ελλάδα έχει εκφράσει επιφυλάξεις για την προσχώρησή τους στη Σύμβαση της Χάγης και για όσο διάστημα δεν έχουν αρθεί οι επιφυλάξεις αυτές, η επικύρωση θα γίνεται μόνο από την οικεία ελληνική προξενική αρχή. Δημόσια έγγραφα θεωρούνται τα προβλεπόμενα από την ανωτέρω Σύμβαση της Χάγης.

3. Επίσημη μετάφραση είναι η ακριβής και πιστοποιημένη και ως προς το περιεχόμενό της, μετάφραση επικυρωμένου ή θεωρημένου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, εγγράφου. Η επίσημη μετάφραση από και προς την ελληνική γλώσσα του ανωτέρω εγγράφου που διενεργείται από τη Μεταφραστική Υπηρεσία αποτελεί διοικητικό έγγραφο.

4. Η Μεταφραστική Υπηρεσία δύναται να διενεργεί επίσημη μετάφραση και ανεπικύρωτου ή αθεωρητου ή ανυπόγραφου ή μηχανογραφημένου εγγράφου. Η επίσημη μετάφραση από και προς την ελληνική γλώσσα του ανωτέρω εγγράφου που διενεργείται από τη Μεταφραστική Υπηρεσία δεν αποτελεί διοικητικό έγγραφο.

5. Η Μεταφραστική Υπηρεσία συνεργάζεται, κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στο άρθρο 130 του ν. 4270/2014 (Α' 143), με ιδιώτες μεταφραστές που περιλαμβάνονται στο «Μητρώο Επίσημων Μεταφραστών ΥΠΕΞ», το οποίο καταρτίζεται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και αναρτάται στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών. Στο «Μητρώο Επίσημων Μεταφραστών ΥΠΕΞ» περιλαμβάνονται οι επιτυχόντες σε ειδική γραπτή ή και προφορική δοκιμασία ελέγχου της επάρκειας της δηλούμενης, εκ μέρους του υποψηφίου, ξένης γλώσσας, η οποία πραγματοποιείται μετά από σχετική προκήρυξη που εκδίδεται από τον Υπουργό Εξωτερικών. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα επιλογής των συνεργαζόμενων ιδιωτών μεταφραστών, οι προϋποθέσεις συμμετοχής, ο τρόπος διεξαγωγής της δοκιμασίας, η εξεταστέα ύλη, ο ορισμός της εξεταστικής επιτροπής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

6. Τα θέματα οργάνωσης και εσωτερικής λειτουργίας της Μεταφραστικής Υπηρεσίας, όπως ενδεικτικά η μηχανογράφηση και η μηχανοργάνωση αυτής, ιδίως μέσω συστημάτων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, ο τρόπος κατανομής του μεταφραστικού έργου, το σύστημα ελέγχου ποιότητας της μετάφρασης, η διαχείριση εγγράφων, η τήρηση αρχείου μεταφράσεων, η έκδοση αντιγράφων μεταφράσεων, ο τρόπος πληρωμής των μεταφραστικών δικαιωμάτων, τα δικαιώματα, οι υποχρεώσεις, οι ευθύνες, οι κυρώσεις και το σύστημα ελέγχου και αξιολόγησης των συνεργαζόμενων με τη Μεταφραστική Υπηρεσία ιδιωτών μεταφραστών, καθορίζονται από τον «Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της Μεταφραστικής Υπηρεσίας ΥΠΕΞ», ο οποίος κυρώνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών.

7. Τα μεταφραστικά τέλη, το ύψος αυτών, καθώς και ο τρόπος χρέωσης της σελίδας μετάφρασης, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εξωτερικών. Τα μεταφραστικά τέλη καταβάλλονται ως εξής:

α) Στην περίπτωση που τα έγγραφα προσκομίζονται από ιδιώτες, τα μεταφραστικά τέλη καταβάλλονται από τους ίδιους στη Μεταφραστική Υπηρεσία, η οποία τα κατανέμει στους μεταφραστές, ανάλογα με την εργασία που παρέχουν. Από τα εισπραττόμενα από τους ιδιώτες μεταφραστικά τέλη παρακρατείται ποσοστό 10%, το οποίο χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, και για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών της Μεταφραστικής Υπηρεσίας. Με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών δύναται να μεταβάλλεται το ως άνω ποσοστό παρακράτησης. Η διαδικασία κατάθεσης και απόδοσης των ως άνω μεταφραστικών τελών καθορίζεται στην υπ' αριθμ. 093.7/ΑΣ8640/24.12.2015 (Β' 2921) κοινή απόφαση του Υφυπουργού Εξωτερικών και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών.

β) Στην περίπτωση που τα έγγραφα προσκομίζονται από δημόσιες υπηρεσίες τα μεταφραστικά τέλη καταβάλλονται από τις

ίδιες, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, που δεν επιτρέπεται να ξεπερνά τις εξήντα (60) ημέρες από την παραλαβή από τις οικονομικές τους υπηρεσίες των δικαιολογητικών δαπάνης, που συντάσσονται και αποστέλλονται από τη Μεταφραστική Υπηρεσία. Για την ανάθεση σε επίσημο μεταφραστή, κάθε αίτημα δημόσιας υπηρεσίας προς μετάφραση πρέπει να συνοδεύεται από ανάληψη δαπάνης ισόποση με το εκτιμώμενο κόστος της, βάσει της υπ' αριθμ. Φ.093.29/ ΑΣ1057/26.2.2007 απόφασης του Υφυπουργού Εξωτερικών «Καθορισμός των μεταφραστικών τελών και της διαμόρφωσης σελίδας των μεταφράσεων» (Β'348), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

8. Καθήκοντα διοικητικού προσωπικού της Μεταφραστικής Υπηρεσίας ασκούν υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών των αντίστοιχων κλάδων.

9. Στη Μεταφραστική Υπηρεσία υφίστανται, προς κάλυψη των αναγκών της, δέκα (10) προσωποπαγείς θέσεις ΔΕ Διοικητικού που καλύπτονται από υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΙΔ/Β.1.1/ 15/οικ.15159/28.5.2013 (Γ'638) απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Υφίσταται, επίσης, και μία (1) θέση, που έχει συσταθεί κατά τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 17 του ν. 2839/2000 (Α'196). Οι, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υπηρετούντες σε προσωποπαγείς θέσεις, δύο (2) μόνιμοι μεταφραστές / διερμηνείς στην Κεντρική και στις Περιφερειακές Υπηρεσίες, εξακολουθούν να παραμένουν ως έχουν, μέχρι την καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρησή τους από την Υπηρεσία. Στην Περιφερειακή Υπηρεσία Πολιτικών Υποθέσεων (Υ.Π.Υ.) του Υπουργείου Εξωτερικών, με έδρα την Ξάνθη, εξακολουθεί να υφίσταται μία (1) θέση μεταφραστή / διερμηνέα με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.»

Άρθρο 22 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

2. ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΥΝΑΣ

3. ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

4. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

5. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

7. ΥΓΕΙΑΣ

9. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

11. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

13. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

8. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

10. ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

12. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

14. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ

15. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 17 Οκτωβρίου 2017 και της Τετάρτης 18 Οκτωβρίου 2017 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 17 Οκτωβρίου 2017 και της Τετάρτης 18 Οκτωβρίου 2017 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.43' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 30 Νοεμβρίου 2017 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) αιτήσεις άρσης ασυλίας Βουλευτών, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ